

ČETRTEK, 5. FEBRUAR 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

Podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 10.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Dajanje krme v promet in njena uporaba (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0407/2008) gospoda Graefeja zu Baringdorfa v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju krme v promet in njeni uporabi (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD))

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, danes se pogovarjamo o tem, kar je znano kot „odprta deklaracija“. Gre za preglednost v zvezi s krmo, ki je podlaga za zdravo hrano za potrošnike, in za to, da bi kupci krmnih mešanic dobili pregled nad tem, kaj se jim dobavlja.

Pot je bila dolga, a če bomo danes sprejeli to uredbo, upam, da bo to pripeljalo zadeve do uspešnega konca, in rad bi se zahvalil Komisiji, ki nam je veliko pomagala s konstruktivnim delom pri teh vprašanjih. Komisija je naletela na absolutno politično voljo Parlamenta, da se prebije skozi to odprto deklaracijo, in se soočila z nepopustljivo, a pošteno razpravo s Svetom. Lahko smo ponosni na rezultate.

Pa pogledjmo na hitro zgodovino. Imeli smo krizo BSE in leta 1997 je začasni preiskovalni odbor izdal končno poročilo, v katerem je Parlament zahteval to odprto deklaracijo. Komisija je predstavila predlog, ki je pozneje postal Direktiva 2002/2/ES. V kompromisu s Svetom (predlog so obravnavali vsi organi) je Direktiva uvedla odprto deklaracijo, ki pomeni, da je treba na oznakah navajati sestavine s toleranco $\pm 15\%$ in na zahtevo zagotoviti natančno sestavo.

To je bila bolj direktiva kot uredba in države članice so jo izvedle z velikim obotavljanjem ali pa sploh ne. Industrija krmil je sprožila postopek pred Sodiščem Evropskih skupnosti, ki je dalo naslednjo prvorazredno potrditev: razen natančnih informacij, zakonitost te direktive ni sporna. To odločitev smo potem upoštevali pri nadaljnjem postopku v Parlamentu in smo zdaj pripeljali stvari do zaključka v obliki te uredbe. V čast mi je, da sem bil ves čas poročevalec in da sem bil v tem dolgem obdobju deležen intenzivnega sodelovanja s Komisijo, ki je temeljilo na zaupanju.

Danes imamo rezultat, za katerega smo se bojevali trdo, a pošteno in na katerega smo lahko ponosni. Očitno je tudi, da uživa podporo večine v tem parlamentu in skupinah. Ker ni nobenih sprememb, sklepam, da bo ta uredba sprejeta z res veliko večino. Torej imamo dobro uredbo, ki prinaša odprto deklaracijo v treh stopnjah, ki jih poznate, prvič, sestavine v padajočem vrstnem redu glede na odstotek, drugič, zagotovitev informacij za nosilce dejavnosti poslovanja s krmo s toleranco $\pm 15\%$ (v tem smislu v tej zakonodaji nismo določili pridržka za pravice intelektualne lastnine, ampak smo se raje sklicevali na splošno zakonodajo) in tretjič, zagotovitev natančnih informacij za oblasti.

Rad bi poudaril tudi, da smo vzpostavili register. V Evropski uniji zdaj ne bo več krmljenja in dodajanja sestavin, ki ne bi bile objavljene, saj morajo biti vključene v register. To ni pomembno le za nadzorne organe, temveč tudi za javnost in uporabnike. S stališča poročevalca lahko torej rečem, da sem zelo zadovoljen s splošnim rezultatom.

Androula Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja za njegovo delo pri tem dokumentu in zlasti poročevalcu gospodu Graefeju zu Baringdorfu, pa tudi vsem poročevalcem v senci, ki so imeli pomembno vlogo.

Gospodu Graefeju zu Baringdorfu je uspelo z veliko spretnostjo usmerjati razprave med pogajanjmi in smo mu zelo hvaležni.

Kompromisni paket ohranja visoko raven varnosti krmil, ki je bila dosežena v EU. Našel je pravo ravnotežje med varstvom potrošnikov in pravicami intelektualne lastnine. Odpravlja breme postopka izdaje dovoljenj pred dajanjem v promet za bioproteine, posodablja označevanje krmil z ustreznim obveščanjem strank in postavlja koregulacijo v središče zakonodajnih postopkov. Izboljšuje preglednost trga s sistemom obveščanja za nova posamična krmila, pospešuje inovacije in konkurenčnost v poslovanju s krmo in označuje konkretne ukrepe proti zavajanju uporabnikov krmil, najsi bodo kmetje ali lastniki hišnih ljubljencev.

Rezultat pogajanj je kompromisni paket, predložen v glasovanje, ki pomeni poenostavitev in posodobitev sedanjega zakonodajnega okvira. Določbe o tako imenovani „odprti deklaraciji“ dopuščajo sodobnejšo obliko označevanja. Posamična krmila, vključena v krmne mešanice za živali za proizvodnjo hrane, morajo biti označena v padajočem vrstnem redu glede na težo.

Poleg tega pa je treba navesti natančen utežni odstotek za poudarjena posamična krmila in v primeru prostovoljnega označevanja.

Še več, določba, da se lahko nekatere informacije v zvezi s krmnimi mešanicami zaradi nujnosti prenesejo iz pristojnih organov na kupce, izboljšuje primernost informacij za uporabnike v primerih, kot so izredni primeri kontaminacije krme.

V tem smislu Komisija sprejema naslednje izjave. Prvič, Komisija in njene službe razmišljajo, da bi preučili Prilogo III o tolerancah glede označevanja sestave posamičnih krmil in krmnih mešanic, da bi jo prilagodili znanstvenemu in tehničnemu razvoju. V tem kontekstu bo Komisija upoštevala tudi nekatera posamična krmila z vsebnostjo vlage, ki presega 50 %.

Drugič, glede označevanja dodatkov bo Komisija preučila, ali se lahko načela obveščanja z označevanjem krme uporabljajo tudi za dodatke in premikse z dovoljenjem na podlagi Uredbe o dodatkih za uporabo v prehrani živali.

Nazadnje, Komisija razume, da lahko nujni primeri v zvezi z zdravjem ljudi in živali ter okoljem vključujejo nujne primere, ki med drugim nastanejo zaradi malomarnosti, mednarodnih goljufij ali kaznivih dejanj.

Albert Deß, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanski demokratov) in Evropskih demokratov ter v svojem imenu bi se rad najtopleje zahvalil našemu poročevalcu, gospodu Graefeu zu Baringdorfu. Prepričan sem, da je pristop v tem poročilu vzorčni primer parlamentarnega dela v tem parlamentu.

Današnje glasovanje ne vključuje nobenih sprememb, ker je bilo delo tehnično zelo premišljeno in je vključevalo celotni politični spekter. Prepričan sem, da je to eden od rezultatov, na katerega smo lahko ponosni. To je uravnotežen rezultat, ki varuje interese kmetov kot uporabnikov krme, proizvajalcev krme in vseh drugih členov v prehranjevalni verigi.

Izboljšuje preglednost in moja skupina pripisuje še posebno velik pomen vzpostavitvi registra, v katerega morajo biti vpisane surovine, ki se primešajo v krmo. Vsake toliko časa se pojavijo škandali v zvezi s hrano in tudi nova zakonodaja tega ne bo preprečila, saj nobeno evropsko pravilo ni oblikovano tako, da bi preprečilo kaznivo dejavnost, vendar bodo ta pravila pomagala zagotavljati, da bo takrat, ko se bodo ti škandali pojavili, lažje odkriti, katere sestavine so bile primešane.

Mislim tudi, da je dobro, da lahko proizvajalci krme prostovoljno zagotovijo dodatne informacije, in menim, da je odličen predlog, da morajo biti take informacije, če jih navajajo, znanstveno dokazane. Prepričan sem, da ta novi zakon o krmi znatno izboljšuje varstvo in da padajoči vrstni red omogoča kmetom, da vidijo deleže posameznih sestavin krme in katera krma je najboljša za njihove živali in jo ustrezno izberejo.

Še enkrat se zahvaljujem vsem tistim, ki so prispevali k oblikovanju tega dobrega poročila.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, komisarka, kot sem že storila v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja, bi rada najprej čestitala poročevalcu, poročevalcem v senci iz drugih političnih skupin in tudi Svetu za opravljeno delo.

To delo nam je omogočilo, da smo dosegli sporazum na prvi obravnavi, poleg tega pa je bil to odličen uvajalni proces za postopek soodločanja, ki bo v bližnji prihodnosti standardna praksa našega odbora.

Gospe in gospodje, danes ureja zakonodaja o gibanju surovin za krmo in krmne mešanice za živali, tudi hišne ljubljence (sektor, ki pomeni približno 50 milijard EUR v trgovini na ravni Skupnosti), nekaj direktiv in kakšnih 50 sprememb in izvedbenih aktov.

Poenostavitev zakonodaje in njena usklajena uporaba sta glavna cilja, ki bosta nedvomno dosežena s to uredbo.

Parlamentarni Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je že leta 2006 razpravljal o dajanju živalske krme v promet. Vsi se bomo spomnili, da smo soglasno prosili Evropsko komisijo, naj skuša v prihodnjih pregledih najti pošteno ravnovesje med interesi kmetov pri pridobivanju podrobnih informacij o sestavinah krme in interesi industrije pri zagotavljanju zadostnega varstva njenega znanja in izkušenj.

Kompromis, dosežen o glavnih občutljivih točkah predloga Komisije, to sta odprta deklaracija o surovinah in oblikovanje seznama Komisije za surovine, je po mojem mnenju dober odraz tega ravnotežja. Dokaz tega je odobranje, ki ga je kompromis dobil pri vseh sodelujočih.

Z odprto deklaracijo je kompromis pravzaprav zavaroval pravice kupcev, da so informirani, in proizvajalcev, da ohranijo lastništvo svojega znanja in izkušenj, z navedbo, da se informacije zagotovijo brez poseganja v direktivo o pravicah intelektualne lastnine iz leta 2004.

Ni dvoma, gospe in gospodje, da morajo biti v odnosu zaupanja med dobaviteljem in uporabnikom znane formule, vendar ne bi bilo logično, da bi bilo obvezno dati recept prvi stranki, ki bi prišla skozi vrata. Številni od nas že dolga leta pijemo coca-colo. Čeprav ne poznamo njenega recepta, to ne pomeni, da dvomimo, da so upoštevane značilnosti proizvoda in da so spoštovani zdravstveni standardi.

Prej omenjeni sklep Sodišča Evropskih skupnosti izrecno določa, da obveznost informiranja kupcev o natančni sestavi krme, če to zahtevajo, ni utemeljena z zaželenim ciljem varovanja zdravja.

Ob tem, ko to pravim, vas moram spomniti, da bodo imeli pristojni organi kadar koli dostop do točne sestave in, kot je določeno v doseženem kompromisu, bo vsak nujni primer v zvezi z zdravjem ljudi in živali ali okoljem pomenil, da bodo imeli kupci dostop do točnih informacij o sestavi zadevne krme, potem ko bodo upoštevani legitimni interesi proizvajalcev in kupcev.

Seznam dobrih praks označevanja ostaja za strokovnjake v sektorju prostovoljen in nikakor ni postal pozitiven seznam surovin za proizvodnjo krmnih mešanic, ker to ni nekaj, kar bi se zahtevalo.

Zakonodaja bo na zahtevo Evropskega parlamenta vključila novo prilogo s seznamom surovin za živalsko krmo, katerih dajanje na trg je prepovedano ali omejeno. Informacije v prilogi ali seznamu lahko Komisija posodablja.

Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ki jo zastopam, podpira doseženi kompromis in ni vložila nobene spremembe za plenarno zasedanje. V celoti podpiramo stališče, ki je bilo danes predstavljeno v tem parlamentu in tako bomo glasovali za.

Jan Mulder, v imenu skupine ALDE. – (NL) Tudi jaz bi bil rad začel s čestitkami poročevalcu, gospodu Graefeu zu Baringdorfu. Skupina Zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo soglaša s stališčem, da je doseženi kompromis dober, zato bomo danes glasovali zanj.

Kar je najpomembnejše, je, da je treba zavarovati intelektualno lastnino proizvajalcev krme za govedo. Če v našem sektorju želimo inovacije (in včeraj smo res glasovali o poročilu o podnebjju), je veliko možnosti za izboljšanje tudi v sektorju krme za govedo, tako da bi se lahko zmanjšale emisije vseh vrst plinov, ki jih povzroča živina. Dobro, to je izziv, s katerim se moramo odkrito soočiti. Ko se bodo proizvajalci krme za govedo odločili za inovacije, jih ne bi smeli ovirati s pretirano strogo zakonodajo o razkritju. To razkritje je po mojem mnenju zavarovano, kot so že drugi omenili, in se lahko to stori na zahtevo vlade ali na primer določenega kupca. Nič pa ne ovira proizvajalcev krme za govedo, da tega ne storijo prostovoljno.

Sestavine kot take niso najpomembnejša stvar: natančna prehranska vrednost krme za govedo je veliko pomembnejša in treba bi jo bilo pravilno označiti. Vse, kar je na oznaki, na primer energija, beljakovine in podobno, so dragocene informacije. Na kratko, Skupina Zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo bo podprla ta kompromis. Proizvajalcem krme za govedo bomo tudi povedali, da jim bo, če na primer želijo izboljšati proizvodne procese in sestavo krme za govedo, ta kompromis pri tem pomagal.

Andrzej Tomasz Zapalowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, trg za krmo in njeno uporabo v živinoreji je izjemno pomemben, ker se nanaša na zdravje stotin milijonov državljanov v državah članicah EU.

Neprijetne izkušnje iz preteklosti v obliki bolezni živali, ki jih je povzročila neustrezna krma, so povzročile ogromne materialne in socialne stroške v državah Skupnosti. Zato je opredelitev sestave krme tako izjemno

pomembna, da bi se omejila uporaba neprimerne krme. Pomembna je tudi učinkovita uveljavitev določb, ki jih vsebuje uredba, da ne bodo zgolj prazne izjave.

Zdaj, ko so milijoni ljudi in celo vse države v Evropi proti uživanju hrane, pridelane z uporabo krme za živali, ki vsebuje gensko spremenjene rastline, imajo ti ljudje pravice izvedeti, kaj se dogaja. Zato niso samo kmetje tisti, ki bi morali biti obveščeni o vsebnosti krme za živali, ampak bi morali živilskopredelovalni obrati o tem obvestiti uporabnike na oznaki proizvoda. In to se ne dela.

Pred nekaj meseci smo v tej dvorani razpravljali o naraščajočem številu debelih ljudi v Evropi. Ta problem se seveda v veliki meri nanaša prav na vsebnost krme za živali, kajti ta vsebnost znatno vpliva na kakovost mesa. Zelo dobro je, da je osnutek uredbe posvetil veliko pozornost higieni pri proizvodnji krme in problemu dodajanja kontaminiranih surovin med proizvodnjo. To prakso so včasih uporabljali številni proizvajalci.

Alyn Smith, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, nobena izjema ne bom in izražam čestitke svojemu kolegu v skupini, Friedrichu-Wilhelmu Graefeu zu Baringdorfu, ki je zelo trdo delal, verjetno z najtežjimi tehničnimi dokumenti, s katerimi smo imeli opraviti. Pokazal je tudi salomonsko modrost pri iskanju ravnotežja med potrebami potrošnikov in zelo legitimnimi potrebami proizvajalcev po varstvu njihovega proizvoda in intelektualne lastnine.

To je tisto, kar bi doma imenoval za enega bolj klasičnih dokumentov Evropskega parlamenta. Če pogledam naše goste v galeriji za obiskovalce, lahko s precejšnjo gotovostjo rečem, da označevanje krme verjetno ni ena najsijajnejših tem, o kateri nas bodo lahko danes slišali govoriti, vendar je ključnega pomena in resnični primer, kje lahko ta parlament doda vrednost in kje lahko zagotovimo našim potrošnikom, državljanom in volivcem zaupanje v prehranjevalno verigo hrane, ki jo jedo.

Pomembno je, da ne pozabimo, od kod je prišlo to vprašanje. Kriza BSE je dokazala, da je treba predpisati, s čim hranimo naše živali. Ta uredba mora biti pregledna in treba je najti ravnotežje med potrebami potrošnikov in potrebami proizvajalcev, vendar lahko to spodleti. Spodletelo nam je in zagotoviti moramo, da se to ne bo več zgodilo. To poročilo je ključno, da to premaknemo.

Imel sem številne sestanke z industrijo na Škotskem in s potrošniškimi skupinami ter kmeti samimi in precej opazna je bila splošna podpora in odobravanje načina, ki sta ga ubrala Komisija in Parlament in zlasti naš poročevalec.

Ta dokument res dodaja vrednost. Je dober primer parlamentarnega delovanja. Pogosto pravimo, da je bilo sodelovanje med Komisijo in Parlamentom dobro. Tokrat je res bilo in dejstvo, da je bilo za to poročilo vloženih tako malo sprememb, dokazuje, da bo sprejeto s veliko večino. Parlament je imel danes dober dan.

Witold Tomczak, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospod predsednik, doseženi kompromis o krmi ima res nekatere prednosti (usklajuje in poenostavlja zakonodajo EU), vendar ima tudi temeljne pomanjkljivosti: ne ponuja zadostnega jamstva za varnost krme za živali in za hrano, ponuja šibko varstvo interesov za pet milijonov kmetov, ki vzrejajo in redijo živali, in ne daje zadostnega varstva za naše zdravje.

Dostop uporabnikov krme do informacij o vsebnosti krme bo še vedno omejen z vastvom pravic intelektualne lastnine. Če proizvajalec krme uporablja nevarno sestavino, bomo še vedno ranjivi. Problem krme je nadaljnji dokaz napačne smeri, ki jo je zavzela kmetijska politika, ki kljub izjavam podpira najprej in predvsem industrijsko kmetijstvo in v takšnem kmetijstvu kmetom ni treba imeti lastne krme in lahko redijo živali z uporabo krme, ki jo proizvedejo specializirana podjetja. Ta podjetja žene seveda dobiček in bodo vedno našla način za zmanjševanje stroškov, vendar ni nujno, da bodo upoštevala varnost živali ali naše zdravje. Posledica je, da moramo množiti posebne določbe in povečevati spremljanje, kar pripelje zadevo na absurdno raven.

Ali ni čas, da bi spremenili te trende in se vrnili k trajnostnemu razvoju kmetijstva, v katerem imajo kmetje svojo lastno krmo in ne bodo izpostavljeni izgubam, ki so jih povzročili dioksini ali BSE? Za napredek v kmetijstvu ni nujno, da pomeni koncentracijo proizvodnje ali koncentracijo proizvodnje krme. Ne smemo pozabiti, da imamo v EU trenutno 15 milijonov kmetij in da je kar 95 % teh kmetij malih ali srednje velikih. Večina teh kmetij lahko uporablja trajnostni model kmetijstva v dobro kmetov, okolja in vseh nas. Samo korenito moramo spremeniti svoj pristop h kmetijstvu in s tem spremeniti pristop k sedanjí skupni kmetijski politiki.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospod predsednik, kar je dobro v zvezi z živalmi, je to, da leta minevajo, problemi pa ostajajo enaki. Na primer, ko govorimo o prostoživečih živalih, vedno omenimo čeljustne pasti, in v zvezi z živalmi na kmetiji se vedno pojavi vprašanje prevoza, vzreje in krme. Krma za živali je klasičen

primer, kolobocija in kup neumnosti. Uporabljajo se antibiotiki, klenbuterol, rastni hormoni, celo ostanki drugih živali in vse to je tisto, za kar je šlo v Združenem kraljestvu pri problemu kontaminirane krme v 90-ih letih.

Danes nam seveda pravijo, da je doba malovredne hrane mimo. Obstaja direktiva iz leta 2002 in sklep Sodišča iz leta 2005 in zdaj obstaja želja, da bi uskladili trg in dobiček (ki ga imenujemo intelektualna lastnina) z varnostjo potrošnika.

Tako se danes znajdemo tukaj, oboroženi z uredbo. Z uporabo klasičnega pripomočka, označevanja, bodo navedene vse sestavine v padajočem vrstnem redu glede na težo, in obstajala bo tudi odprta deklaracija, Priloga III in toleranca $\pm 15\%$. Povrhu bomo najradovednejši med nami celo lahko zahtevali natančno sestavo.

Ostajata samo dve veliki vprašanji. Prvo se nanaša na uvožene živali, ki niso bile označene. Gospod Parish je tukaj; on se zelo zanima za živali, ki prihajajo iz Brazilije, nimajo oznake in so jim dajali klenbuterol. Glede varnosti v zvezi s temi živalmi ne vemo veliko.

In potem ostaja še pomembno vprašanje uvožene krme, in sicer surovin, ki prihajajo iz ameriške celine že od 60-ih let prejšnjega stoletja. V 60-ih letih je krma prihajala v obliki koruznega glutena (melase, ostankov oljnic) in danes v obliki transgene soje iz Argentine, Paragvaja in Brazilije in transgene koruze iz Kanade in Združenih držav. In to, upam si reči, ker so ljudje proti lokalnim GSO, ne pa proti uvoženim GSO.

Dejstvo je, da tu govorimo o dveh tretjinah krme za naše črede in to je pravo zdravstveno vprašanje. Edino vprašanje varnosti zdravja v Evropi je skrivanje širšega vprašanja svetovnih nevarnosti za zdravje zaradi Sporazuma urugvajskega kroga in sporazuma Blair House, ki nas obvezujeta, da uvažamo oljnice za krmljenje dveh tretjin naših čred.

Neil Parish (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi čestital komisarki in gospodu Graefeu zu Baringdorfu za njuno odlično delo in dobro sodelovanje z nami.

Dovolite, da rečem zadnjima dvema govornikoma in gostom, ki jih imamo v galeriji: „Prosim, brez strahu pojejte svojo hrano danes popoldne, ko boste imeli kosilo, kajti če naj verjamemo zadnjima dvema govornikoma, kolikor jaz razumem, ni nikjer ničesar, kar bi lahko pojedli brez tveganja!“

Celotna zamisel zakonodaje je, da bi poskrbeli, da bi bila hrana, ki jo jemo, varna, in seveda je bistveno, kaj jedo naše živali, saj jemo te živali. Vem, da je to zelo poenostavljen pristop, a prav zaradi tega smo tukaj.

Da, dolga leta smo delali napake in prvi sem, ki bi priznal, da je krmljenje goveda z mesno in kostno moko povzročilo problem BSE (ki ni bil za nikogar prijeten) in da smo zaradi tega pripravili to zakonodajo.

Celotna razprava zdaj je o tem, ali naj imamo preglednost in naj bodo sestavine na oznaki, kajti natančno to je tisto, kar bo tam. Argument proizvajalcev je bil, da so se spraševali, ali morajo res navesti natančne odstotke, kajti lahko bi se našel kdo, ki bi to kopiral in naredil povsem enako krmo.

To je tisto, v čemer sta kompromis in delo, ki so ga opravili gospod Graefe zu Baringdorf, Komisija in Svet, tako dobra, kajti zdaj smo dosegli stanje, ko lahko resnično zaupamo v našo krmo. Če ste zadnje čase pogledali probleme, ki smo jih imeli v Evropi (in probleme s krmo za živali smo imeli v različnih državah), to ni bilo zaradi sistema označevanja in ker bi bili postopki napačni, ampak zato, ker so podjetja kršila zakone.

Zato moramo zagotoviti, ne le, da popravimo te zakone, ampak tudi, da Komisija in države članice spremljajo te zakone in preverjajo podjetja, ki se ukvarjajo s krmo, in poskrbijo, da ne bodo kršila pravil, kajti, kot pravim, ljudje in potrošniki morajo imeti zaupanje v našo hrano.

Rekel bi vam, da je evropska hrana tako varna, kot je mogoče, vendar ne smemo nikoli odnehati, potruditi se moramo, da bodo naši potrošniki povsem prepričani, da je to, kar jedo, varno. Rekel bom našim gostom: „Prosim, pojdite na dobro kosilo in bodite prepričani, da je varno!“

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Gospod predsednik, komisarka, iz srca čestitam gospodu Graefeu zu Baringdorfu za še eno odlično poročilo.

Prizadevanja za poenostavitev sedanje zakonodaje na področju trženja in uporabe krme in na področju zahtevanih in dodatnih informacij na embalaži in v tovarni dokumentaciji so upravičen korak.

Poenostavitev tehničnih določb in razširitev zgolj upravnih določb bo imela nedvomno koristen učinek na rast konkurenčnosti v sektorju krme EU in na varnost hrane, o kateri je pravkar govoril gospod Parish. Prepričan sem, da je ta predpostavka utemeljena.

Vendar bi zdaj usmeril pozornost na vprašanje, ki bi bilo lahko problematično. Mislim, da je obveznost označevanja proizvodov z brezplačno telefonsko številko, ki je naložena malim in srednje velikim proizvajalcem krme za hišne ljubljence, nepotrebna. Uvedba te določbe lahko povzroči finančno breme, ki bo preveliko za te male in srednje velike proizvajalce in večina proizvajalcev krme spada v ti dve kategoriji.

Na kratko, rad bi poudaril, da si moramo prizadevati za poenostavitev celotnega sistema zakonodaje na področju trženja in uporabe krme. Pri tem je treba paziti na varnost. Vendar lahko uvedba spornih določb, ki ustvarjajo prekomerne stroške, neugodno vpliva prav na ta mala podjetja, ki proizvajajo za lokalne trge.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu zu Baringdorfu, za temeljito delo, ki ga je opravil s pripravo na to razpravo.

Varnost hrane v EU so v preteklih letih pretresale številne krize, na primer BSE in več škandalov z dioksinom, ki so se nazadnje očitno pojavili v pretekli jeseni. Pogosto je bila kot vzrok za krize ugotovljena krma, kontaminirana zaradi malomarnosti ali celo zaradi kaznive dejavnosti. Dobrodošla je ta uredba, ki poenostavlja in razjasnjuje zakonodajo. Uredba mora podpreti zaupanje potrošnikov v prehranjevalno verigo po vsej Evropi. Potrošnike je treba zavarovati in imeti morajo možnost, da ugotovijo, kje in kako je bila pridelana hrana, ki jo kupujejo.

Naslednji cilj je pravno varstvo kmetov. Izbirati morajo na podlagi označevanja in imeti zaupanje v neoporečno kakovost krme. Zavarovane morajo biti tudi pravice proizvajalcev krme, kot je že prej rekel gospod Mulder.

V številnih državah članicah so stvari dobro pod nadzorom, a uredba pred nami, ki bo jasneje opredelila označevanje in olajšala sledljivost izvora krme, je potrebna za zagotovitev, da bodo stvari urejene po vsej EU in da se bodo končale razlike v mnenjih glede razlage.

Kljub temu bi rad poudaril, da je pri tej in drugih uredbah bistvenega pomena pravilno izvajanje in spremljanje. Jasne in natančne uredbe ne bodo pomagale, če se ne bodo izpolnjevale v praksi. Pri spremljanju kakovosti krme je treba potrditi, da je varna in ustreza namenu in da izpolnjuje zakonske zahteve. Na ta način lahko izboljšamo varnost celotne prehranjevalne verige in zavarujemo potrošnike.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, pred nekaj leti so v Italiji trdili, da je treba hrano, ki jo kmetje zmešajo v skednju, obravnavati kot krmo in da je zato treba skednje obravnavati kot tovarne krme. Kmetijski proizvajalci se ne bi bili nikoli sposobni uskladiti z zapletenimi zdravstvenimi predpisi, HACCP in sledljivostjo in bi bili zato prisiljeni kupovati od pravih tovarn krme tisto, kar se je stoletja pridelovalo na kmetiji. Sčasoma nam je uspelo, da smo se izognili tej zanki.

Poročilo, o katerem razpravljamo danes, opredeljuje krmo, ne pa tovarn krme. Da se ne bi Evropa še enkrat osramotila, mora biti kristalno jasno, da hrana za živino, ki se zmeša v prostorih živinorejskega gospodarstva, ne pomeni krme, ampak preprosto improvizirano mešanje hrane in surovin, pridelanih neposredno na poljih, in da kmetijsko gospodarstvo ni tovarna krme. Morda je to pristransko stališče, a človek ne more biti nikoli preveč previden, kadar imajo razlage znaten gospodarski pomen.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, v obdobju po kontaminaciji z dioksinom v Republiki Irski, ki je povzročila takšne izgube pri nedolžnih proizvajalcih v Severni Irski, smo razpravljali o novih ukrepih pri označevanju krme.

Očitno vprašanje zame je: bi kateri koli od teh predlogov rešil moje proizvajalce pred njihovimi sedanjimi izgubami? Na žalost je odgovor „ne“. Ti predlogi bodo seveda omogočili večjo preglednost, kar je že samo po sebi zelo dobro, vendar le v zvezi s krmo EU, s katero se hranijo živali znotraj EU, ne pa v zvezi s krmo, s katero se hranijo živali, katerih meso se potem uvaža v EU.

Zagotavljanje kar največjih podrobnosti o natančni sestavi krme je pravilno in razumljivo, vendar ne smemo tako spodbirati pravic intelektualne lastnine, da bi s tem izgubile pomen. V tem pogledu imam nekaj preostalih strahov o vidikih teh predlogov. Krmne mešanice so poslovne skrivnosti, razvite v dolgih letih raziskav in poskusov. Treba jih je ustrezno zavarovati.

Prepričan sem, da 15-odstotna mera v natančnosti opisa zadošča. Jaz, recimo, nočem videti, da bi obrate krme v mojem volilnem okrožju, ki so trdo delali in veliko vlagali v proizvodnjo prvovrstnih proizvodov,

opetnajstili in da bi njihove pravice intelektualne lastnine zaplenili proizvajalci, ki poslujejo na cenejših proizvodnih območjih, bodisi znotraj bodisi zunaj EU.

Trdno upam, da ne bo ta uredba v tem pogledu ne napačno uporabljena ne zlorabljen. Da, kmetje imajo pravico do čim več informacij o vsebnosti mešanic, vendar znotraj omejitev, ki ohranjajo sposobnost preživetja in prihodnost obratov, iz katerih kupujejo.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Rada bi ponovila vse pohvale, ki so bile izrečene našemu poročevalcu. Ni treba reči, da bi moralo biti javno zdravje in zdravje živali jedro zakonodaje o krmi za živino. To se prenaša v jasna pravila v zvezi z uporabo in označevanjem surovin. To bi moralo seveda ostati izvedljivo in ne bi smelo povzročati večjega upravnega bremena ali, kot je bilo že omenjeno, ogroziti intelektualne lastnine proizvajalcev. To bomo še naprej spremljali s kritičnim očesom, vendar kaže, da bo nova uredba izpolnila te zahteve.

Rada bi dala pripombo v zvezi z inšpekcijskim nadzorom. Še enkrat, z učinkovitim nadzorom in sankcijami za ločevanje zrna od pleva bo ta zakonodaja ali uspela ali propadla. Uredba določa, da morajo biti kazni, ki jih lahko države članice same uporabijo, učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Pozvala bi Evropsko komisijo, naj v bližnji prihodnosti pozorno spremlja stanje, da se bo prepričala, ali je tako v vseh državah Evropske unije. Navsezadnje ni sprejemljivo, da bi bila ena država strožja od druge. Odličen primer so po mojem mnenju pogojne obsodbe za belgijski škandal z dioksinom, ki so bile izrečene ta teden, deset let po dogodku.

Na koncu bi rada omenila temo, ki ne more ostati nedotaknjena, namreč mesno in kostno moko. Po čustvenem govoru prvega govornika izmed samostojnih poslancev bi se rada omejila na dejstva. Mesna in kostna moka v živalski krmi sta prepovedani od krize BSE. Vendar to vodi na primer pri piščancih v pomanjkanje beljakovin v njihovi krmi, ne glede na pošteno kritiko, da se uničujejo dragocene beljakovine. Poleg tega je krma za živali največji režijski strošek za pet milijonov rejcev goveda v Evropski uniji, ki jim na začetku sploh ni bilo lahko.

Seveda se nočemo vrniti nazaj v stanje, ko so živalske beljakovine znotraj iste vrste končale v krmi. Kanibalizma nikoli več! Določiti moramo preskuse, da bi pravilno obvladali to stanje. Evropska komisija navaja, da bi bili ti preskusi lahko na voljo leta 2009, kar pomeni, da bi se mesna in kostna moka lahko ponovno varno uvedli v krmo za piščance ali, na primer, prašiče. Rada bi izvedela od Evropske komisije, kakšni so zadnji rezultati v zvezi s tem in katere korake lahko pričakujemo v tem pogledu naslednje leto.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). - (PL) Gospod predsednik, komisarka, kakovost živil živalskega izvora (meso, jajca, mleko) in varstvo potrošnikov pred slabo kakovostjo hrane je tema, za katero se EU že dolgo zanima.

Če naj bi bili proizvodi živalskega izvora dobre kakovosti, je bistvena kakovostna krma (to je najpomembnejši dejavnik), pa tudi ustrezne življenjske razmere za živali. Večino sestavin krme pridelajo kmetijstvo samo, dodatki, ki se uporabljajo, pa so ponavadi kemični proizvodi. Ti so tisti, ki ustvarjajo večino polemik. Zato se moramo zavzemati za to, da bo navedena natančna sestava industrijske krme. To nima nič opraviti s pravicami intelektualne lastnine in njihovim varstvom. Proizvod je zavarovan šele takrat, ko patentni urad izda varstveni certifikat.

Kadar novi dodatki h krmi niso dovolj preskušeni, so lahko škodljivi za naše zdravje, pa čeprav zagotavljajo najboljšo rast in najboljši videz proizvoda. Kmet nima pripomočkov za preskušanje krme in se lahko zanaša le na informacije, ki jih dobi od proizvajalca. Ne smemo pozabiti BSE in rezultatov dodajanja mesne in kostne moke v krmo za živali. Industrija bo storila vse za dobiček. Zato v celoti podpiram poročilo gospoda Graefeja zu Baringdorfa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, upam, da bodo predlogi, ki jih vsebuje kompromisni paket, o katerem danes razpravljamo, prinesli poenostavitev določb na področju trženja krme in s tem dvignili konkurenčnost sektorja krme v Evropski uniji. Upam tudi, da nova pravila ne bodo dvignila stroškov za male in srednje velike proizvajalce krmnih mešanic za živali.

Ko razpravljamo o temi označevanja, ne smemo pozabiti, da problem pogosto ni v pomanjkanju informacij na oznaki proizvoda, ampak v pomanjkanju razumevanja pri vsakdanjih potrošnikih. Preveč informacij na oznaki lahko kupca dejansko ovira pri odločanju. Po eni strani moramo zagotoviti, da imajo naši državljani dostop do informacij, po drugi strani pa moramo zavarovati pravice intelektualne lastnine proizvajalcev.

Podpiram zamisel, da bi sestavili seznam sestavin, s katerimi se ne bi smelo hraniti živali. Eno je gotovo, ne moremo dovoliti, da bi se ponovili škandali v zvezi s hrano. Irska svinjina, kontaminirana z dioksini, ali

melamin v mleku s Kitajske sta primera incidentov, ki se ne bi smela zgoditi. Vprašati se moramo, zakaj sistem spremljanja ni pravilno deloval in zakaj je prišlo do kontaminacije.

Sistem spremljanja torej potrebuje večji nadzor. Postopki morajo biti pregledni in nedvoumni. Kazni za neusklajenost s sistemom spremljanja ali za njegovo kršitev bi morale biti visoke, ker je to povezano z zdravjem ljudi. Kljub nesrečnemu dogodku na Irskem pa bi rad dal zagotovilo, da Evropa, kmetje in proizvajalci vzdržujejo najvišje standarde na svetu. Našo hrano odlikujeta njen priznani sloves in kakovost. Hrana v Evropi je varna.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, dovolite mi, da začnem z iskreno zahvalo našemu poročevalcu, gospodu Graefeu zu Baringdorfu. Ne samo v tem poročilu, ampak tudi v številnih preteklih letih, je vedno sledil jasni liniji, ki je imela cilj doseči to, kar smo dosegli danes: oblikovanje jasnosti za kmete in vzpostavitev jasnih zahtev na področju dajanja krme na trg in njene uporabe.

Danes razpravljamo o drugi stopnji in predvsem to postaja vedno bolj jasno. Komisarka, včeraj zvečer, sinoči, smo razpravljali o prvi stopnji, o proizvodnji. Rada bi se vrnila k temu. Vrsta proizvodnje in vrsta nadzora nad proizvodnjo sta najpomembnejša predpogoja za to poročilo, ki zagotavljata, da imamo na koncu zdravo, varno krmo, iz katere pridelamo zdravo, varno hrano.

Rada bi še enkrat ponovila, da sem prepričana, da bodo morala biti tudi podjetja, ki predelujejo hrano za pripravo krme, pod boljšim nadzorom, da bo treba za pridobitev dovoljenja (po možnosti za dovoljenje po vsej Evropi) zahtevati koncept HACCP, kajti tudi to je bil problem v obeh razpravah, današnji in včerajšnji. Za enaka tveganja potrebujemo enak nadzor po vsej Evropski uniji. Čeprav ne moremo nikoli izključiti zlorab, sta to poročilo, pa tudi včerajšnja razprava postavila dobro podlago za varnost, ne da bi šla čez rob. To je seveda druga točka v današnjem poročilu, da smo se učili iz razvoja po krizi BSE in da zdaj vemo, da bi lahko in morali kar nekaj stvari storiti drugače.

Rada bi se ponovno zahvalila našemu poročevalcu, ki je danes predložil dobro poročilo iz vseh naših pogajanj tukaj. Upam, da bo dobil stodstotno podporo tega parlamenta.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, odlično poročilo našega kolega poslanca, ki mu čestitam, o katerem bomo danes glasovali, je pomembno, ker je evropski sektor krme eden od glavnih kmetijskih sektorjev, tako v smislu proizvodnje, ker pomeni polovico kmetijske proizvodnje v Evropski uniji (120 milijonov ton), kot v smislu prometa (okrog 50 milijard EUR). Znotraj Evropske unije je dejansko 5 milijonov kmetov in 60 milijonov družin s hišnimi ljubljenci.

V preteklosti je imela Evropska unija številne zdravstvene krize, kar pomeni, da moramo biti danes pazljivejši glede preglednosti, da bomo izpolnili pričakovanja ne le kmetov, temveč tudi potrošnikov. Določbe, napisane v tem poročilu, imajo prednost, da pomenijo minimalni strošek za industrijo in veliko korist za potrošnike, ki so vse bolj pozorni na kakovost blaga, ki ga kupujejo. Sprejetje tega poročila bo omogočilo, da bomo omejili tveganja z zajamčeno boljšo kakovostjo blaga, boljšim spremljanjem, večjo sledljivostjo in boljšimi informacijami za kmete in s tem na koncu za potrošnike.

Danes, pri večji mednarodni trgovini, je bistvenega pomena, da se okrepijo vsi preventivni sistemi in da se zagotovi, da ne bo spet prišlo do težav s hrano, ki smo jih doživeli v preteklosti.

Temu poročilu je uspelo uskladiti pravico do informacij z natančno opredelitvijo prehranskih elementov, ki se morajo pojaviti na oznaki, s pravico do intelektualne lastnine, ki je tako pomembna, ko gre za ohranjanje konkurenčnosti naših industrij.

Prepričana sem, da bi morali biti proizvajalci resnično dolžni dati takojšnje obvestilo o uporabi vsake nove surovine, ki gre v krmo za živali, da bi tako zajamčili preglednost in olajšali preglede, ki jih izvajajo pristojni organi. Vključitev nujnega postopka, ki omogoča, da se nove nevarne snovi vključijo na seznam prepovedanih snovi, se mi zdi nadvse pomembna.

Enako bi s tem, ko bi dali kmetom možnost, da vprašajo pristojni nacionalni organ ali Evropsko komisijo v primeru dvoma glede nepoštene obtožbe, omogočili, da bi bil sistem bolj nadzorovan in da bi bili uporabniki zavarovani, hkrati pa bi se ohranila poštena trgovina.

Zato želim ponuditi svojo polno podporo temu odličnemu poročilu, kajti izkušnje kažejo, da je ureditev označevanja krme, ki daje prednost kakovosti, preglednosti, sledljivosti in spremljanju, najboljše sredstvo za preprečevanje nadaljnjih zdravstvenih kriz v Evropi.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila poročevalcu za to poročilo, ki je zelo tehnično in odgovarja na vprašanje Sodišča o varovanju pravic kmetov in pravic tistih, ki proizvajajo krmo za živali, ki jo kmetje kupujejo.

Podpiram zamisel, da so pravice intelektualne lastnine vredne varovanja. Ne moremo dovoliti, da bodo formulacije kopirali udeleženci na trgu, ki pridejo in gredo, tako da je s tega stališča poročilo uspešno.

Danes zjutraj je bilo v razpravi načeto vprašanje prevarantskih izvajalcev. Resnica je, da bomo izvajali stalni nadzor nad industrijo samo, če bomo preverjali tiste, ki ne ustrezajo. To je mogoče storiti le z rednim spremljanjem, inšpekcijskimi pregledi in nadzorom na vseh točkah vzdolž poti. O tem smo zelo energično razpravljali včeraj zvečer v tem parlamentu in vesela sem bila, ko sem slišala, da bodo opravljene izboljšave.

Za konec še o pomembni točki o nestanovitnosti cen osnovnih surovin. Pridružila se nam je komisarka za kmetijstvo. To je velika stvar za industrijo krme in za kmete in vprašanje, ki ga moramo obravnavati.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospod predsednik, najprej pozdravljam to poročilo in želim čestitati poročevalcu, ki ga je treba pohvaliti za to poročilo in trdo delo.

Resnično potrebujemo preglednost in vedeti moramo, kaj je krmna mešanica, o tem ni dvoma. Nimam nobenega problema s tem, da ohranimo zaupnost pravic intelektualne lastnine. Vendar nam je vsem po zadnjih dogodkih v Republiki Irski s problemom dioksina popolnoma jasno, da je potreben nadzor. Kmetje imajo lahko najvišje možne živinorejske standarde in naredijo vse prav, a je lahko vse zaman, kot smo videli, če dogodki daleč zunaj njihovega nadzora uničijo vse njihovo dobro in trdo delo.

To je dober dan za Parlament in kaže, kaj lahko dosežemo s sodelovanjem. Morda kaže tudi, kaj lahko dejansko dosežemo znotraj kmetijstva za boljše bodočnost kmetov po vsej Evropski uniji.

Vesel sem, da je danes dopoldne komisarka Fischer Boel tukaj s komisarko Vassiliou, kajti zelo pomembno je, da poudarimo resno nevarnost za kmete v Severni Irski (ta trenutek za osem kmetov), da bodo izgubili vse, ker jih lokalna zbornica ni bila pripravljena podpreti.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, rada bi začela z zahvalami našemu poročevalcu, gospodu Graefeu zu Baringdorfu, ki mu je uspelo pripraviti resnično izvedljiv kompromis že v prvi obravnavi. Izkazalo se je tudi, da je mogoče uskladiti varstvo potrošnikov in varnost hrane s potrebnim varstvom intelektualne lastnine.

Kmetje morajo imeti možnost zaupati, da krma, ki jo uporabljajo, vsebuje to, kar je navedeno na oznaki. Črne ovce v industriji krme so povzročile velike gospodarske izgube v kmetijstvu in drugod. Hvala še enkrat, gospod Graefe zu Baringdorf.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, rada bi na hitro poudarila še dve točki.

Prvič, tako je, potrošniki in kmetje so odvisni od jasnega in preglednega označevanja in podpiram spremembo poročevalca, ki dovoljuje proizvajalcem, da zavrnejo razkritje informacij, če lahko dokažejo, da bi utegnile biti kršene pravice intelektualne lastnine glede katere koli sestavine, ki pomeni manj kot dwoodstotni delež. Nujno potrebujemo več vlaganja v razvoj, zlasti v krmo za prežvekovalce, da bi zmanjšali emisije metana in dušikovega oksida.

Drugič, ali ni pri obravnavanju naključne navzočnosti majhnih ravni GSO v krmi že zdavnaj čas za referenčno vrednost za ukrepe namesto sedanjega režima nične tolerance, kajti posledica so kazensko nesorazmerne izgube pošilk krme in žit ter kazensko nesorazmerne sankcije? Govorim seveda o navzočnosti gensko spremenjenih sestavin, ki jih je predhodno odobrila Evropska agencija za varnost hrane (EFSA), ki imajo že po definiciji popolno oceno tveganja, ali morda GSO, ki so v celoti odobreni v drugi sodni pristojnosti.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisarki, ničesar nimam dodati glede vsebine, ker je bilo o tem že dovolj povedanega. Rad bi se zahvalil poročevalcu, ki je pokazal dobro stabilnost v trialogu.

To poročilo je bilo tek na dolgo progo. Kot vemo, je Evropsko sodišče izdalo sodbo, ki ji je sledila jasna, poštena razprava. Imeli smo možnost obširno razpravljati o tem, poročevalec gospod Graefe zu Baringdorf pa je pokazal, da je mogoče precej hitro, že na prvi obravnavi, najti ustrezno rešitev. Od leta 1994 sva se kar nekajkrat sporekla, vendar je bilo najino sodelovanje vedno pošteno in rad bi se mu še enkrat zahvalil za njegovo delo.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, zmanjkalo mi je časa za govor, zato bi rad povedal še nekaj novih stvari. Če zdaj tu v Parlamentu sprejmemo novo evropsko zakonodajo o krmi, verjetno z veliko večino, in Svet sprejme to zakonodajo, bomo dosegli nov visokokakovostni standard v Evropi.

Rad bi prosil obe navzoči komisarki, da v prihodnje vztrajata pri teh evropskih standardih tudi pri uvozu krme in hrane. Evropa se lahko sooči z globalno konkurenco le, če se bodo enaki standardi uporabljali za uvoz. Zato se mora Komisija zavzeti za naše evropske standarde, da bodo sestavni del pogajanj STO in da bodo postali svetovni standard, potem se nam ne bo treba bati te globalne konkurence.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi se vsem zahvalila za njihove pripombe, zdaj pa bom odgovorila na nekatere od teh pripomb. Najprej glede vprašanja varnosti, varnost krme je zajamčena z negativnim seznamom posamičnih krmil, ki se ne smejo uporabljati v krmi. Predlog vsebuje seznam posamičnih krmil, ki so prepovedana. Komisija bo razširila ta seznam vsakič, ko bo prepričana, da je treba kaj dodati na negativni seznam.

Po drugi strani pa bi vas rada spomnila, da obstaja dolg seznam mejnih vrednosti kontaminantov, kot so nevarni mikrotoksini, težke kovine in dioksini, ki velja od leta 2002 na podlagi Direktive o nezaželenih snoveh.

Strinjam se z vsemi tistimi, ki pravijo, kar potrjujem, da je evropska hrana varna. Vendar, kot sem navedla že včeraj zvečer med našo razpravo, zakoni in uredbe so tako dobri, kot jih naredimo, in zato moramo ostati pazljivi in poskrbeti za to, da bodo države članice, trgovci s krmo in seveda Komisija zagotovili, da se bodo vsi držali svojih obveznosti in zagotavljali, da se bodo zakoni resnično izpolnjevali in da bodo to dobri zakoni.

Nedavni irski incident z mesom osvetljuje potrebo po strogem uveljavljanju in nadzoru zakonskih zahtev in moje službe bodo še naprej preučevale, kako se lahko to izboljša. Prepričana sem, da se bo potem, ko bodo začela veljati nova pravila, uredba o trgu krme znatno izboljšala v interesu obojih, proizvajalcev krme in uporabnikov.

Nenazadnje bi se rada še enkrat zahvalila poročevalcu za njegov čudovit prispevek in vsem članom za njihovo tvorno in pozitivno vlogo pri doseganju sporazuma o tej pomembni pobudi.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, komisarki, rad bi izrazil svojo iskreno zahvalo za številne prijazne besede, ki so bile danes izrečene. Verjamem, da je to poročilo dobro.

Glede vprašanja, ali je mogoče preprečiti kaznivo dejavnost: to poročilo tega seveda ne more, a boljša intenzivnost nadzora, ki jo predvideva, lahko takšno dejavnost odvrne. Kazniva dejavnost se vedno osredotoča tja, kjer vidi priložnost, kjer vidi luknje v zakonu in zdaj nam je uspelo, da smo jih na nekaterih področjih zaprli. Upam, kot je rekel gospod Nicholson, da bodo industrija krme in kmetje razumeli, da je tukaj nekaj, kar je treba zagovarjati, da je v teku oblikovanje skupnosti proti tem poskusom odprodaje strupenih snovi prek krme. Prepričan sem, da bo to ublažilo tudi kaznivo dejavnost.

Rad bi še enkrat pojasnil, da tu ne ustvarjamo ločene smeri za intelektualno lastnino, ampak se sklicujemo na veljavno zakonodajo, ki se uporablja tudi na tem področju. Želeli smo preprečiti, da bi se obveznost obveščanja skrivala za temi pravicami intelektualne lastnine. Zato je to dobra ureditev.

Dovolite mi, da končam z zahvalo poročevalcem v senci. Tudi tukaj, seveda, so bili spori, saj navsezadnje imamo v tem parlamentu različna mnenja, vendar sem prepričan, da vsi podpiramo to, kar smo pozneje ustvarili. Rad bi se zahvalil tudi administrativni ekipi našega odbora, v tem primeru gospe Emmes, ki je opravila pomembno temeljno delo. Čeprav imamo člani Evropskega parlamenta vedno vodilno vlogo na političnem področju, pa se moramo na administrativnem področju res zanesti na to temeljno delo. Tudi to je bilo zelo uspešno.

Rad bi dodal, da je parlamentarizem, kadar imamo soodločanje, zabaven. Vedno je bilo rečeno, da bi soodločanje v kmetijstvu povzročilo, da bi bilo vse zapleteno in da bi porabili veliko časa. Pa ni res in videli smo, da se lahko stvari ob dobrem delu, dobrem razumevanju stvari, dobrem temeljnem delu in dobrih političnih nasprotnikih opravijo zelo hitro. Mislim, da je to dokaz, da lahko strokovno znanje Evropskega parlamenta služi in pomaga spraviti v tek dobro zakonodajo.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

4. Ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0004/2009) gospoda Dumitriuja v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 3/2008 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Veseli me, da imamo na tem plenarnem zasedanju priložnost za razpravo o vprašanju, ki ni pomembno zgolj za kmetijski sektor Skupnosti, temveč tudi za konkurenčnost evropskega gospodarstva kot celote.

V času, ko so gospodarstva v naših državah prizadeta zaradi globalne krize in ko je nujno povečati povpraševanje po kmetijskih proizvodih, nam sprememba Uredbe št. 3/2008 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah ponuja dodatno spodbudo za podporo kmetijskim proizvajalcem in s tem gospodarstvu EU.

Uredba Evropskega Sveta št. 3/2008, ki v skupnem besedilu kombinira uredbi 2702/1999 in 2826/2000, je sprejela nove politične pristope Evropske komisije k poenostavitvi zakonodaje, hkrati pa dosega tudi cilj olajšanja upravnih postopkov znotraj evropskih institucij. Na podlagi te uredbe lahko Skupnost sprejme ukrepe za informiranje o določenem številu kmetijskih proizvodov na notranjem trgu in na trgih tretjih držav, ob tem pa ohrani tudi posebno naravo ukrepov v skladu s trgom, kjer se izvajajo.

Ta politika zagotavlja odgovor na realno potrebo držav članic po promociji podobne njihovih kmetijskih proizvodov, zlasti koristi v smislu standardov kakovosti, prehranske vrednosti in varnosti hrane med evropskimi potrošniki in potrošniki v drugih državah. Pomaga tudi odpirati nove prodajne možnosti in ima številne vplive na pobude nacionalnega in zasebnega sektorja.

Cilj sprememb, ki jih je sprožila Evropska komisija, je omogočiti zainteresiranim državam članicam, da oblikujejo ustrezen program, kadar organizacije, ki sodelujejo pri sestavljanju predlogov, ne želijo predstaviti programov, ki bi se izvajali v tretjih državah. Posledično bodo imele države članice možnost razširiti področje uporabe ukrepov, na katere so usmerjeni ti programi, in tudi zaprositi mednarodne organizacije za pomoč pri izvajanju teh ukrepov. Osnutek poročila, o katerem razpravljamo, predlaga nekatere dodatke in prilagoditve predloga Komisije, ki so potrebni, da bi razjasnili in dopolnili logiko uredbe.

Predlagamo predvsem uvedbo posvetovanj s strokovnimi združenji in organizacijami, ki poslujejo v ciljnih sektorjih držav članic, ki sodelujejo v procesu oblikovanja programov informiranja za kmetijske proizvode na notranjem trgu in tudi v tretjih državah. Glede na njihovo strokovno znanje in pomembno vlogo, ki jo imajo ta združenja in organizacije tudi pri jamstvu in nadzoru kakovosti, je posvetovanje z njimi na prvem mestu. Hkrati podpiramo te programe, ki se sestavljajo na podlagi ocene o njihovi potrebnosti in pravočasnosti, ob zagotovitvi, da se sredstva v programih uporabljajo učinkovito, kar izpolnjuje cilj, naj pomagajo pri promociji proizvodov Skupnosti.

Predlagamo tudi, da se razširijo področja, kjer se lahko mednarodnim organizacijam dodeli izvedba programov informiranja za tretje države. Ukrepi za promocijo in obveščanje javnosti so ustrezni tudi za vinski sektor na notranjem trgu EU in v tretjih državah. Tako kot v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk obstajajo mednarodni organi v vinskem sektorju, na primer Mednarodni urad za vinsko trto in vino, ki lahko zagotovijo izvajanje programov, ki jih predlagajo države članice v tretjih državah in s tem razširjanje informacij o značilnostih in prednostih vin z zaščiteno označbo porekla in vin z zaščiteno geografsko označbo.

Naslednja sprememba, ki vam jo predlagamo, je namenjena povečanju odstotka sofinanciranja Evropske unije iz 60 % na 70 % v času, ko je za male proizvajalce vse težje dobiti dostop do financiranja zaradi finančne krize. Brez vsake finančne podpore tvegajo, da bodo šli v stečaj, ker nimajo finančnega vzvoda za promocijo svojih proizvodov in se soočajo s padcem povpraševanja na trgu.

Končni cilj teh predlogov je ustvariti večje tržno povpraševanje, da bi povečali proizvodnjo in podprli evropsko gospodarstvo kot celoto. Dosega tega cilja nam bo pomagala premagati te težke čase, ki jih prestajamo. Kakovost kmetijskih in živilskih proizvodov Evropske unije je prednost, ki jo moramo izkoristiti, da bi zajamčili konkurenčnost evropskega gospodarstva in višje dohodke za proizvajalce.

Upam, da bodo Evropska komisija in države članice čimprej izvedle priporočila, ki jih bomo sprejeli, ker si ne moremo privoščiti, da bi zapravljali čas v teh razmerah, ko so evropske državljane udarili učinki izredno globoke gospodarske recesije. Predlagani ukrepi očitno ne bodo rešili vseh problemov, ki so povezani s trženjem in promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov Skupnosti.

Poenostavitev birokracije, ki je vključena v registracijo tradicionalnih proizvodov, upajanje oznake „Proizvedeno v Evropski uniji“ in reševanje problema proizvodov nižje kakovosti in varnostnih standardov, uvoženih iz tretjih držav, je samo nekaj področij, ki jih moramo upoštevati, da bi povečali tržni delež proizvodov Skupnosti. Hvala za vašo pozornost in veselim se že vaših pripomb in vprašanj.

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila poročevalcu, gospodu Dumitriuju in članom Odbora za kmetijstvo za odlično poročilo o predlogu Komisije o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah.

Rada bi poudarila pomen vprašanj, ki jih obravnava to poročilo. Mislim, da se vsi strinjamo, da je promocija evropskih kmetijskih proizvodov zelo pomembna na notranji pa tudi na zunanji ravni. Prepričana sem, da bo trgovina s kmetijskimi proizvodi v prihodnje še naprej rasla, čeprav moramo priznati, da se zaradi gospodarske krize v sedanjem času soočamo z nazadovanjem. Vendar bodo velike priložnosti za naše evropske proizvode na trgih tretjih držav in naša promocijska kampanja bi morala pomagati evropskim proizvajalcem raziskati te nove trge.

Preden začnem z vsebino poročila, bi rada, da pogledamo na stvari v pravi luči. Leta 2008 je Komisija sprejela 42 programov na notranjem trgu in v tretjih državah, ki so pomenili proračun 128 milijonov EUR v treh letih. V skladu s pravili bi potem polovico tega zneska financirala Skupnost.

Cilj predloga Komisije je omogočiti državam članicam uvedbo programov, ki bi jih Evropska unija sofinancirala v tretjih državah, kot opisuje poročevalec, kajti danes obstaja ta možnost le na notranjem trgu. Prav tako bi bilo treba omogočiti, da te programe izvajajo mednarodne organizacije.

Tri najpomembnejše spremembe, ki jih uvajajo poročevalec in njegovi kolegi, so: prvič, uvesti obveznost, da se države članice posvetujejo o predlaganih programih s trgovinskimi združenji; drugič, določiti, da izvajanje s strani mednarodnih organizacij ni možnost, ki bi bila rezervirana samo za Mednarodni svet za oljčno olje, temveč splošna možnost na primer (kot je bilo danes tukaj že omenjeno) tudi v vinskem sektorju; in na proračunski strani, povečati stopnjo sofinanciranja.

V zvezi s temi spremembami bi poudarila, da se države članice dejansko že posvetujejo s trgovinskimi združenji, da bi se prepričale, če imajo podporo proizvajalcev. Raje bi videla, da bi se partnerski pristop nadaljeval na prostovoljni podlagi.

Moja omemba Mednarodnega sveta za oljčno olje je mišljena samo kot primer zaradi razprav, ki so pred kratkim potekale v celotnem sektorju oljčnega olja. Vsekakor niso izključene druge mednarodne organizacije, npr. Mednarodni urad za vinsko trto in vino.

V zvezi s financiranjem proračuna je seveda v teku razprava o ravni sofinanciranja s strani Skupnosti, vendar smo razpravljali o tem vprašanju, ko smo leta 2008 združevali dve uredbi, ki se ukvarjata s promocijo in informiranjem, zato mislim, da nam ni treba ponovno odpirati razprave o tem vprašanju.

Dovolite, da izkoristim to priložnost in povem, da smo takrat, ko smo se sporazumeli o vinski reformi, priznali pomen promocije naših proizvodov na trgih tretjih držav. Zato smo v interesu, da bi proračun za vino porabili na pametnejši in razumnejši način, predlagali, da vsako leto namenimo 120 milijonov EUR kot posebno proračunsko postavko za promocijo naših vin na trgih tretjih držav. Vendar, ker države članice, zlasti nove države članice, niso želele, da bi bil ta denar namenjen tako, da bi bil izgubljen, če ne bi bil porabljen, smo vključili teh 120 milijonov EUR v nacionalne kuverte, tako da se lahko države članice same odločajo. Kakor koli, to je jasen znak, da Skupnosti ni vseeno in da se zaveda pomena močne promocije naših evropskih proizvodov. Z veseljem pričakujem današnjo razpravo tukaj.

Petja Stavreva, v imenu skupine PPE-DE. – (BG) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, rada bi čestitala poročevalcu, gospodu Dumitriuju, za njegovo objektivno poročilo, ki odraža resnične potrebe tega sektorja Skupnosti glede promocije evropskih proizvajalcev.

Poročilo vsebuje ukrepe, ki bodo pomagali odpreti nove trge in pripomogli, da bodo kmetijski proizvodi naših kmetov prinašali dobiček. Ta politika izpolnjuje dejanske potrebe držav članic, ki želijo promocijo svoje kmetijske proizvodnje pri potrošnikih v Skupnosti in v tretjih državah.

Zagotavlja odlično priložnost, da se poudarijo kakovost, prehranska vrednost, proizvodne metode in varnost pridelane hrane. Podpiram predlog poročevalca, ki ponuja priložnost zainteresiranim državam, da predstavijo programe informiranja za tretje države, če jih te nimajo.

Ta sprememba bo omogočila evropskim državam, da bodo razširile praktični obseg ukrepov, ki so predvideni v teh programih, in poiskale pomoč za njihovo izvajanje pri mednarodnih organizacijah. Verjamem, da bi bilo treba v procesu oblikovanja teh programov upoštevati pomembno vlogo, ki jo imajo združenja in panožne organizacije v posameznih državah, ki imajo objektivni pogled na to, kaj se dogaja v posameznih dejavnostih.

Upoštevati moramo pomen nekaterih mednarodnih organov pri promociji posameznih značilnosti in prednosti živilskih izdelkov, ki so značilni za nekatere regije v EU. Podpiram predlog poročevalca za povečanje stopnje odstotka finančne udeležbe Skupnosti, tako da bo mogoče zagotoviti dodatno pomoč za projekte, ki jih bodo izbrale države članice. Pozivam vas, da podprete poročilo gospoda Dumitriuja.

Bogdan Golik, v imenu skupine PSE. – (PL) Gospod predsednik, komisar, iskreno čestitam gospodu Dumitriuju za dobro poročilo, nadaljevanje poročil, ki so bila sestavljena pred tem, v katerih smo govorili o promociji in zneskih denarja, dodeljenih za promocijo Evropske unije v tretjih državah.

Ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah imajo veliko vlogo pri ustvarjanju pozitivne podobe znamke „Proizvedeno v Evropi“. To že dolgo poudarjam in že nekaj let si aktivno prizadevam za poenostavitev celotnega sistema informiranja in promocije. V svojih govorih nenehno poudarjam potrebo po promociji znamke „Proizvedeno v Evropi“ na trgih tretjih držav. To je še posebno legitimno v današnjih formalnih in pravnih razmerah.

V skladu z Deklaracijo šeste ministrske konference STO v Hongkongu bo leta 2013 odpravljena uporaba vseh oblik izvoznih subvencij in vseh ureditev izvoznih ukrepov z enakim učinkom. Glede na zapleteno naravo organiziranja promocijskih kampanj na trgih tretjih držav in višje stroške takih ukrepov na znatne razdalje, zlasti v Aziji in Ameriki, mehanizmi za podporo promocijskih dejavnosti niso pritegnili veliko interesa med trgovinskimi organizacijami.

Prodlog Evropske komisije omogoča spodbujanje njihove dejavnosti. Promocijski programi, ki jih izvajajo države članice, ponujajo podjetjem priložnost za skupno delovanje, kadar jim ne uspe, da bi sama vodila in financirala te dejavnosti. Kljub temu je treba nadaljevati s prizadevanji za povečanje odstotnega deleža Skupnosti pri financiranju tovrstnih projektov. Kot primer bom navedel Združene države Amerike, kjer se za promocijske dejavnosti porabi nekajkrat več, kot je celotna vsota denarja, namenjenega za vino in dejavnosti na področju drugih promocijskih izdelkov v vsej Evropski uniji.

Kljub liberalizaciji komercialnega toka kmetijskih proizvodov, je instrument za podporo promocije proizvodnje Skupnosti na trgih tretjih držav morda edino razpoložljivo orodje, ki je v skladu s smernicami Okvirnega kmetijskega sporazuma Razvojne agende STO iz Dohe. Promocija znamke „Proizvedeno v Evropi“ je priložnost za ohranitev konkurenčnosti in v daljšem časovnem obdobju celo za okrepitev privlačnosti evropskih kmetijskih in živilskih proizvodov in za razširitev njihovega trga.

Rad bi se zahvalil Komisiji za te ukrepe, o katerih smo v Parlamentu večkrat govorili in so zdaj vključeni, predvsem pa za zmanjšanje prispevkov trgovinskih organizacij z 20 % na 10 % in za povečanje sredstev, ki so na voljo za promocijsko dejavnost.

Seán Ó Neachtain, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, toplo pozdravljam poročilo gospoda Dumitriuja in bi mu rad čestital za opravljeno delo.

Ta proračun daje državam članicam odlično priložnost, da najdejo trge znotraj in zunaj Evrope. Ker prihajam iz Irske, bi rad rekel, da je nam na Irskem prodaja naših zdravih, svežih živilskih proizvodov na svetovnih trgih, zlasti v Aziji, v veliko pomoč.

Tako kot moji kolegi pa bi rad rekel, da vidim tu boljšo priložnost v poenostavitvi pravil, ki se nanašajo na ta proračun, tako da bo dostop do zaloge denarja za trgovanje lažji kot je zdaj, povečati pa se mora seveda tudi proračun, kot je bilo rečeno. To je zelo pomembno, ne le za države članice, temveč za Evropo kot celoto.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, soglašam z vama, da je oglaševanje pomembno. Kljub temu pa oglaševanje ni le posledica strokovnih kampanj, temveč tudi dogodkov v regiji, iz katere izvira hrana.

Ko nas svet povezuje z BSE, ko smo našo grboslovno žival spremenili v noro ali ko države, kot zdaj, objavljajo odpoklic izdelkov zaradi problemov z dioksinom, kar seveda spet gre okrog sveta, in ko se milijoni zaklanih bolnih krav prikazujejo na televizijskih novicah po vsem svetu, je tudi to vrsta oglaševanja, negativnega oglaševanja.

Tu moramo paziti, da se bomo izognili nasprotjem. Po eni strani govorimo o dobrih proizvodih, po drugi strani pa so tu negativna poročila. Vendar se ukvarjamo s tem, kot smo pravkar videli v razpravi, in glede na to, kaj smo sklenili.

Če želimo oglaševati na zunanji ravni, da, to je v redu, imamo dober razlog, da to počnemo, ker imamo dobre proizvode, nočem pa, da je to splošno oglaševanje, temveč oglaševanje, ki kaže evropsko raznolikost. Kot veste, imamo zdaj v Nemčiji situacijo, ko je Zvezno ustavno sodišče presodilo proti vrsti obveznega oglaševanja z obvezno dajatvijo. Opozorilo je, da oglaševanje, ki ne razlikuje med posameznimi vrstami kakovosti, ne povečuje prodaje in da je namesto tega pomembno, da so posamezni proizvajalci sposobni oglaševati svoje značilne proizvode.

Poleg tega je vedno pomembnejše, ne le znotraj Evrope, ampak tudi zunaj nje, da se ne opisuje samo kakovosti končnega proizvoda, ampak tudi kakovost procesa. Kakšno je stanje glede zaščite živali, okolja, sestavin, strukture kmetovanja, poštene trgovine? Vse to so merila, za katera ni nujno, da vplivajo na kakovost končnega proizvoda, vendar postajajo vse pomembnejša za potrošnike. Torej moramo tudi to vključiti v naše oglaševanje in poskrbeti, da se bo ugled Evrope v svetu zaradi tega še bolj povečal.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (PT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, ne smemo pozabiti, da je pomembno, da se izboljšajo razmere in podprejo ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo v Evropski uniji in tretjih državah ter da se razširi obseg predlogov, ki jih je predstavila Evropska komisija.

Zato podpiramo predloge poročevalca in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, predvsem tiste, ki so namenjeni večji intervenciji in krepitvi vloge trgovinskih združenj in organizacij, ki poslujejo v sektorju, v zvezi z njihovim strokovnim znanjem in pomembno vlogo, ki jo imajo tudi pri zagotavljanju nadzora kakovosti, vključno z združenji in organizacijami držav članic, ki sestavljajo program, pa tudi tiste o povečanju odstotka finančne soudeležbe Skupnosti. Pomembno je, da obstaja dodatna pomoč, zlasti za projekte, ki jih izberejo države članice.

Podobno smo prepričani, da bi morale promocijske in oglaševalske akcije v tretjih državah poleg oljčnega olja in oljk koristiti še drugim pomembnim proizvodom, s poudarkom na vinih z označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo. V tem smislu bom tu omenila tudi pomembno vlogo kmečkih zvez, predvsem zadružnih vinskih kleti in drugih združenj malih in srednje velikih kmetov, katerih obstoj je temelj za zagotavljanje pretoka pridelka kmetov, ki sami od sebe ne bodo sposobni preživeti.

Še enkrat pozivam k večji podpori teh organizacij kmetov, da bodo zmožne v celoti izpolniti svojo vlogo ohranjanja družinskega kmetovanja in promocije visokokakovostnih kmetijskih proizvodov, ki jih pridelujejo in so bistveni pri zagotavljanju zdrave prehrane za prebivalce naših držav.

Zato bomo glasovali za to poročilo.

Witold Tomczak, v imenu skupine *IND/DEM*. – (PL) Gospod predsednik, komisar, Evropska unija je pomembna izvoznica številnih kmetijskih proizvodov, a prihodnost kmetijstva EU bo odvisna od porabe na notranjem trgu. Spodbujanje tega lahko koristi kmetom, potrošnikom in celotnemu gospodarstvu.

V številnih državah članicah poraba živilskih proizvodov, ki so bistveni za zdravje, ni visoka in je zelo zaželeno, da bi se z dobrim informiranjem in promocijo povečala. Vendar je pomembno, da bi imeli kmetje EU korist od programov, o katerih razpravljamo, in zlasti male in srednje velike kmetije, ki obsegajo 95 % vseh kmetij.

Ti programi bi morali obogatiti znanje potrošnikov o zdravem prehranjevanju in jim hkrati pustiti izbiro. Zato je vredno sprejeti naslednje korake: organizirati posvetovanja s strokovnjaki na področju zdrave prehrane in usposabljanje prodajalcev, ki bi morali biti tudi svetovalci potrošnikom v zvezi z zdravo prehrano. Bistvena

je dobra predstavitev informacij o koristih promoviranih proizvodov za zdravje in o načinu pridelave hrane. Informacije na oznakah živil ne zadoščajo.

Ta program lahko ogrozi promocija hrane, ki jo serijsko proizvajajo velika živilska podjetja, ki lahko pripravijo učinkovite programe in imajo na voljo najboljše strokovnjake. Vendar, ali ne bo to potem ogrozilo promocije visokokakovostne hrane?

Zelo pomembna je tudi čitljivost datuma izteka veljavnosti na proizvodih, pa tudi dvig ozaveščenosti potrošnikov o pomembnosti vseh informacij, ki jih je mogoče najti na oznaki proizvoda.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Najprej bi rada čestitala svojemu kolegu za njegovo težko delo, ki ga je vložil kot poročevalec v poenostavitev zakonodaje EU, da bi se zmanjšalo upravno breme, nekaj, kar je bilo res treba storiti.

Ukrepi za informiranje, ki jih je sprejela Evropska unija, so odgovor na resnično potrebo držav članic po promociji podobe njihovih kmetijskih proizvodov med evropskimi potrošniki pa tudi med potrošniki v drugih državah, zlasti glede kakovosti in prehranske vrednosti ter varnosti hrane in varnih proizvodnih metod. Kot poročevalka o kakovosti zelo cenim konkurenčno prednost, ki jo imajo naši evropski proizvodi.

Ta zakonodajna sprememba bo ponudila zainteresiranim državam možnost, da bodo predlagale programe informiranja tudi, kadar ne bo programov za tretje države. Posledica te spremembe bo, da bodo imele države članice možnost razširiti področje uporabe ukrepov, na katere so usmerjeni ti programi, in zaprositi mednarodne organizacije za pomoč pri izvajanju teh ukrepov. Odstotno stopnjo finančne udeležbe Evropske unije je treba povečati, da se bo zagotovila dodatna podpora za projekte, ki jih izberejo države članice, v času splošnega zagotavljanja pogojev, v katerih skušajo nacionalne organizacije in oblasti pridobiti zneske, ki jih morajo prispevati za sofinanciranje.

Podpiram zamisel, da bi bila organizacija, ki dobi nalogo izvajanja izbranega programa, mednarodna organizacija, zlasti kadar je program namenjen promociji sektorja oljčnega olja in namiznih oljk, da ne omenjam sektorja za vina z zaščiteno označbo porekla in vina z zaščiteno geografsko označbo v tretjih državah.

Hkrati moramo upoštevati pomembno vlogo, ki jo imajo strokovna združenja in organizacije, ki poslujejo v ciljnih sektorjih držav članic, pri oblikovanju programov informiranja za kmetijske proizvode. Rada bi sklenila s ponovno zahvalo poročevalcu in zlasti komisarki Vassiliou, ker je sprejela vse predloge, ki smo jih dali med poročilom.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zadnjih nekaj mesecih, predvsem pa v tem parlamentarnem obdobju, smo bili priča nenehni slabitvi neposredne podpore za naše kmete in predpisov, ki so nekoč varovali našo industrijo pred poceni uvozom od zunaj v EU, da bi sprostili vire, potrebne za izpolnjevanje okoljskih, gospodarskih in socialnih izzivov tega tisočletja in da bi spoštovali mednarodne trgovinske sporazume.

Kot član Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in, kar je najpomembnejše, kot predstavnik države, ki si je prislužila svetovni sloves in spoštovanje zaradi kakovosti svojih kmetijskih pridelkov, s tem mislim na oljčno olje, vino in sir, si ne morem kaj, da ne bi soglašal z vsemi ukrepi, ki jih bo Komisija predlagala, da bi zavarovala visoko kakovost evropskih pridelkov in pospešila, kadar je mogoče, trženje teh pridelkov na notranjem trgu in v tujini.

Ta informacijski program je pravzaprav še posebno pomemben, ker mora pojasniti evropskim in drugim potrošnikom, da naši pridelki ne tekmujejo s tistimi iz drugih držav, ki so morda cenejši, ampak predstavljajo drugo možnost, ki se osredotoča na kakovost in na model proizvodnje, ki spoštuje okolje in družbene standarde ter dobro počutje živali, kar potem seveda koristi zdravju ljudi.

Zakonodaja, o kateri vsakodnevno glasujemo v tem parlamentu, ima lahko visoko ceno, predvsem za naše proizvajalce. Zato jim moramo ponuditi vso pomoč, ki jo lahko, da se ne bosta izgubila bogastvo in kakovost naših pridelkov in ju ne bo odpravil vedno bolj homogeni globalni trg. Zato podpiram spremembe poročevalca, ki so namenjene povečanju sofinanciranja Komisije, dodajanju dejavnosti, ki se lahko financirajo, in, kar je najpomembnejše, povečanju udeležbe združenj proizvajalcev, ki so v najboljšem položaju, da branijo kakovostne značilnosti svojih pridelkov pred vedno zahtevnejšimi potrošniki.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Danes razpravljamo o poročilu, ki je izredno pomembno za evropsko kmetijstvo. Poročevalec sam je poudaril, da kakovost in varnost evropskih proizvodov zagotavljata konkurenčno prednost, ki še ni bila dovolj izkoriščena.

Ukrepi, namenjeni zagotavljanju informacij in promociji teh proizvodov, njihove kakovosti in standardov varnosti hrane, ki jih izpolnjujejo, lahko sprožijo vrsto odzivov s spodbujanjem povpraševanja, povečanjem kmetijske proizvodnje in dobičkov ter ustvarjanjem novih delovnih mest, kar posredno pomeni tudi gospodarsko rast. Ti ukrepi morajo biti enako usmerjeni na potrošnike na notranjem trgu in na potrošnike v tretjih državah.

Ne pozabimo na konkurenco, s katero se soočamo na notranjem trgu s strani proizvajalcev iz drugih držav, ki ponujajo proizvode, ki so včasih cenejši, vendar imajo pogosto veliko nižjo kakovost in varnostne standarde. Potrošniki morajo priznati proizvode Skupnosti in se zavedati, da so bolj zdravi od drugih. Nenazadnje morajo vedeti, da s tem, ko kupujejo te izdelke, podpirajo evropske kmete in agroživilske pridelovalce in s tem evropsko gospodarstvo.

Še posebno cenim pobudo poročevalca glede priznanja pomembne vloge, ki jo imajo strokovna združenja in organizacije, ker imajo v večini primerov strokovno znanje, ki ga državne institucije nimajo. Veliko bolj so tudi seznanjene s pravim stanjem na trgu in njegovimi zahtevami. Hkrati menim, da je predlog za povečanje odstotka sofinanciranja v sedanjih kreditni krizi nedvomno potreben. Trdno verjamem, da bo to povečalo stopnjo uporabe teh sredstev.

Nazadnje bi rad čestital poročevalcu, gospodu Dumitriuju za vse njegovo trdo delo in njegove predloge, kar zagotovo podpirajo tudi vsi moji kolegi poslanci.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rada bi čestitala poročevalcu, gospodu Dumitriuju. Kmetijski sektor je pomemben za gospodarstva držav članic, ker zagotavlja hrano za prebivalce, kmetijske proizvode za izvoz, da ne omenjamo velikega števila delovnih mest. Evropska unija mora biti sposobna zagotoviti zadostne količine hrane za svoje prebivalce po sprejemljivih cenah.

Očitno je, da postajajo na konkurenčnem trgu ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah vedno pomembnejši. V zvezi s sestavljanjem programov za promocijo kmetijskih proizvodov se je treba posvetovati s strokovnimi združenji in organizacijami. Prepričana sem, da bo ta uredba spodbudila evropske kmete k promociji njihovih kmetijskih proizvodov.

Romunija ima veliko število agroživilskih proizvodov, ki jih na žalost ne najdemo na evropskih trgih, čeprav so številni od njih okolju prijazni. Kampanja za promocijo teh proizvodov bo koristila evropskim potrošnikom in romunskim kmetijskim proizvajalcem. Zlasti v časih gospodarske krize kmetijski sektor očitno ostaja eden od sektorjev, ki jim je treba posvetiti posebno pozornost, skupaj z ustreznimi programi in financiranjem.

V krizni situaciji morajo države članice posvetiti večjo pozornost določanju prednostnih nalog. Zato verjamem, da mora kmetijstvo ostati področje, ki ga podpiramo, ker je pomembno za evropsko gospodarstvo.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Najprej bi rad čestital poročevalcu za njegovo trdo delo pri tem poročilu, ki odpira zelo pomembno vprašanje. Obstaja resnična potreba držav članic po promociji podobe njihovih kmetijskih proizvodov pri potrošnikih v Evropski skupnosti pa tudi pri potrošnikih v drugih državah.

Rad bi poudaril dva predloga, omenjena v tem poročilu. Postavljena je zahteva po povečanju odstotne stopnje finančne udeležbe Evropske skupnosti, da bi se zagotovila dodatna podpora za projekte, ki jih izberejo države članice, v času splošnega zategovanja pogojev, v katerih skušajo nacionalne organizacije in oblasti pridobiti zneske, ki jih morajo prispevati za sofinanciranje.

Drugi odstavek te spremembe si prizadeva za finančno udeležbo Evropske skupnosti v višini 70 % pri ukrepih za promocijo sadja in zelenjave, predvsem za otroke v šolah. Zdi se mi, da so te spremembe primerne, in upam, da bo to pobudo podprlo čim več poslancev Evropskega parlamenta.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Rad bi čestital poročevalcu za vse njegovo trdo delo in njegov prispevek k razširjanju področja uporabe programov za zagotavljanje informacij o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah.

Ena od najpomembnejših sprememb, ki jih predlaga to poročilo, je 10-odstotno povečanje evropskega sofinanciranja programov za promocijo evropskih kmetijskih proizvodov in proračunskih sredstev za promocijo porabe mlečnih proizvodov, sadja in zelenjave v šolah.

Po eni strani bo imela Evropa korist od večjega števila kmetijskih proizvodov, ki se aktivneje promovirajo, po drugi strani pa bodo največji koristniki pomoči Skupnosti otroci in učenci.

Mislim, da so predlagani ukrepi izredno pomembni, ker zdaj bolj kot kdaj koli potrebujemo vlaganje v področja, ki se hitro razvijajo in lahko vodijo v gospodarsko obnovo. Kmetijstvo je eno od takih področij in Evropska unija lahko znatno prispeva k njegovemu spodbujanju.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, glavni proizvajalci hrane na svetu porabijo milijarde za lastno promocijo, morda pri tem uporabljajo hrano, ki je bila pridelana v EU, vendar se ne osredotočajo na njen izvor, ampak na lastne blagovne znamke. Imamo slavne kuharje, televizijske zvezde, ki promovirajo lastne različice proizvodnje hrane in imajo dostop do radijskih valov in milijonskih proračunov. In tukaj govorimo o razmeroma majhnem znesku denarja za promocijo vse evropske hrane po vsem svetu in doma. To je veliko vprašanje! To je zelo dobro poročilo, ki ga v celoti podpiram in potrjujem današnje pripombe naše komisarke na tem mestu.

Posebej me zanima zamisel, da je potrebna promocija zunaj naših meja in bi se s tem z vsem srcem strinjala, vendar moramo biti tudi realistični glede tega, kako bomo tekmovali in ali smo konkurenčni na svetovnem trgu. Morda bi se komisarka lotila tega v svojih odgovorih. Vprašanje naših standardov je treba priznati in prepoznati. Je to priznано in prepoznano v STO?

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, močno podpiram promocijo naše visokokakovostne hrane. Na današnjem težavnem trgu je kakovosten proizvod najboljši izhod, vendar potrebuje obilno promocijo. 60 % sofinanciranja bi bilo dobro, če bi ga bilo mogoče dobiti, in žal mi je, da komisarka ni mogla biti tako zgovorna, kot smo upali, da bo v tem pogledu.

V zvezi z mojo lastno regijo bi zelo odločno pozval regionalno vlado (ki ni obdarjena z veliko pobude ali sredstev, glede na to, koliko zapravi za svojo vodstveno upravo in nepotrebne čezmejne organe), da se potruzi in pridobi to financiranje EU in s tem da našim odličnim lokalnim pridelkom najboljšo možnost na trgu. Skupaj s tem, kar upam, da bo 70 % podpore iz Evrope za promocijo hrane in zelenjave v naših šolah, verjamem, da ta priložnost ne bo izgubljena zaradi sanjaškega lokalnega urada.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, rada bi začela z zahvalo Komisiji za nedavno odobritev 50-odstotnega financiranja za predlog An Bord Bia za informiranje o mesu v Aziji v naslednjih treh letih, kar zelo cenimo.

Glede na to, da zelo podpiram ta predlog, prosim, da se mi dovoli dve trgovski opozorili. Prvič, nekatere države, kot npr. Irska, verjetno ne bodo sestavile programov informiranja, če trgovina ne bo pokazala interesa. Drugič, čeprav je predlagano povečanje financiranja na 60 % in na 70 % za promocijo sadja in zelenjave v sedanjem gospodarskem okolju zelo dobrodošlo, je realistično, da bi pobudo za razširitev splošne promocije lahko omejili, kajti od programov bi imeli korist vlagatelji in nevlagatelji.

Rada bi se zahvalila poročevalcu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Rad bi izrazil svojo podporo poročilu, ki ga je predstavil gospod Dumitriu o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu. Mislim, da moramo povečati odstotno stopnjo finančne udeležbe Evropske skupnosti, da bi zagotovili dodatno podporo za projekte, ki jih izberejo države članice.

Še posebej pomembno je, da se poveča finančni prispevek Evropske skupnosti na 70 % dejanskih stroškov novega programa za promocijo sadja in zelenjave, predvsem za otroke v šolah Evropske unije. Ta ukrep bo pomenil znaten prispevek k izvajanju programa za promocijo sadja in zelenjave v šolah, to pa je prizadevanje, ki je potrebno v korist zdravja naših otrok.

Neil Parish (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi čestital poročevalcu za zelo dobro poročilo.

Komisar, podpiram, kar ste dejali. Verjamem, da je prihodnost evropske kmetijske politike zelo odvisna od trga. To moramo upoštevati in se lotiti promocije naših visokokakovostnih proizvodov. Omenili ste vinsko reformo, prej smo z intervencijskim odkupom umaknili s trga veliko nizkokakovostnega vina in ga predelali v biogorivo, kar je bila povsem napačna pot. To, kar bi morali storiti, bi bila promocija kakovostne hrane. Imamo veliko izbiro vin, sirov, mesa, oljčnega olja, sadja, zelenjave, vsega, kar hočete. Evropa je bogata z vsemi temi proizvodi in mi se moramo odločiti in jih v prihodnje tržiti.

Mislim, da bomo morali leta 2013 in pozneje, ko bomo opravili s sistematskim pregledom in začeli novo kmetijsko politiko, zagotoviti, da bomo več denarja porabili za promocijo naših proizvodov in se povezali s trgom, kajti v tem leži prihodnost.

Še kot zadnjo pripombo bi rekel komisarju, da bi morda moral iti v Ameriko in prepričati predsednika Obamo, da je sir roquefort izredno dober in da morda lahko zmanjša tarifo, ki jo je predsednik Bush uvedel nanj, preden je zapustil položaj.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, potrošniki v Evropi in tretjih državah dobijo premalo informacij o kakovosti in standardih evropske hrane. Zahteve, ki jih postavljamo evropskim proizvajalcem, so izredno visoke. Potrošniki bi se morali tega zavedati, ker bo to vplivalo na njihove odločitve o izbiri ustreznih proizvodov.

Sem za promocijo in informiranje, čeprav pogosteje govorim o informiranju kot objektivnejši obliki sporočila. Imeti moramo tudi posebne zahteve in standarde za kakovost informiranja in način promocije. Nazadnje, sem za to, da EU in nacionalni proračuni podprejo informiranje in programe promocije na področju hrane. V času krize je pomembno, da imamo promocijo in informiranje, ki bosta nasprotovala padanju povpraševanja in porabe, vključno s porabo hrane.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospod predsednik, hvala za vse prispevke. Lepo je slišati toliko navdušenja in zanimanja za to pomembno vprašanje. Mislim da so vse pripombe tukaj do določene mere zelo v skladu s stališčem Komisije o predlogu.

Rada bi izkoristila to priložnost in odgovorila na nekatera vprašanja in teme, ki so se tu pojavili. Najprej glede financiranja, o povečanju stopnje sofinanciranja, to temo vas je načelo kar nekaj. Mislim, seveda, da moramo biti zelo previdni in pazljivi, ko skušamo spremljati koristi financiranja Skupnosti, kajti bojim se, da bo v primeru, če povečamo sofinanciranje, v bistvu manj promocije. To bi bil slab rezultat in to je razlog, zakaj smo se držali svojega predloga.

Kakovost je bila danes kar nekajkrat omenjena in strinjam se z vami. Mislim, da imamo zlato priložnost, da razpravljamo o tem vprašanju kakovosti, ki je povezano tudi s tem, kako promoviramo naše proizvode v tretjem svetu, kako pojasnjujemo potrošnikom, kaj dobijo, kadar kupujejo evropsko.

Zadnjega oktobra smo predstavili zeleno knjigo o kakovosti in imeli smo veliko prispevkov, na spletni strani je več kot 1 000 prispevkov iz vse Evrope. Zdaj preudarjamo vse te različne zamisli in maja bomo predstavili sporočilo. Izkoristiti moramo priložnost, ko bo potekala razprava o sporočilu tu v Parlamentu in narediti povezavo na to, kako izboljšati naše možnosti, da bo sporočilo prepoznavno in razumljivo. Tu se pojavi vprašanje označevanja, ki je težko in pomembno, zato z veseljem pričakujem, da bomo jeseni razpravljali o tem vprašanju.

Nazadnje, glede vprašanja sistema razdeljevanja sadja v šolah, ki je bilo danes tukaj načeto (to ni del predloga, a le toliko, da ostanete na tekočem), uvedli smo sistem razdeljevanja sadja v šolah s stopnjo sofinanciranja 70 %, da bi povečali ozaveščenost mladine in izkoristili priložnost, da poudarimo pomen dobrih prehranjevalnih navad pri šolarjih.

Še enkrat, hvala poročevalcu gospodu Dumitriuju za zelo dobro poročilo. Mislim, da se zelo dobro odraža v živahni razpravi, ki smo jo imeli danes tukaj.

Constantin Dumitriu. – (RO) Rad bi se opravičil, če sem za nekaj sekund prekoračil svoji dve dodeljeni minuti. Hvala za izredno koristne pripombe in stališča, ki ste jih izrazili o tem poročilu. Prepričan sem, da bodo preostali kolegi poslanci menili, da so nova predlagana pravila ustrezna in da bodo glasovali zanje.

Rad bi sporočil kolegom poslancem, da bom podprl njihove predloge, zlasti tiste, ki so namenjeni promociji evropske raznolikosti, uvedbi označevanja evropske kakovosti in skladnejši finančni podpori Skupnosti. Vprašali so me: zakaj vino, poleg oljčnega olja, med mednarodnimi organizacijami, ki lahko izvajajo promocijske projekte? Rad bi odgovoril z drugim vprašanjem: zakaj torej oljčno olje? Moj odgovor je pozitiven za oboje. To sta izredno uspešna izvozna proizvoda iz držav članic Evropske unije. Imata močni, izkušeni mednarodni organizaciji, ki sta že dokazali svojo sposobnost za upravljanje zapletenih programov. V resnici pa določbe poročila ne izključujejo drugih področij. V zvezi z drugim vprašanjem o 70-odstotni stopnji sofinanciranja: začetna odstotna stopnja je bila 60 % in v sedanji gospodarski klimi se mi je zdelo, da bi jo bilo treba povečati.

Kot so doslej pokazale izkušnje glede koriščenja evropskih skladov, ostaja eden največjih problemov, kako pridobiti sofinanciranje, zlasti v trenutku, ko smo povrh vsega soočeni še s kreditno krizo. Zato je treba to stopnjo povečati, drugače tvegamo, da bomo končali z neizkoriščenimi sredstvi. Gospa Fischer Boel, rad bi se vam zahvalil za pomen, ki ste ga dali temu poročilu, zlasti za izražena stališča. Čeprav je to posvetovalno poročilo, upam in si želim, da bi bile te spremembe vključene v nov predlog Komisije.

Da na koncu povzamem, obstajata dva razloga, zakaj je to poročilo potrebno. Države članice bodo imele možnost razširiti področje uporabe ukrepov, na katere so usmerjeni ti programi, in zaprositi mednarodne organizacije za pomoč pri izvajanju teh ukrepov. Poročilo daje večjo vlogo strokovnim organizacijam in združenjem v procesu sestavljanja in izvajanja programov za informiranje o proizvodih in njihovo promocijo. Nenazadnje je povečanje odstotne stopnje sofinanciranja v času, ko je izjemno težko pridobiti dostop do kredita, del logike predlogov za prilagajanje evropske zakonodaje, da bi bila uporaba evropskih sredstev dostopnejša. Kot nadaljnje priporočilo bi rad omenil tudi to, da so člani Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja soglasno sprejeli poročilo.

Rad bi izkoristil to priložnost, da se zahvalim kolegom v Odboru za njihovo podporo. Osebnostno bi se rad zahvalil Neilu Parishu za dano podporo in nenazadnje Lutzju Goeplu za zaupanje, ki mi ga je izkazal, ko mi je dodelil to poročilo.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes.

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

5.1. Ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (glasovanje)

5.2. Izvajanje Direktive 2003/9/ES o pogojih za sprejem prosilcev za azil in beguncev: obiski Odbora LIBE v obdobju 2005–2008 (A6-0024/2009, Martine Roure) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Martine Roure, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, ker nismo mogli imeti razprave o tem zelo pomembnem poročilu na plenarnem zasedanju, čutimo potrebo, da danes o tem spregovorimo tu v imenu Odbora.

Vsi smo sodelovali in pozdravljam izjemno delo poročevalcev v senci. Obiskali smo nič manj kot 26 centrov za pridržanje v 10 državah članicah EU in opazili nekaj ključnih točk. V nekaterih centrih smo opazili očitno razpadajoče stanje in očitno pomanjkanje higiene in smo jih obsodili, da ne spoštujejo človekovega dostojanstva. Ugotovili smo, da ni vedno mogoč dostop do zdravstvenega varstva in da ni vedno spoštovana otrokova pravica do izobraževanja.

Pozivamo, da se spoštujejo jasni, pošteni, učinkoviti in sorazmerni azilni postopki, in pozivamo, da se izvaja stalni sistem obiskov in inšpekcijskih pregledov v centrih za pridržanje. Pokazati moramo realnost na terenu in se zavzeti za pravico do pregleda teh centrov, nečesa, kar tovrstni obiski dopuščajo, in to moramo storiti zato, da bo prišlo do ukrepanja in da se bodo stvari spremenile.

Novinarji so me vprašali, zakaj nismo v tem povzetku poročila navedli nobene države. Odgovorila sem jim, da je bila to moja odločitev, da je bila to naša odločitev, ker imamo kolektivno odgovornost za to, kar se dogaja v centrih za pridržanje v Evropi in ker ni namen tega poročila rangiranje držav članic.

Ne bomo nehali pozivati k evropski solidarnosti na področju azila. Ne moremo pustiti držav članic na evropskih mejah, da bi se same soočale z velikimi migracijskimi tokovi. Še enkrat ponavljam: imamo kolektivno odgovornost.

(Aplavz)

Predsednik. – Najlepša hvala, gospa Roure. Vidim, da se celo vrhunski pravniki tu na plenarnem zasedanju ali tisti, ki se imajo za take, ne zavedajo, da je poročevalec upravičen do dvominutne izjave, kadar se poročilo ne obravnava na plenarnem zasedanju. Zato ima gospa Roure pravico, ki jo je izkoristila, in to morajo vsi sprejeti, ker je to navedeno v našem poslovniku.

(Aplavz)

5.3. Krepitev vloge evropskih MSP v mednarodni trgovini (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Cristiana Muscardini, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prosim oprostite in sprejmite mojo zahvalo za vašo potrpežljivost.

Kot vemo, je Evropski parlament že dolga leta želel izraziti svoja stališča glede malih in srednje velikih podjetij, ki pomenijo 99 % vseh evropskih podjetij in 75 milijonov delovnih mest, danes pa ima le 3 % teh MSP dostop do tujega, zunanjega trga in le 8 % dostop do notranjega trga.

Zato prosimo Svet in Komisijo, da upoštevata ta dejstva pri večstranskih in dvostranskih pogajanjih, pri dostopu do zunanjih trgov, pri boju proti ponarejanju, pri uporabi instrumentov trgovinske zaščite in pri konkurenčnih razpisih. Trgovina je ključ do večje blaginje.

Rada bi se zahvalila svojim kolegom v Odboru za mednarodno trgovino in predvsem poročevalcem v senci iz dveh največjih skupin, gospe Saifi in gospe Locatelli, in se prisčno zahvaljujem sekretariatu, zlasti dr. Bendiniju. Prepričana sem, da po vsem tem delu danes predajamo Komisiji skupne misli in predloge o temi, ki je pri srcu gospe Ashton, kot smo slišali v njenem uvodnem govoru, ki ga je imela kot komisarka, in ki se je moramo lotiti brez odlašanja, če hočemo rešiti vsaj del resne gospodarske in finančne krize, ki preganja naše delavce in državljane.

5.4. Mednarodna trgovina in internet (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (glasovanje)

5.5. Dajanje krme v promet in njena uporaba (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (glasovanje)

5.6. Vplivi sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (glasovanje)

5.7. Kosovo (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 2:

Johannes Lebech (ALDE). – Gospod predsednik, ugotovili smo, da ne bi bilo pošteno, če bi omenili samo eno od strank, tako da bi radi izločili sklicevanje na oblasti v Kosovu. Sprememba bi se torej glasila: „Poudarja pomen celovitega regionalnega gospodarskega sodelovanja in obveznost izpolnjevanja in celotnega izvajanja določb sporazuma CEFTA“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

5.8. Trgovinski in gospodarski odnosi s Kitajsko (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (glasovanje)

- Pred glasovanjem (nanaša se na spremembo 1):

Corien Wortmann-Kool, poročevalka. – Gospod predsednik, rada bi dala ustno spremembo v obliki dodatka k odstavku 64a. Ta dodatek se glasi: „kadar to ne zahteva suverenosti, na primer, v ILO“.

Tako se bo zadnji del odstavka 64a glasil: „podpira udeležbo Tajvana kot opazovalca v ustreznih mednarodnih organizacijah, kadar to ne zahteva suverenosti, na primer, v ILO“.

Prosila bi kolege, da ne nasprotujejo tej ustni spremembi, ker je za socialiste pomembno, da dajo podporo tej resoluciji in je zelo pomembna široka podpora, da se pošlje močen signal Komisiji in Kitajski.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

PRESEDSTVO: GOSPOD MAURO

Podpredsednik

6. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

- Poročilo: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, z navdušenjem podpiram poročilo, ki bo povzročilo upravno in zakonodajno poenostavitev, povečalo ozaveščenost potrošnikov o kakovosti in prehranski vrednosti hrane v Evropi in tretjih državah in pojasnilo potrošnikom tudi uporabo varnih proizvodnih metod. Ne strinjam se z dajanjem prednosti oljčnemu olju ali oljčnemu sektorju in prepričana sem, da bo Komisija vključila v posebne programe tudi vinski sektor, da bi izboljšala javno ozaveščenost o visokokakovostnih vinih, ki se pridelujejo v različnih regijah Evropske unije.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, rada bi rekla samo, da podpiram to poročilo. Zanimivo se mi je zdelo, ko sem med razpravo slišala, da je Komisija potrdila 70-odstotno sofinanciranje sistema razdeljevanja sadja v šolah, kar bo izredno pomembno za koriščenje tega programa in to pozdravljam.

- Poročilo: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, hvala še enkrat za besedo. Podpiram to poročilo, ker je smiselno, da bi imeli ureditev, ki varuje interese kmetov in interese tistih, ki pridelujejo krmo. Mislim, da je to, kar zdaj potrebujemo, da se z zainteresiranimi stranmi pogovorimo, kaj to pomeni zanje, bodisi kot nosilce dejavnosti poslovanja s krmo bodisi kot uporabnike krme za živali, ker ne bo dovolj, da sprejmemo to uredbo, dokler ne bo dobre komunikacije med vsemi zainteresiranimi stranmi.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, podpiram poročilo o dajanju krme v promet in njeni uporabi, ker zastopa interese kmetov in proizvajalcev, pa tudi zdravstveno varnost živali na kmetiji, na enak način pa tudi zdravstveno varnost ljudi, torej tistih, ki bodo pozneje zaužili meso teh živali.

Jasna opredelitev sestavin krme in register krmnih dodatkov bosta kmetom olajšala odgovorne odločitve o izbiri prave vrste krme. To je korak v pravi smeri. Kljub temu si bom dovolila poudariti, da varovanje poslovne skrivnosti proizvajalcev ne more upravičiti odsotnosti bistvenih informacij in ne more voditi v stanje epidemij, kot je bila „bolezen norih krav“ ali pojavljanje dioksinov v krmi.

- Poročilo: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, novembra 2007 sem obiskal Ugando, da bi se sestal z lokalnimi podjetniki in nevladnimi organizacijami. Ko smo odhajali po prašni cesti iz Kampale, me je voznik opozoril na stojnice, kjer so prodajali predplačniške telefonske kartice. Obrnil se je k meni in dejal: „Te telefonske družbe, te zasebne družbe so storile več, da bi potegnile ljudi v tej državi iz revščine, kot katera koli od vaših belih, zahodnih nevladnih organizacij.“ Takrat se mi je to zdelo malce krivično, vendar osvetljuje občutke, ki jih imajo številni podjetniki do razvojnih politik Evropske unije.

Pravzaprav so mi podjetniki v številnih revnih državah povedali, da so prepričani, da imajo naši programi pomoči in naše nevladne organizacije v resnici interes, da ostanejo revni. Še vedno mislim, da je to rahlo nepošteno, vendar kaže na dejstvo, da moramo podjetnikom v državah v razvoju pokazati, da jih podpiramo, in eden najboljših načinov, da to storimo, je spodbujanje, da se trgi globalno odprejo.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gospod predsednik, veseli me, da lahko podprem odlično poročilo gospoda Schröderja o tem vprašanju. Sporazumi o gospodarskem partnerstvu so ključni predvsem kot razvojni instrumenti. Trgovina, ne pomoč, je tista, ki bo dvignila revne dežele iz revščine.

Zdaj smo v svetovnem gospodarskem položaju svetovne recesije, v kateri so se začeli prvi znaki protekcionizma, ki prihajajo iz razvitih držav, predvsem iz Združenih držav in upam, da ne iz Evropske unije. Če bomo ustvarili protekcionistično vzdušje, potem bo celotno vprašanje trgovine, ne pomoči, ki naj bi pomagala odpraviti revščino, odpihnilo, kot bi jo vrgli skozi okno. Ne želimo, da bi države v razvoju, ki bi res rade trgovale z nami, ustavili z lastnimi sebičnimi potrebami, ki smo jih speljali na napačno pot, da bi zavarovali lastne trge. Dolgoročno bi bila to katastrofa za naša gospodarstva.

- Predlog za resolucijo: Kosovo (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). - (NL) Glasoval sem proti resoluciji o Kosovu zaradi dveh razlogov. Najprej, obstaja odstavek, ki navaja, da bodo države članice, ki še niso priznale neodvisnosti Kosova, to še storile. No, odstavek take narave je v nasprotju z načeli subsidiarnosti. Odločitev je odvisna od držav članic samih in ne potrebujejo nobenega zunanjega pritiska iz Evropske Komisije, Sveta ali Parlamenta.

Drugi razlog, zakaj sem glasoval proti resoluciji, je odstavek, ki navaja, da mora imeti Kosovo in pravzaprav celotna regija jasno možnost za članstvo v EU. Po mojem mnenju je narobe, da daje Parlament obljube take vrste. Kot stvari stojijo trenutno, je glede razširitve veliko problemov in povezani so s številnimi novimi državami članicami in popolnoma narobe bi bilo, da bi na tej točki dajali obljube državam, kot je Kosovo, da se bodo lahko na neki stopnji pridružile Evropski uniji.

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, od kod prihaja naša obsedenost z ohranjanjem večetičnih držav ne glede na želje njihovih prebivalcev?

Kosovo ima nedvoumno pravico do samoodločbe: izražena je bila na referendumu s stopnjo udeležbe in rezultatom, višjim od 90 %. Vendar imajo z razširitvijo te logike prav seveda tudi tisti Kosovci srbskega rodu, ki so se prikladno naselili blizu srbske meje. Zakaj tudi njim ne bi dovolili, da uživajo v samovlad? To delamo *de facto*, zakaj ne bi še *de jure*?

Odgovor je, ker bi raje obdržali Kosovo kot evropski protektorat, kot satrapijo, kakršna je bila v otomanskih časih. Vsilili smo jim različico naše zastave z 12 zvezdami in različico naše nacionalne himne. Imamo kosovski parlament in institucije, za katere veljajo prevladujoče odločitve imenovanega evropskega komisarja.

Ljudem na Kosovu bi morali dovoliti, da imajo referendum o odcepitvi, če je to tisto, kar želijo, in o etični samoodločbi, to isto pravico pa moramo dovoliti tudi podrejenim ljudstvom v Evropski uniji. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Poročilo: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, Kitajska je zelo pomembna trgovska partnerica za Evropsko unijo, tako kot Tajvan. Želela sem usmeriti pozornost k zelo pozitivnemu razvoju v Odboru za zunanje zadeve. Izglasovali so mnenje, ki poziva Kitajsko, naj spoštuje pravice žensk in otrok in konča s prisilnimi abortusi in prisilno sterilizacijo. Mnenje tudi poziva Kitajsko, naj neha s političnimi pregoni in drugimi zlorabami človekovih pravic.

Mislim, da to odpira temo, da trgovine ne moremo ločevati od drugih dejavnikov. To sem poudarila v govoru v Gazi o naši trgovini z Izraelom, namreč, da obstaja nevarnost, če ne bomo opozorili na vprašanja zlorab človekovih pravic, da bo naš denar uporabljen za spodbujanje zlorabe človekovih pravic. Zato bi rada čestitala Odboru za zunanje zadeve, da je prepoznal prisilno naravo kitajske politike enega otroka in jo prenesel v vprašanje trgovine.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Kitajska je pridobila velikanske prednosti, ko se je leta 2001 pridružila STO. Odprli smo naše trge Kitajski, a Kitajska se ne drži pogojev, ki jih je podpisala, in mi smo v bistvu to laganje vrsto let prenašali. Zelo podpiram ustanovitev strateškega partnerstva s tem pomembnim gospodarskim akterjem. Vendar mora strateško partnerstvo temeljiti na

obveznosti Kitajske, da bo spoštovala človekove pravice, ker potrebujemo partnerstva z državami, ki so demokratične, ne pa totalitarne. Mi v novih državah članicah vse predobro poznamo totalitarizem.

Philip Claeys (NI). - (NL) Glasoval sem za spremembo, ki jo je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, ker vsaj upošteva dejstvo, da je Tajvan pomembna gospodarska poslovna entiteta in podpira udeležbo Tajvana kot opazovalca v ustreznih mednarodnih organizacijah. Dejansko je ta sprememba še vedno veliko preveč restriktivna. Ker je Tajvan demokratična država, ki uživa nacionalno suverenost *de facto*, je resnična sramota, da Tajvan ni priznan kot polnopravna država članica v vseh različnih mednarodnih institucijah. Sprememba se nanaša na udeležbo Tajvana kot opazovalca v teh institucijah. No, mislim, da bi bil Tajvan sposoben sodelovati kot polnopravna država članica.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, hvala lepa, da ste mi dali to priložnost, da pojasnim svoje glasovanje o poročilu EU-Kitajska. Predvsem je bilo to zelo uravnoteženo poročilo in zelo sem vesel, da se je bila poročevalka v glavnem zmožna držati teme, se pravi trgovine, in se ni osredotočila na številna druga vprašanja, za katera vem, da so si mnogi kolegi želeli, da bi se jim posvetila.

Kljub temu pa sem imel v zvezi s tem poročilom eno večjo skrb, to je bilo sklicevanje na instrumente trgovinske zaščite. Moramo priznati, da so imeli potrošniki v moji državi, v Britaniji, in številnih drugih državah po Evropski uniji korist od odprte trgovine s Kitajsko. Takrat nam je to pomagalo v boju proti tveganjem, kot je inflacija. Vendar je zaščita nekonkurenčnih proizvajalcev EU na račun drugih strank, ki imajo korist, nekaj, česar bi se morali lotevati previdno. Prepričati bi se morali, če imamo pravo ravnotežje in ne bi smeli prezreti koristi, ki jih imajo od trgovine s Kitajsko potrošniki, podjetja s svetovnimi dobavnimi verigami in maloprodajni sektor. Na splošno je treba trgovino s Kitajsko pozdraviti. Sčasoma bo to pripeljalo do reševanja vseh drugih vprašanj, kot so večje človekove pravice in vprašanja dela.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gospod predsednik, Kitajska je ena naših najpomembnejših trgovinskih partneric. Ima tudi četrtno svetovnega prebivalstva.

Vrsto let smo Kitajsko obravnavali, kot bi bila neke vrste majhen otrok, ki ga je treba pokarati in se o njem pogovoriti, mi pa naj bi bili neka večvredna institucija. Ne smemo pozabiti, da Kitajska zgodovina presega našo za tisoče let. Kitajska je ohranila svojo kulturno tradicijo in vrednote.

Hoteli smo, da bi bila Kitajska del naše mednarodne skupnosti, vendar je Kitajska zelo pomembna za EU kot trgovinska partnerica in jo je treba obravnavati s spoštovanjem kot enakovredno partnerico.

Če bomo to storili, potem nas Kitajska ne bo le poslušala, temveč bo več trgovala z nami, mi bomo lahko več vlagali v Kitajsko in Kitajska bo več vlagala v nas. Ta hip ima Kitajska ogromne zneske denarja, ki ga bo treba vlagati zunaj Kitajske. Evropska unija bi morala biti kraj, kamor bodo vlagali.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospod predsednik, podprl sem spremembo gospe Wortmann-Kool, da bi upoštevali Tajvan kot gospodarsko in trgovsko entiteto, ker ima Tajvan že dolgo demokracijo in učinkovito gospodarstvo prostega trga. Potruditi se moramo vsaj politično in moralno, da podpremo položaj Tajvana in tudi, da mu zagotovimo mednarodni dostop do organizacij, ki niso povezane s suverenostjo.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. Glasoval sem za to poročilo, ker so ukrepi za informiranje, ki jih je sprejela Skupnost, odgovor na resnično potrebo držav članic po promociji podobe njihovih kmetijskih proizvodov med potrošniki v Skupnosti pa tudi med potrošniki v drugih državah, zlasti glede kakovosti in prehranske vrednosti ter varnosti hrane in varnih proizvodnih metod. Pomaga tudi odpirati nove prodajne možnosti in ima številne vplive na pobude nacionalnega in zasebnega sektorja.

Ta zakonodajna sprememba bo ponudila zainteresiranim državam možnost, da bodo predlagale programe informiranja tudi, kadar ne bo programov za tretje države. Posledica te spremembe bo, da bodo imele države članice možnost razširiti področje uporabe ukrepov, na katere so usmerjeni ti programi, in tudi zaprositi mednarodne organizacije za pomoč pri izvajanju teh ukrepov.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Namen tega predloga je razširiti doseganje člena 9 Uredbe (ES) št. 3/2008, ki omogoča državam članicam, da v odsotnosti predlogov panoge predlagajo informacijske in

promocijske kampanje na ozemlju tretjih držav brez zahteve po financiranju s strani panoge. Po sedanjih zahtevah mora panoga prispevati k financiranju 20 %, če EU zagotovi največ 50 % financiranja.

Ta zemljepisna širina bo dala državam članicam možnost za samostojni začetek promocijskih in informacijskih kampanj brez finančne udeležbe panoge. Potencial tega predloga za zagotovitev zagona v panogi sadja in zelenjave je precejšen in tudi zaželen glede na sedanje gospodarske razmere. Glede na to z veseljem podprem ta predlog.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Države članice morajo promovirati podobo svojih kmetijskih proizvodov med potrošniki v Skupnosti pa tudi med potrošniki v tretjih državah, zlasti glede kakovosti in prehranske vrednosti, varnosti hrane in varnih proizvodnih metod.

Soglašam, da morajo imeti države članice v odsotnosti programov, ki bi jih predlagale organizacije v agroživilskem sektorju, možnost, da sestavijo programe in izberejo organizacijo ter ji naročijo izvajanje programa.

Predlog Komisije bo, glede na to, da omogoča državam članicam oblikovanje nacionalnih programov, izboljšal obstoječo zakonodajo.

Podpiram Dumitriujevo poročilo in pozdravljam vključitev vinskega sektorja v obseg tega predloga.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista meni, da bi bilo treba skupno kmetijsko politiko (SKP) odpraviti in kmetijske proizvode prodajati na prostem trgu brez vlaganja finančnih virov EU v informacijske kampanje in ukrepe za promocijo prodaje teh proizvodov. Še posebno resna zadeva je, da bi EU financirala ukrepe promocije prodaje v tretjih državah, ta politika pa bi imela posledice v neelojalni konkurenci za kmetijske proizvode iz držav zunaj EU.

Kaj počne EU? Ali je res smiselno, da uporabi denar evropskih davkoplačevalcev v reklamni kampanji za prepričevanje teh istih državljanov, da morajo kupovati blago, ki je bilo že subvencionirano? Seveda ne. Celoten predlog smrdi po prikitem protekcionizmu.

Januarja 2009 se je začela nova reklamna kampanja na Švedskem, Finskem in Danskem, v kateri pozivajo Švede, naj kupujejo več tulipanov. V skladu s časopisnim povzetkom vlaga EU skupno 14 milijonov SEK za triletno tulipansko kampanjo v treh navedenih državah. Takšno očitno zapravljanje denarja EU se mora nehati.

Odločno nasprotujem temu poročilu. Še enkrat bi pripomnil, da je sreča, da Evropski parlament nima pristojnosti soodločanja o kmetijski politiki EU. Sicer bi EU padla v zanko protekcionizma in velikih subvencij za vse skupine v okviru kmetijske dejavnosti.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram ta predlog, ki skuša poenostaviti in poudariti informacijske programe o kmetijskih proizvodih. Podpiram ta program, ker zagotavlja financiranje trgov tretjih držav, da bi zagotovili in izboljšali informacije o kakovosti, prehranski vrednosti in varnosti živil in proizvodnih metod.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Dumitriuja o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah. Soglašam z večkrat izraženim stališčem Komisije, da potrebujemo poenostavljene upravne postopke v okviru evropskega pravnega okvira.

Ta uredba dejansko omogoča Skupnosti, da zagotovi informacije o številu kmetijskih proizvodov na notranjem trgu in na trgih v tretjih državah, ob hkratni prilagoditvi teh dejavnosti vsaki lokaciji.

Soglašam z opravljenim političnim preobratom, ki spoštuje potrebe držav članic in upa, da bo spodbudil potrošnike znotraj in zunaj EU, da bodo gledali pri kmetijskih pridelkih predvsem na kakovost, prehranske značilnosti, varnost hrane in proizvodne metode.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta o predlogu uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 3/2008 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)), ker menim, da morajo biti prebivalci ustrezno seznanjeni o kmetijskih proizvodih, ki jih uživajo. Prav tako menim, da lahko dobra promocija katerega koli produkta zagotavlja potrošnikom uporabne informacije.

- Poročilo: Martine Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Status begunca je dodeljen osebi, ki je zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti neki družbeni skupini ali zaradi političnega prepričanja zunaj države, katere državljan je, in ne more ali zaradi tega strahu noče uživati varstva te države. To je opredelitev ZN iz leta 1951.

Cilj tega pregleda direktive o pogojih sprejema iz leta 2003, ki določa minimalne standarde za sprejem ljudi, ki iščejo azil v Evropi, je uveljavitev izvajanja teh pravil, kot so dostop do informacij, izobraževanja, zdravstvenega varstva in standardov v zvezi s sprejemnimi objekti. Direktiva omogoča državam članicam, da določijo čas trajanja, v katerem prosilci ne morejo imeti dostopa do trga dela.

Irska se na žalost ni odločila za Direktivo 2003 in deluje po sistemu „neposrednega zagotavljanja“ in daje nastanitev, hrano in 19,10 EUR na teden na odraslega, z namenom, da bi odvrnila prosilce za azil od izbire Irske in bi jih zadržala zunaj uradnega trga dela v celotnem času postopka obravnavanja vloge. Zakonodaja, ki jo trenutno obravnava irski parlament Oireachtas (Zakon o priseljevanju, bivanju in varstvu, 2008), skuša podaljšati to prepoved kljub veliki zaskrbljenosti glede vpliva takih odločitev. Drugi ukrepi v irski zakonodaji vključujejo kriminalizacijo „lažnih“ prošelj in možnost kazni za pravne zastopnike, ki sprejmejo take primere.

Ker Irska ni podpisnica Direktive iz leta 2003, čutim, da se moram vzdržati, vendar pozdravljam cilje poročila.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje,

gospa Roure poziva k nekaterim posebno privlačnim pogojem sprejema prosilcev za azil: družabni, odprti nastanitveni centri (na ta način se lažje porazgubijo) s širokim dostopom do zdravstvenega varstva, vključno s psihiatrično oskrbo, do pravnega svetovanja, prevajalcev in tolmačev, usposabljanja in celo delovnih mest!

Zdi se, da je pozabila, kako so priseljenci sami zlorabljali vloge za mednarodno zaščito, da bi obšli nacionalne zakone o tujcih, ki vstopajo v naše države in bivajo v njih, kadar so bili njihovi resnični motivi socialni in ekonomski. „Pozablja“ tudi, da lahko lažje o svojem poreklu in jeziku, da lahko uničijo svoje dokumente in tako naprej, samo da jih ne bi izgnali.

Zdi se, da „pozablja“ tudi to, da tisto, kar zahteva za te tujce, pogosto ni dostopno niti našim lastnim državljanom, če začnemo z dostojno nastanitvijo, delovnimi mesti in dostopom do visokokakovostnih javnih storitev, zlasti na področjih, kot je Mayotte, kjer je val priseljevanja ustvaril velikanske gospodarske in socialne probleme za prebivalce.

Razumem stisko in sanje priseljencev, vendar nimamo obsega in še manj sredstev za nastanitev vseh revežev na svetu. To poročilo je škodljivo in njegovi učinki so sprevrženi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Navajeni smo že, da večina v Parlamentu odobrava resolucije brez zakonodajnih posledic, z vsebino, ki je v nasprotju z zakonodajnimi resolucijami, ki jih sprejema. Ta nagnjenost narašča s približevanjem volitev v Parlament.

Soočamo se s primerom „dveh obrazov“, pravega obraza in maske, v tem primeru maske.

Nobenega dvoma ni, in to smo dolgo vztrajno zatrjevali, da je treba zajamčiti pravice prosilcev za azil glede njihovega sprejema, dostopa do informacij in pravice do tolmačenja, brezplačne pravne pomoči, zdravstvenega varstva in zaposlitve.

Gotovo je pomembno, da se obsodi povečanje števila ljudi, pridržanih v dublinskem sistemu z uporabo skoraj rutinskih ukrepov pridržanja in omejitvami dostopa do standardov sprejema.

Vendar je treba zahtevati tudi konec centrov za pridržanje in zavrnitev politike Skupnosti, ki po sistemu najmanjšega skupnega imenovalca uvaja standarde sprejema in postopek za odobritev azila.

Če je Parlament resnično zaskrbljen glede spoštovanja pravic priseljencev in prosilcev za azil, potem ne bi smel odobriti „Direktive o vračanju“ (ki inkriminira priseljence in jih izganja), „Direktive o modri karti“ (ki jih izbira) in „Direktive o sankcijah zoper delodajalce“ (ki kaznuje tudi delavce), ki jih je zavrnila portugalska komunistična stranka.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Ko gre za pravice, ki se dodeljujejo priseljencem na ozemlju Evropske unije, je vsekakor pravilo, da se daje vedno več. Vprašati se je treba, ali ni dodeljevanje privilegiranega položaja znotraj evropskih institucij zgrešeno.

To poročilo je zgolj dolg seznam predlogov in priporočil, namenjenih državam članicam, da bi dodelile sto tisočem ljudem, ki legalno ali nelegalno vstopajo na njihovo ozemlje, pravice, ki niso le enake pravicam njihovih državljanov, temveč so tudi številnejše in učinkovitejše.

Države članice Unije se, na primer, poziva, naj odpravijo ovire za te priseljence za dostop do trga dela in sprejmejo nacionalne zakone, ki bodo ta dostop celo spodbujali.

Je iz tega treba sklepati, da bodo morali od zdaj naprej državljani stopiti stran v korist legitimnega trpljenja ljudi, ki so zbežali iz svojih izvornih držav, najsi bo zaradi ekonomskih, političnih, podnebnih ali družinskih razlogov? Da, to je pomen selektivnega priseljevanja, ki ga predsednik Sarkozy z vsem srcem priporoča.

V nasprotju s tem smo prepričani, zlasti v času krize, da bi morala biti delovna mesta v Evropi prihranjena za Evropejce in v Franciji za francoske državljane. Od tega je odvisna nacionalna obnova evropskih narodov.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo vsebuje več točk, ki jih v celoti podpiram, na primer dejstvo, da je treba prosilce za azil obravnavati spoštljivo in jim vedno zagotoviti človekove pravice. Kritika, usmerjena v številne tako imenovane sprejemne centre, je upravičena. Številne evropske države niso sposobne na spoštljiv način sprejeti prosilcev za azil in beguncev.

Vendar vsebuje poročilo nekaj točk, ki jih ne morem podpreti. Bistveni cilj poročila je, da bi morala imeti EU skupno politiko priseljevanja in azila. Med drugim poziva države članice, naj podprejo tiste države EU, ki se „soočajo z največjimi izzivi priseljevanja“. Junjska lista meni, da je politika azila in priseljevanja stvar držav članic, pod pogojem, da se spoštujejo mednarodne konvencije in sporazumi. Skupna politika priseljevanja in azila bi povzročila tveganje nastanka „trdnjave Evrope“, o čemer se danes že kažejo jasni znaki.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Vzdržala sem se glasovanja o tem poročilu, ker Irska ni sodelovala pri sprejetju Direktive iz leta 2003.

Glavni razlog za to stališče se nanaša na dostop prosilcev za azil do trga dela.

Prepoved prosilcem za azil, da bi vstopili na trg dela, naj bi bila ponovno sprejeta v zakonu, ki ga trenutno obravnava predstaviški dom Dáil.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo ne odraža resničnega obsega obupnih razmer, ki jih doživljajo begunci in priseljenci v sprejemnih centrih in centrih za pridržanje v državah članicah EU. Omejuje se na omembo tragičnih razmer, v katerih preživijo, vendar jih pripisuje slabemu izvajanju direktiv EU.

Tako po eni strani podpira celotno zakonodajo in politiko EU in vlad proti priseljevanju, kot je določena v paktu o priseljevanju in dublinskem sistemu za azil, po drugi strani pa nasprotuje njenim nehumanim rezultatom. To je najmanj žaljivo za politične sile „enosmerne ceste“ v Evropo, ki so v Evropskem parlamentu glasovale za direktivo, ki je ne glede na vse drugo poskrbela za pridržanje „nezakonitih“ priseljencev za celih 18 mesecev, da bi v tem poročilu izrazile svoje domnevno obžalovanje zaradi nehumanih razmer pridržanja in pozvale, naj se jih ne pridržuje.

„Krokodilje solze“ Evropskega parlamenta ne morejo odvezati krivde EU za nehumano, izkoriščevalsko politiko. Celo najbolj temeljni ukrepi, da ne govorimo o ukrepih prave podpore za priseljence in begunce ter ukrepih za varovanje njihovih pravic, se lahko izvedejo samo s soočenjem in spremembo politike EU in strukture EU same.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Države članice, tudi Grčija, morajo storiti več z uporabo zahtev in predlogov Evropskega parlamenta. Evropski parlament obsoja stališče vlad do ubogih priseljencev, ki dnevno prihajajo skozi vrata EU in tvegajo svoje življenje.

Države, kot je Grčija, ki ležijo na zunanjih mejah EU, bi morale izkoristiti možno pomoč, ki jo ponuja EU, in se potruditi, da bi zagotovile humane razmere za sprejem beguncev in prosilcev za azil na podlagi spoštovanja njihovih pravic.

Tudi ob nesprejemljivih „zmanjšanjih“, ki sta jih Komisija in Svet v zadnjem času odobrila v zvezi s pravicami priseljencev, ki nadaljujejo svojo pot proti „trdnjavi Evrope“, je Grčija precej pod standardi Skupnosti glede varstva temeljnih pravic.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Odobritev azila je skrajna gesta države in celotne skupnosti, sprejem nezmožnosti, da bi branili človekove pravice globalno, in volja, da kljub temu delujejo v skladu s to lestvico vrednot.

Sistem, ki ureja azil, mora biti zato jasno ločen od priseljevanja. Bolj ko se trudimo razširiti koncept, vključno s tem, kar se ne nanaša nanj, manj vrednosti bo imel in zmeda lahko samo škodi legitimnim prosilcem za azil. Zato je pomembno, da so pravila jasna, postopki hitri in obravnava spoštljiva v vseh okoliščinah. Čeprav obstaja potreba po koordinaciji ukrepov in možnosti, azil v smislu števila, velikosti in vsebinskih pogojev ne odpira enakih vprašanj kot priseljevanje, niti na območju brez meja. Države članice imajo lastno tradicijo v zvezi z azilom in te razlike ne bi smeli spregledati v okviru prej omenjene koordinacije.

Prosilcem za azil, ki jim je prošnja bila ali še bo zavrnjena, ta koncept, kot rezultat splošnega, a ozkega pojma azila ne more povzročiti nič manjše humanosti pri sprejemu in obravnavi, gre pa za ljudi, ki so bili vedno ranljivi zaradi svojega stanja.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospe Roure o izvajanju Direktive 2003/9/ES, ki določa minimalne standarde za sprejem prosilcev za azil in beguncev v Evropski uniji. Čeprav res obžalujem dejstvo, da so nekateri obiski pokazali, da se sedanje direktive slabo izvajajo ali da jih nekatere države članice ne uporabljajo, se ne strinjam s trditvijo poročevalke, da obstajajo številne pomanjkljivosti v zvezi z ravnanjem s pogojev sprejema.

Poleg tega se ne strinjam, da imajo odprti namestitveni centri, ki so jih uvedle nekatere države članice, majhno zmogljivost in da ne izpolnjujejo potreb priseljencev. Nazadnje, ne strinjam se s pozivom, da je treba dati prednost sprejemanju prosilcev za azil v odprtih sprejemnih centrih namesto v zaprtih enotah.

Michel Teychené (PSE), v pisni obliki. – (FR) Zaradi tega poročila je Evropski parlament ponovno potrdil svojo zavezanost temeljnim pravicam, kakršna je pravica do dostojanstva. Ni sprejemljivo, da znotraj same Evropske unije pogoji sprejema priseljencev in prosilcev za azil niso zgledni.

Obiski poslancev Evropskega parlamenta v centrih za pridržanje med letoma 2005 in 2008 so omogočili sestavo tega poročila pod vodstvom gospe Roure. Poročilo razkriva obseg nepravilnosti v sistemu pridržanja priseljencev v Evropo in s prstom kaže na probleme v zvezi s pravnim svetovanjem, medicinsko oskrbo, higieno, promiskuiteto in informacijami.

Zato je alarmantno, da danes Evropski parlament to preverja. Države članice morajo to upoštevati in, kadar je potrebno, čimprej uporabiti obstoječe direktive o sprejemu in postopkih ali pa izboljšati njihovo izvajanje.

- Poročilo: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Laburistična stranka Evropskega parlamenta se je vzdržala ob tem poročilu, ne zato, ker bi nasprotovali krepitvi vloge evropskih MSP v mednarodni trgovini, temveč zato, ker je gospa Muscardini ustvarila trojanskega konja, ki vsebuje nesprejemljiva stališča o instrumentih trgovinske zaščite.

Razočarani smo, da je Komisija odložila pregled zaradi težav pri zagotovitvi soglasja za nadaljnjo pot. Naše stališče ostaja, da je nujno treba spremeniti režim trgovinske zaščite v Skupnosti, tako da bo bolj upoštevan razvoj svetovnega gospodarstva. To, da ni reforme, pomeni, da je naša industrija slabo pripravljena na izkoriščanje prednosti globalizacije. Čeprav pozdravljamo, da je češko predsedstvo vključilo v delovni program izboljšanje preglednosti instrumentov trgovinske zaščite, to ni dovolj.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Glasovali smo za poročilo gospe Muscardini o MSP. To poročilo je ostra kritika trgovinske politike Evropske unije, čeprav je podano v umirjenem in tehnokratskem jeziku, ki je vseh temu parlamentu.

Zajema vse: politike, osredotočene na potrebe velikih podjetij; šibkost ukrepov, ki spodbujajo dostop do zunanjih trgov in zagotavljajo uporabo vzajemnosti v tretjih državah; težave pri dostopu malih podjetij do instrumentov trgovinske zaščite; zmotljivost ukrepov za zaščito pred ponarejanjem in nezakonito ali goljufivo uporabo geografskih oznak porekla in tako dalje.

Res je čas, da Evropska unija neha žrtvovati svoja podjetja in delavce na oltarju oblike konkurenčnosti in proste trgovine, ki jo prakticira edina na svetu. Čas je, da podpre MSP v izvoznem poslovanju, da jih zares zaščiti pred nelojalno konkurenco in stori, kar je razumno za zaščito naših trgov.

Dejstvo je, da z ohranjanjem zavezanosti globalizaciji podjetij, ki je namen sama sebi, poročevalka nadaljuje s promocijo sistema, ki temelji na absolutno prostem pretoku blaga, storitev, kapitala in delovne sile, sistemu, ki nas je pripeljal v globoko gospodarsko, finančno in socialno krizo, sistemu, s katerim mora Evropska unija dokončno prenehati.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ni naključje, da se s približevanjem volitev v Parlament zdi, da skušajo resolucije preklicati odgovornost politik, ki jih je sprejela EU (zlasti v zadnjih 5 letih), glede zelo resnega stanja, v katerem so se na splošno znašla mikro, mala in srednje velika podjetja, predvsem na Portugalskem.

Mala in srednje velika podjetja, ne pa velike nadnacionalne družbe, so žrtve liberalizacije trga, ki jo je pospeševala EU (kot da bi okvir pravila „preživetja najbolj prilagojenega“ lahko deloval v njihovo korist). Obstaja veliko malih in srednje velikih podjetij, ki „sodelujejo“ v „mednarodni trgovini“ zaradi svoje odvisnosti od glavnih nadnacionalnih družb, za katere proizvajajo po cenah, ki pogosto ne ustrezajo proizvodnim stroškom.

Nedvomno je treba zagotoviti (in izvajati) instrumente trgovinske zaščite, pravice intelektualne lastnine, označbe porekla in geografske označbe kmetijskih proizvodov in podpirati internacionalizacijo malih in srednje velikih podjetij.

Zakaj torej večina političnih sil, zastopanih v Parlamentu, ki ustreza večini zastopanih v Komisiji in Svetu EU, ne sprejme uredbe o označevanju porekla, ne uporablja za uvožene proizvode enakih standardov varnosti in varstva, kot se zahtevajo za proizvode, proizvedene v EU, ne uporablja finančnega okvira 2007–2013 za varovanje proizvodnje in zaposlovanja, ki podpira mala in srednje velika podjetja?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Zelo sem vesela, da je Evropski parlament sprejel poročilo gospe Muscardini, pri katerem sem imela možnost delati kot svetovalka Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. Zdaj se veliko govori o izboljšanju razmer za mala in srednje velika podjetja na notranjem trgu Evropske unije, zlasti v okviru predlaganega Zakona o malem gospodarstvu.

Mala in srednje velika podjetja predstavljajo več kot 99 % vseh podjetij v Evropi. Vendar je opravljanje dejavnosti, ki prečka nacionalne meje, bolj domena velikih podjetij. Samo 8 % malih in srednje velikih podjetij izvaža v namembne kraje prek nacionalnih meja. Če pa govorimo o opravljanju dejavnosti prek meja Evropske unije, je ta korak naredilo zgolj 3 % podjetij.

Ne smemo pozabiti, da kažejo mednarodna podjetja veliko inovativno zmogljivost. In inovativnost je ključ do konkurenčnosti in rasti evropskega gospodarstva. Zato upam, da bodo politike notranjega trga ponudile MSP celoten niz koristi, ki jih prinaša skupni trg, in, če bo mogoče, postavile temelje za internacionalizacijo dejavnosti MSP. Mala in srednje velika podjetja bi morala dobiti tudi večjo podporo držav članic in Evropske komisije na področjih, ki vključujejo pospeševanje izvoza ali iskanje potencialnih trgovinskih partnerjev, zlasti v zvezi z vodilnimi proizvodi in storitvami ter novimi tehnologijami.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo, ki ga je predstavila gospa Muscardini, se nanaša na pomembno gospodarsko in socialno vprašanje. Pomembno je zlasti zdaj, ob soočenju z gospodarskim zlomom. Število MSP (do 250 zaposlenih; promet ≤ 50 milijonov EUR) v EU dosega 23 milijonov in zajema okrog 99 % vseh podjetij, ki so dejavna na našem trgu. V teh MSP dela več kot 75 milijonov ljudi.

Pozivi, usmerjeni na Komisijo, države članice in regionalne ter lokalne organe, za učinkovito podporo tem podjetjem, vključno z neoviranim dostopom do posojil, so torej upravičeni. Poleg tega je treba poenostaviti trgovino in odpraviti birokratske ovire za izvoz in uvoz.

Pri javnih naročilih, kjer zapleteni in ne vedno nedvoumni postopki ovirajo dostop MSP, je treba trg bolj odpreti, znotraj EU in v tretjih državah. Kot sem prikazal v svojem poročilu o inovacijski politiki, je vlogo MSP v tem sektorju težko preceniti. To je zato, ker so prožnejša in bolj odprta za sodobne tehnologije in organizacijske metode.

Posebna obravnava je potrebna za MSP v kmetijskem in živilskem sektorju, kjer je treba paziti na varstvo označbe porekla proizvodov in na ponaredke, ki so škodljivi za zdravje potrošnikov. Podpiram tudi zamisel, da bi maja 2009 organizirali teden evropskih MSP. To bi bila dobra priložnost, da bi dali po vsej EU na voljo niz informacij o tej temi.

Syed Kamall (PPE-DE), v pisni obliki. – Medtem ko vsi priznavamo in podpiramo vlogo MSP, ki jo imajo v mednarodni trgovini, je resnična sramota, da je velik del tega poročila posvečen obrambi tako imenovanih instrumentov trgovinske zaščite. V resničnosti le-te uporabljajo neučinkoviti proizvajalci kot obliko golega protekcionizma, kot zatočišče pred konkurenco, ne le s strani konkurentov zunaj EU, temveč tudi pred učinkovitejšimi konkurenti po EU, ki so izkoristili globalizacijo in vzpostavili svetovne dobavne verige.

Instrumenti trgovinske zaščite kaznujejo trgovce na drobno in potrošnike, ki so prisiljeni plačevati višje cene za blago, ki bi ga lahko ugodneje dobili drugje. Kaznujejo tudi najučinkovitejša in najbolj inovativna MSP. Vsi vemo za številna MSP v svojih volilnih enotah, ki so kaznovana prav s temi instrumenti trgovinske zaščite, ki jih hoče to poročilo pohvaliti. Zato smo konzervativci stežka glasovali proti temu poročilu.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) MSP pomenijo 23 milijonov podjetij (99 % vseh) in 75 milijonov delovnih mest (70 %) v Evropski uniji.

Glasovala sem za poročilo gospe Muscardini, ker razkriva ključno strategijo za preživetje MSP v težkem gospodarskem obdobju. To se nanaša na politično in finančno podporo, namenjeno pospeševanju inovacij proizvodov in postopkov ter izboljšanju dostopa do finančnih in davčnih informacij, vključno z internacionalizacijo. Pomeni tudi sprejetje čvrstega stališča pri pogajanjih o postopkih olajšanja trgovine z namenom zmanjšanja stroškov carinskih formalnosti, ki lahko znašajo do 15 % vrednosti blaga, s katerim se trguje, pa tudi učinkovito vodenje evidenc o poreklu blaga in posodobitev carinskega nadzora.

Kar zadeva Romunijo, je internacionalizacija MSP rešitev, ki bi jim v sedanji gospodarski krizi odločilno pomagala preživeti in razviti poslovanje in bi s tem imela bistveno vlogo pri ustvarjanju novih delovnih mest.

Pozdravljam organizacijo „tedna evropskih MSP“ v maju 2009, katerega glavni namen je zagotoviti informacije za MSP o tem, kako internacionalizirati njihovo poslovanje.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) V času, ko svet išče odgovor na svetovno gospodarsko krizo in se širijo protekcionistične težnje, kot je bil nedavni primer razprave o določi „kupuj ameriško“ v Kongresu Združenih držav, je dolžnost vlad in institucij Skupnosti, da poskrbijo za interese in zajamčijo spoštovanje pravil, ki se nanašajo na mala in srednje velika podjetja in mednarodno trgovino.

Vrednost dostopnosti mednarodnih trgov za mala in srednje velika podjetja je očitna. Kot kažejo študije, te družbe, kadar poslujejo na trgu zunaj Skupnosti, navadno pridobijo dobro prakso, inovativnost in večjo konkurenčnost. Kljub temu pa vemo, da se nekatera od njih ne morejo in se ne bodo sposobna upreti konkurenci.

Ob upoštevanju te vrednosti in z vednostjo, da imajo v teh časih protekcionizma večje družbe boljšo podporo, je nujno, da oblasti ukrepajo z obrambo teh družb, s spremljanjem in uveljavljanjem skladnosti z mednarodnimi sporazumi.

Hkrati se mora ta zahteva uporabljati za tretje države. Mednarodna trgovina bo poštena le, če to velja za obe strani.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Muscardini o okrepitvi vloge evropskih MSP v mednarodni trgovini. Za Evropsko unijo, ki je prizorišče, za katero so značilna v glavnem mala in srednje velika podjetja, je mednarodna navzočnost MSP znatnega pomena. Trenutno ima le 8 % MSP mednarodno razsežnost in večina izvoza ostaja znotraj Evropske unije.

Nekaj MSP, ki res izvažajo iz EU, se osredotoča na razvite in v osnovi zasičene trge, kot so Združene države, Kanada in Švica; pri njih je redko, da bi izvažala svoje proizvode v nove države. Tako imamo kljub dobrim namenom Evropske skupnosti, kot je projekt SBA, pred sabo še dolgo pot, preden bodo vse evropske družbe v stanju, da bi pridobile resnično mednarodno razsežnost.

- Poročilo: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) E-trgovina je odlična trgovinska priložnost za mala in srednje velika podjetja in mlade podjetnike. Pomaga pri premagovanju tradicionalnih netehničnih ovir z zagotavljanjem dostopa do sicer nedostopnih trgov.

Iz enakega razloga ta vrsta trgovine jamči tudi večjo udeležbo najmanj razvitih držav v mednarodni trgovini. Vključitev teh partnerjev pa je odvisna od oblikovanja osnovne infrastrukture, v katero moramo brezpogojno prispevati.

Upoštevati moramo tudi, da piratstvo, ponarejanje ali kršitve podatkov niso značilnost te vrste trgovine, ampak so bolj prilagoditev starih praks. S pravimi prilagoditvami moramo zagotoviti vsa jamstva tradicionalne trgovine.

Zakonito spletno okolje e-trgovine je vpeto v različne vidike, kar nam preprečuje, da bi ga opazovali s kritičnim očesom. Na primer, upravljanje interneta še ni podrejeno ustreznim mednarodno spoštovani strukturi in odprta so še vprašanja mednarodnega zasebnega prava ali inšpekcij.

Ko gre za STO, obstaja zmeda glede e-trgovine in kljub številnim vztrajnim prošnjam se pogajanja o tej vrsti trgovine še vedno uvrščajo med nevarne dvostranske primere.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Internet prevzema vedno pomembnejšo vlogo v trgovinskih odnosih in tudi v mednarodni trgovini. Vendar ima še vedno resne pomanjkljivosti v zvezi z varstvom uporabnikov in potrošnikov, v zvezi z varstvom osebnih podatkov in jamstvom kakovosti zagotovljenih storitev ali kupljenih proizvodov.

To poročilo, čeprav omenja ta dejstva, ne daje predlogov, ki bi omogočali povečanje varstva uporabnikov in kakovosti zagotovljenih storitev na podlagi uporabe storitve, ki je skoraj tako javna kot komunikacije.

Čeprav vključuje nekatere vidike, ki se nam zdijo pozitivni, je njegov osrednji cilj pospeševanje razvoja in uporabe e-trgovine kot orodja za spodbujanje mednarodne trgovine in kot instrumenta, ki bi pomagal premagati sedanje težave pri odpiranju več trgov. To pomeni, da je njegova glavna skrb olajšanje in spodbujanje e-trgovine, se pravi proizvodnje, promocije, prodaje in distribucije proizvodov prek omrežja telekomunikacij v korist liberalizacije svetovne trgovine.

Zato se vzdržimo.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Internet je povzročil nove možnosti v trgovini blaga in storitev. To se nanaša tudi na čezmejne transakcije. Rast transakcij, ki se v zadnjih letih opravijo prek interneta, vliva optimizem, ki se nanaša na raven zaupanja potrošnikov v internet.

Vendar še obstajajo ovire, na primer jezik, ki jih bo težko odpraviti. Druga resna grožnja za mednarodno trgovino prek interneta je pomanjkanje pravne gotovosti in varstva potrošnikov. Upam, da bo predlagana direktiva o pravicah potrošnikov odpravila nekatere od teh in da bo dodatna spodbuda za razvoj internetne trgovine.

Treba je omeniti, da internet omogoča malim in srednje velikim podjetjem, da sodelujejo na mednarodnih trgih z zelo nizkimi stroški v primerjavi s tradicionalnimi metodami in ponuja možnosti za razvoj poslovanja, ki jim prej niso bile na voljo.

Vendar sproža internetna trgovina tudi vprašanja, zlasti o prodaji ponarejenih izdelkov, ki so zavarovani s pravicami intelektualne lastnine. Ponarejeni izdelki so resen problem internetne trgovine, zlasti zato, ker se ljudi, ki prodajajo ponarejene izdelke mednarodno, ne da zlahka spraviti pred sodišče. Potrošniki, ki uporabljajo internet, so pogosto tudi žrtve goljufije, kot je kraja denarja z elektronskimi sredstvi. Vsi ti pojavi spodkopavajo zaupanje potrošnikov v internetno trgovino in upočasnjujejo razvoj mednarodne internetne trgovine.

Syed Kamall (PPE-DE), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo kot obširno in dobro uravnoteženo, kot poročilo, ki učinkovito obravnava vpliv interneta na čezmejno trgovino. Internet je omogočil tudi najmanjšim družbam dostop do globalnih trgov, česar si še pred nekaj leti ni bilo mogoče niti zamisliti, spodbudil je trgovino in omogočil osvetlitev pozitivnih vidikov globalizacije. Odprl je nove trge in porušil ovire za trgovino.

Poročilo pravilno poudarja, da kljub temu, da sta se povečala goljufija in ponarejanje, tega ne bi smeli pripisati internetu samemu, ampak je treba v tem videti vprašanje, ki je obstajalo že prej in se ga je treba lotiti na nove in inovativne načine, če to ne krši naših civilnih svoboščin. Poudarja tudi, da je v tem boljše videti priložnost za kulturno raznolikost kakor grožnjo. Nazadnje, poročilo ugotavlja, da je liberalizacija storitev, povezanih z internetom, kot so telekomunikacije, vodila v razcvet vlaganja v infrastrukturo, zato sem prepričan, da moramo biti previdni pri uvajanju nove uredbe za te panoge, kar se zdi, da trenutno namerava Komisija.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ki osvetljuje nove priložnosti in nove trge, ki sta jih ustvarila narava in tehnološki razvoj interneta. Priznava vlogo, ki bi jo lahko imel internet pri premoščanju trgovinskega prepada med severom in jugom pri odpiranju novih poti za povezovanje držav v razvoju z naprednimi trgovskimi sistemi in za povečanje trgovinskih tokov. Poročilo navaja, da bi to lahko olajšalo usklajeno vključevanje držav v razvoju v svetovni trgovinski sistem, kar podpiram.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam poročilo mojega kolega o vlogi, ki jo ima internet pri spodbujanju trgovine. Glede na naraščajoče število uporabnikov interneta je treba na tem rastočem področju uvesti boljšo uredbo. Evropske politike morajo spodbujati e-trgovino kot učinkovito drugo možnost poleg konvencionalne metode poslovanja in kot način spodbujanja čezmejne trgovine znotraj EU.

Za odpravo potencialnih ovir, ki zadržujejo večjo uporabo interneta v trgovinske namene, je potrebna vrsta ukrepov Skupnosti. To vključuje ukrepe, namenjene odvrčanju in preprečevanju goljufije in kraje osebnih podatkov. Tudi ti ukrepi Skupnosti morajo spodbujati uporabnike k večjemu zaupanju v spletno okolje.

Hkrati morajo biti opredeljeni standardi Skupnosti za transakcije e-trgovine. EU mora olajšati izvajanje teh standardov in s tem ponuditi izvajalcem e-trgovine možnost, da se priznajo kot zanesljivi dobavitelji.

Zaradi svetovne narave interneta in možnosti za izvajanje ugodnih trgovinskih transakcij s tretjimi državami upam, da bo napredek glede pospeševanja e-trgovine po svetu viden tudi znotraj STO.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo, ker je njegov cilj, da poudari področja mednarodne trgovine, kjer je internet deloval kot pobudnik in ustvaril nove pogoje za razvoj svetovne trgovine.

Priznava tudi potrebo po odprtih standardih in njihovem pomembnem prispevku k inovacijam in konkurenci, pa tudi k resnični možnosti izbire za potrošnika. Poročevalec predlaga, da bi morali trgovinski sporazumi, ki jih podpiše EU, spodbujati odprto, obsežno uporabo interneta za e-trgovino, ob pogoju, da dostop potrošnikov do storitev, spletnih proizvodov in njihove uporabe ni omejen, razen kadar jih prepoveduje nacionalna zakonodaja.

Podpiram poročevalčevo zahtevo, da Komisija pripravi celovito strategijo, ki bo pomagala odpraviti ovire za MSP, ki še vedno obstajajo v zvezi z uporabo e-trgovine in oblikovanjem podatkovne zbirke, pripravljene za ponudbo informacijske podpore in nasvetov o upravljanju za nove udeležence brez kakršnih koli izkušenj v e-trgovini.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Papastamkosa o mednarodni trgovini in internetu. Vsekakor podpiram namen poročevalca, da se poudarijo področja mednarodne trgovine, kjer internet deluje kot pobudnik in ustvarja nove pogoje za mednarodno trgovino, da bi se razvila na svetovni ravni.

Ni težko opaziti, da sta mednarodna trgovina in internet vzajemno koristna. Če več, trdno sem prepričan, da ima razvoj spletne trgovine znatne prednosti za potrošnike. Glavne koristi, na nacionalni, evropski ali svetovni ravni, so veliko širša izbira blaga in storitev, konkurenčne cene, nižji življenjski stroški in boljša kakovost življenja.

Zaradi večje razpoložljivosti informacij imajo potrošniki zdaj možnost, da poiščejo boljše blago in storitve, ki so dostopni 24 ur na dan, od doma ali z delovnega mesta.

- Poročilo: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za doseženi kompromis in menim, da je nova uredba zelo pozitivna, ker bo omogočila uskladitev pogojev za dajanje krme v promet in njeno uporabo in bo zagotovila, da bodo zagotovljene ustrezne informacije za živinorejce in potrošnike mesa in bo s tem zajamčila pravilno delovanje notranjega trga.

Rad bi poudaril pomen „odprte deklaracije“, seznama snovi, uporabljenih v krmni mešanici, v padajočem vrstnem redu glede na težo, ki bo pomagala ohraniti visoko raven zaupanja kmetov in potrošnikov.

Poleg tega bodo imeli proizvajalci zdaj jasnejša pravila za dajanje živalske krme na trg, kar bo omogočilo, da se bo lažje izogniti morebitnim kaznivim praksam.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Poročilo Evropskega parlamenta vsebuje nekaj konstruktivnih sprememb, na primer na oznaki vključitev dejstva, da nekatere krmne mešanice za neprežvekovalce vsebujejo meso in moko.

Vendar spremembe poročila vsebujejo tudi podrobnosti, ki bi jih morali obravnavati uradniki na ravni oblasti in ne politiki. Na primer, navedba besedila: „oralno krmljenje živali: uvedba krmila v prebavni trakt živali skozi usta z namenom izpolnjevanja prehranskih potreb živali in/ali ohranjanje produktivnosti normalno zdravih živali“, „vedra s solnico za divjad, ki vsebuje minerale“ ali „iztrebki, seč, pa tudi ločena vsebina prebavnega trakta, ki je posledica izpraznitve ali odstranitve iz prebavnega trakta, ne glede na obliko obdelave ali primesi“.

To so gotovo pomembne zadeve, ki se nanašajo na varnost hrane, vendar je skrb zanje treba prepustiti strokovnjakom nacionalnih oblasti.

Glasoval sem za poročilo, ker vsebuje nekatere predloge, ki so načeloma pomembni, vendar to ne pomeni, da podpiram njegov pristop glede vključitve posebnih podrobnosti.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo gospoda Baringdorfa o dajanju krme v promet in njeni uporabi je zelo pomembno za kmetijstvo in trg hrane glede na nedavne škandale, ki so vključevali prehrano živali, bolezni, ki so jih pri živalih sprožili razlogi, vključno s pomanjkljivim poznavanjem sestavin, ki jo je vsebovala krma, dana živalim, škandal z dioksinom, bolezen norih krav itd.

Nosilci dejavnosti iz sektorja krme bodo dobili večjo svobodo in odgovornost. Vendar to pomeni, da bo, če se bo pojavil resen problem, ki bo vključeval kontaminacijo s strupenimi snovmi ali škodljivo krmo, to zelo prizadelo razvoj živali ali okolje. Če proizvajalec nima zadostnih finančnih virov za rešitev problema, se lahko pojavijo še hujši problemi.

Mislim, da je treba (kar je razlog, da sem glasoval za to poročilo) dati kmetom in kmetijskim delavcem na splošno točne informacije o sestavi krme za živali, vendar jih tudi zavarovati pred finančno, socialno in ekonomsko izgubo v primeru katastrofe.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Iskrena hvala poročevalcu, da je posvetil pozornost tako težavni in sporni temi. Označevanje krme in njena koordinacija na ravni Skupnosti zahteva uskladitev interesov potrošnikov, ki imajo pravico vedeti, kakšen proizvod kupujejo, ali je varen in iz česa je narejen, in pravic proizvajalcev, ki hočejo braniti svojo pravico do varstva intelektualne lastnine.

Pritožba podjetij in držav članic proti zahtevi, da se na zahtevo na oznaki krme navedejo „posebne informacije“, kaže na temeljno navzkrižje interesov med tema interesnima skupinama.

Kompromisni postopek, pripravljen s pomočjo Sodišča Evropskih skupnosti, se zdi na prvi pogled razumen, vendar je nekako odmaknjen od resničnosti, ker si je težko predstavljati kmeta, ki načeloma že tako dela noč in dan, da bi bil dovolj zainteresiran za stvar, da bi zapravljal čas in denar za zapletene pritožbene postopke.

Posebne informacije o sestavi krme bi morale biti na voljo na oznaki, ne le zaradi neodtujljive pravice potrošnikov, temveč predvsem zaradi osnovnega cilja direktive, to je varstva zdravja. Kdo, če ne proizvajalec, bo na primer jamčil, da krma ni bila gensko spremenjena? Varstvo intelektualne lastnine ne more podpirati zlorab.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Graefeja zu Baringdorfa o dajanju krme v promet in njeni uporabi. Podpiram predlog, ki poziva k celovitemu pregledu evropske zakonodaje o krmi za živali, ki naj ne bi vključevala samo poenostavitve obstoječih standardov, temveč bi to zakonodajo tudi uskladila z živilsko zakonodajo.

Med glavnimi točkami sem nedvomno za to, da se naštejejo posamična krmila, iz katerih je sestavljena krmna mešanica, in njihove natančne količine („odprta deklaracija“), kar je bila ena ključnih zahtev Evropskega parlamenta po krizi goveje spongiformne encefalopatije (BSE). Na koncu soglašam s poročevalcem o varovanju pravic potrošnikov do informacij in o označevanju krme.

- Poročilo: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), v pisni obliki. – (FR) Komisija dela iz predpristopne pomoči alfa in omego svoje razvojne strategije. Schröderjevo poročilo in evropska pravica delata enako.

Čeprav evropski socialisti podpiramo zadevne države, pa ne podpiramo tega pristopa. Po našem mnenju je ta predpristopna pomoč minus. Še vedno je čas, da se spodbudi drugačen način razmišljanja, da postane predpristopna pomoč resnični razvojni instrument, s podporo ponovnega odprtja pogajanj na točkah, kjer je največ nasprotovanja, kot sta obljubila gospod Barroso in gospa Ashton; z odločitvijo za selektivno regionalizacijo, kot jo izvajajo države AKP same; s spoštovanjem svojih zavez v zvezi s trgovinsko pomočjo, ki smo jih dali leta 2005, namesto „ropanja“ EDF; z zagotavljanjem pravega parlamentarnega nadzora procesa, s parlamenti AKP v vodilni vlogi, in vključitvijo civilnih družb na jugu; ter z zavrnitvijo „strategije buldožerja“, namenjene razširitvi pogajanj o storitvah in „singapurskih“ zadevah, ko države AKP niso pripravljene tega storiti.

To ni načrt, opisan v Schröderjevem poročilu. Zato sem glasovala proti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Še enkrat, predvsem zaradi odpora različnih afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), kljub temu, da smo dolžni uporabljati „politično korekten“ jezik, večina v Parlamentu ni zmožna prikriti pravega izvora in resničnih namenov sporazumov o gospodarskem partnerstvu med EU in državami AKP.

Medtem ko člen 36(1) Sporazuma iz Cotonouja opredeljuje sklepno ugotovitev „trgovinskih sporazumov, združljivih s Svetovno trgovinsko organizacijo (STO), ki postopoma odpravljajo ovire za trgovino in krepijo sodelovanje na vseh področjih“, bo to, kar namerava storiti EU, preseglo do zdaj vzpostavljeno in doseglo tisto, kar do danes ni bilo doseženo v STO, čeprav je v ta namen izveden 10. Evropski razvojni sklad in se je hkrati zmanjšala javna razvojna pomoč. Z drugimi besedami, skuša vstopiti skozi okno, potem ko se ni dalo skozi vrata.

Cilj EU je liberalizacija trgovine, na podlagi katere si glavne finančne in gospodarske skupine prizadevajo zagotoviti odprtje trgov za prodajo blaga in storitev, izkoriščanje surovin in vsiliti proizvodni model, namenjen izvozu v skladu s svojimi interesi.

Za spodbujanje učinkovite neodvisnosti, suverenosti, sodelovanja, solidarnosti, razvoja in socialne pravice je potrebna drugačna politika.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Schröderja o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj.

Do zdaj podpisani „vmesni“ sporazumi so le začetek dolgega in plodnega sodelovanja s temi zunajevropskimi državami. V primeru sporazumov o gospodarskem partnerstvu so EU in države AKP štele 15-letni proces liberalizacije za sprejemljiv. Poleg tega bi bila najmanjša zahteva za pokritje „tako rekoč celotnega trgovanja“ vsaj 80 % trgovine med partnerji. Tako sem prepričan, da lahko razvoj nadaljnjih sporazumov samo izboljša gospodarski položaj obeh pogodbenih strank.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Samoiniciativno poročilo o vplivu sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvojno sodelovanje vsebuje nekaj veljavnih točk. Poziva k večji vladni pomoči (navsezadnje so države AKP prevzele največji del finančne krize) in poudarja, da so sporazumi o gospodarskem partnerstvu razvojni instrument, ki ne bi smel škodljivo vplivati na regionalno povezovanje na jugu. Kljub temu podpiram alternativno resolucijo, ki jo je predložila skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze. Glede na vse to bi bilo bolj logično, če bi Parlament počakal z izkazovanjem svoje potrditve sporazumov o gospodarskem partnerstvu, dokler se ne bodo parlamenti vključenih držav AKP odločili o svojem stališču. Po mojem mnenju bi morale biti parlamentarno telo, ki spremlja sporazume o gospodarskem partnerstvu, skupna parlamentarna skupščina AKP-EU in ne organ, posebej ustanovljen v ta namen. To bi imelo samo razdiralni učinek in bi slabilo položaj držav na jugu, ki nimajo na voljo finančnih ali osebnih sredstev za udeležbo na teh sestankih. Še več, poseben organ je nepregleden in bi preprečeval celostni pristop k temam, ki so povezane z razvojem.

Michel Teychenné (PSE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav namenjajo sporazumi o gospodarskem partnerstvu velik del strukture odnosom EU z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami (AKP), pošilja Evropski parlament s sprejetjem tega poročila zelo slabo sporočilo.

Evropa mora nedvomno povsem spremeniti način, kako se pogaja in trguje z državami AKP, če noče prispevati k njihovem uničenju. Poročilo validira sistem, ki temelji na domnevni enakosti med strankami, čeprav je EU v resnici svetovna vodilna gospodarska moč, države AKP pa bi morale še precej napraviti, da bi jo dohitele. Zdaj je nujno potreben nesorazmeren in sporazumen pristop, ki bo končno dal tem državam možnost na področju svetovne konkurence.

Moji kolegi iz Socialistične stranke v Evropskem parlamentu in jaz smo glasovali proti poročilu. Njegovo sprejetje je res dokaz, da Evropo vodi desnica in to se mora spremeniti!

- Predlog za resolucijo: Kosovo (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Priznanje Kosova kot suverene države s strani številnih držav je verjetno ustvarilo več problemov, kot jih bo rešilo. Skeptičen sem glede tega, ali je bilo Kosovo pripravljeno na neodvisnost. Dejstvo, da nekatere države članice EU ne bodo priznale neodvisnosti Kosova zaradi strahu, da bi ustvarile precedense znotraj lastnih meja, je še bolj zapletlo prihodnost Kosova.

EU je zdaj prevzela glavno odgovornost za notranjo pomoč Kosovu. Ta zadolžitev ne bi smela biti odprta ne v časovnem smislu ne glede finančnih virov. Obstajajo resnične skrbi glede politične stabilnosti Kosova, obsega korupcije, vpliva organiziranega kriminala navznoter in navzven in ravnanja z manjšinami, vključno s Srbi.

Bistveno je, da ostanejo institucije EU pozorne in pripravljene na posredovanje, če Kosovu ne bi uspelo vzdrževati visokih standardov, ki morajo obvezno spremljati suverenost.

Ne glede na moje pomisleke dajem podporo tej resoluciji.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Nič prijetnega ni v zvezi s stanjem na Kosovu ali vlogi, ki jo ima tam Evropska unija.

EULEX, misija Unije na Kosovu, je v bistvu zgolj „vojaška“ veja ZN, odgovorna za nadzor izvajanja stalne kosovske vlade in uprave pri kršitvi Resolucije ZN 1244, ki priznava srbsko suverenost nad to pokrajino.

Dobri nameni, izraženi v tem parlamentu, nasveti in zahteve imajo težko delo s prikrivanjem tragične realnosti: zatiranja manjšin, zlasti srbske, na območju, ki je zdaj zaradi mednarodne in še posebej evropske skupnosti prepuščeno korupciji, organiziranemu kriminalu, albanski mafiji in morda celo islamističnim terorističnim skupinam.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Namen te resolucije je zmanjšati pomen podpore EU nezakoniti enostranski razglasitvi neodvisnosti srbske pokrajine Kosovo.

Cilj Parlamenta je, kar je nesporečno, da bi „uzakonili“ oblikovanje protektorata, ki je bil ustvarjen in uveljavljen z nasiljem in vojaško zasedbo s strani ZDA, Nata in EU, da bi jamčil njihovo politično, gospodarsko in vojaško nadvlado v tej izredno pomembni regiji Evrope. Obstoj „psevdo države“ pod „nadzorovano suverenostjo“, ki je zaščitena s strani EU/Nata, izrecno s pomočjo „EULEX-a“ in „kraljevih namestnikov“, „mednarodnega civilnega predstavnika“ in „posebnega predstavnika EU“, ki imajo sodno, policijsko in carinsko pristojnost, pa tudi „izvršilne funkcije“ in funkcije spremljanja, pomenijo nesporečna dejanja neokolonializma.

S to resolucijo smo ugotovili, da je „najpomembnejša misija evropske (EU) varnostne in obrambne politike doslej“ očitna kršitev Ustanovne listine Združenih narodov in nevaren precedens glede mednarodnega prava z nepredvidljivimi posledicami za stabilnost meja, zlasti na evropski celine.

Nekateri od tistih, ki so zahtevali spoštovanje mednarodnega prava in ozemeljske celovitosti, suverenosti in neodvisnosti Gruzije so na koncu ti isti, ki so spodbujali in podpirali agresijo proti Jugoslaviji.

Ta resolucija zastopa zgolj še eno vajo iz hinavščine in cinizma večine v Parlamentu.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Skoraj 20 let je ta parlament stal in gledal, kako se je kosovsko ljudstvo postopoma poslavljalo od Srbije. Na tem plenarnem zasedanju razprave o Kosovu navadno niso o Kosovu samem, ampak v glavnem o učinkih, ki jih ima Kosovo na preostali svet. Tisti za in proti neodvisnosti so v glavnem zaskrbljeni glede vsake odločitve, ki je precedens za druge regije, in glede tveganja za Evropsko unijo, ki se posledično prepušča samopovečevanju.

30 let sem znotraj in zunaj tega parlamenta zagovarjal nasprotno. Demokracija od nas zahteva predvsem, da pogledamo potrebe in želje ljudi samih. Po stoletjih turške vladavine in v zadnjem stoletju srbske vladavine, je zadnja stvar, ki jo potrebujejo, prisila od zunaj. Če nimajo dovoljenja, da bi se priključili Albaniji, hočejo pravo neodvisnost.

Zadnjih 10 let sem se zavzemal za politiko, ki izhaja iz navadnih ljudi, s stališča revnih, prikrajšanih, ljudi, ki trpijo zaradi pomanjkanja demokracije in javnih predpisov, žrtev okoljskih katastrof ali vojn, na kratko,

vseh, ki so prikrajšani zaradi pomanjkanja enakosti za vse ljudi. Glasoval bom proti projektu EULEX, ker ne zagotavlja rešitev v interesu navadnih ljudi Kosova.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Resolucija Evropskega parlamenta ne le, da priznava Kosovo kot samostojno državo, ampak tudi žaljivo poziva tiste države članice EU, ki še niso priznale njegove neodvisnosti, naj to storijo, ob očitni kršitvi mednarodne zakonodaje in same resolucije Varnostnega sveta ZN 1244.

V ta namen podpira ustanovitev varnostnih sil Kosova (KSF), z drugimi besedami posebno vojsko, ki bo seveda delovala pod okriljem KFOR-ja, okupatorske sile Nata.

Cilj ustanovitve in razvoja represivne policije EULEX/sodne sile na Kosovu in reform, ki jih spodbuja, kot je privatizacija in tako dalje, je vsiliti interese EU in pospešiti njegovo vključitev v poenotene evrostrukture. To bo dokončalo preobrazbo Kosova v evro-Natov protektorat.

Prvi krvavi krog zloma Jugoslavije in ponovnega risanja novih meja se zapira z odpiranjem novih ran na Balkanu in svetovni ravni z imperialističnim zakonom deli in vladaj, ki je povzročil nove napetosti in intervencije.

Komunistična stranka Grčije je glasovala proti tej nesprejemljivi resoluciji, poudarila potrebo, da se poveča protiimperialistični boj in sooči EU in njene politike z zahtevo, da grška in vse evro-Natove okupatorske vojske zapustijo Kosovo in Balkan kot celoto.

Maria Petre (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem proti tej resoluciji, ker Romunija ne priznava neodvisnosti pokrajine Kosovo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti predlogu resolucije o Kosovu, ker se ne strinjam z nekaterimi točkami, ki jih vsebuje.

Osebo mislim, da vzpostavitev delovanja programa zaščite prič ni bistvena za učinkovito pravno ukrepanje proti storilcem na visoki ravni na Kosovu, zlasti v zvezi z vojnimi zločini. Poleg tega ne verjamem, da je bistvenega pomena za Kosovo, da se pospešujejo projekti, namenjeni na primer obnovi porušenih pokopališč z neposredno vključitvijo lokalnih udeležencev. Dejstvo je, da taki projekti ne bi imeli praktično nobene vrednosti za skupnosti na Kosovu in ne bi prispevali k boljši notranji etnični klimi.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Poslanci v tem parlamentu se bodo dobro spomnili mojih stališč v preteklosti, ne le v zvezi s Kosovom, ampak s celotno balkansko regijo.

Po mojem mnenju je vprašanje Kosova mogoče rešiti samo s sporazumnim pristopom, ki vključuje v prvi vrsti Srbijo, seveda pa tudi vse sosednje države.

V tem poročilu je veliko takega, kar lahko podprem, a vztrajanje, da mora vsaka država članica EU priznati neodvisnost Kosova, ni področje, ki bi ga lahko podprl.

Neodvisnost Kosova je nekaj, kar je mogoče doseči samo s soglasjem in v sporazumu s Srbijo. Če tega ne priznamo, s tem, po mojem mnenju, samo odlagamo probleme na prihodnost in zbujamo protisrbsko naravnost v tem parlamentu.

Zaradi sprejetja spremembe 3 je ta resolucija pristranska in resno spodkopava preostalo besedilo. To na žalost pomeni, da je ne morem podpreti.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovanje o spremembi 3 in končno glasovanje sta po mojem mnenju izredno pomembni. V obeh primerih sem glasovala proti. V spremembi 3 EP prosi države EU, da priznajo neodvisnost Kosova. Po mojem mnenju je celoten proces neodvisnosti prenačen in slabo zasnovan. Zavedam se, da so bila pogajanja med Kosovom in Srbijo, čeprav v navzočnosti mednarodnih osebnosti in organizacij, dolgotrajna in da mnogi ljudje niso videli možnosti za rešitev ali vsaj nadaljevanje. Zato večina držav EU in ZDA sprejema načrt Aktisari. Ne glede na to verjamem, da so vse enostranske razglasitve neodvisnosti zgolj vir prihodnjih problemov in morebitnih sporov. Obdobje po razglasitvi neodvisnosti Kosova to samo potrjuje. Če hočemo ohraniti mir v naši regiji, potem ni ne predolg ne brez smisla noben čas, porabljen za pogajanja.

- Poročilo: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo odraža naraščajočo moč Kitajske kot trgovske države. Pozornost usmerja tudi na trgovino med Kitajsko in Tajvanom, za katero se zdi, da narašča po podpisu trgovinskih sporazumov med obema.

Tesnejše gospodarske vezi med Kitajsko in Tajvanom imajo možnost spodbuditi pozitivnejši pristop do širših vprašanj glede odnosov med Kitajsko in Tajvanom. Vendar ima to umirjanje napetosti le malo smisla, če ga ne bo spremljala vključitev Tajvana v mednarodne organizacije, zlasti tiste, ki so povezane s trgovino, kot sta Svetovna zdravstvena skupščina in Mednarodna pomorska organizacija.

Parlament bi moral izraziti močno podporo objavljeni politiki Sveta, ki podpira pomenljivo udeležbo Tajvana v mednarodnih organizacijah. Moral bi tudi pritiskati na Kitajsko zaradi njenega nadaljnjega nasprotovanja, da bi Tajvanu dovolili besedo na mednarodnem prizorišču. Blaginja in zdravje 23 milijonov državljanov Tajvana se ne bi smela žrtvovati v politične namene.

Glede na mojo podporo pomenljivi udeležbi Tajvana v mednarodnih organizacijah sem glasoval za to poročilo.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospe Wortmann-Kool, ker podpiram razvoj gospodarskih odnosov med EU in Kitajsko. Ta država je doživela dramatično gospodarsko rast, zaradi katere je postala eden največjih gospodarskih akterjev na svetovnem trgu. Trgovinski odnosi med EU in Kitajsko so se v zadnjih letih znatno razširili, tako da je Evropa od leta 2006 največja trgovinska partnerica Kitajske. V letu 2007 je bila Kitajska na drugem mestu na seznamu trgovinskih partnerjev EU.

Danes potrebujemo izjemno sodelovanje med EU in Kitajsko, da bi zagotovili rešitev iz sedanje gospodarske in finančne krize. Mislim, da je Kitajska eden od motorjev, ki poganjajo svetovni razvoj, morala bi v celoti prevzeti odgovornost za jamstvo trajnostnega in uravnoveženega razvoja svetovnega gospodarstva. Trgovinski odnosi EU s Kitajsko bi morali temeljiti na načelu vzajemnosti, na trajnostnem razvoju, varovanju okolja, preprečevanju podnebnih sprememb, pošteni konkurenci, skladnosti s pravili Svetovne trgovinske organizacije in ne bi smeli pozabiti na človekove pravice.

EU mora vztrajati na skladnosti s predpisi varstva potrošnikov, tako da evropski državljani ne bodo več tvegali, da bi kupovali proizvode, nevarne za njihovo zdravje, blago s skritimi napakami ali ponarejene izdelke.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Ta parlament vsako leto sprejme besedilo o trgovinskih in gospodarskih odnosih s Kitajsko in njegove ugotovitve so vsako leto slabše: kršitve človekovih pravic, nepoštena trgovinske prakse, damping, nespoštovanje mednarodnih zavez s strani Kitajske, najsi bo pri STO ali ILO (Mednarodni organizaciji dela), ponarejanje, politika o patentih, ki je prav toliko dobra kot kraja, in tako dalje. Seznam postaja vse daljši in je zastrašujoč.

Še strašljivejša pa je poročevalčevo dolgotrajno prepričanje v mit o „demokraciji skozi trgovino“, najostrejšem protislovju sedanjega stanja na Kitajskem. Ta mit služi kot alibi za tiste, ki postavljajo trgovinske interese peščice pred spoštovanje vrednot, ki jih razglashajo, tako da jim zagotovo ne bi bilo treba sprejeti potrebnih odločitev o izvajanju instrumentov trgovinske zaščite in sankcij.

Nedvomno ste prepričani, da bi morala Kitajska postati svetovna delavnica, ki bi po nizkih cenah proizvajala blago več ali manj (poudarek je na manj) visoke kakovosti.

Raje imamo politiko, ki je sestavljena iz proizvodnje v Evropi z Evropejci blaga, ki ga porabimo, in vrača industrijsko neodvisnost znotraj evropskega trga, ki je končno zavarovan.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Od leta 2006 je EU vodilna trgovinska partnerica Kitajske in od leta 2007 je Kitajska druga največja partnerica Evrope. Kitajska trenutno pomeni 6 % svetovne trgovine.

LR Kitajska je zelo napredovala od poročila, ki sem ga imel čast predstaviti v tem parlamentu leta 2002. Kljub temu pa se zdi, da številni vidiki, ki bi jih bilo treba odpraviti tedaj, še vedno vztrajajo, čeprav so bili v nekaterih pogledih rešeni s sijajnim napredkom.

Glede družbenih in okoljskih vplivov kitajski industriji očitno manjkajo priprave in tu je potrebna večja evropska pobuda.

Kitajska in EU se pogajata o Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju že od oktobra 2007, rezultatov pa še ni videti. Glede na evropsko pomoč pri številnih vidikih mednarodne trgovine Kitajska ne bi smela kršiti zavez, ki jih je prevzela v okviru STO. Uvedene so bile ovire v obliki pravil in predpisov, ki omejujejo dostop evropskih družb na strateške sektorje.

Novembra je LR Kitajska razglasila svoj namen, da bo opustila sistem dvojnega nadzora uvoza tekstila in obutve, ki se je uporabljal od 2007. Razpoložljiva statistika ne olajšuje razprave, vendar se morda soočamo s trgovinskim sporom.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ker številnih vprašanj, ki jih je odprla ta resolucija, ni mogoče obravnavati, menimo, da je bistveno poudariti, da zagovarjamo krepitev resničnih in učinkovitih odnosov sodelovanja med državami EU in Kitajsko, ki temeljijo na obojestransko koristnem odzivu na potrebe različnih ljudi in prispevajo k vzajemnemu razvoju, spoštujejo načelo nevmešavanja in upoštevajo nacionalno suverenost.

Na podlagi teh načel in kljub temu, da resolucija vsebuje nekatere vidike, s katerimi se strinjamo, jasno nasprotujemo tej resoluciji, ker si lasti neoliberalno matrico, in sicer z bojem za nadaljevanje trgovinske liberalizacije, v tem primeru do Kitajske.

Resolucija je s prikrievanjem zelo resnih posledic liberalizacije svetovne trgovine pobuda za nadaljevanje odpiranja trgov med EU in Kitajsko, poudarja prizadevanja za pospešitev pogajanj v okviru STO in „poudarja, da bi moral biti cilj novega sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med EU in Kitajsko vzpostavitev proste in poštene trgovine“.

Kot je videti v drugih podobnih parlamentarnih resolucijah, je cilj zagotoviti odziv na širjenje potreb glavnih gospodarskih in finančnih skupin EU, ki so v nasprotju z odzivom na potrebe delavcev in malih ter srednje velikih podjetij v različnih državah EU, zlasti Portugalski.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram priporočila v tem poročilu za izboljšanje dostopa do kitajskega trga, odpravo ovir za trgovino s povečanjem dostopnosti Kitajske za tuje družbe in osredotočanje na oblikovanje enakovrednih pogojev.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V sedanji svetovni gospodarski in finančni krizi odnosi med EU in njenimi glavnimi zunanjimi gospodarskimi partnerji prevzemajo veliko večji pomen kot v preteklosti. Gospodarska stabilnost in trajnost trgovinskih tokov, ki vključujejo EU, postajata vedno pomembnejša za našo prihodnjo varnost. Glasoval sem za poročilo gospe Wortmann-Kool o trgovinskih in gospodarskih odnosih s Kitajsko, ker sem verjel, da je to korak naprej k boljši strukturi trgovinskih odnosov med Evropsko unijo in odločilno svetovno partnerico.

Potrebno po tem poročilu poudarja trda realnost trgovinskega primanjkljaja 160 milijard EUR. Vsekakor večina sestavin v tem poročilu niso le zahteve Evropske unije v zvezi z nekaterimi vidiki pekinške gospodarske in trgovinske politike, ampak tudi predlogi, s katerimi bi Kitajska pridobila koristi na notranji ravni, pa tudi glede svojega prihodnjega razvoja. Boljša ureditev in varovanje intelektualne lastnine, zmanjšanje družbenega in okoljskega vpliva dramatične gospodarske rasti naše azijske partnerice in zmanjšanje ponarejanja in piratstva blaga so področja za ukrepanje, kjer je Peking že naredil opazen napredek. Če je to mogoče ohraniti v prihodnje, bo samo še pripomoglo k povečanju kitajskega napredka.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Tudi na podlagi osebnih izkušenj, dobljenih med sestankom delegacije Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov na Kitajskem od 16. do 21. marca 2008, sem glasovala za poročilo Corien Wortmann-Kool o trgovinskih in gospodarskih odnosih s Kitajsko.

Trgovina med EU in Kitajsko se je od leta 2000 dramatično povečala. EU je največja trgovinska partnerica Kitajske in Kitajska je druga največja trgovinska partnerica EU.

Čeprav uživa Kitajska znatne prednosti zaradi članstva v STO, morajo evropska podjetja premagati pomembne ovire, ko skušajo pridobiti dostop do kitajskega trga, glavne so kršitve patentnih pravic in nejasen sistem standardov. Pozdravljam namero, da se začne program „vrata na Kitajsko“, namenjen predvsem uvedbi programov usposabljanja za upravljavce na Kitajskem, s ciljem podpore dostopu na kitajski trg za evropska MSP do leta 2010.

Poročilo daje priporočila za izboljšanje trgovinskih odnosov med Evropo in Kitajsko, ki morajo temeljiti na načelih vzajemnosti, trajnostnega razvoja, spoštovanja okoljskih omejitev, prispevkov k svetovnim ciljem v boju proti podnebnim spremembam, poštenu gospodarski konkurenci in trgovini, ki je v skladu z našimi

skupnimi vrednotami in pravili STO. Pozdravljam spremenjeni predlog, v katerem vidi EU v Tajvanu trgovinsko in trgovsko enoto in podpira udeležbo Tajvana kot opazovalca v ustreznih mednarodnih organizacijah.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Razprava o trgovinskih odnosih s Kitajsko nas vedno pripelje nazaj k vprašanju človekovih pravic v tej državi. To je razumljivo. Pomisleki, ki jih sproža odnos s Kitajsko, se lahko razumejo v smislu različnih ocen, ki so v večini primerov upravičene.

Pojmovanje, da kitajska gospodarska rast nima nobene vzporednice v smislu človekovih pravic in demokracije, ne v tej državi ne v njenih ukrepih na mednarodni ravni, izkoriščanje delavcev, ureditveni okvir za delo, ki je neprimerno manj zahteven, neupoštevanje okoljskih vprašanj in pravil o intelektualni lastnini in patentih, vsi ti dejavniki so ovire za odprte trgovinske odnose, za katere je značilno spoštovanje mednarodne dobre prakse. Kljub temu trgovina obstaja in še narašča. Vloga Kitajske v sodobnem svetovnem gospodarstvu je neprimerljiva in njena udeležba pri premagovanju sedanje krize je bistvena.

Zato je treba vztrajati pri spoštovanju pravil in načel mednarodne trgovine, enakem dostopu do trgov in obrambi demokracije in človekovih pravic brez zavračanja realnosti in naše rastoče medsebojne odvisnosti. Pravzaprav moramo kar najbolj izkoristiti ta položaj, da bi vsaj izboljšali vpliv na to veliko državo.

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Pri glasovanju o poročilu o trgovinskih in gospodarskih odnosih s Kitajsko sem glasoval za njegovo sprejetje.

Kitajska je druga največja trgovinska partnerica EU in EU je največja trgovinska partnerica Kitajske od leta 2006. Ta država je gonilna sila svetovne rasti. Zelo pomembno je, da trgovinski odnosi evropskih držav s Kitajsko temeljijo predvsem na načelih vzajemnosti, trajnostnega razvoja, spoštovanja okoljskih omejitev in poštene konkurence.

Razvoj trgovinskih odnosov s Kitajsko bi moral teči skupaj s političnim dialogom, ki bi moral vključevati temo človekovih pravic. Kitajska bi morala povečati prizadevanja na področju uveljavitve pravic intelektualne lastnine in se lotiti problema, povezanega s proizvodnjo ponarejenega in piratskega blaga znotraj Kitajske.

Moteča je tudi visoka raven onesnaževanja, ki jo povzroča kitajska industrija, in njena naraščajoča poraba naravnih virov.

Prekinitev pogajanj z odposlanci Dalaj Lame meče senco na odnose s Kitajsko. Kitajska bi morala prenehati z vsemi oblikami preganjanja tibetanskega ljudstva.

Da bi zajamčili pravo raven trgovinskih odnosov s Kitajsko, morajo ti odnosi temeljiti na sodelovanju in strateškem partnerstvu, ki vključuje načela vzajemnosti, poštene konkurence in trgovine v skladu z našimi skupnimi vrednotami in spoštovanjem pravil STO.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Ne pozdravljam predloga gospe Wortmann-Kool o trgovinskih in gospodarskih odnosih s Kitajsko, ker se ne strinjam z različnimi mnenji v tem poročilu.

Na primer, glede prihodnjih korakov, ki jih mora sprejeti Evropska unija, se ne strinjam, da je treba probleme preprečevati z dvostranskim dialogom. Dejstvo je, da se s tem, da se povežejo visoki nosilci odločanja iz kitajskega vodstva in njihovi sogovorniki iz Evropske komisije, ni mogoče ustrezno lotiti vprašanj skupnega interesa, zlasti na področju vlaganja, dostopa do trga in varovanja pravic intelektualne lastnine ter drugih strateških vprašanj, ki so povezana s trgovino. Vzrok je v nezmožnosti kitajske vlade, da bi spoštovala gospodarske sporazume, sklenjene z Evropsko unijo.

Charles Tannock (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo omenja naraščajočo trgovino Kitajske s Tajvanom, kar pozdravljam. Pod predsednikom Majem je Tajvan zelo napredoval v smeri normalizacije trgovinskih odnosov s Kitajsko in se trudi odpraviti zaviralno stališče, ki so ga imeli prejšnji pekinški komunistični voditelji do trgovinskih odnosov s Tajvanom.

A če naj bi bil Tajvan kdaj v celoti vključen v regionalno gospodarstvo jugovzhodne Azije, ga je treba sprejeti v mednarodne organizacije, ne glede na to, ali je priznan kot neodvisna suverena država ali ne.

Glede na različne zdravstvene preplaha v zadnjih letih v vzhodni Aziji, povezane z gibanjem blaga in ljudi, kot so SARS, ptičja gripa in škandal z melaminom v mleku, je bistveno, da Tajvan dobi status opazovalca v Svetovni zdravstveni skupščini. Takšna poteza bi okrepila trgovino med Kitajsko in Tajvanom, zvišala kakovostne standardne v regiji in privzdignila Tajvan na mednarodno prizorišče.

Način, kako je Kitajska uporabila svoje nesoglasje s Tajvanom, da se je igrala politiko z javnozdravstvenimi zadevami, je treba obsoditi. Prav tako sramotno je, da toliko ljudi v Evropi molči zaradi pritiska Kitajske.

Glasoval sem za to poročilo.

7. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.35 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Podpredsednica

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

9. Zahteva za odvzem poslanske imunitete: glej zapisnik

10. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

11. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razprava)

11.1. Razmere na Šrilanki

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o štirih predlogih resolucij o razmerah na Šrilanki.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, avtor. – (DE) Gospa predsednica, na severu Šrilanke se trenutno dogaja humanitarna katastrofa, ki je deležna razmeroma malo pozornosti. Šrilanška vojska izvaja napade na civilno prebivalstvo, ki bi jih lahko opisali tudi kot masacre. Napadena je bila celo bolnišnica in v skladu s podatki humanitarnih organizacij je celotno stanje katastrofalno. Rdeči križ je zagnal preplah.

Položaj v Šrilanki se stopnjuje in Evropska unija pri tem ni nedolžna, ker je preprečila pogajanja, ki so potekala pod vodstvom Norveške, s tem ko je uvrstila LTTE na seznam terorističnih organizacij EU. To je pomenilo, da niso bila več možna pogajanja v okviru Evropske unije.

V Šrilanki sami svoboda tiska ne obstaja več. Pred kratkim so ubili novinarja. Nemškega ambasadorja, ki je govoril na njegovem pogrebu, je predsednik opisal kot nekoga, ki bi moral zapustiti državo. Vse, kar je storil, je bilo, da je točno opisal položaj.

Govori se o tisočih beguncev na severu in moram povsem jasno povedati, da je celotno stanje tam takšno, da bi se mu morali veliko bolj posvetiti. Evropska unija bi morala veliko jasneje nastopiti proti temu, kar trenutno počne šrilanška vlada. Napadi obeh, šrilanške vojske in LTTE, so napačni; jasno je, da so prizadeti v glavnem civilisti.

Pomagati moramo ljudem, ki so ujeti na severu in doseči takojšnje premirje, saj je povsem jasno, da se tam pobija veliko civilistov. To je nesprejemljivo in Evropska unija je sokriva zato, ker ni veliko jasneje povedala, da se mora podpora šrilanški vladi končati.

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, zdi se, da se šrilanška krvava državljanska vojna približuje koncu. LTTE, ki jih je EU dala na črno listo kot teroristično organizacijo, morajo zdaj zares odložiti orožje in se predati. EU in drugi sopredsedujoči so pozvali LTTE, naj to storijo. Odziv LTTE nam bo pokazal, ali imajo v srcu res najboljše interese Tamilcev.

LTTE uporabljajo svoje frontne organizacije v Evropi za največji možni učinek propagande in zbiranje denarja z mednarodnim izsiljevanjem. Nekateri bojvniki LTTE lahko celo poskusijo zaprositi za azil v Evropski uniji.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Ves čas te krute 26-letne državljanske vojne so LTTE utirali pot krutim terorističnim taktikam, kot so samomorilski bombni napadi, ki se zdaj, na žalost, uporabljajo v številnih delih sveta. Šrilanška vojska je zato morala uporabiti vsa sredstva, ki jih je imela na voljo, da je preprečevala to brutalno vstajo. Vendar je jasno, da so številke o žrtvah, na katere se sklicujejo LTTE, pretirane. Nekateri, na primer *Agence Presse*, so zdaj umaknili zgodbo o 300 ubitih civilistih, potem ko je domnevni avtor zanikal avtorstvo. Kakor koli, smrt civilistov v vojnem območju je vedno tragična, pa ni važno, kdaj in kje se pojavi.

Jasno je, da si tudi šrilanške oborožene sile ne morejo lastiti brezmadežne kartoteke, vendar niso namenoma izkoriščale civilistov in jim škodovala tako, kot so to domnevno počeli LTTE.

Če naj bi se vojna res kmalu končala, je bistveno, da Šrilanka zdaj po spopadu usmeri pozornost na razorožitev, demobilizacijo in ponovno združitev. Odrinjenost Tamilcev na rob družbe na račun večinskih Singalcev je treba nujno in trajno reševati, da bi zagotovili stabilno in trajnostno večetnično družbo z regionalnim prenosom pristojnosti.

EU bi morala poskrbeti tudi za to, da so Šrilanki dana na voljo sredstva v podporo razvoju po spopadu. Čeprav moramo podpirati vladno ponudbo za pomilostitev večine LTTE, je bistveno, da se nikomur, ki je odgovoren za najhujše vojne zločine, ne bo dovolilo, da bi jo odnesel nekaznovan.

Marios Matsakis, avtor. – Gospa predsednica, Šrilanko so desetletja pestili notranji boji. Ta tragičen položaj je nastal kot posledica oboroženega spopada predvsem med separatističnimi uporniški silami na severu in šrilanško vojsko. Med tem bojevanjem je bilo ubitih in ranjenih na tisoče nedolžnih ljudi in povzročeno je bilo veliko uničevanja lastnine, infrastrukture in okolja.

To žalostno stanje dogodkov se je v zadnjih mesecih stopnjevalo, v glavnem zaradi obsežne vladne vojaške ofenzive proti Tamilskim tigrom. Poročila, ki prihajajo iz Šrilanke, navajajo, da se je položaj v nekaterih območjih v zadnjih tednih tragično poslabšal, s stotinami notranje razseljenih civilistov, ki so se znašli v bojih. Po podatkih Amnesty International so se dogajale kršitve mednarodnih konvencij in človekovih pravic na obeh straneh, pri vladnih silah in Tamilskih tigrih.

Priznati je treba, da je v takšnih okoliščinah zelo težko biti povsem prepričan, koga je treba kriviti za tragične dogodke v Šrilanki, vendar moramo pozvati obe strani, da se zadržita in se kar najbolj posvetita nedolžnim civilistom in jih upoštevata ter spoštujeta vojne konvencije.

Ker ima šrilanška vlada roko nad stanjem in je mednarodno priznana oblast v državi, mora biti po nujnosti in logiki naš poziv usmerjen predvsem k njej. Hkrati moramo pozvati voditelje Tamilskih tigrov, naj spoštujejo pozive mednarodne skupnosti, izkoristijo vladno ponudbo pomilostitve, se odpovedo nasilju in skušajo doseči svoje cilje s političnim dialogom.

Še enkrat moramo poudariti nasvet, da bojevanje ne rešuje problemov in da je trajen mir in stabilnost mogoče doseči samo za pogajalsko mizo, kar se bo prej ali slej neizogibno zgodilo. V teh pogajanjih bodo potrebni kompromisi na obeh straneh in našla se bo rešitev, ki bo koristila državljanom te čudovite dežele. Upamo, da bomo s to resolucijo pomagali zmanjšati trpljenje šrilanškega ljudstva in dosegli tako potreben mir v tej državi.

Robert Evans, avtor. – Gospa predsednica, skupina socialdemokratov v tem parlamentu uradno zavrača sodelovanje pri tem glasovanju o Šrilanki. Prejšnji mesec je imel Parlament celovito razpravo z izjavama Sveta in Komisije o položaju v Gazi. Na tej strani Parlamenta dajemo enak pomen Šrilanki in smo prepričani, da si zasluži enako in ustrezno razpravo, vendar obžalujem, da nas ni niti ena druga skupina podprla v tem stališču.

Kratka razprava danes popoldne s peščico ljudi v četrtek je žalitev za tisoče napadenih ljudi, ki umirajo na severu Šrilanke. Hoteli smo, tako kot pri skupni izjavi ZDA in Združenega kraljestva iz Washingtona na začetku tega tedna, pozvati k takojšnji in brezpogojni prekinitvi ognja na obeh straneh, vendar je PPE zavrnila vključitev tega v besedilo.

Hoteli smo brez pridržkov obsoditi bombardiranje bolnišnic in borcev za človekove pravice, a gospod Van Orden, ki se pogaja za PPE, tega ni hotel obsoditi. Zato tega ni v resoluciji, ki jo imate pred seboj. Zanj in verjetno tudi za dr. Tannocka je vse, kar pravi šrilanška vlada, dejstvo in se lahko vse humanitarne organizacije, od Rdečega križa do ZN, odpustijo. Amnesty International danes omenja, da bi bila lahko šrilanška vojska kriva vojnih zločinov zaradi uporabe kasetnih bomb na bolnišnicah, po navedbah Amnesty International v 16-urnem bombardiranju.

PSE je hotela obsoditi tudi pomore novinarjev in drugih predstavnikov medijev s strani vladnih agentov. Odstavek 4 resolucije naproša vlado, prav to isto šrilanško vlado, naj razišče svoje lastne kršitve človekovih pravic.

Kolegi, nekaterim od vas je morda prav, če vas in vaše skupine povezujejo s tovrstnimi razmišljanji, no, nam pa ni. Glasujte za to besedilo in oprostili boste napade na bolnišnice in prezrli obtožbe o vojnih zločinih. Opazil sem, da se gospod Van Orden ni upal stopiti sem in zagovarjati svojega prekletega izdelka, vendar sem rahlo presenečen. V naših pogajanjih je samo zavračal in se posmehoval domnevam o posiljevanju s strani šrilanških vojakov, kaj bi torej lahko pričakovali?

Na Bližnjem vzhodu so milijoni ljudi, tudi številni judi, ogorčeni nad tem, kar je storil Izrael Gazi, pa zaradi tega še niso privrženci Hamasa. Žalostno, a vsakdo, ki ne podpira šrilanške vlade, je označen za zagovornika terorizma in privrženca LTTE.

Vseeno pa je naš predlog kritičen do LTTE in njihovih taktik. Obsojamo njihove napade in bi radi, da Tamilski tigri sedejo za pogajalsko mizo, vendar se mora ta vojna takoj končati. Vlada mora ustaviti svojo vojaško kampanjo, ki je povzročila, kot so že drugi povedali, humanitarno katastrofo na tisoče navadnih ljudi na severu otoka.

Na žalost ta resolucija ne poziva k takojšnjemu koncu bojev, zato ne bomo podprli tega pristopa z udeležbo na današnjem glasovanju. Predsednik in kolegi, ograjujemo se od tega predloga in pozivam vse druge z enakimi pogledi, da storijo enako.

Raül Romeva i Rueda, avtor. – (ES) Za začetek bom povedal, da dokončno dogovorjena resolucija ni niti malo takšna, kot bi jo jaz pripravil. Prepričan sem, da ji škodi pretirana samovšečnost v zvezi z vlado v Colombu. Bojim se, da je to še en primer poenostavljanja, kriminalizacije in nadaljnega preganjanja skupine s preprosto utemeljitvijo, da je to teroristična skupina. V resnici so stvari mnogo bolj zapletene.

Kljub temu res verjamem, da je sedanji položaj takšen, da bi moral Parlament poslati jasna sporočila o nekaterih vprašanjih. Na primer, ena od ključnih točk, za katero menim, da bi jo bilo treba poudariti, je poziv Tokia, da morata obe strani, torej LTTE (Osvobodilni tigri tamilskega Eelama) in vlada, razumeti, da se je treba dogovoriti za prekinitev ognja, da bo možen prihod humanitarne pomoči in da se bodo lahko evakuirali ranjeni in bolni.

Drugič, mislim, da je bistveno, da se spomnimo, da vojaška rešitev ni možna, gospod Tannock. To se ne more zgoditi, to preprosto ni mogoče.

Zdaj je torej čas za pogajanje o pogojih glede prenehanja nasilja, demobilizaciji in razorožitvi. A da bi se to zgodilo, si vlada ne sme več prizadevati za vojaško zmago, ker s tem samo podaljšuje trpljenje številnih ljudi.

Poteza dobre volje bi bila na primer, če bi dovolili neodvisnim medijem in humanitarnemu osebju, da pridejo na sever.

Poleg tega pa sem v zvezi s splošnim sistemom preferencialov plus, GSP Plus, eden tistih, ki menijo, da ga ne bi smeli nikoli dodeliti državi, kakršna je Šrilanka, glede na resne in nenehne kršitve temeljnih človekovih pravic v državi, številne od teh kršitev pa spodbujajo vladne oblasti. Mislim, da bi morali resno razmisliti o odprtju poglobljene razprave o ustreznosti uporabe tega preferenčnega okvira in predvsem o posledicah, ki jih ima za številne skupine, tudi za delavce.

Iz teh razlogov pozivam Evropsko komisijo, da opravi preiskavo na mestu samem in ugotovi učinke ukrepa in ga po potrebi revidira.

Ewa Tomaszewska, avtorica. – (PL) Gospa predsednica, državljanska vojna v Šrilanki traja 25 let. V sporu je umrlo več kot 70 000 ljudi. Danes plačuje strašno ceno te vojne med šrilanško vladno vojsko in silami Tamilskih tigrov na območju približno 300 km² okrog 250 000 civilistov. Od sredine januarja je na območju spopada umrlo na stotine nemočnih ljudi. V času, ko je bolnišnico bombardiralo topništvo, je bilo v njej okrog 500 ljudi.

Po navedbah Mednarodnega Rdečega križa so granate zadevale pediatrični oddelek. Prestrašeni ljudje se bojijo bežati kljub 48-urni prekinitvi ognja, ki jo je objavila vlada. Bojijo se smrti ali poškodbe. Obe strani v spopadu sta usmerili pozornost na kršitve človekovih pravic, ki jih je zagrešila druga stran, in obe strani sta kršili te pravice. Vlada napoveduje, da je blizu zmaga nad Tamilci. Ljudje, ki so ujeti v zanko med obema vojskama, morda ne bodo živeli tako dolgo, da bi dočakali konec sovražnosti.

Pozivamo obe strani spopada, da čimbolj zmanjšata civilne izgube in začneta mirovna pogajanja.

Thomas Mann, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, kot član delegacije SAARC sem lahko nekajkrat obiskal Šrilanko. Sam sem videl na terenu, koliko je prebivalstvo pretrpelo zaradi državljanske vojne, ki traja že 25 let in je zahtevala 70 000 življenj. Boji med vladnimi silami in LTTE se še naprej stopnjujejo. Veliki deli na severu so prišli pod nadzor in utrdbe tamilskih upornikov so zavzete.

Kar so mi takrat povedale organizacije za človekove pravice v Colombu in Jaffni, se je na žalost vedno znova potrdilo: „vojna je institucija“. Humanitarne razmere so zaskrbljujoče. Obstaja na tisoče beguncev. Manjka medicinske oskrbe in hrane. Organizacijam za pomoč je treba dati neomejen dostop do civilnega prebivalstva med prekinitvijo ognja, za katero se je treba dogovoriti. Vlada je določila koridorje za olajšanje evakuacije civilistov iz bojnih območij; nepojmljivo je, da Tamilski tigri niso upoštevali te varne cone, da še naprej obstreljujejo in uporabljajo ljudi kot človeške ščite.

Tokijska skupina, ki jo sestavljajo Japonska, Združene države, Norveška in Evropska unija, je pozvala vodstvo LTTE, naj se končno pogovori s šrilanško vlado o podrobnostih glede prekinitve ognja. Začetek mirovnega procesa je v interesu vseh, tudi Tamilcev. Izrecno pozdravljam odločitev vlade, da izpolni zahteve 13. spremembe šrilanške ustave in izroči pristojni pokrajinski svet izvoljenim predstavnikom na severu in vzhodu. Pričakujemo tudi, da bo spoštovala zagotovilo o skrbni, nevtralni preiskavi kršitev človekovih pravic, o katerih smo pravkar razpravljali, in kršitev svobode tiska. Varnost in stabilnost za Šrilančane ne bi smele ostati neuresničljive sanje.

Marie Anne Isler Béguin, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kaj vemo in kaj vidimo v zvezi s Šrilanko? S katerimi poročili naj nadaljujemo, če so vse nevladne organizacije razen Rdečega križa od septembra evakuirane iz države? Komu moramo verjeti? Šrilanški vladi ali anonimnim pričam?

Nekaj pa je gotovo: položaj se razvija v dokončni spopad, v uničenje vlade, ki je uporabljala silo, da bi ustavila upor, kar traja že predolgo, da bi bilo še primerno. Še enkrat, kdo si bo moral opomoči, gospe in gospodje? Vsi civilisti, ženske, otroci, starejši, seveda, ki so ujeti v sredini in trpijo zaradi neznosnega nasilja. To se mora končati. Skrajni čas je, da mednarodna skupnost res pritisne na šrilanško vlado in ustavi to stopnjevanje nasilja in pobijanja.

Evropska unija mora sprejeti zelo jasno stališče in ne sme dopustiti, da bi zgodovina spregledala tamilske civiliste in bi ti ljudje postali žrtve brezbriznosti. Evropski parlament se ne sme ustaviti na tej stopnji resolucije. Zahtevati moramo takojšnjo in brezpogojno prekinitev ognja, ki bo označila začetek trdnejše zaveze v prid miroljubnejšemu koncu tega spopada s spoštovanjem človekovih pravic in kulturnih identitet.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, dramatične podobe iz Šrilanke razkrivajo, da je brutalna državljanska vojna, ki je trajala desetletja, prišla do vrhunca. Kot vsi vemo, je z orožjem sicer možno končati vojno, vendar na ta način ni mogoče vzpostaviti trajnega miru. Poleg tega ne obstaja učinkovit trajen boj proti terorizmu, zlasti ne z orožjem, kajti terorizem vedno najde pot. Pomembno je torej spoprijeti se z vzroki.

Naslednja potrebna stopnja je, da se doseže mirovni sporazum z naslednjimi temeljnimi elementi. Prvič, jasen monopol moči na strani enotne države. Nobena država ne more dovoliti etničnim skupinam ali delom prebivalstva, da bi se oborožili in izvajali oborožene spopade. To pa seveda zahteva, da država izpolnjuje demokratična pravila in je pravna država, ki aktivno išče politično rešitev skupaj z načeli avtonomije, s katerimi bi dokončno rešila šrilanške nacionalne probleme, ki so stara zgodovinska zapuščina, pa tudi zapuščina iz kolonialnih časov, ki jo je nujno treba odpraviti.

Zato bi rad povsem jasno zaprosil Evropsko unijo in vse države na tem svetu, naj pomagajo pri razvoju demokracije in pravne države, krepitvi avtonomije in pravic manjšine in seveda tudi pri gospodarskem razvoju države, ki je tako strašno prelivala kri zaradi terorja v tej državljanski vojni.

Če bo torej orožje navsezadnje končno utihnilo, čeprav na žalost še nismo na tej stopnji, to ne bo pomenilo konca razvoja dogodkov, temveč zgolj začetek prizadevanja za mir, ki bo temeljil na pravni državi, svobodi, človekovih pravicah, pravicah manjšin in nacionalni avtonomiji.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tokijska konferenca je dala znak, da bi se kriza v Šrilanki morda lahko končala in da obstaja upanje za mir. Vendar je za četrto milijona civilistov, ujetih v cono spopada, potreben varen prehod in treba jim je zagotoviti humanitarno pomoč. Tuji opazovalci morajo dobiti dostop do območja, da bodo ocenili humanitarne potrebe. Toda nedavni napadi na novinarje ne dajejo jamstva za

varnost humanitarnih organizacij. Čeprav je vlada obljubila, da bo raziskala napad na novinarje, to ni rešitev. Pritisniti moramo tudi na šrilanško vlado, da bo podpisala Ottawsko konvencijo in odstranila zemeljske mine. Žal mi je, da so poslanci Evropskega parlamenta iz skupine socialdemokratov raje odšli domov, kot da bi se udeležili današnje razprave in zagovarjali svoja drugačna stališča o tem, kako rešiti problem Šrilanke.

Catherine Stihler (PSE). - Gospa predsednica, rada bi samo dodala svojo podporo pristopu, ki ga ima Robert Evans. Mislim, da je bila gospa Posselt tista, ki je spopad opisala kot državljansko vojno, in na žalost ljudje, ki so predložili skupni predlog za resolucijo, kot pravi moj kolega, zavračajo, da bi ga imenovali državljanska vojna.

Rada bi dodala podporo temu, kar so rekli prejšnji govorniki o takojšnji prekinitvi ognja. Nedavno povečanje bojevanja med LTTE in šrilanškimi vladnimi silami je stopnjevalo položaj in po ocenah je 230 000 notranje razseljenih ljudi ujetih v regiji Wanni ta hip, ko se mi pogovarjamo. Zaradi grozodejstev, kot je bombardiranje bolnišnice PTK, je položaj na terenu še mnogo slabši in bolj tvegan.

Danes je zelo žalosten dan, vendar tega ne moremo podpreti in upam, da bomo na naslednjem delnem zasedanju doživeli večjo razpravo, z več ljudmi, ki bodo sodelovali pri tem zelo resnem položaju v Šrilanki.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Gospa predsednica, scenarij tragičnih dogodkov v Šrilanki je podoben kot v drugih takih primerih. Ko govorimo o tragediji ubogih ljudi, pozabljamo, da so ljudje tudi vzrok za tragedijo, ne ubogi ljudje, temveč ljudje, ki so iz istega okolja. Da bi pridobili moč, uporabljajo verske, plemenske in etnične razlike, zgodovinske nesporazume in druga razpoložljiva sredstva, da bi zasejali razdor med družbene skupine v državi. To vodi v propad navadno zelo šibko zakoreninjenih elementov demokracije in v državljansko vojno z vsemi krutostmi, v neupoštevanje človekovih pravic in informacij ter popolno uničenje nasprotnika.

Podpiram resolucijo kot izraz neodobravanja tistih, ki oživljajo državljanske vojne, in tistih, ki jim dajejo materialno in politično podporo. Ena od oblik opozorila oblikovalcem takega nehumanega scenarija bi lahko bila na primer zavest, da jih bodo zajele mednarodne posebne sile in da bodo obsojeni na doživljenjsko zaporno kazen.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gospa predsednica, posebnost gospoda Evansa je, da napačno predstavlja dejstva in tako sem primoran, da se oglasim in ga popravim. Nobena bolnišnica ni bila bombardirana. Tiskovna agencija, ki je vložila to poročilo, je umaknila zgodbo, češ da je bila zmotna. Ujetih ni 230 000 civilistov, ampak jih je 113 000, ki jih LTTE uporablja kot človeški ščit. Če bi jim bilo res kaj do Tamilcev, potem ne bi uporabljali Tamilcev kot človeški ščit za lastno zaščito. Kakšen pogum pa je to?

Šrilanka že 25 let trpi v državljanski vojni. Pomagati moramo tej državi, da bo ostala tisto, kar je vedno bila: ena najstarejših demokracij na svetu. Ima daljšo zgodovino demokracije kot 22 od 27 držav članic EU. Imela je 16 splošnih volitev, pet predsedniških izborov in se je obnašala kot članica družine demokratičnih držav. Demokracija je tista, ki se bojuje proti teroristični kampanji. In je zmagala.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Rad bi vas spomnil, da smo imeli nekaj let nazaj v tem parlamentu razpravo o Šrilanki in da je bila takrat šrilanška vlada v postopku priprave možnosti za pridobitev čim večje svobode gibanja, vključno s strani Evropske unije, da bi dosegla rešitev, ki bi bolj temeljila na načelu nevmešavanja kot na posredovanju.

Ugotavljam, da so se vsi strahovi, ki sem jih v tisti razpravi izrazil o tem, kaj bi se lahko zgodilo, zdaj uresničili. Zato verjamem, da bi se morali res vrniti na stališče posredovanja in boja za avtonomijo tamilskega ljudstva na severovzhodu Šrilanke. Če tega ne bomo naredili, potem bo Evropa delno kriva za grozljivi pokol, ki se tam trenutno odvija.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. - Gospa predsednica, Evropska komisija kot ena od tokijskih sopredsednic procesa šrilanškega miru pozorno spremlja razvoj v Šrilanki. Zelo smo zaskrbljeni zaradi trenutnega stanja in tragičnih humanitarnih posledic spopada, kot smo izrazili v izjavi, ki smo jo izdali sopredsedniki 3. februarja 2009.

Skrbi nas težek položaj tisočev notranje razseljenih ljudi, ujetih v bojih na severu Šrilanke. Komisarka Ferrero-Waldner in komisar Michel sta že oba javno sporočila svojo zaskrbljenost zaradi posledic sovražnosti nad civilnim prebivalstvom in pozvala obe strani, LTTE in šrilanške oblasti, naj zavarujeta civilno prebivalstvo, kot to zahteva mednarodno humanitarno pravo, in omogočita varen in prostovoljen odhod ljudi iz bojnega območja.

Komisija je zaskrbljena nad informacijami, ki jih je prejela v zvezi z razmerami, v katerih živijo notranje razseljeni ljudje v tako imenovanih „skrbstvenih centrih“, potem ko so zbežali iz območja, ki ga obvladujejo Tamilski tigri, v območja pod nadzorom vlade. Pomembno je tudi, da se v teh začasnih bivališčih upoštevajo mednarodni standardi. Agencije ZN, Rdeči križ in druge humanitarne organizacije bi morali imeti poln dostop do teh centrov v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom.

Komisija je še naprej zaskrbljena zaradi stanja človekovih pravic v Šrilanki, podprtega s poročili o zunajsoodnih pobojih, ugrabitvah in hudem ustrahovanju medijev. Zelo pomembno je, da vlada zasleduje najočitnejše odmevne primere. Na svojem nedavnem sestanku s šrilanškim zunanjim ministrom je komisarka Ferrero-Waldner pozvala šrilanško vlado, naj sprejme odločne ukrepe za obravnavo kršitev človekovih pravic, vključno z ukrepi proti storilcem, in zjamči svobodo tiska.

Komisija je še naprej prepričana, da ni možna vojaška rešitev za šrilanški etnični spopad. Za dogovor o politični pomiritvi, s katero bi dosegli trajen mir in spravo z reševanjem vprašanj, zaradi katerih je sploh prišlo do vstaje, in zagotovili ustrezen prostor za vse skupnosti, je potreben vseobsežen dialog.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprav.

11.2. Položaj burmanskih beguncev na Tajskem

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o položaju burmanskih beguncev na Tajskem.⁽²⁾

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospa predsednica, Burma je znana kot nasilna vojaška diktatura, v kateri je lahko kasta dobičkarjev vrsto let obdržala oblast. Zatiranje in revščina sta povzročila, da je veliko ljudi zbežalo iz države ali poskušalo to storiti.

Etnična raznolikost države upravičuje in krepi to diktatorstvo. V velikih območjih prevladujejo manjšinska ljudstva. Prizadevajo si za avtonomijo in organizirajo proteste proti centralni diktaturi. Vojaški poveljniki menijo, da je njihova diktatura potrebna, da lahko trajno obdržijo državo skupaj in si podredijo uporniška ljudstva. Bolj jih zanima ozemlje, kot ljudje, ki živijo na njem. Z izdajanjem pomembnih koncesij za izkoriščanje tujim podjetjem so bistveni viri za dohodek odvzeti domorodnemu prebivalstvu, narava in okolje pa sta v tem procesu resno poškodovana.

Potrebno po begu iz države še bolj krepi dejstvo, da regionalno večinsko prebivalstvo sploh ni upoštevano. Režim rad odstranjuje težavne skupine, bodisi tako, da jih pobija, bodisi tako, da jih prežene iz države. Mnogi pobegnejo po morju v provizoričnih rešilnih čolnih in tvegajo, da se bodo utopili. Burmina sosedja Tajska je sprejela veliko beguncev, ki so prečkali mejo. Po nekaterih ocenah je v zadnjih 25 letih pobegnilo kar dva milijona ljudi, več deset tisoč pa je takšnih, ki so jim zavrnilo vstop in ostajajo brezdomci na nikogaršnji zemlji ob meji.

Na žalost so v jugovzhodni Aziji občutki sočutja ali solidarnosti z begunci celo manj razviti kakor v Evropi. Begunce zelo pogosto pošljejo domov, tudi če to pomeni gotovo smrt. Javno mnenje kaže malo zanimanja, čeprav vključuje ljudi, ki so njihove vere, kot je bila ladja muslimanskih beguncev iz Burme, ki so končali v Indoneziji.

Vlade prav tako dajejo prednost dobrim odnosom s svojimi kolegi v diktatorskih državah, namesto da bi jih obremenjevale s pritiskom, naj izboljšajo stanje. Nekateri v Evropi se nagibajo celo k sprejetju podobnega stališča in vidimo lahko katastrofalen vpliv, ki ga ima to v Aziji. To je še en razlog, zakaj moramo pozvati azijske države, da najdejo rešitev.

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, ta primer osvetljuje stanje manjšine v državi, kjer so manjšine v najboljšem primeru odrinjene, v najslabšem pa se z njimi surovo ravna. Ljudstvo Rohingov že leta trpi zaradi dvojne diskriminacije. Kot muslimani nimajo pravice, da bi svobodno prakticirali vero, pravice, ki jo v Evropi priznavamo kot temeljno, in njihove mošče so bile poškodovane in oskrunjene. Kot etnični manjšini so Rohingom sistematično odrekli državljanske pravice, ki jih večina preostalega sveta jemlje za samoumevne:

⁽²⁾ Glej zapisnik.

pravico do poroke, pravico do svobodnega gibanja, pravico do državljanstva v državi, v kateri živijo, in pravico do ustrezne izobrazbe.

Ko v EU hvalimo lastne napredne dosežke na področju človekovih pravic, radi pozabljamo na dejstvo, da veliko ljudi na svetu nima niti teh osnovnih pravic. V tem parlamentu se dobro zavedamo položaja ljudi v Burmi na splošno, a od nemirov budističnih menihov leta 2007 je ta država nekako zbledela v javni zavesti.

Grozljiva usoda malo znanega ljudstva Rohingov, zlasti ljudi, ki so zbežali z ladjo kot begunci, o katerih govori ta resolucija, je ponovno oživila našo pozornost na nasilni režim v Burmi, državi, ki ima sicer bogat človeški potencial. Brutalnost vojaške hunte je v popolnem nasprotju z ukrepanjem Tajске, ki je po mojem mnenju le delno opravila svojo dolžnost do beguncev Rohingov, ker na žalost domneva, da so večinoma zgolj ekonomski begunci, kar je po mojem prepričanju izredno malo verjetno, in jih je poskušala poslati nazaj. Tajska mora resneje vzeti svojo vlogo sile za stabilnost in humanost v regiji.

V nasprotnem primeru lahko zelo malo pričakujemo od brutalnih burmanskih vojaških poveljnikov, ki so bili vrsto let nepristopni za naše številne prošnje. Upam, da se bo generalski hunti njen prezir do civiliziranega mnenja nekega dne vrnil z obrestmi, po možnosti na mednarodnem kazenskem sodišču, ko bo Burma končno osvobodjena tiranije.

Marios Matsakis, *avtor*. – Gospa predsednica, brutalni režim, ki zdaj že nekaj časa vlada v Burmi, je povzročil, da je na tisoče civilistov zapustilo državo in išče varnejšo prihodnost in boljši življenjski standard v sosednji Tajski ali prek Tajске v drugih severovzhodnih azijskih državah.

Med temi obubožanimi ljudmi je domorodna skupnost Rohingov na zahodu Burme, ki so bili zadnja leta žrtve etničnega čiščenja, ki ga izvaja burmanska vlada. Na žalost tajске oblasti tem beguncem niso dale humanitarne pomoči, ki si jo tako jasno zaslužijo. Namesto tega se govori, da so te ljudi nasilno pregnali. Pozivamo tajsko vlado, da spoštuje človekove pravice burmanskih beguncev in jih obravnava s spoštovanjem, sočutjem, dostojanstvom in humanostjo.

Ta resolucija mi daje tudi priložnost, da obravnavam primer 41-letnega avstralskega pisatelja ciprskega porekla Harryja Nicolaidesa, ki je bil na Tajskem obsojen na tri leta zapora zaradi domnevne razžalitve državne kraljeve družine v romanu, ki ga je napisal leta 2005. Gospod Nicolaides je takrat učil angleščino na tajski univerzi in je v svojem romanu zgolj namignil na neimenovanega člana tajске kraljeve družine, obtoženo delo pa je sicer popolnoma izmišljeno.

Med sodnim procesom so gospoda Nicolaidesa pred mednarodnimi mediji sprehodili v verigah in povedali novinarjem, da je prestal nepopisno trpljenje. Gospod Nicolaides se je opravičil tajski kraljevi družini in zaprosil za kraljevo milost.

Prepričani smo, da so tajске oblasti gospoda Nicolaidesa dovolj kaznovale in trpinčile in da so ta primer vodile silno brezčutno in neprimerno ter jih pozivamo, kakor tudi kraljevo družino, naj takoj izpustijo gospoda Nicolaidesa in ga vrnejo domov v Avstralijo. Če tega ne bodo storile, bo to najbolj nespametno, zaničevanja vredno in škodljivo za Tajsko.

Marcin Libicki, *avtor*. – (PL) Gospa predsednica, danes govorimo o Šrilanki, Burmi in Tajski. Na drugih zasedanjih smo govorili o drugih državah. A vedno gre za neprestane državljanske vojne, za umore, za kršitve osnovnih človekovih pravic.

Nikoli ne bomo ustavili teh krutih zločinov, če ne bomo prepoznali političnih sil in brezobzirnih zunanjih interesov, ki stojijo za temi vojnami. Te vojne nikoli ne bi mogle tako dolgo trajati v revnih državah, ki si jih sploh ne morejo privoščiti, če ne bi bilo za vsem tem zunanjih interesov.

Zato moramo storiti dve stvari, da preverimo ta proces. Prvič, ugotoviti moramo, kateri so ti interesi in politične sile in jim z uporabo političnih metod naročiti, naj nehajo. Drugič, ustanoviti moramo ekspedicijske, policijske in vojaške korpuse, ki bodo izvedli preventivne ukrepe, kadar ne bodo delovala politična sredstva. Evropska unija je sposobna to storiti.

Catherine Stihler, *avtorica*. – Gospa predsednica, ob obravnavi in diskriminaciji ljudstva Rohingov smo vsi osupli. Kot muslimanska manjšina v budistični Burmi niso priznani za eno od burmanskih etničnih manjšin. Imajo le malo zakonitih pravic in kot poudarja sprememba 3, ki jo je predložila Glenys Kinnock, se soočajo z namernim spravljanjem v revščino, odrekanjem državljanstva, odrekanjem svobode gibanja, samovoljnim obdavčevanjem, zaplenbo zemlje in odrekanjem dovoljenja za poroko.

Nič čudnega, da mnogi poskušajo zapustiti Burmo, saj nimajo nobene druge možnosti. Šokantna poročila, da tisoč Rohingom po 12 dneh na ladji, tajske oblasti, ki so jih odkrile, niso zagotovile varnosti, ampak so jih namesto tega odvekle v mednarodne vode brez navigacijske opreme, hrane in vode in jih pustile, da si pomagajo sami, se priskutijo vsakomur s kančkom človeške spodobnosti.

Šele včeraj je članek v *Guardianu* osvetlil druge dogodke. Zadnji primer je vključeval 220 ljudi, ki so jih ribiči odkrili v odprtem plovilu. Ti begunci so trdili, da so jih tajske oblasti za dva meseca pridržale na osamljenem otoku in da so jih pretepli, preden so jih na silo spravile na čolne in prepustile usodi.

Treba je obravnavati zlorabo in pomanjkanje mednarodne koordinirane akcije, da bi pomagali Rohingom. Tudi Tajska mora prevzeti odgovornost. Tajski ministrski predsednik mora ukrepati. Problemi zlorabe v rokah tajskih uradnikov se morajo resno obravnavati. Tajska vlada mora podpisati Konvencijo ZN iz leta 1951 o statusu beguncev in Protokol iz leta 1967. Kot je rekel Joel Chamy, podpredsednik Mednarodne organizacije za pomoč beguncem s sedežem v Washingtonu, potrebujejo Rohingya varstvo in azil.

Tajska je dejala, da tega ni pripravljena odobriti, vendar je to problem, ki ne bo izginil. Obstajajo stalna poročila o ravnanju z burmanskimi begunci, ki vstopajo v Malezijo. Številni od teh ljudi so prodani kot sužnji, ženske in otroke prisilijo v spolno suženjstvo in moške prodajo kot prisilno delovno silo na ribiške ladje. Nekatere od teh rib morda pridejo celo na trg EU. Upam, da lahko danes osvetlimo stanje burmanskih beguncev in zlasti položaj Rohingov.

Raül Romeva i Rueda, avtor. – (ES) Pred dvema tednoma sem imel priložnost obiskati ljudi v Burmi in na meji med Tajsko in Burmo. Tam sem na lastne oči videl krivico, ki jo delamo nekaterim delom sveta v političnem in medijskem smislu.

Vse prepogosto nas ganejo samo novice z naslovnih. Kar smo videli v Burmi in česar zdaj ni več na naslovnih, je drama, ki ni dosti drugačna od tistega, kar nas je zganilo v številnih drugih primerih.

Imamo zelo jasne primere pregona, mučenja, nezakonitega pridržanja, posilstva in drugih grozodejstev, ki jih je zagrešila burmanska vojaška hunta. Eden od najsramotnejših nedavnih ukrepov je bilo sprejetje tako imenovane ustave, ki krši večino osnovnih demokratičnih načel in jamči skoraj popolno nekaznovanje za vsa dejanja, ki sem jih pravkar omenil.

Povsem razumljivo je, da ljudje bežijo iz tega položaja, kot so to storili pred nekaj leti prebivalci Karene in kakor so to, kot poročamo danes v resoluciji, storili Rohingya, ki so jih prestregli na Tajskem.

V tem pogledu sem med obiskom opazil, da so na Tajskem pa tudi mednarodna skupnost prevzeli moteče stališče poslušnosti hunti. Na primer, številna pravniška združenja, opozicijske stranke, begunci in politični zaporniki so nas opozorili na strašne posledice, ki bi doletele Burmance, če bi mednarodna skupnost in zlasti Evropska unija podprla in potrdila lažne volitve, ki jih je sklicala SPDC za leto 2010. Opozarjajo nas, da bi s tem dali hunti proste roke, da nekaznovano nadaljuje s široko lestvico kaznivih dejanj.

Politične in etnične skupine, ki nasprotujejo hunti, so zelo dobro organizirane in so sestavile alternativno ustavo, ki je veliko bolj usklajena z načeli, za katere pravimo, da jih branimo v Evropski uniji. Če bi jih torej prepustili njihovi usodi, bi bila to napaka, mi pa bi postali bodisi aktivni bodisi pasivni sokrivci za burmansko diktaturo.

Giovanna Corda, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, včeraj sem videla nekaj slik Rohingov, beguncev iz Burme. To, kar je značilno za življenje na krovu teh provizoričnih ladij, je človeško trpljenje.

Po kratkem obdobju pridržanja jih je tajska vojska odpeljala iz svojih ozemeljskih voda in jih pustila brez vsega. In pri vsem tem se hoče Tajska prikazati kot prijazna do beguncev in prosilcev za azil. Poleg tega kot neposredna sosedja Burme Tajska dobro pozna nehumane življenjske razmere, ki jih je ustvarila hunta in ki ženejo mnoge Burmance, da se izseljujejo in pri tem tvegajo življenje ob prečkanju meja, ki bi ga opisala kot smrtno nevarno prečkanje.

Pozivamo Tajsko in druge države ASEAN, da poiščejo trajno rešitev za begunce in predvsem za ljudstvo Rohingov, o katerih se danes pogovarjamo.

Radi bi tudi pozvali Tajsko, naj ratificira Konvencijo Združenih narodov o beguncih iz leta 1951 in Protokol iz leta 1967.

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospa predsednica, problem kršitev človekovih pravic v Burmi je bil v tem mandatu Evropskega parlamenta že večkrat obravnavan.

Burma, država, znana po svojih čudovitih budističnih templjih, ki se kopljejo v zlatu, je tudi ječa za tisoče Burmancev. Živijo v enem najbolj političnih režimov na svetu, iz katerega poskušajo pobegniti v ZDA, Avstralijo, Kanado in evropske države ter svoje sosedo. Po sprejetju resolucij, ki pozivajo k izpustitvi na tisoče političnih zapornikov, vključno s številnimi opozicijskimi voditelji in med njimi predvsem Nobelovega nagrajenca, in po protestih mednarodnih organizacij proti novačenju otrok v Burmi, ki so potem prisiljeni delati in so prikrajšani za primerno oskrbo, danes razpravljamo o problemu kršitev človekovih pravic.

Na begu iz tega burmanskega pekla so na tisoče ljudi, članov muslimanske manjšine, ujeli v njihovih čolnih v tajskih ozemeljskih vodah, jih odvlekli v mednarodne vode in pustili brez navigacijske opreme ali zalog hrane, nekatere pa zaprli v ječo.

Muslimansko etnično manjšino preganja vladajoči vojaški režim v Burmi. To vključuje primere odrekanja državljanskih pravic, zaporno kazen, omejen dostop do izobraževanja, prepreke za poroko, omejitve prostega gibanja in uničevanje mošej, cerkev in drugih bogoslužnih objektov. Čeprav bi morali ceniti dovoljenje, ki so ga dale tajske oblasti za začasno bivanje beguncev pri njih, in tudi izjavo ministrskega predsednika Tajске, v kateri je najavil preiskavo, so nedavni dogodki kljub temu očiten primer kršitev človekovih pravic s strani Tajcev.

Seveda podpiramo resolucijo, vendar ta ne bo spremenila človeških tragedij v regiji, ker ozadje spopadov niso le nehumani vojaški režim in verski spori, temveč tudi interesi različnih sil. Zato je treba učinkoviteje nasprotovati vojaški hunti in separatističnim težnjam skupin, ki preganjajo ljudi drugačne veroizpovedi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospa predsednica, v preteklih letih je na tisoče Burmancev zapustilo svojo državo zaradi strahu pred zatiranjem s strani vladajočega vojaškega režima in zaradi širjenja lakote ter iskalo zatočišče na Tajskem ali v sosednjih državah jugovzhodne Azije. Ta problem se nanaša v glavnem na etnično manjšino Rohingov, ki živijo na zahodnem delu države. Sistematično so jim zavračali državljanstvo, njihova svoboda govora in svoboda gibanja sta omejeni in odrekajo jim druge osnovne človekove pravice.

Problem burmanskih beguncev ima regionalno razsežnost in sosednje države, npr. Indija, Bangladeš in Indonezija, morajo tesneje sodelovati, da bi rešile problem in zagotovile beguncem ustrezno oskrbo in zatočišče. Mednarodne agencije poročajo o primerih nehumanega ravnanja z burmanskimi begunci in o njihovem brutalnem izgonu, ki je sopomenka za obsodbo na gotovo smrt. Ko je tajska obalna straža pognala na odprto morje ladjo s tisoč begunci vendar brez zalog hrane na krovu, je bilo to nehumano dejanje in je vodilo v smrt številnih beguncev.

Poleg tega je treba dejanja burmanskega vojaškega režima in nasilna dejanja proti manjšinskim Rohingom strogo obsoditi in sprožiti pozive, da se jim obnovijo polne državljanske pravice.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Obstajata dve plati teh tragičnih dogodkov na burmansko-tajski meji. Obžalovanja vredno je, da so se tajske oblasti zatele k neopravičljivim ukrepom, toliko bolj, ker je Tajska znana kot država, ki spoštuje človekove pravice in sprejema številne begunce. Ministrski predsednik je izjavil, da bodo ti dogodki raziskani in da bodo tisti, ki so se neprimerno vedli do burmanskih beguncev z ladje, kaznovani. Upajmo, da bodo te obljube izpolnjene. Po drugi strani pa ni prvič, da razpravljamo o nesramnem in nesprejemljivem vedenju burmanskega režima. Mislim, da bi morala Evropska unija sprejeti strožje ukrepe in vsekakor s strani večjih držav ne pričakujemo zgolj besed, temveč ukrepe. Zlasti Kitajska mora pritisniti na Burmo, da bo spoštovala pravice tamkajšnje opozicije in manjšin.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospa predsednica, danes je ta parlament sprejel poročilo o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil. To se mora nanašati tudi na države, kot sta Burma ali Tajska. Zasluga, da smo se danes zavzeli za pravice muslimanske manjšine v Burmi, gre predstavnikom Evropskega parlamenta.

Položaj je postal šokanten in alarmanten, ko so tajski vojaki izgnali te burmanske begunce na ocean v čolnih brez motorjev, in domneva se, da jih je umrlo najmanj 500. Za Tajsko so številke o preživelih pogubne, da ne rečemo kaj hujšega. Poslati begunce nazaj v nevarnost je že tako dovolj slabo, a spoditi jih v smrt je še veliko slabše. Druge so pustili delati na Tajskem kot suženjsko delovno silo.

Ministrski predsednik, za kar mu gre zahvala, je obljubil celovito preiskavo, vendar ga moramo podpreti, saj dela neodvisno od svoje vojske in sledi mednarodnim normam človeškega obnašanja.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, v tej dvorani smo že velikokrat govorili o položaju v Burmi. Zato nikogar ne preseneča, da potrebujejo ogroženi Burmanci takšne drastične poskuse za pobeg čez Andamensko morje.

S tistimi, ki dosežejo tajsko obalo, pogosto ravna nehumano. Spodijo jih na morje z zvezanimi rokami v čolnih brez motorjev. Šestinštirideset članov manjšine Rohingov je tajsko poveljstvo notranje varnosti, potem ko so prišli na otok Phrathong, zaprlo v ječo. Nimajo niti pravne pomoči niti stika z odvetniki za begunske zadeve. Za burmanske begunce je potrebna takojšnja humanitarna pomoč in zatočišče.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, Evropska komisija spremlja položaj v Mjanmaru in na Tajskem kot prednostno zadevo, vključno z nedavnimi dogodki, ko so begunci iz Bangladeša in Mjanmara naselili na Tajskem.

Tajska gosti približno 140 000 beguncev v devetih taboriščih ob meji. Več kot en milijon mjanmarskih državljanov pomeni pomemben del delovne sile na Tajskem v kmetijskem sektorju, tekstilni industriji in turizmu. Rohingi z ladje, ujeti na Tajskem, so del večstranske, prisilne ali prostovoljne izselitve iz Mjanmara. Poleg tega mora Tajska urediti tudi druga begunska vprašanja, na primer ljudstvo Hmong iz Laosa.

Zapletenost teh vprašanj zahteva obsežno politično, humanitarno, gospodarsko in socialno rešitev. Komisija vodi v iskanju možnih rešitev intenzivno razpravo z mednarodno skupnostjo in tajsko vlado.

Nedavne politične negotovosti na Tajskem so zmotile dialog z vlado o tem vprašanju, vendar je to začasno. Komisija torej pričakuje, da bo pobuda EU v zvezi z vlado dala konstruktiven pristop.

Dne 29. januarja 2009 je trojka EU na ambadorski ravni v Bangkoku izrazila tajskim oblastem svojo zaskrbljenost. Pozdravila je namen tajske vlade, da bo v celoti preiskala dogodke in posredovala svoje ugotovitve, in pozvala tajsko vlado, naj begunce na čolnih, ki prihajajo v tajske vode, obravnava v skladu z mednarodnimi humanitarnimi standardi in standardi človekovih pravic.

Komisija pozdravlja namen vlade, da bo omogočila Uradu visokega komisarja ZN za begunce dostop do beguncev z ladij.

Komisija spodbuja tajsko vlado, naj si prizadeva za regionalno sodelovanje, tudi z visokim komisarjem ZN za begunce, ker je za vprašanje Rohingov in druga prej omenjena vprašanja notranje razselitve potreben izčrpen odgovor.

Za konec, trajnostna rešitev ne more biti rezultat kratkoročnih varnostnih okoliščin, ampak mora upoštevati dolgoročno humanitarno, politično in socialnoekonomsko vprašanja.

Kljub dejstvu, da Tajska ni podpisnica Konvencije o beguncih iz leta 1951, je kraljeva tajska vlada v preteklosti pokazala veliko mero humanitarne skrbi. Komisija bo še naprej pozivala tajske oblasti, naj dosledno upoštevajo mednarodne standarde človekovih pravic kot predpogoj za vsako rešitev.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprav.

11.3. Zavrnitev izročitve Cesareja Battistija s strani Brazilije

Predsednica. - Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o zavrnitvi Brazilije, da bi izročila Cesareja Battistija.⁽³⁾

Mario Mauro, avtor. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Antonio Santoro, zaporniški paznik, Lino Sabadin, mesar, Perluigi Torregiani, draguljar, in Andrea Campagna, policistka, to so imena štirih državljanov, ki so skupaj s številnimi drugimi izgubili življenje med 6. junijem 1978 in 19. aprilom 1979 v nesmiselnem poboju teroristične organizacije, ki je poskušala strmoglaviti demokratični red v Italiji. Ime enega od morilcev je Cesare Battisti.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Najprej bi rad ponovil obžalovanje, ki ga je izrazil predsednik Italije Napolitano o odločitvi gospoda Lula, brazilskega predsednika, da odobri status političnega begunca italijanskemu teroristu Cesareju Battistiju, ki ga je sodišče obsodilo na doživljenjsko zaporno kazen, ker je zagrešil te štiri umore v času „svinčenih let“.

Naj vas spomnim, da Battistija ni obsodilo le italijansko, temveč tudi francosko sodstvo in Evropsko sodišče za človekove pravice. To dejanje je nerazložljivo in izredno resno in ne more in ne sme neopaženo mimo evropskih institucij. Imamo dolžnost do sorodnikov Battistijevih žrtev, a kar je najpomembnejše, zavezuje nas tudi to, da se je Evropska unija že pred več leti odločila za protiteroristično strategijo za jamstvo varnosti državljanov in varovanje demokratičnih institucij. Če bi to mirno gledali, bi uničili večletna prizadevanja za vzajemni boj proti stalno navzočim grožnjam.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov upa tudi, da bo Brazilija ponovno pretehtala in dobro razmislila o tej zelo občutljivi, vendar povsem upravičeni in legitimni zahtevi. Brazilija je velika demokratična država in je imela vedno odličen odnos z Evropo in Italijo in prav zato smo bili presenečeni, ko nam je pred nosom zaloputnila vrata. Zaradi prijateljstva in spoštovanja, ki povezuje naši državi, ter zaradi prijateljstva in sodelovanja ter partnerskih sporazumov, ki povezujejo Evropsko unijo, bodisi politično bodisi gospodarsko, mora biti odziv vseh strani odločen in učinkovit.

Evropa mora skupno podpreti ukrep italijanske vlade, ki uporablja legitimno obliko političnega in diplomatskega pritiska in pravno sredstvo, da bi bila dosežena pravica. Odločitev, ki jo je sprejela Brazilija, je v hudem nasprotju s podobo Evropske unije, ker se zdi, da predpostavlja, da se v eni od njenih držav članic izvajata politični pregon in mučenje. Na kratko, opraviti imamo z nesprejemljivim položajem, ki predvsem nima nobene osnove v realnosti.

Manuel Medina Ortega, avtor. – (ES) Gospa predsednica, mislim, da je gospod Mauro zelo dobro opisal dejstva. Ta človek je morilec, ubil je štiri ljudi. Italijanska sodišča so ga spoznala za krivega tudi drugih dejanj, kot so pripadnost oboroženi skupini, posedovanje orožja, kar je v večini evropskih držav resno kaznivo dejanje, ter nasilnih dejanj.

Tega človeka je italijansko sodišče obsodilo za krivega. Kljub temu izvemo, da mu je brazilska vlada, demokratična vlada, 17. decembra odobrila status političnega begunca.

Kot je rekel gospod Mauro, Evropska unija mora izraziti svojo solidarnost z italijansko vlado in pokazati Braziliji, prijateljski, demokratični državi, da je bila narejena napaka.

Brazilske oblasti nas obveščajo, da zadeva še vedno čaka na pritožbo pred zveznim vrhovnim sodiščem, vendar je obžalovanja vredno, da je primer napredoval na ta način.

Ne smemo pozabiti, da je Evropsko sodišče za človekove pravice zavrnilo zahtevek gospoda Battistija za varstvo in da Evropska unija zdaj utemeljuje svoj ukrep s spoštovanjem temeljnih človekovih pravic, kar je bistveni sestavni del Evropske ustave.

Zato je treba, ob upoštevanju prijateljskih vezi med Evropsko unijo in Brazilijo, spomniti brazilske oblasti, da je EU dobra zaveznica in prijateljica ter da upamo, da v zameno ne bo ukrepala na tak način, kot se je zgodilo v preteklosti.

Carl Schlyter, avtor. – (SV) Želim si, da bi namesto tega obravnavali Filipine, kjer bi EU lahko resnično prispevala k rešitvi življenj številnih ljudi. Zdaj razpravljamo o posamezni pravni zadevi, ki se trenutno obravnava na sodišču, in jezo pravimo, da se bomo postavili za načelo pravne države. Tam, od koder jaz prihajam, je eno najbolj temeljnih načel pravne države, da se parlament ne vmešava v posamezne sodne primere.

Moja skupina in jaz menimo, da je povsem narobe, če se v parlamentu razpravlja o posameznih sodnih primerih, ki so v teku. Na žalost, to ni ne prvič ne zadnjič, ker bomo kmalu glasovali o poročilu gospoda Medina, ki dela povsem isto. V zadevi o avtorskih pravicah, ki trenutno poteka proti Pirate Bayu na švedskem sodišču, je imel Parlament pripombe o vprašanju krivde, ko je primer še vedno potekal. Resnično upam, da to ne bo prišlo v navado, kajti če bo, bomo mi tu v Evropi tisti, ki bomo nasprotovali in se upirali lastnim načelom pravne države in to bi bilo nadvse neugodno. Hvala.

Oprostite, pozabil sem omeniti nekaj pomembnega.

Če nam ni vseč, kako Brazilija in Evropa rešujeta izročitve, in če nam ni vseč, kako se naši zakoni razlagajo na nacionalnih sodiščih, bi morali spremeniti zakone, tako da bodo enaki za vse. Ne smemo se zaletavati in

poskušati vplivati na posamezno zadevo. To je delo sodnikov, tožilcev in branilcev, ne Parlamenta. Mi pripravljamo zakone, načela pravne države pa narekujejo, da so sodišča tista, ki jih pozneje razlagajo.

Cristiana Muscardini, *avtorica*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, res je sramotno, da poslanec EP spregovori v tem parlamentu, ne da bi sploh prebral besedilo resolucije, ki so jo napisale in podpisale vse večje skupine, in reče, da stvari niso resnične. Postopki so že dolga leta zaprti.

Dovolite, da prikažem naš problem. Vlada prijateljske države, s katero sodelujemo, ne more zagovarjati pobesnelosti terorista in večkratnega morilca, ki je bil večkrat obsojen. Radi bi poudarili, kar je že izraženo v pismu predsedniku Unije, da je potrebna razprava v Svetu, ki se bo, najprej glede tega neverjetnega položaja in ob upoštevanju novega internacionaliziranega terorizma, lotil in odločil glede skupnega pravila o izročanju, bodisi med 27 državami Unije bodisi med Unijo in tretjimi državami.

Nihče ne more dovoliti nekomu, ki je ubijal neoborožene ljudi in uporabil vsa možna sredstva za izogibanje pravici in sorodnikom žrtev, da bi prevzel držo žrtve pregona in ustvaril nevarne precedense na škodo zakona in družbe.

Marios Matsakis, *v imenu skupine ALDE*. – Gospa predsednica, tisti, ki jih naša sodišča spoznajo za krive, se morajo soočiti s posledicami in nobena država na svetu jim ne more dati zatočišča.

Cesare Battisti je v Italiji obsojeni morilec in stališče brazilskih oblasti, da ga bodo zaščitile pred dosegom pravosodja EU, ni le nesprejemljivo, temveč tudi najmočnejšega obsojanja in obžalovanja vredno. Mi ali katera koli druga oblast in kateri koli drug organ v EU rečemo to z vso pravico. Upam, da se bo brazilska vlada spametovala in ponovno preučila to zadevo in da bo storila, kar se od nje pričakuje, ter izročila gospoda Battistija Italiji takoj, ko bo to mogoče in preden bo ta zadeva začela dobivati resne posledice za sicer dobre odnose med EU in Brazilijo. Brazilija ne sme postati varno pribežališče za obsojene zločince in EU ne sme nikoli dovoliti morilcem, da se izognejo kazni.

Roberta Angelilli, *v imenu skupine UEN*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, s tem skupnim predlogom resolucije bo ta parlament dosegel, da se bo na mednarodni ravni slišal njegov odločen glas, da je treba ponovno premisliti o izročitvi Cesareja Battistija, predvsem pa bo izkazal dolžno spoštovanje spomina žrtev in pokazal solidarnost z njihovimi družinami, ki že več kot 20 let čakajo na svojo temeljno, tako dolgo zanikano pravico do sodnega varstva, da bo končno izpolnjena. K temu ni kaj dodati in tako bi rada, gospa predsednica, gospe in gospodje, posvetila nekaj preostalih sekund svojega časa trenutku molka v spomin.

(Poslanci so minuto tiho stali.)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, hvala, gospa Angelilli, za vašo pomembno gesto, ki kaže, kako drugačno je stališče tega parlamenta od stališča Evropske unije, ki si kot Poncij Pilat hipokritsko umije roke nad zadevo, dejansko pa sta v ta primer vpleteni dve državi: Italija, ki je plačala izjemno visoko ceno za terorizem s svojimi žrtvami in zelo težkimi leti, in Francija, ki je do vratu vpletena zaradi pomilovanja vrednega interesa za razvpiti levičarski „kaviarski“ lobi, ki se je že pokazal v primeru Petrella in verjetno tudi v vlogi tajnih služb.

Na ta način Evropa spodkopava svoje protiteroristične direktive in izgublja ves ugled v svetovni strategiji za boj proti terorizmu. Zanima me, ali bi se zgodilo isto, če bi šlo na primer za nemškega terorista iz Frakcije rdeče armade? Evropa namreč pravi Braziliji, da se bo s tem, če ne bo izročila navadnega zločinca in komunista, kakršen je Battisti, ki si danes upa celo iz ječe posmehovati svojim žrtvam, ponižala na raven države, ki je zatočišče za najhujše zločince in teroriste.

Zaradi takšnega obnašanja bi postali vprašljivi vsi partnerski sporazumi in, prepričan sem, sodelovanje v G8. Povsem jasno moramo poudariti: sklepanje dogovorov s teroristi ni sprejemljivo. Teroristi, obsojeni na podlagi zakonitih postopkov – kajti naša država ima odličen pravni sistem, kjer nikogar ne mučijo in so postopki legitimni –, morajo potem odslужiti svojo kazen prav do zadnjega dne. Teroristi, morilci in komunisti!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, prosil sem za besedo, ker sem bil 10 let predsednik nemško-brazilske parlamentarne skupine v spodnjem domu nemškega parlamenta in zelo dobro poznam Brazilijo. Resnično sem presenečen nad zavrnitvijo Lulove administracije, da bi izročila evropski državi članici tega obsojenega morilca. Upam, da bodo postopki v Braziliji zelo hitro končani.

Lulova administracija se je posebej zavezala za človekove pravice. Eden od vidikov človekovih pravic pa je, da se obsojeni morilci privedejo pred sodišče in zato upam, da bo ta predlog resolucije dobil močno podporo.

Osebnost bom uporabil svoje stike z brazilskimi parlamentarci, da bodo poskrbeli za to, da se pritisne na vlado tudi na domači ravni, da bo odobrila to zahtevo po izročitvi.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospa predsednica, po koncu druge svetovne vojne v Evropi so mnogi nacistični zločinci pobegnili v Južno Ameriko, da so se izognili zakonu. Poskusi, da bi jih pripeljali nazaj in privedli pred sodišče, so bili izjemno težki. To je vodilo v tako skrajne korake, kot so bili ukrepi izraelskih operativcev, ki so preprosto ugrabili Eichmanna v Južni Ameriki, da so ga lahko privedli pred sodišče.

Očitno je, da tradicija pobegov v Južno Ameriko še ni izumrla, prav tako pa ne prepričanje, da je tam mogoče najti zatočišče in v miru in nekaznovano živeti do konca svojih dni kljub storjenim zločinom. Ukrepi te vrste, kot so ukrepi brazilske vlade, vzdržujejo takšno prepričanje in lahko na žalost povzročijo, da se bodo občutki o nekaznovanosti hitro razširili. Zato je izredno pomembno, da se sprejme ta predlog za izročitev.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, Komisija pozna nedavno odločitev brazilskega pravosodnega ministra, da dodeli politični azil italijanskemu državljanu Cesareju Battistiju, ki ga je italijansko sodstvo v nenavzočnosti obsodilo na doživljenjsko kazen.

Skrbno smo pretehtali vlogo Komisije v teh razmerah, zlasti potem, ko je italijanski minister za evropske zadeve, Andrea Ronchi, prejšnji teden pozval podpredsednika Barrota, da EU podpre italijansko zahtevo brazilski vladi za izročitev.

Kot je pojasnila tudi italijanska vlada, se Komisija v tem primeru ne more vpletati. Pogodba EU je glede tega zelo jasna: pravosodne pristojnosti Evropske unije in Komisije na področju sodelovanja v kazenskih zadevah so omejene na pravni prostor EU-27. Evropska unija lahko olajša izročanje med državami članicami, vendar nima pristojnosti glede odnosov držav članic v zvezi z vprašanji sodelovanja v kazenskih zadevah s tretjimi državami. Italijanske dvostranske odnose z Brazilijo o tej zadevi ureja dvostranski sporazum, podpisan leta 1989.

Predsednica. – Razprava je končana.

Zdaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

12. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej zapisnik.)

- Pred glasovanjem:

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospa predsednica, mislili boste, da sem sitna, vendar čutim, da tako pomembna poročila, tako pomembne resolucije, o katerih glasuje toliko poslancev – in krivi seveda niso tisti, ki so tukaj –, odkrito rečeno, stanje se mi zdi brezupno in se res sprašujem o naši verodostojnosti.

Zato, če govorim zase, ne bom mogla več dolgo prenašati, da nas je tako malo, in na neki točki se bomo morali vprašati, ali ne bi bila potrebna sklepčnost. Dobro se zavedam, da mora biti 40 poslancev, preden se lahko zahteva sklepčnost. Ker nas je le malo več kot 40, je to težko, vendar vseeno mislim, da bo treba nekaj storiti.

(Aplavz)

Predsednica. – Ker je stvar načelo manj kot 40 poslancev, bomo nadaljevali z glasovanjem.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospa predsednica, to se dogaja zadnjih pet let. To se ni zgodilo samo danes. Malo prepozno je, da to opazimo danes.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Rada bi poudarila samo to, da se ta problem nanaša na socialiste in morda na tudi na nekatere druge skupine, vendar ne na Evropsko ljudsko stranko, ki se zaveda svojih odgovornosti v zvezi s to pomembno temo in je tu navzoča v znatno večjem številu kot drugi.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, imate popolnoma prav. Postopek sklepčnosti se lahko uporabi samo na zahtevo 40 poslancev ali predsednika seje. Zato, če tako želite, če mislite, kot je rekla

gospa Roure, da je ta razprava preveč pomembna, da bi jo zdaj končali, lahko zdaj vi sami zahtevate sklepčnost in opustite glasovanje, če menite, da je to tega vredno.

Mario Mauro, *avtor*. – (IT) Gospa predsednica, zahvaljujem se gospodu Onesti, vendar mislim, da je izgubljen še en poskus, da bi tik pred smrtjo rešili terorista, ki je bil že večkrat obsojen.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, rad bi rekel samo to, da se ob četrtek popoldne razpravlja o najpomembnejših zadevah in da bi zato morali ta pomembna vprašanja zaradi njihove nujnosti obravnavati res ob četrtek popoldne. Edini, ki jih lahko oštejemo, so tisti, ki so odsotni ob četrtek. To so tisti, ki se izmikajo dolžnostim in bi morali krepko razmisliti, ali želijo še enkrat kandidirati za Evropski parlament.

Predsednica. – Stvar ima širšo politično razsežnost. Kar precej ljudi bi lahko oštel: politične skupine in vsakega poslanca. Ne morem ukrepati proti postopku, gospod Onesta. Pravilo pravi, da lahko ukrepam na zahtevo 40 poslancev, kar v tem trenutku ne velja.

12.1. Razmere na Šrilanki (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o odstavku 2:*

Manuel Medina Ortega, *avtor*. – (ES) Tukaj sem na tem sestanku, vendar v skladu z dogovorom s Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu ne bom sodeloval pri glasovanju. Kljub temu pa sem tukaj.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospa predsednica, prosim za spremembo besedila ustne spremembe v zadnjem trenutku, če bo Parlament to dovolil, ker nam je zdaj uspelo ugotoviti, kakšna zmeda je bila v skupni resoluciji.

Izvirno besedilo pravi „obdobje ne-ognja“ in to se nam je zdelo nesmiselno, zato smo ga spremenili v „prekinitev ognja“. Zdaj je prišlo na dan, da uradno besedilo v Izjavi sopredsednikov, ki vključuje Evropsko unijo, uporablja besede, kar je sicer čudno, vendar je tako napisano, „obdobje brez ognja“. Torej, smemo samo spremeniti „obdobje ne-ognja“ v „obdobje brez ognja“ namesto „prekinitev ognja“, ker bi to odražalo uradno besedilo sopredsednikov?

Marios Matsakis (ALDE). – Gospa predsednica, mislim, da gre še za nekaj drugega, in mislim, da bi nam moral gospod Tannock tudi to povedati, preden glasujemo. Obstaja še ena manjša sprememba.

Charles Tannock (PPE-DE), *avtor*. – Gospa predsednica, vključitev besede „humanitarna“ pomoč, ki zgolj pojasnjuje, o kakšni pomoči govorimo.

A pomembno je, da se izrazimo „obdobje brez ognja“, ker so to besede iz izjave sopredsednikov.

Raül Romeva i Rueda, *avtor*. – (ES) Da, res je nekaj, vendar ne vem, če je to nesporazum ali ne. Teoretično je različica, ki jo imamo v ustni spremembi, da se besedilo glasi „prekinitev ognja“, ne „brez ognja“. To drži ali sem narobe razumel?

Besedilo bi se moralo glasiti „prekinitev ognja“.

Charles Tannock, *avtor*. – Gospa predsednica, pravkar sem dojel, da sem zaradi vrstnega reda, v katerem so spremembe natisnjene na seznamu za glasovanje, dejansko prebral ustno spremembo k uvodni izjavi K. Opravičujem se za zmedo, vendar zdaj dejansko spreminjamo odstavek 2. To lahko pojasni, zakaj je prišlo do zmede. Ali lahko seznam glasovanja obrnemo? Res se opravičujem, a na mojem seznamu imam stvari v napačnem vrstnem redu. V resnici sem bral spremembe, ki sem jih hotel dati k uvodni izjavi K, ne pa k odstavku 2, torej k tistemu, ki je naslednji, o katerem bomo glasovali. Res se opravičujem za zmedo.

Sprememba k odstavku 2, ki bi jo morali sprejeti zadnjič, je: „Verjame, da vojaška zmaga nad LTTE, kot si jo je zamislila šrilanška vlada, ne bo odpravila potrebe po iskanju politične rešitve za zagotovitev trajnega miru.“ To je tako, kot je na seznamu glasovanja.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

Marios Matsakis (ALDE). – Gospa predsednica, če hočemo, da je prav, mislim, da moramo zdaj glasovati o uvodni izjavi K.

– *Pred glasovanjem o uvodni izjavi IA:*

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, zdaj bom pravilno ponovil na ljubo gospodu Romeva i Ruedu.

Uvodna izjava K, kot je ustno spremenjena, se glasi: „ker so tokijski sopredsedniki skupno pozvali šrilanško vlado in LTTE, da razglasijo obdobje brez ognja, ki bo omogočilo evakuacijo bolnih in ranjenih ter zagotovitev humanitarne pomoči za civiliste,“

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

12.2. Položaj burmanskih beguncev na Tajskem (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 2:

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, spet opažam, da uradniki resnično niso napisali ustnih sprememb v enakem vrstnem redu, kot se dejansko glasuje o njih, zato bom sam tokrat zelo previden, da bom izbral pravi vrstni red. Pri odstavku 2 želimo na koncu odstavka dodati besedilo: „pa tudi namerno spravljane v revščino, samovoljno obdavčevanje in zaplenba zemlje“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o odstavku 5:

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, odstavek 5 je ustno spremenjen, kot sledi: „Pozdravlja sodelovanje tajske vlade z visokim komisarjem Združenih narodov za begunce in poziva k takojšnjemu in polnemu dostopu do vseh pridržanih Rohingov, beguncev z ladje, da se opredelijo njihove potrebe po zaščiti; hkrati poziva tajsko vlado, da podpiše Konvencijo ZN iz leta 1951 o statusu beguncev in Protokol iz leta 1967;“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, prebral bom celotno besedilo odstavka 6, kot je ustno spremenjeno: „Poudarja, da je vprašanje beguncev z ladje, ki se nanaša na Tajsko in druge države, v osnovi regionalno; ima pozitivno stališče do prizadevanj tajske vlade, da bi povečala sodelovanje med regionalnimi sosedami pri obravnavi vprašanja Rohingov; pozdravlja v tem pogledu sestaneke, ki ga je imel 23. januarja stalni minister za zunanje zadeve Kasit Piromya z ambasadorji Indije, Indonezije, Bangladeša, Malezije in Burme; in poziva članice ASEAN in zlasti tajsko predsedstvo in ustrezne mednarodne organizacije, da se potrudijo najti trajno rešitev tega dolgotrajnega problema;“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, uvodna izjava E naj se glasi: „ker je agencija Združenih narodov za begunce izrazila zaskrbljenost zaradi poročil o slabem ravnanju z burmanskimi begunci in pridobila dostop do nekaterih od 126 Rohingov, ki jih še vedno zadržujejo tajske oblasti“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

12.3. Zavrnitev izročitve Cesareja Battistija s strani Brazilije (glasovanje)

13. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

14. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

15. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

16. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

17. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): glej zapisnik

18. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

19. Prekinitev zasedanja

(Seja se je končala ob 16.35)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA ZA SVET (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 6 predložila Mairead McGuinness (H-1046/08)

Zadeva: Cene hrane

Ali lahko Svet pojasni Sporočilo o cenah hrane v Evropi (COM(2008)0821), ki je bilo objavljeno decembra lani? Ali Svet misli, da Sporočilo ustrezno rešuje trenutni tržni položaj, kjer so cene kmetijskih proizvodov in energije dramatično padle?

Ali je Svet zavzel stališče do potrebe po obsežnejšem spremljanju trga in razum za reševanje nihanja cen blaga in hrane?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet obvešča poslanko, da je bilo Sporočilo Komisije o cenah hrane v Evropi Svetu predstavljeno na zasedanju 19. januarja 2009. Sporočilo sledi zahtevi Evropskega sveta z junija 2008 za raziskavo vzrokov za močno povišanje cen hrane, ki je sledilo še večjemu povišanju cen blaga.

Komisija pregleda nedavna dogajanja na področju cen kmetijskih proizvodov in hrane. Predlaga predvsem načine izboljšanja prehranjevalne verige v Evropi z določitvijo delovnega programa za izboljšanje njenega delovanja. Poleg tega je opažena tudi potreba po ponudbi in povpraševanju po hrani na svetovni ravni in med drugim tudi odstranitev ovir na mednarodnem trgu.

Predsedstvo meni, da so bile odločitve Sveta uporabne pri zagotavljanju priložnosti za člane Sveta, da izmenjajo mnenja o tej pomembni temi. Med razpravami je bilo izraženih mnogo stališč. Več delegacij je, na primer, izpostavilo šibak položaj proizvajalcev nasproti velikih maloprodajnih verig in potrebo, da se znižanje cen odraža po celotni živilski verigi.

Večina delegacij se je strinjala glede potrebe po podrobnem spremljanju trga, Komisija pa se je obvezala, da bo do konca leta 2009 poročala o tem spornem vprašanju.

*
* *

Vprašanje št. 7 predložil Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Zadeva: Stabilnost Srednjeafriške republike

Decembra 2008 je bilo v biltenu Mednarodne krizne skupine „Crisis Watch“ navedeno, da tveganje za ponovno nasilje v Srednjeafriški republiki še ni bilo večje kot je danes. V Srednjeafriški republiki, ki je ujeta med Čadom, Sudanom in Demokratično republiko Kongo, je tveganje tudi za notranjo nestabilnost. Izražen je bil strah, da zaradi pomanjkanja dobro usposobljenih, izkušenih in ustrezno opremljenih mirovnih enot in zaradi pomanjkanja politične volje s strani mednarodne skupnosti ne bo ohranjena krhka stabilnost v državi. Kaj lahko naredi in bo naredil Svet za to, da zagotovi, da Srednjeafriška republika ne postane kot Čad ali Demokratična republika Kongo?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je večkrat izrazil svojo skrb glede nadaljevanja humanitarne krize na severovzhodu Srednjeafriške republike. Svet se prav tako zaveda potrebe po tem, da se ustvarijo pogoji na tem območju (v Srednjeafriški republiki), ki so ugodni za prostovoljno, varno in trajnostno vračanje beguncev in razseljenih oseb in za gospodarski in družbeni razvoj regije.

Zaradi tega EU zagotavlja mnogo različnih vrst podpore Srednjejafriški republiki, ravno tako kot Čadu. Operacija EVOP-a EUFOR Čad/Srednjejafriška republika je del tega večrazsežnostnega odziva. Dodatno podporo nudijo ukrepi Komisije za podporo razvojnega sodelovanja kot tudi zagotavljanje humanitarne pomoči.

Operacija EU EUROF Čad/Srednjejafriška republika je skupaj z misijama ZN MINURCAT in UNAMID v Darfurju že pomembno prispevala k stabilizaciji regije. Misija EUFOR Čad/Srednjejafriška republika je zagotovila predvsem zaščito za begunce, razseljene osebe in humanitarne delavce.

Misija EUFOR Čad/Srednjejafriška republika je vojaška premostitvena operacija za 12 mesecev in se bo zaključila 15. marca 2009. Svet je poudaril pomembnost dokončne razporeditve misije Združenih narodov v Čadu in Srednjejafriški republiki (MINURCAT), ki je bila odobrena z resolucijo 1861 (2009) Varnostnega sveta ZN, ko poteče mandat za EUFOR. Dokončna razporeditev misije MINURCAT je ključ za zagotavljanje učinkovitega odziva na nevojaške grožnje razbojništva in zločinov.

S tem ozadjem in po posvetovanju z oblastmi Srednjejafriške republike je Svet vztrajal, da se sprejmejo vsi koraki, potrebni za zagotavljanje vzpostavitve vseh dogovorov o nadaljevanju operacije EU, vključno preko operacije Združenih narodov v skladu s členom 10 Resolucije 1778.

*
* *

Vprašanje št. 8 predložil Liam Aylward (H-1051/08)

Zadeva: Nove pobude za boj proti delu otrok

Za katere nove pobude si Svet prizadeva v boju proti izkoriščanju otrok na svetovni ravni in proti delu otrok?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Boj proti delu otrok je bistveni element agende človekovih pravic Evropske unije in ga je treba reševati na vseh ravneh in na različnih področjih delovanja. EU opravlja obsežen pristop za odpravo vseh oblik dela otrok in pri tem pokriva razsežnosti in ukrepe političnega, tržnega in razvojnega upravljanja v zvezi z blaženjem revščine, trgov delovne sile, socialnim dialogom in socialnim varstvom, s poudarkom na brezplačnem in splošnem osnovnem izobraževanju.

Češko predsedstvo namerava začeti z razpravami o številnih spornih vprašanjih, povezanih z varstvom otrok. Predsedstvo se bo osredotočilo predvsem na aktivno sodelovanje policije pri iskanju pogrešanih otrok, izboljšano uporabo Šengenskega informacijskega sistema (SIS) za te namene in skupne ukrepe za boj proti nezakonitim vsebinam na internetu. Nadalje bo češko predsedstvo nadaljevalo z dejavnostmi francoskega predsedstva kot tudi s sklepi Sveta glede projekta opozorilnega sistema o izginotju otroka (Child Alert). Varstvo otrok je bilo tema neuradnega srečanja ministrov za pravosodje in notranje zadeve, ki je potekalo 15. in 16. januarja v Pragi, o njem pa se bo razpravljalo tudi na ministrskih konferencah „Varnejši internet za otroke“ in „Otrokom prijazna Evropa“, ki bosta potekali aprila.

V zvezi z delom otrok Evropska komisija na podlagi sklepov GAERC iz maja 2008 pripravlja poročilo, ki je usmerjeno v pripravo osnutka obstoječih ukrepov, ki so na voljo za boj proti delu otrok; CZ PRES pričakuje rezultate.

Nadalje Komisija namerava Svetu marca 2009 predložiti revizijo Okvirnega sklepa Sveta o boju proti spolnemu izkoriščanju otrok in otroški pornografiji. Češko predsedstvo se je pripravljeno začeti aktivno pogajati glede te pobude, katere cilj je ustvarjanje učinkovitejšega instrumenta za boj proti spolni kriminaliteti v zvezi z otroki. Nadalje, marca 2009 bo pod češkim predsedstvom potekala konferenca kazenskega prava z naslovom „Zaščita ranljivih žrtev med kazenskim postopkom“.

V okviru človekovih pravic bo cilj češkega predsedstva izboljšati sodelovanje in partnerstvo institucij EU z nevladnimi organizacijami in prispevati k povečanju učinkovitosti ustreznih finančnih orodij v EU. Ocena obnovljene Evropske pobude za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) naj bi bila izvedena v letu 2009. V EIDHR so vključeni ukrepi za preprečevanje novačenja otrok za oborožene spopade in za spodbujanje njihove osvoboditve in ponovnega vključevanja.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložil Eoin Ryan (H-1053/08)**Zadeva: Boljše zakonsko urejanje in nadzor svetovnega trga finančnih storitev**

Kakšne pobude Svet načrtuje z Združenimi državami, Kitajsko in Indijo za zagotavljanje boljšega zakonskega urejanja in nadzora svetovnega trga finančnih storitev?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Predsedstvo Sveta opravlja redna ministrska srečanja in vrhovnega srečanja na ravni predsednikov držav z vrsto tretjih držav, med njimi z Združenimi državami, Kitajsko in Indijo. Na teh srečanjih se razpravlja o temah skupnega interesa, vključno z finančnimi storitvami, in se poskuša, kjer je mogoče, doseči skupni dogovor. Kljub temu pa brez predloga Komisije Svet ne more sprejeti nobenega zakonodajnega akta. Zaradi trenutne finančne krize so sestanki s partnerji na svetovni ravni izjemno pomembni.

V zvezi z odnosom z Združenimi državami je treba poudariti pomen Transatlantskega ekonomskega sveta (TEC). Ustanovljen je bil leta 2007 za nadzor okvira EU-ZDA o transatlantskem gospodarskem povezovanju, to pa med drugim pokriva povezovanje finančnih trgov.

Poleg tega Evropska komisija že več let razvija redne dialoge na področju zakonskega urejanja finančnih storitev in v nekaterih primerih makroekonomske dialoge s ključnimi gospodarskimi partnerji. Ti so se začeli z ureditvenim dialogom EU-ZDA leta 2002, leta 2005 je sledil dialog EU-Kitajska, leta 2006 pa dialog EU-Indija.

Svet ne sodeluje v teh dialogih, a spremlja napredek preko Odbora za finančne storitve in Ekonomsko-finančnega odbora. Če je primerno, Komisija Svetu poroča o napredku in neuradno izmenja stališča.

In nazadnje, spomnim se, da se je skupina G 20, med njimi tudi ZDA, Kitajska in Indija, 15. novembra 2008 sestala v Washingtonu, da bi se spoprijela z resnimi izzivi za svetovno gospodarstvo in finančne trge, ki jih poraja sedanja kriza. Svet je na tem sestanku zastopalo predsedstvo. Predsedniki držav G 20 so se dogovorili za ambiciozen akcijski načrt za ukrepe, ki jih je treba za izboljšanje mednarodnega finančnega zakonskega urejanja sprejeti kratkoročno in dolgoročno. Ta proces se bo nadaljeval - naslednji sestanek je že načrtovan za 2. aprila letos – in s tem delom bo verjetno pripravljen temelj za najpomembnejšo mednarodno platformo za boljše zakonsko urejanje in nadzor svetovnega trga finančnih storitev.

*
* *

Vprašanje št. 10 predložil Brian Crowley (H-1055/08)**Zadeva: Skupna energetska politika**

Kakšne pobude izvaja češko predsedstvo za zagotavljanje skupne energetske politike in za zagotavljanje, da bo Evropska unija lahko delovala enotno, ko se bo pogajala za oskrbo z energijo?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Nedavni plinski spor med Rusijo in Ukrajino je poudaril pomembnost krepitve energetske politike Unije. CZ PRES je energijo postavil na vrh svojih treh glavnih političnih prednostnih nalog že dolgo preden je ponovno izstopala ranljivost EU v smislu energetske odvisnosti zaradi prekinitve oskrbe. Kot je pred dvema tednoma v Budimpešti na vrhovnem srečanju Nabucco jasno povedal minister Topolánek, je skupna energetska politika za Evropo prvobitna potreba. Sedaj je naloga CZ PRESS, da izkoristi zagon in politično voljo, ki ju

je ustvarila politična kriza, in ustvari najbolj nujne kratko-, srednje- in dolgoročne ukrepe za preprečevanje večje prekinitev oskrbe v prihodnosti in, če bi bilo potrebno, izboljša našo sposobnost obvladovanja posledic. Izredna seja Sveta za energijo je potekala 12. januarja in opredeljena je bila vrsta ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s tem.

Kar zadeva dolgoročne strateške ukrepe – odgovor je povečanje raznolikosti dobavnih poti, dobaviteljev in virov. Naj gre za Nord Stream, Nabucco ali terminale UZP, povečanje raznolikosti je koristno v smislu znižanja naše energetske odvisnosti in tako okrepitev pogajalskega položaja EU nasproti njenih partnerjev.

Kar zadeva srednjeročne ukrepe, bi bilo treba poiskati manjkajočo energetske infrastrukturo in medsebojne povezave in pospešiti delo v zvezi z njimi. Evropski notranji energetski trg ne bo deloval, razen če so brez težav mogoči čezmejni prenos. Enako velja za evropsko solidarnost. Reševati je treba probleme energetskih otokov. Predpogoj za to je sprostitev nujnih finančnih sredstev, to je preko EIB ali EBOR. Predsedstvo bo stremelo k temu, da prednost dobijo projekti v zvezi z energetske infrastrukturo v okviru evropskega načrta za oživitve gospodarstva.

In nenazadnje, kratkoročni ukrepi v sili bi nam morali omogočiti, da pomagamo državam članicam, ki pomoč potrebujejo. Primer Slovaške in Bolgarije je izrazilo pokazal, kako potrebno je izboljšati dvostranske in regionalne solidarnostne dogovore.

Opredeljeni so bili še številni drugi uporabni ukrepi, kot je izboljšana preglednost glede pretokov plina, povpraševanja in skladiščenja tako v državah članicah in v državah dobaviteljicah/tranzitnih državah, ki se spremlja z namestitvijo zanesljivega merilnega sistema. Sistem zgodnjega opozarjanja bi bilo treba oceniti in razširiti na tranzitne države.

Revizija Direktive o zagotavljanju zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom lahko prav tako igra pomembno vlogo. Vsi ti ukrepi bodo okrepili EU in nam tako omogočili, da se z našimi dobavitelji energije dogovarjamo enoglasno.

Energetska politika Unije temelji na akcijskem načrtu, ki ga je marca 2007 sprejel Evropski svet. Dela za izvajanje tega akcijskega načrta so v teku. Še bolj bo okrepljen v luči drugega strateškega pregleda energetske politike Komisije, ki ga je Svetu predložila novembra 2008 in ki se osredotoča predvsem na energetske varnost in potrebo po solidarnosti.

Svet bo položaj pregledal 19. februarja in se odločil glede nadaljnjih dejanskih ukrepov, določenih v drugem strateškem pregledu energetske politike, prav tako pa si bo prizadeval za ukrepe, dogovorjene 12. januarja. To delo bo zagotovilo podlago, da se bo lahko Evropska komisija marca dogovorila o odzivih, ki so nujni, če želi Unija slediti cilju razvoja skupne energetske politike in predvsem, če je to z namenom okrepitev energetske varnosti.

Drugi pomembni element skupne energetske politike je energetska učinkovitost. Na tem področju bo Svet obravnaval različne zakonodajne predloge, ki jih je Komisija nedavno predložila, skupaj z drugim strateškim pregledom energetske politike, namreč preoblikovani predlog o energetske učinkovitosti zgradb, preoblikovani predlog označevanja energetske učinkovitosti proizvodov, povezanih z energijo, in predlog o označevanju učinkovitosti porabe goriva pri gumah.

*

* *

Vprašanje št. 11 predložila Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Zadeva: Subsidiarnost v izobraževanju in socialnih zadevah

Kako namerava Svet podpreti načelo subsidiarnosti v izobraževanju in socialnih zadevah?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourg februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je zavezan k popolnem spoštovanju načela subsidiarnosti. Še naprej bo zagotavljal, v skladu s členom 5 Pogodbe ES, da se vsak ukrep Skupnosti izvede le, če in dokler ciljev predlaganega ukrepa ne morejo v zadostni meri doseči države članice.

Pri obravnavanju katerega koli predloga za ukrep na ravni Skupnosti Svet pregleda ne le vsebino predloga, ampak oceni tudi, ali sta v predlogu spoštovani načeli subsidiarnosti in sorazmernosti. Svet se ne bo strinjal z nobenim predlogom, za katerega bo presodil, da to ni tako.

Nič drugače ni na področjih izobraževanja in socialnih zadev in v zasebnem pravu, ki ga je izpostavila poslanka. Razen tega je tako, ker na teh obeh področjih pogodbi zagotavljata, da so ukrepi Skupnosti usmerjeni v podporo in dopolnjevanje dejavnosti v državah članicah. Predvsem je Svet pazljiv pri zagotavljanju, da ukrepi Skupnosti na področju izobraževanja upoštevajo odgovornost držav članic za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnih sistemov, pa tudi njihovo kulturno in jezikovno raznolikost.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Jim Higgins (H-1059/08)

Zadeva: Regionalni razvoj

Ali lahko Svet opiše svoje specifične cilje na področju teritorialne kohezije in kako si bo prizadeval za reševanje prostorskih neravnotežij, ki obstajajo pri gospodarskem, socialnem in okoljskem razvoju v Skupnosti?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgju februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet pripisuje pomembnost teritorialni koheziji kot enemu ključnih vidikov kohezijske politike, ki je usmerjena v reševanje teritorialnih neravnotežij pri gospodarskem, socialnem in okoljskem razvoju v Evropski uniji. Priznava pomen kohezijske politike za obdobje 2007-2013 pri omogočanju, da države članice upoštevajo teritorialno razsežnost. Zelena knjiga Komisije o teritorialni koheziji z dne 6. oktobra 2008 je trenutno v javni razpravi, zato Svet še ni sprejel dokončnega stališča o tej vsebini. Predhodni učinki te javne razprave bodo predstavljeni med neuradnim srečanjem ministrov za regionalni razvoj, ki bo aprila 2009 potekalo v mestu Mariánské Lázně (Češka republika).

Kljub temu je francosko predsedstvo pripravilo vmesno poročilo, ki je objavljeno⁽⁴⁾

Glavne ugotovitve vmesnega poročila so potrdile široko podporo naslednjih obsežnih ciljev:

- zmanjšanje razhajanj v razvoju med regijami;
- trajnostni in uravnotežen razvoj celotnega ozemlja EU, ob upoštevanju specifičnih značilnosti posameznih regij za zagotavljanje poštenih življenjskih pogojev povsod po Uniji;
- spodbujanje načela, da bi morale imeti vsako ozemlje minimalno raven dostopa do večje prometne infrastrukture, novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij in do glavnih storitev splošnega interesa, kot so zdravje in izobraževanje;
- podpora za potrebo, da tako sektorska politika Skupnosti kot tudi nacionalna sektorska politika upoštevata svoj različen vpliv na ozemlja, in za boljše povezave z drugimi evropskimi politikami z ozemeljskim vplivom.

Vendar pa so glede na poročilo nekatere delegacije izrazile svojo skrb glede določenih vidikov Zelene knjige.

Svet bo zadevo še naprej pozorno spremljal in predvsem v obliki nadaljevanja javne razprave o Zeleni knjigi Komisije. Uradno stališče bo lahko sprejel, ko bo Komisija predložila predloge v zvezi s to razpravo.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil James Nicholson (H-1062/08)

Zadeva: Poreklo proizvodov / označevanje hrane

Ali se je Svet v luči nedavnih dogodkov, ki so prizadeli prašičerejo, kaj posvetoval glede uvedbe označevanja porekla živil za doseg sledljivosti in preglednosti?

⁽⁴⁾ dok. 17580/08.

Ali Svet sprejme, da je to edini način za zagotavljanje zaupanja potrošnikov v prehrambeni industriji?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

O vprašanju označevanja porekla se na podlagi predloga Evropske komisije za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom⁽⁵⁾ trenutno razpravlja tako v Svetu kot tudi v Evropskem parlamentu.

V skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti je označevanje porekla obvezno

- v primerih, ko bi lahko bili potrošniki zavedeni glede resničnega porekla ali države iz katere živila prihajajo, in

- pri uporabi posebnih pravil kot so pravila za sadje in zelenjavo, govedino, vino, ribe in uvoženo perutnino.

Glede označevanja države porekla ali kraja, iz koder prihaja hrana, ostaja osnovna zahteva v predlagani novi zakonodaji ista. Označevanje bi zato ostalo prostovoljno, razen, če bi nezagotavljanje takih informacij lahko bilo zavajajoče za potrošnika. V tem primeru postane označevanje obvezno. Cilj predloga Komisije je prav tako razjasniti pogoje, pod katerimi lahko države članice sprejmejo nacionalna pravila o označevanju porekla.

Ta pristop temelji na vidiku, da je označevanje hrane, vključno z označbami porekla, najprej instrument za informiranje potrošnika. Označevanja porekla samega ne moremo obravnavati kot orodje, ki bo prispevalo k varnosti hrane, saj ne obravnava vzrokov za kontaminacije, kakor jih je navedel poslanec.

Vsa hrana in krma, ki je zakonito dana na trg v Evropski uniji, mora biti varna, ne glede na to, od kod prihaja. Za varovanje zaupanja potrošnikov mora to osnovno načelo še naprej ostati temelj politike varnosti hrane v EU.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložil Claude Moraes (H-1064/08)

Zadeva: Doseganje razvojnih ciljev tisočletja

Junija 2008 je Svet objavil, da bi moralo leto 2008 „pomeniti preobrat pri pospeševanju skupnih prizadevanj za izkoreninjenje revščine z zagotavljanjem trajnostnega razvoja in da bi se po vsem svetu zagotovila uresničitev vseh razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015“.

O kakšnem napredku lahko Svet poroča glede svojih prizadevanj za dosego razvojnih ciljev tisočletja in ali Svet meni, da je bilo leto 2008 zaznamovano s takšnim preobratom?

Nadalje, kakšne pobude načrtuje Svet v prihajajočem letu za zagotavljanje, da se do leta 2015 dosežejo vsi razvojni cilji tisočletja?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

EU je pokazala predanost podpori za doseganje razvojnih ciljev tisočletja s programom „ukrepanj EU glede razvojnih ciljev tisočletja“, ki ga je junija 2008 potrdil Evropski svet. Program ukrepanj opredeljuje številne mejnike, ki bodo prispevali k doseganju razvojnih ciljev tisočletja ter zagotavlja primere ukrepov in podpore EU kot deleža zavez, ki jih je EU že izpolnila.

Program EU opredeljuje prednostne ukrepe na ključnih področjih, kot so izobraževanje, okolje, zdravje, voda in sanitarne razmere, kmetijstvo, rast v korist revnih, infrastruktura in enakost med spoloma. Ukrepati je treba tudi, da bi se spodbudilo združevanje horizontalnih vprašanj na vseh področjih. EU predlaga svojim

⁽⁵⁾ COM(2008)40 konč. - 2008/0028 (COD).

razvojnimi partnerjem, naj potrdijo program ukrepanja, ki bi ga bilo treba upoštevati tudi v okviru skupne strategije EU-AU-Afrika in njenih različnih partnerstev, sprejetih na vrhu v Lizboni. Odgovornost za ukrepe, ki jih predlagajo partnerske države, bo ključen dejavnik za uspeh programa.

V luči uspeha, ki je bil dosežen v nekaterih državah in območjih, je EU prepričana, da je mogoče razvojne cilje tisočletja še vedno doseči v vseh regijah sveta, če se od danes do leta 2015 sprejmejo skupni in trajni ukrepi. Vendar pa je EU resno zaskrbljena zaradi učinkov trenda v mnogih državah in regijah, predvsem v podsaharski Afriki, v smislu doseganja razvojnih ciljev tisočletja.

Pojavili so se novi izzivi, ki lahko spodkopljejo doseg razvojnih ciljev tisočletja: svetovna finančna kriza, visoke in nihajoče cene hrane in blaga. Pojav novih dejavnikov je še bolj zapletel strukturo pomoči. Prednost, ki jo ima boj proti podnebnim spremembam in krepitev sposobnosti držav v razvoju za prilagajanje, se ne preneha več in vodi do novih povečanih skupnih prizadevanj v obliki dodatne pomoči. Za reševanje teh novih izzivov sta potrebna prenovljena zaveza mednarodne skupnosti v podporo Monterreyskega sporazuma in pripravljenost za nadaljnje ukrepe.

V svojih smernicah za sodelovanje na konferenci o financiranju razvoja v Dohi je EU navedla, da najrevnejše države in ranljive države ne bi smele biti žrtve trenutne krize, ki ne sme spodkopati izvajanja zavez v podporo Monterreyskega sporazuma in doseg razvojnih ciljev tisočletja.

Ob tem ozadju bo EU ohranila svojo vodilno vlogo pri zagotavljanju finančne podpore za doseganje razvojnih ciljev tisočletja in ohranjanje svojih zavez glede uradne razvoje pomoči in si bodo ustrezno prizadevale zagotoviti širokopotezen odziv širše mednarodne skupnosti. Svet bo o teh spornih vprašanjih podrobneje razpravljal med majskim zasedanjem GAERC leta 2009.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Bernd Posselt (H-1068/08)

Zadeva: Človekove pravice na Kubi

Kako svet gleda na položaj človekovih pravic na Kubi in predvsem na situacijo Ricarda Gonzáleza Alfonsa, ki je v zaporu že več kot pet let in so ga Novinarji brez meja decembra 2008 izbrali za novinarja leta?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Spoštovanje in spodbujanje človekovih pravic in svobode mnenja in izražanja je temeljni element politike zunanjih odnosov EU.

V svojih sklepih z dne 23. julija 2008 je Svet kubansko vlado pozval naj izboljša položaj človekovih pravic med drugim z brezpogojno osvoboditvijo vseh političnih zapornikov, vključno s tistimi, ki so bili priprti in obsojeni leta 2003. Kubansko vlado je pozval tudi, da poenostavi dostop mednarodnih humanitarnih organizacij do kubanskih zaporov. Svet je prav tako zagotovil svojo odločenost za prizadevanja za dialog s kubanskimi oblastmi kot tudi s predstavniki civilne družbe in demokratske opozicije v skladu s politikami EU, da bi spodbujal spoštovanje človekovih pravic in resnični napredek k pluralni demokraciji. EU bo še naprej vsem sektorjem družbe nudila praktično podporo za mirne spremembe na Kubi in bo na kubansko vlado pritiskala, da zagotovi svobodo informiranja in izražanja, med drugim dostop do interneta.

Dialog s kubanskimi oblastmi se je ponovno začel na ministrskem zasedanju 16. oktobra 2008. EU je omogočil, da kubanski vladi oriše svoja videnja demokracije, splošnih človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Hkrati pa EU ohranja stike z demokratsko opozicijo.

Razvoj človekovih pravic in svobode mnenja na Kubi bo pomemben element pri ocenjevanju odnosov EU s Kubo, vključno z učinkovitostjo procesa političnega dialoga.

Posamezne primere pa Svet skrbno spremlja in jih kubanskim oblastem omenja ob vsaki priložnosti.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Gay Mitchell (H-1070/08)**Zadeva: Evropske parlamentarne volitve**

Kljub povečanju moči in odgovornosti Evropskega parlamenta je volilna udeležba na evropskih volitvah stalno upadala od evropskega povprečja 63 % leta 1979 do 45,3 % leta 2004. Kakšen način predlaga Svet za pritegnitev volivcev v vsaki državi članici, sporočanje pomembnosti Evropskega parlamenta in obrnitev tega trenda na novih volitvah, ki bodo junija.

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Vprašanje volilne udeležbe je stvar posameznih držav članic in informacijske kampanje, ki se nanašajo na volitve v Evropski parlament v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo, se organizirajo v vsaki državi članici. Zato ne bi bilo primerno, da Svet zavzame stališče glede tega vprašanja ali da sprejme kakršne koli pobude.

Vendar pa so Evropski parlament, Svet in Komisija v svoji politični izjavi z dne 22. oktobra 2008 z naslovom „Partnerstvo za komuniciranje v Evropi“ poudarili izredno pomembnost splošnega izboljšanja komuniciranja o spornih vprašanjih EU za omogočanje evropskim državljanom, da lahko izvajajo svojo pravico za sodelovanje v demokratičnem življenju Unije.

Svet je v svojem sklepu o „Partnerstvu za komuniciranje v Evropi“ izpostavil, da „primeri kot so neposredne volitve v Evropski parlament zagotavljajo dobe možnosti za povečanje komuniciranja z državljani glede vprašanj EU in za informiranje in spodbujanje njihovega sodelovanja v politični razpravi“.

V skladu s to izjavo Svet priznava pomembnost obravnavanja izziva komuniciranja v zvezi z vprašanjem EU v partnerstvu med državami članicami in drugimi institucijami za zagotavljanje učinkovitega komuniciranja z in nepristranskih informacij najširši javnosti na ustrezni ravni.

V izjavi so Svet, Evropski parlament in Komisija izpostavili „evropske parlamentarne volitve“ kot eno od medinstitucionalnih prednostnih nalog komuniciranja za leto 2009.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)**Zadeva: Potreba po uveljavljanju političnih, diplomatskih in gospodarskih sankcijah proti Izraelu.**

8. decembra 2008 je Svet Evropske unije (EU) sprejel besedilo (17041/08), v katerem so določeni njegovi sklepi o krepitvi dvostranskih odnosov med EU in njenimi mediteranskimi partnerji; to besedilo nadgrajuje odnose med EU in Izraelom kljub dejstvu, da je Izrael za območje Gaze uveljavljal bolkado, ki je trajala več mesecev, in siril naselja ter stopnjeval nasilje proti Palestincem. S to odločitvijo je Svet pokazal svojo podporo Izraelski brezkompromisnosti in agresiji in EU izpostavil kritiki arabskega sveta.

Ali lahko glede na nadaljevanje zločinskega izraelskega napada na Gazo, v katerem je bilo ubitih stotine Palestincev in tisoče ranjenih, med njimi velika večina civilistov, Svet pove, če namerava razveljaviti odločitev, ki nadgrajuje odnose EU-Izrael skupaj s preteklim sporazumom med EU in Izraelom o sodelovanju na področju obrambe (1993)? Kateri drugi politični, diplomatski in gospodarski ukrepi bodo sprejeti proti Izraelu, da se ga premaga in konča njegovo politiko genocida nad Palestinci?

Vprašanje št. 18 predložil Pedro Guerreiro (H-0007/09)**Zadeva: Odnosi med EU in Izraelom**

Decembra 2008 je EU potrdila svojo politiko povečanja svojih dvostranskih odnosov z Izraelom v okviru sprejetja novega instrumenta, ki je bil načrtovan za nadomestitev sedanjega akcijskega načrta z aprila 2009. Smernice za okrepitev političnega dialoga z Izraelom vključujejo: več dvostranskih vrhovnih srečanj na vseh ravneh; pogostejši dostop Izraela do Političnega in varnostnega odbora Unije; omogočanje zaslivanja izraelskih strokovnjakov s strani skupin in odborov Sveta; sistematizacija in širjenje neuradnih strateških posvetovanj; spodbujanje izraelske zaveze s SZVP; omogočanje osnovnega sodelovanja na področju Evropske varnostne in obrambne politike v Uniji; in spodbujanje sodelovanja in vključevanja Izraela v večstranske organe kot je

UN. Izraelski ambasador za EU je sedaj izjavil, da ne bo ponovne obravnave te odločitve in povezanega procesa in da se stališča Izraela in EU trenutno stekajo.

Ali lahko Svet pove, zakaj ni obsodil Izraela in prekinil sporazumov z državo in morebitnih procesov, ki so usmerjeni v okrepitev teh sporazumov, z ozirom na ponovne surove in neupravičene napade Izraela na Palestince na območju Gaze, strašanske zločine, ki jih je zagrešila izraelska vojska in popolno neupoštevanje mednarodnega prava in človekovih pravic na zasedenih palestinskih območjih s strani Izraela?

Vprašanje št. 19 predložil David Martin (H-0012/09)

Zadeva: Trgovinski odnosi med EU in Izraelom

Na kakšen način namerava Svet pretehtati svoje trgovinske odnose z Izraelom z ozirom na nadaljevanje vojaških napadov v Gazi, prekomerno in nesorazmerno uporabo sile s strani Izraela in z ozirom na tisoče civilnih žrtev in poboje nedolžnih palestinskih državljanov?

Vprašanje št. 20 predložil Jens Holm (H-0014/09)

Zadeva: Prekinitev sporazuma z Izraelom

Med božičnimi prazniki je Izrael začel z operacijo Cast Lead. V času pisanja je bilo ubitih 900 Palestincev in na tisoče ranjenih. Člen 2 sporazuma o sodelovanju med EU in Izraelom zahteva spoštovanje človekovih pravic. Bolj očitno kot kdajkoli prej je, da je Izrael to določbo kršil. Oktobra 2005 je EU prekinila sporazum o sodelovanju z Uzbekistanom s sklicevanjem na člen 2.

Ali je Svet pripravljen uveljavljati zatevo za človekove pravice v trgovinskem sporazumu z Izraelom in sporazum preklicati? Kateri drugi ukrepi so načrtovani za prigovarjanje Izraela k prenehanju nasilja?

Vprašanje št. 21 predložil Willy Meyer Pleite (H-0018/09)

Zadeva: Zamrznitev pridružitvenega sporazuma med EU in Izraelom zaradi kršenja člena 2 o človekovih pravicah

Nedavna vojna v Gazi je ponovno izpostavila kršenje mednarodnega kazenskega in humanitarnega prava s strani izraelske vlade v njenem sporu s Palestino.

Pridružitveni sporazum med EU in Izraelom vsebuje klavzulo, zaradi katere je sporazum pogojen s spoštovanjem človekovih pravic. Neizpolnjevanje izraelske vlade je očitno: prekomerna in nerazlikovalna uporaba sile s strani vojske, katere posledice so smrti civilistov, poškodovana ali uničena infrastruktura (bolnišnice, univerze, mostovi, ceste, oskrba z električno energijo, kanalizacija), porušene hiše, ograditev in izolacija prebivalstva Gaze, samovoljni pripori z grdim ravnanjem in mučenjem.

Ali Svet z ozirom na ta položaj meni, da bi bilo treba veljaven pridružitveni sporazum med EU in Izraelom zamrzniti, ker Izrael ne upošteva klavzule o spoštovanju človekovih pravic?

Vprašanje št. 22 predložil Georgios Toussas (H-0024/09)

Zadeva: Prepoved sodelovanja arabskih strank na volitvah v Izraelu

12. januarja se je Centralni volilni odbor v Izraelu odločil dvem arabskim političnim strankam, ki sta v izraelskem parlamentu (Knessetu), Združena arabska lista – Ta'al in Balad, prepovedati udeležbo na prihodnjih volitvah v februarju. Ta odločitev, ki izraelske državljane arabskega izvora izključuje iz političnega življenja, prikrajša arabsko skupnost v Izraelu njihovih demokratičnih civilnih pravic in je sramotno kršenje civilnih svoboščin in pravice do svobode izražanja. Ta prepoved za arabske stranke je del celovite vojne arabske vlade proti palestinskemu narodu in surovo klanje na tisoče palestinskih civilistov na območju Gaze, med njimi na stotine otrok.

Ali Svet obsoja dejanja Izraela in ali bo preklical pridružitveni sporazum med EU in Izraelom z ozirom na izraelsko politiko, ki močno krši mednarodno pravo in demokratične svoboščine?

Skupni odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourg februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se v celosti strinja s poudarkom poslanca o strašnem položaju civilistov na območju Gaze.

Evropska unija globoko obžaluje izgubo življenj med spopadi, predvsem civilistov. Svet je vse strani spora opozarjal, nazadnje v sklepih svojega srečanja z dne 26. januarja, da morajo v celoti spoštovati človekove pravice in izpolnjevati svoje obveznosti po mednarodnem humanitarnem pravu. Svet z Izraelom še naprej izpostavlja svojo resno zaskrbljenost glede človekovih pravic v okviru vseh visokih srečanj, nazadnje 21. januarja 2009 med večerjo zunanjega ministra EU z izraelskim zunanjim ministrom Tzipijem Livnijem.

Sporna vprašanja pridružitvenega sporazuma med EU in Izraelom in nadgradnja odnosov z Izraelom, ki so jih izpostavili poslanci, v sklepih srečanja Sveta 26. januarja niso bila obravnavana. V splošnem Svet meni, da je bistvenega pomena, da ostanejo odprte vse poti diplomatskega in političnega stika in da sta pozitivno prepričevanje in dialog najbolj učinkovit pristop za prenašanje sporočil EU.

Glede posebnega vprašanja prepovedi udeležbe dveh arabskih strank na volitvah v Izraelu je svet zabeležil odločitev Vrhovnega sodišča države Izrael, ki je 21. januarja 2009 ovrigel odločitev Centralnega volilnega odbora o prepovedi udeležbe listam političnih strank „Nacionalne demokratske zveze – Balad“ in „Združene arabske liste in arabskega gibanja za prenovo“ na prihodnjih volitvah v izraelski parlament (Knesset), ki so načrtovane za 10. februar 2009.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložila Linda McAvan (H-0003/09)

Zadeva: Učitelji v državah v razvoju

Prizadevanja za povečanje prisotnosti v šolah v svetu v razvoju so dosegla pomemben uspeh, a povečanje števila učencev v šolah se ne ujema s povečanjem števila učiteljev. V mnogih učilnicah v državah v razvoju je razmerje med številom učencev in učiteljev 100:1 ali še večje. Trenutni pogoji Mednarodnega denarnega sklada, ki sodijo k posojilom za države v razvoju, v celoti omejujejo potrošnjo javnega sektorja in prav tako določajo najvišjo plačo učiteljev. Milijoni šolarjev ne dobijo izobrazbe, ki jo potrebujejo, ker davčni predpisi državam v razvoju preprečujejo, da bi zaposlile dovolj učiteljev.

Glede na to, da je zagotavljanje zadostne izobrazbe za otroke bistveno za zagotavljanje resničnega, trajnega razvoja, ali bo Svet pritisnil na Mednarodni denarni sklad, da omogoči večjo davčno prožnost, da bodo lahko države v razvoju svojim otrokom zagotovile učitelje, ki jih nujno potrebujejo?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se popolnoma strinja z zaskrbljenostjo poslanke glede nizkega števila učiteljev – in drugih pomembnih strokovnih delavcev, kot so zdravniki in medicinske sestre – v mnogih državah v razvoju.

Dosega splošnega osnovnega izobraževanja do leta 2015 je drugi razvojni cilj tisočletja. Skladno s tem ciljem je Unija izobraževanje opredelila kot enega od mnogih večrazsežnostnih vidikov izkoreninjenja revščine v evropskem soglasju o razvoju. Kjer okoliščine to omogočajo, EU prav tako spodbuja uporabo splošne ali sektorske proračunske podpore za proračune za izobraževanje.

Sporno vprašanje pomanjkanja učiteljev in njihove nizke plače predstavljajo poseben problem za države v razvoju, kjer je opolnomočenje učiteljev odločilno za splošno zagotavljanje izobraževanja. V skladu z načelom lastništva morajo države partnerice ustvariti lastne prednostne naloge in razporediti delež proračuna, ki bo tako namenjen za izobraževanje. Hkrati bi bilo treba plače učiteljev določiti na razumno raven v primerjavi s povprečnimi nacionalnimi plačami v javnem sektorju.

Kar zadeva Mednarodni denarni sklad, pa so države članice Unije le nekatere izmed 185 držav, ki so članice. Večina teh so države v razvoju, ki prav tako odločajo o načinu upravljanja Mednarodnega denarnega sklada. V primeru, če članice izkusijo težave pri financiranju plačilnih bilanc, se vračilo lahko omogoči s pomočjo Mednarodnega denarnega sklada. Finančno podprti politični program oblikujejo nacionalne oblasti v tesnem

sodelovanju z Mednarodnim denarnim skladom, nenehna finančna podpora pa je pogoj za učinkovito izvajanje tega programa.

Mednarodni denarni sklad državam z nizkimi prihodki prav tako zagotavlja posojila po ugodni obrestni meri preko Pomoči za zmanjšanje revščine in rast (PRGF) in Sklada za zunanje pretrese (ESF).

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Zadeva: Predvajanje prepovedane televizijske postaje al-Manar

Nedavno je Nemčija prepovedala poslovanje TV al-Manar v Nemčiji. Zaradi odredbe o prepovedi je vsako sodelovanje s TV al-Manar prepovedano. To sledi prepovedim razširjanja televizijskih programov TV al-Manar v Franciji, Španiji in na Nizozemskem zaradi kršenja evropske avdiovizualne zakonodaje s strani TV al-Manar.

Po odredbi o prepovedi, ki jo je 11. novembra izdal nemški zvezni minister za notranje zadeve, je „namen in dejavnost TV al-Manar podpora, zagovarjanje in pozivanje k nasilju kot sredstvu za doseganje političnih in verskih ciljev.“ Odredba o prepovedi prav tako opisuje TV al-Manar kot takšno, ki širi „pozive k mučeništvu s samomorilskimi bombnimi napadi“ in navaja uporabo verzov iz Korana za upravičevanje in spodbujanje nasilja s strani TV al-Manar.

Katere korake namerava sprejeti Svet za prekinitev razširjanja televizijskih programov TV al-Manar v Evropi preko Nielsata? Ali je koordinator za preprečevanje terorizma dal kakšna priporočila o načinu, kako preprečiti radikalizacijo muslimanov v Evropi preko terorističnih televizijskih postaj kot je TV al-Manar?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je skupaj z Evropskim parlamentom kot sozakonodajalec 18. decembra 2007 sprejel Direktivo 2007/65/ES („Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah“), ki je posodobila pravni okvir za televizijske programe in avdiovizualne medijske storitve v EU⁽⁶⁾. Člen 3b te direktive prepoveduje razširjanje televizijskih programov, ki spodbujajo nestrpnost na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti.

V obseg te direktive in njene predhodnice „Direktive o televiziji brez meja“, lahko sodijo programi, ki jih predvajajo organizacije, ustanovljene zunaj EU, kot so Al Manar in Al Aqsa, a nujno je, da uporabljajo satelitske naprave, ki „pripadajo državi članici“. Na podlagi tega Svet razume, da je francoski regulatorni organ januarja 2009 izdal odredbo proti razširjanju televizijskih programov Al Aqse na Eutelsatu. Vendar pa je položaj Nilesata in Arabsata, kjer je Al Manar še vedno na voljo, drugačen, ker ne uporabljata satelitskih naprav, ki bi bile v lasti EU. Zato je težje ustvariti primeren odziv EU.

Svet, ki se sooča s tem položajem, se zaveda, da Komisija raziskuje načine za izpostavitve tega spornega vprašanja v svojem političnem dialogu z Egiptom in Libanonom. Svet si bo podobno prizadeval, da se to vprašanje obravnava v njegovih odnosih s temi državami.

Radikalizacija in novačenje teroristov sta že več let eno od zelo pomembnih varnostnih vprašanj EU. Pripravljeni in odobreni so bili posebni dokumenti EU za reševanje tega pojava, med njimi strateški dokumenti, kot je Strategija Evropske unije za boj proti terorizmu in njen akcijski načrt, Strategija EU za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov in njen akcijski načrt.

EU koordinator za preprečevanje terorizma spodbuja razvoj ukrepov za boj proti radikalizaciji po Evropi in drugod, ki je ena glavnih groženj, s katerimi se sooča Evropa, kot je ugotovljeno v Poročilu o izvajanju evropske varnostne strategije in evropske varnostne ter obrambne politike, ki je nastalo na zadnjem Evropskem vrhu. Svet PNZ je 27/28. oktobra 2008 sprejel revidirano strategijo in akcijski načrt za boj proti radikalizaciji.

*
* *

⁽⁶⁾ UL L 322, 18. december 2007, str. 27 - 45.

Vprašanje št. 25 predložila Kathy Sinnott (H-0015/09)**Zadeva: Rekreativski ribolov**

Razumem, da namerava češko predsedstvo začeti na ravni delovnih skupin s pogovori o predlogu Komisije za kodifikacijo obstoječe zakonodaje EU o nadzoru in uveljavljanju pravic v ribištvi. Določen vidik predloga, ki se nanaša na rekreacijski in športni ribolov, bo imel pomembne posledice za ljudi na Irskem.

Ali lahko češko predsedstvo podrobno navede, o kakšnih ukrepih bo razpravljal v zvezi z nadzorom rekreacijskega ribolova?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet lahko potrdi, da je predlog za Uredbo, ki vzpostavlja nadzorni sistem Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s predpisi Skupne ribiške politike, Komisija Svetu predložila 14. novembra 2008.⁽⁷⁾ V predlogu so vključeni ukrepi za nadzor rekreacijskega ribolova, kot je prijava ulovov ali zahteva za dovoljenje.

Razprave na ravni delovne skupine Sveta so se začele 22. januarja.

Svet bo vso pozornost posvetil vsem vidikom predloga Komisije. Vendar pa, ker je Svet predlog začel pregledovati šele pred nedavnim, še ne more zavzeti neodvisnega stališča o katerem koli ukrepu, ki ga vsebuje.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložila Katrin Saks (H-0017/09)**Zadeva: Meja med Evropsko unijo, Estonijo in Rusijo**

Leta 1997 je Evropska unija predlagala, da Rusija nemudoma podpiše mejni sporazum z Estonijo. 18. maja 2005 sta državi podpisali mejni sporazum, s katerega je Rusija umaknila svoj podpis, ker se ruske oblasti niso strinjale z enostransko izjavo, ki jo je dodal estonski parlament in se je sklicevala na Mirovno pogodbo iz Tartuja iz leta 1920 in okupacijo po drugi svetovni vojni. Ob koncu avgusta 2006 je Rusija Estoniji predlagala začetek pogajanj o novih mejnih sporazumih, kjer bi bilo navedeno, da med stranmi ni ozemeljskih zahtev in da se prenehajo uporabljati vsi predhodni sporazumi v zvezi z mejnimi zadevami. Estonski zunanji minister, Urmas Paet, je 25. decembra 2007 v intervjuju za tiskovno agencijo Interfax ruske oblasti pozval naj ratificirajo mejni sporazum; hkrati pa je Estonija pozdravila začetek veljavnosti mejnih sporazumov med Rusijo in Latvijo z dne 18. decembra 2007. Vsak napredek proti vzpostavitvi trdnih odnosov med EU in Rusijo v obliki pogodb je v interesu celotne EU in tudi Estonije. Začetek veljavnosti mejnega sporazuma med Latvijo in Rusijo bi lahko Rusijo spodbudil, da nadaljuje s sklepanjem mejnega sporazuma med Estonijo in Rusijo.

Ali lahko predsedstvo Sveta opiše svoje stališče in ukrepe ustvarjeni za podporo državi članici Unije, ki se sooča s pomembnim problemom kot sta izpodbijanje državnih meja in zavrnitev njihovega priznanja?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je več let in predvsem od pridružitve Estonije k Evropski uniji, 1. maja 2004, pri Rusiji vztrajal na pomembnosti podpisa in ratifikacije mejnega sporazuma z Estonijo za odnose med EU in Rusijo.

Svet je pozdravil podpis mejnega sporazuma maja 2005 in ratifikacijo estonskega parlamenta junija 2005 in se je veselil ratifikacije s strani Rusije in njegovemu zgodnjemu začetku veljavnosti. Svet je zato izrazil obžalovanje, ko se je Rusija odločila, da bo umaknila svoj podpis z mejnega sporazuma.

⁽⁷⁾ Dok. 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 in ADD 2.

Ker stvar ostaja nerešena, bo Svet pri Rusiji še naprej vztrajal glede pomena podpisa in ratifikacije mejnega sporazuma za odnose med EU in Rusijo, in obžaluje zgodovinske vidike, ki so privedli do težav.

Kljub temu, da mejna vprašanja sodijo v pristojnost držav članic, pa Svet bolj splošno poudarja pomembnost, ki jo pripisuje pravni gotovosti zunanjih meja držav članic EU in sosednjih držav, kot tudi stabilnih odnosov med državami članicami EU in Rusijo. V tem pogledu bi bilo treba določitev vseh mej med EU in Rusijo izvesti v skladu z mednarodnimi standardi, določenimi v Načrtu za svobodo, varnost in pravico, ki je bil maja 2005 sprejet na moskovskem vrhu EU-Rusija kot instrument za izvajanje skupnih prostorov, ustvarjenih maja 2003.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Zadeva: Varnost v cestnem prometu

Na ravni Skupnosti se veliko število zakonodajnih ukrepov sprejme z namenom zmanjšanja števila mrtvih na cestah EU. To je v skladu s členom 6(a) Pogodbe ES. Vendar pa so posebni predpisi iz Pogodbe, ki neposredno vplivajo na uporabnike cest, v večini primerov določeni s cestnimi zakoniki držav članic. Izjema so standardizirani predpisi za odsevna telesa, ki jih je začrtal evropski Odbor za standardizacijo, in te predpise je treba za proizvodnjo takšnih izdelkov upoštevati v vseh državah članicah.

Ali bo Svet upošteval dejstvo, da ima le 12 držav članic predpise, ki urejajo zaščito uporabnikov cest z uporabo odsevnih oblačil, ki podpirajo ukrepe za izboljšanje varnosti v cestnem prometu v EU in jih predsedstvo prav tako načrtuje v novem programu o varnosti v cestnem prometu za obdobje 2011-2020?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet pripisuje varnosti v cestnem prometu največjo pomembnost. Nedavno je več predsedstev EU, med njimi češko predsedstvo, poudarilo potrebo po okrepitvi politike o varnosti v cestnem prometu na ravni Skupnosti. Predvsem delovni program češkega predsedstva navaja, da bi se morala začeti razprave prihodnjem usmerjanju politik EU v zvezi z varnostjo v cestnem prometu. Vendar pa lahko glede na Pogodbo ES Svet sprejme zakonodajne ukrepe le na podlagi predloga Komisije.

O posebnem vprašanju, ki ga je izpostavil poslanec Evropskega parlamenta – uporaba odsevnih oblačil – se Svet zaveda dejstva, da je dvanajst držav članic že sprejelo zakonodajo glede uporabe takšnih oblačil. Komisija do sedaj še ni predstavila zakonodajnega predloga v zvezi s to zadevo, na podlagi katerega bi lahko Svet kot sozakonodajalec z Evropskim parlamentom razmislil o sprejetju ukrepov.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Sajjad Karim (H-0025/09)

Zadeva: Evropska direktiva o modri karti

20. novembra 2008 je Evropski parlament s 388 glasovi za, 56 proti in 124 vzdržanimi sprejel zakonodajno resolucijo (P6_TA(2008)0557) o spremembi predloga za Direktivo Sveta o pogojih za vstop in bivanje za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav (Evropska Direktiva o modri karti).

Ali je Svet glede na pomembnost predloga že določil datum za njegovo sprejetje?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je dosegel sporazum o predlogu za Direktivo Sveta o pogojih za vstop in bivanje za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav.

Mnenje Evropskega parlamenta so preverila pristojna telesa Sveta in besedilo predloga je še vedno predmet nekaterih postopkovnih zahtev, namreč dokončnega oblikovanja s strani pravnikov jezikoslovcev za uradno sprejetje, in sicer naj bi se to zgodilo v prihodnjih mesecih.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložila Laima Liucija Andrikiene (H-0030/09)

Zadeva: Strategija EU v Latinski Ameriki

Evropska unija in Latinska Amerika sta v strateškem partnerstvu od prvega dvoregijskega vrha v Rio de Janeiru (Brazilija) leta 1999.

Kakšne so prednostne naloge češkega predsedstva na območju Latinske Amerike, predvsem glede odnosov EU z državami kot sta Venezuela in Kuba?

Kaj predlaga Svet za pomoč kolumbijski vladi v njenih prizadevanjih za zagotovitev osvoboditve talcev, ki jih zadržujejo gverilci FARC, in pri procesu vzpostavljanja miru in sprave?

Ali Svet predvideva spremembe v strategiji EU v Latinski Ameriki, ko bo svojo funkcijo prevzel novo izvoljeni predsednik Združenih držav, Barack Obama?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Pristop EU do Kube je bil določen v sklepih Sveta, ki so bili sprejeti 23. junija 2008. Razprave v Svetu o načinu kako izvajati teh sklepov, se nadaljujejo. Na ministrskem sestanku 16. oktobra v Parizu, sta se EU in Kuba dogovorili o nadaljevanju obsežnega političnega dialoga, ki vključuje politična, gospodarska, znanstvena, kulturna vprašanja in predvsem vprašanja človekovih pravic, na medsebojni, nediskriminatorni podlagi, usmerjeni k doseganju rezultatov. Svet bo še naprej sledil ciljem, določenim v Skupnem stališču iz leta 1996 in njegovemu dvostranskemu pristopu: dialogu s kubanskimi oblastmi in z vsemi sektorji kubanske družbe za spodbujanje spoštovanja človekovih pravic in resničnega napredka proti pluralni demokraciji. Skupno stališče ostaja v jedru politike EU do Kube in predvsem vztrajanje na resničnem in izmerljivem izboljšanju položaja človekovih pravic od Kubancev in je brezpogojen izpust vseh političnih zapornikov.

Svet še naprej pozorno spremlja položaj v Venezueli in sledi svoji politiki stikov na vseh ravneh z oblastmi in institucijami kot tudi z opozicijo za prispevanje k nacionalnem dialogu in preprečevanje potez katere koli strani, ki bi lahko ogrozile stabilnost države ali izpodkopale demokracijo in pravni položaj. Zdi se, da je ta strategija plodna. V Venezueli sta obe strani priznali vrednost naših prispevkov.

V zvezi s Kolumbijo Svet pozdravlja in podpira nadaljevanje jasnih izboljšav glede varnosti in spoštovanja človekovih pravic v državi, kamor sodi nedavno sprejeta zakonodaja. Istočasno pa Svet ostaja zaskrbljen glede položaja v Kolumbiji in predvsem glede zločinov, kot je nedavni umor moža gospel Quilcué, zagovornice človekovih pravic avtohtonega prebivalstva. Kolumbijske oblasti smo redno pozivali naj zagotovijo ustrezna sredstva za uspešno izvajanje prava pravičnosti in miru. Svet prav tako neprestano ponavlja svoje pozive nezakonitim oboroženim skupinam naj spustijo vse svoje zapornike, končajo nasilje in spoštujejo človekove pravice. EU bo nadaljevala svoje redne razprave s kolumbijskimi oblastmi in bo še naprej podpirala proces razoroževanja, pravice in miru.

Prezgodaj je razmišljati o pristopu nove administracije ZDA do Latinske Amerike. Vendar pa sta vzpodbudni tudi zgodnji objavi o umiku omejitev na družinske in druge obiske kot tudi na prenos denarja v zvezi s Kubo. Te spremembe so jasen odziv na zahteve Kubancev tako na otoku kot tudi v ZDA. Ti ukrepi so v skladu s pristopom EU, kot je določen v Skupnem stališču iz leta 1996. Svet z ZDA namerava ohranjati redni dialog o Latinski Ameriki.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Athanasios Pafilis (H-0033/09)**Zadeva: Uporaba belih fosfornih bomb v Gazi s strani izraelske vojske**

V svojih napadih na Palestince v Gazi izraelska vlada uporablja bele fosforne bombe, ki so posebno nevarne in so že povzročile izredno resne opekline in poškodbe vitalnih organov stotine malih otrok in palestinskih civilistov na splošno. Pred nekaj dnevi je vodja ZN v Gazi poročal, da je izraelska vojska s takšnimi bombami zadela tudi tamkajšnji sedež ZN. Kot je dobro znano, je uporaba takšnih bomb na poseljenih območjih prepovedana po ženevski Konvenciji o konvencionalnem orožju iz leta 1980.

Ali Svet uporabo takšnega orožja s strani Izraela obsoja? Ali meni, da je njihova uporaba vojni zločin in ali bo sprejel ukrepe za preprečitev njihove nadaljnje uporabe?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet se pridružuje poslancu v njegovi skrbi glede položaja v Gazi. Globoko obžalujemo trpljenje, ki ga je ta spor povzročil civilnemu prebivalstvu.

EU ponavlja svojo zavezanost obsežnemu in regijskemu pristopu za rešitev izraelsko-arabskega spora.

26. januarja je Svet pozval vse strani v sporu k popolnemu spoštovanju človekovih pravic in upoštevanju njihovih obveznosti po mednarodnem humanitarnem pravu. Svet je prav tako izjavil, da bo podrobno spremljal preiskave domnevnih kršitev mednarodnega humanitarnega prava in si je v zvezi s tem pozorno zabeležil izjavo generalnega sekretarja ZN, Ban Ki-Moona, Varnostnemu svetu z dne 21. januarja.

15. januarja je predsedstvo obsodilo obstreljevanje stavbe UNRWA v Gazi s strani izraelskega topništva in zahtevalo, da Izrael sprejme ukrepe za preprečevanje morebitnih ponovitev tega napada na civilne ali humanitarne tarče.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložil Ryszard Czarnecki (H-0035/09)**Zadeva: Obeti za mir ne Bližnjem vzhodu**

Kakšne obete za mir na Bližnjem vzhodu ima Svet v luči nedavnih dogodkov v regiji?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je prepričan, da morata sedaj položaj v Gazi obe strani izboljšati z izvajanjem Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1860, kar pomeni predvsem prost in neoviran prehod humanitarnih pomoči v Gazo in znotraj nje. Potrebno je trajno premirje, ki mora temeljiti na mehanizmu, ki upošteva varnostne potrebe Izraela, s preprečevanjem tihotapljenja orožja na eni strani in omogočanjem ponovne gradnje in gospodarskega razvoja v Gazi z odprtjem mejnih prehodov na drugi strani.

Vendar pa Svet verjame, da je treba na krizo v Gazi gledati v širšem okviru. Na podlagi obstoječih političnih smeri, kot je podrobneje razloženo v sklepih Sveta, se Svet zavzema za aktivno politiko v podporo tako obravnavanja nujnih izzivov v posledicah vojne v Gazi kot tudi srednjeročnih ukrepov, ki so potrebni za obnovo možnosti miru v regiji. V tem oziru Svet verjame, da sta notranji palestinski dialog in nadaljevanje mirovnega procesa temeljna elementa.

Palestinska oblast se je izkazala za zanesljivega in učinkovitega partnerja, ki preprečuje nadaljevanje stopnjevanje položaja na Zahodnem bregu. Svet močno spodbuja notranje palestinsko spravo za predsednikom Mahmoudom Abbasom, ki je ključnega pomena za mir, stabilnost in razvoj in podpira medijska prizadevanja Egipta in Arabske lige.

Svet je prepričan, da je mogoče mir v regiji doseči le z izvedbo mirovnega procesa, ki vodi v neodvisno, demokratično, sosedno palestinsko državo, ki je sposobna preživeti, na Zahodnem bregu in Gazo, ki z Izraelom živita druga ob drugi v miru in varnosti. Za ohranjanje te perspektive Svet ponavlja poziv obema stranema, da upoštevata svoje obveznosti po Načrtu. EU, ki meni, da je arabska mirovna pobuda trdna in primerna podlaga za obsežno rešitev izraelsko arabskega spora, je za ta namen predana delu s Kvartetom, novi administraciji ZDA in arabskim partnerjem. Svet pozdravlja takojšnje imenovanje in zaposlitev novega posebnega odposlanca ZDA za Bližnji vzhod, Mitchella, v regiji in je pripravljen tesno sodelovati z njim.

*
* *

Vprašanje št. 32 predložil Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Zadeva: Težave Grkov, ki živijo v Palestini

Palestinsko združenje grških žensk poroča, da Grki, ki živijo na tem območju, prav tako živijo pod enako nehumanimi pogoji, ki jih vsiljuje izraelska okupatorska vojska kot ostali Palestinci. Predvsem izraelske oblasti uničujejo grške potne liste tako, da jih ožigosajo z izraelskimi štampljkami in njihovo palestinsko identifikacijsko številko. Ta praksa jim v osnovi prepoveduje zapustiti letališče Tel Aviva in jih prisili, da potujejo preko Jordanskega letališča, vrednost grškega potnega lista se zmanjša na vlogo vize. Drugi državljani držav članic EU se pri potovanju srečujejo s podobnimi težavami.

Ali bo Svet vložil pritožbo Izraelu in zahteval, da preneha s to prakso, ki je sramotno kršenje mednarodnega prava, da bi zaščitil pravice grških državljanov?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgju februarja 2009 ni bil predložen v ustni obliki.

Sporno vprašanje, ki ga je izpostavil poslanec, je prvenstveno odgovornost posameznih držav članic.

*
* *

VPRAŠANJA ZA KOMISIJO

Vprašanje št. 42 predložil Eoin Ryan (H-1054/08)

Zadeva: Čezatlantski odnosi

Kakšne pobude bo sprejela Evropska komisija za spodbujanje odnosov med EU in ZDA v luči nedavne inavguracije predsednika ZDA, Baracka Obame, 20. januarja? Za katera sorodna politična področja se bo Evropska komisija zavzemala v prihodnjih mesecih?

Odgovor

(EN) Komisija je toplo čestitala predsedniku Obami za njegovo inavguracijo. Komisija pozdravlja njegove začetne poteze za zaprtje taborišča v Guantanamo, okrepitev zavzemanja ZDA v mirovnem procesu za Bližnji vzhod in pomoč islamskemu svetu.

Obnovitev svetovnega gospodarstva bo glavna prednostna naloga v prihajajočih mesecih. Komisija mora poskrbeti, da se bosta politiki EU in ZDA medsebojno krepili in povečati čezatlantsko gospodarstvo z nadaljevanjem in izboljšanjem Transatlantskega ekonomskega sveta. Komisija bi morala sodelovati v boju proti ponovnemu oživljanju protekcionističnih glasov. Komisija želi tesno sodelovati z ZDA na področju spreminjanja ozračja, predvsem v zvezi s hitro rastočim gospodarstvom, in doseči resničen napredek pri večstranskih pogajanjih pred koncem leta 2009.

Komisarka za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko je pisala državni sekretarki gospe Clinton in navedla stališča Komisije glede takojšnjih prednostnih nalog za zunanje odnose: trajnostno premirje v Gazi, potreba po obravnavanju državne gradnje v Afganistanu v njegovem regionalnem okviru in kako spodbujati stabilnost v vzhodni sosesčini EU. Komisija mora prav tako spodbujati, skupaj, pravično strukturo mednarodnega sodelovanja, ki vključuje nastajajoče oblasti.

Prizadevanja za vzpostavitev nove podlage za odnose med EU in ZDA se bodo krepila prodi naslednjemu vrhu EU-ZDA sredi leta 2009. Ko bo Komisija vzpostavila dober dialog z novimi kolegi v ZDA o prednostnih vprašanjih, bo Komisija prav tako preverila, ali je treba posodobiti tudi institucionalni okvir odnosov med EU in ZDA - Nova transatlantska agenda z leta 1995 –, da bi bolje služila skupnim ciljem.

EU bo morala spoštovati pričakovanja ZDA tako, da bo dokazala, da je lahko EU učinkovit partner. EU mora govoriti soglasno. V tem okviru bi hiter začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe močno okrepil transatlantske odnose.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Jim Higgins (H-1060/08)

Zadeva: Nadgradnja odnosov s Palestino

Ali lahko Komisija pove, če je z njo stopila v stik irska vlada v zvezi s prizadevanji za zagotavljanje nadgradnje odnosov s palestinskimi oblastmi in ali Komisija ta predlog podpira z vidika potrebe po podpori razvoja palestinske države in njenih ljudi.

Odgovor

(EN) Komisiji in zunanjim ministrom EU so decembra pristopili irski kolegi z zahtevo po okrepitevi odnosov Komisije s palestinskimi oblastmi.

Lani je Komisija ustvarila 4 nove pododbore s palestinskimi oblastmi, da bi institucionalizirala dialog na naslednjih področjih:

1. gospodarske in finančne zadeve, trgovina, carinske zadeve
2. socialne zadeve
3. energija, okolje, promet, znanost in tehnologija
4. človekove pravice, dobro upravljanje in pravna država.

Komisija je decembra 2008 organizirala prvi pododbor (o človekovih pravicah, dobrem upravljanju in pravni državi) s palestinskimi oblastmi.

Poleg tega je lani decembra Svet poleg obstoječega političnega dialoga na ministrski ravni prvič organiziral prvi politični dialog na ravni visokih uradnikov.

To so pomembni prvi koraki proti globljim dvostranskim odnosom. Kažejo zavezanost obeh strani za raziskovanje različnih poti proti doseganju globljih in širših dvostranskih odnosov v luči skupnih prizadevanj, usmerjenih v ustvarjanje palestinske države.

V vsakem primeru Skupni akcijski načrt Komisije in palestinskih oblasti zagotavlja mnogo možnosti za okrepljeno sodelovanje. Komisija je pripravljena pospešiti svoje izvajanje z uporabo ravno ustanovljenih pododborov.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil John Bowis (H-1061/08)

Zadeva: Prepoved kasetnih bomb

Komisija se najbrž zaveda strašanske narave kasetnih bomb, nenazadnje nevarnosti, ki jo predstavljajo za otroke, ki jih pobirajo, ker misijo, da so barvne žoge.

Ali lahko Komisija potrdi, da je šest držav članic 3. decembra odklonilo podpis Oselske konvencije proti uporabi kasetnih bomb, in ali bo pisala tem vladam ter jim obrazložila nevarnosti takšnega orožja ter jih pozvala naj podpišejo?

Odgovor

(EN) Komisija je pozdravila začetek podpisovanja mednarodne konvencije o kasetnih bombah s strani držav članic Združenih narodov (UN) v Oslu, 3. decembra 2008. Predvsem je pohvalila takojšnjo privrženost 95

držav članic Združenih narodov od 193 in hitro ratifikacijo štirih držav. To je vsekakor obetajoče in Komisija upa, da bodo vse države, tako tiste, ki kasetne bombe nanje vplivajo, kot tudi uporabnice in proizvajalke tega orožja, čim prej podpisale in ratificirale Konvencijo, da bo lahko brez zamude začela veljati.

Konvencija, ki prepoveduje kasetne bombe, je mejnik proti povečanju varnosti žrtev spopadov na mnogih območjih po svetu. Komisija vidi Konvencijo o kasetnih bompah prvotno kot humanitarni instrument. Hkrati pa Komisija spoznava, da ima takšna konvencija tudi posledice razoroževanja in obrambe za države, območja, na katerih Evropska skupnost in tako Komisija nimajo nobene posebne pristojnosti. Vprašanje podpisa in ratifikacije konvencije je odvisno od držav članic.

V okviru njegovega razvojnega sodelovanja in podpore mora Komisija odigrati pomembno vlogo pri podpiranju učinkovitega izvajanja Konvencije. Komisija namerava nadaljevati svojo obsežno podporo državam in prebivalstvu na vseh območjih eksplozivnih ostankov vojne, ne glede na to ali gre za boj proti učinkom kasetnih bomb, odstranjevanje min, izobraževanje o nevarnosti min ali za programe za pomoč žrtvam.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Bernd Posselt (H-1069/08)

Zadeva: Ukrajina in Moldavija

Kako Komisija vidi razvoj dogodkov glede politike in človekovih pravic v tesno povezanih sosednjih državah, Ukrajini in Republiki Moldaviji, in kakšni bi morali biti naslednji koraki za stabilizacijo teh geostrateško pomembnih držav?

Odgovor

(EN) Komisija podrobno spremlja razvoj dogodkov v zvezi s politiko in človekovimi pravicami v Ukrajini in v Republiki Moldaviji. Spoštovanje človekovih pravic in predvsem temeljnih svoboščin je bistveni element v naših odnosih z obema državama. Komisija se je obsežno ukvarjala s podporo teh zadev preko političnega dialoga in finančnega in tehničnega sodelovanja, vključno s podporo organizacij civilne družbe. Komisija ni oklevala pri izražanju zaskrbljenosti glede področij, kjer je potreben napredek, in je večkrat poudarila, da je poglobljanje odnosov z EU z obema državama odvisno od njihovega napredka pri doseganju mednarodnih obvez človekovih pravic.

Komisija se trenutno pogaja za ambiciozen pridružitveni sporazum z Ukrajino in v kratkem načrtuje začetek pogajanj za nov, razširjen sporazum z Republiko Moldavijo. Oba sporazuma bosta prispevala k blokiranju notranjih reform v teh državah z zavezujočimi sporazumi. Predvsem bosta Komisiji omogočila okrepitev našega nadaljnjega sodelovanja glede vprašanj človekovih pravic. Nadalje predlog vzhodnega partnerstva predvideva večstransko pot, za katero Komisija pričakuje, da bo bistveno prispevala k povečanju stabilnosti v regiji. Na primer, zagotovila bo povečane možnosti za usklajevanje naših prizadevanj glede pridnjesterskega spora in o dvostranskih vprašanjih sporov med Ukrajino in Republiko Moldavijo, kot je označevanje njune skupne meje.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložil Pedro Guerreiro (H-0008/09)

Zadeva: Odnosi med EU in Izraelom

Izrael sedaj že štirideset let okupira palestinska ozemlja na Zahodnem bregu, območje Gaze in vzhodni Jeruzalem, ubija, aretira, zatira, pleni, izkorišča, odreka najbolj zakonite in elementarne pravice in vsiljuje najbolj sramotna ponižanja in nečloveške življenjske pogoje na palestinski narod.

Ali lahko Komisija navede kakšne ukrepe je sprejela za zagotavljanje nujno potrebne humanitarne podpore za Palestince na območju Gaze z vidika obnovitve okrutnih in neupravičenih napadov na Palestince na območju Gaze, strašnih in zločinskih dejanj, ki jih je zakrivila izraelska vojska, in popolnega neupoštevanja mednarodnega prava in človekovih pravic na okupiranih palestinskih ozemljih?

Ali lahko Komisija pojasni zakaj ni prevzela pobude, da bi predlagala prekinitve sporazumov med EU in Izraelom in drugih procesov, ki so usmerjeni v okrepitev teh sporazumov?

Odgovor

(EN) Komisar za razvoj in humanitarne pomoči je prejšnji teden potoval na to območje in v ponedeljek, 26. januarja, je napovedal 32 milijonov EUR nujne pomoči prebivalstvu Gaze, namenjene za hrano, zavetja, zdravje in psihološko podporo.

Že v začetku tega meseca je Komisija zagotovila več kot 10 milijonov EUR zaradi humanitarnega položaja v Gazi. To sodi k več kot 73 milijonom EUR takšne pomoči v letu 2008. Osredotočena je na hrano, nujna popravila zavetij in nadaljno medicinsko podporo. To so vse področja, ki so bila kot prednostna prepoznana v projektu Flash Appeal Agencije Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA), ki se je začel 30. decembra 2008.

Nadalje, kot verjetno veste, Komisija zagotavlja vse gorivo za elektrarno v Gazi. Zaradi boljše koordinacije je Komisija za polni delovni čas zaposlila uradnika v skupnem centru za zvezo, ki ga je ustanovila izraelska vlada za pomoč pri dostavi humanitarne pomoči.

Komisija bo še naprej redno darovala agenciji UNRWA. Letos bo Komisija ponovno zagotovila predčasni prispevek 66 milijonov EUR splošnemu skladu agencije in bo zgornjim zneskom dodala še humanitarne pomoči in pomoč v obliki hrane, če bo primerno.

V prihajajočih tednih bo Komisija pozvana k prispevanju prizadevanjem za pomoč v izrednih razmerah in kasneje tudi za obnovo Gaze. V tem oziru Komisija pričakuje, da se bo konferenca mednarodnih darovalcev, ki je predvidoma načrtovana 28. februarja v Egiptu, osredotočila na najnujnejše potrebe prebivalstva. Komisija namerava igrati pomembno vlogo v celotnem procesu.

Glede vašega drugega vprašanja o morebitni prekinitvi pridružitvenega sporazuma z Izraelom, se Komisija zaveda razočaranja tistih, ki menijo, da so se stvari predvsem v zadnjem letu še poslabšale. Vendar pa Komisija v ravnotežje presoja (kar odraža stališča srečanja zunanjih ministrov EU v Svetu za zunanje zadeve), da bi se zaradi ukrepov, kot je prekinitev pridružitvenega sporazuma, izraelske oblasti še manj odzivale na prizadevanja mednarodne skupnosti za spodbujanje trajnega dogovora.

V zvezi s procesom nadgradnje je Komisija vedno navajala, da na to vpliva razvoj dogodkov na tleh. Trenutno je Komisija popolnoma posvečena drugi prednostni nalogi, to je položaju v Gazi, predvsem po začasnem premirju 18. januarja. Prebivalstvo v Gazi ima osnovne potrebe, za katere bo morala Komisija takoj poskrbeti.

Komisija zato meni, da ni primeren čas za reševanje tega vprašanja in ga bo ponovno obravnavala, ko bodo to dovoljevale okoliščine.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložil Jens Holm (H-0009/09)**Zadeva: Prekinitev sporazuma z Izraelom**

Med božičnimi prazniki je Izrael začel z operacijo Cast Lead. V času pisanja je bilo ubitih 900 Palestincev in na tisoče ranjenih. Člen 2 sporazuma o sodelovanju med EU in Izraelom zahteva spoštovanje človekovih pravic. Bolj očitno kot kdajkoli prej je, da je Izrael to določbo kršil. Oktobra 2005 je EU prekinila sporazum o sodelovanju z Uzbekistanom s sklicevanjem na člen 2.

Ali je Komisija pripravljena uveljavljati zahtevo za človekove pravice v trgovinskem sporazumu z Izraelom in sporazum preklicati? Kateri drugi ukrepi so načrtovani, da se Izrael prepriča k prenehanju nasilja?

Odgovor

(EN) Spoštovanje človekovih pravic je ena od osnovnih vrednot Evropske unije in je bistveni element zunanje politike EU. Posledično Komisija pripisuje velik pomen zaščiti človekovih pravic v svojih odnosih z Izraelom.

Na svojih sestankih z izraelskimi oblastmi Komisija izraža svoje skrb glede položaja človekovih pravic Palestincev, predvsem v Gazi, in še naprej opominja Izrael o njegovih obveznostih po mednarodnem humanitarnem pravu.

Vendar pa je v ravnotežje presoja Komisije (ki odraža stališča srečanja zunanjih ministrov EU v Svetu za zunanje zadeve), da bi se zaradi ukrepov kot je prekinitev pridružitvenega sporazuma izraelske oblasti še manj odzivale na prizadevanja mednarodne skupnosti za spodbujanje trajnega dogovora.

Glede na povedano Komisija podrobno spremlja raziskave o ravnanju obeh strani med nedavnim sporom, ki se trenutno izvajajo.

Kot odgovor na izbruh krize v Gazi so imeli zunanji ministri EU 30. decembra v Parizu nujno zasedanje, da bi razvili predloge – Pariško deklaracijo – za končanje spora. Takoj po srečanju Sveta je lokalna trojka EU šla na območje s ciljem dosege takojšnje prekinitve sovražnosti.

Od začetka krize in po navodilih komisarke za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko je Komisija vse svoje stike in razprave z Izraelom osredotočila na najboljši način reševanja krize. Sestanki v zvezi z drugimi temami so bili dejansko začasno zaustavljeni zaradi prednosti, ki jo je dobilo vprašanje Gaze. To je bilo pojasnjeno izraelskim oblastem, ki so razumele, da ima Gaza v tem trenutku prednost pred vsemi drugimi zadevami.

Po vzpostavitvi trenutnega premirja si sedaj Komisija prizadeva, da bi to premirje postalo trajno. Istočasno pa Komisija prispeva k izboljšanju humanitarnega položaja palestinskega prebivalstva in omogoča obratovanje elektrarne v Gazi, vendar neuspešno.

Prejšnji teden se je Svet za splošne zadeve in zunanje odnose odločil, da razvije delovni načrt EU. Ta se bo najprej in predvsem osredotočal na takojšnjo humanitarno pomoč prebivalstvu Gaze in bo vključeval podporo preprečevanju nedovoljenega prometa z orožjem in strelivom, trajno ponovno odprtje mejnih prehodov, obnovo in nadaljevanje mirovnega procesa.

Prednostna naloga Komisije v odnosih z Izraelom trenutno ostaja Gaza in predvsem vprašanja dostopa in zagotavljanja humanitarne pomoči. Kolikor je to pomembno, je bistven dialog z Izraelom.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Zadeva: Ustvarjenje preiskovalne komisije EU za raziskovanje kršenja humanitarnega prava s strani Izraela v Gazi

Svet Združenih narodov za človekove pravice se je odločil poslati misijo za ugotavljanje dejstev, da bi raziskala kršenje mednarodnega humanitarnega prava s strani okupacijske sile, Izraela, proti palestinskemu prebivalstvu med nedavno vojno v Gazi.

Ali Komisija namerava predlagati naj Evropska unija ustanovi misijo za ugotavljanje dejstev, da bi raziskala kršenje mednarodnega humanitarnega prava na ozemlju Gaze med vojno, ki se je začela 27. decembra 2008?

Odgovor

(EN) Več mednarodnih aktivnih udeležencev in skupin civilnih družb je pozvalo k celotni mednarodni raziskavi dogodkov, ki kažejo neskladnost z mednarodnim humanitarnim pravom (npr. Bombardiranje šol in objektov Združenih narodov (ZN), uporaba belih fosfornih bomb na gosto naseljenih območjih).

Generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Moon je oznanil, da nameravajo ZN v kratkem nadaljevati s takšno raziskavo. Izrael je prav tako sprožil svoje raziskave in čakamo na rezultate. Predsednik vlade Ehud Olmert je sestavil posebno skupino, ki bo obravnavala mednarodne tožbe proti izraelskim uradnikom med operacijo Cast Lead.

Prejšnji ponedeljek je Svet za zunanje zadeve zaključil, da bo EU „pozorno spremljala raziskave domnevnih kršitev mednarodnega humanitarnega prava“.

Komisija meni, da je treba te izredno resne trditve Mednarodnega odbora Rdečega križa in drugih glede ravnanja obeh strani med tem sporom ustrezno raziskati. Tako pomembna nepristranska raziskava bi morala preveriti zagrešene kršitve in obnoviti nadvlado mednarodnega prava.

*
* *

Vprašanje št. 49 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0031/09)**Zadeva: Strategija EU v Latinski Ameriki**

Evropska unija in Latinska Amerika sta v strateškem partnerstvu od prvega vrha dveh regij v Rio de Janeiro (Brazilija) leta 1999.

Kakšni so glavni cilji, ki jih mora Komisija v zelo bližnji prihodnosti in na daljši rok doseči v regiji, predvsem z vidika odnosov EU z državami kot sta Venezuela in Kuba?

Kaj predlaga Svet za pomoč kolumbijski vladi v njenih prizadevanjih za zagotovitev osvoboditve talcev, ki jih zadržujejo gverilci FARC, in pri procesu vzpostavljanja miru in sprave?

Ali Komisija predvideva spremembe v strategiji EU v Latinski Ameriki, ko bo svojo funkcijo prevzel novo izvoljeni predsednik Združenih držav, Barack Obama?

Odgovor

(EN) 1. Strateško partnerstvo med EU, Latinsko Ameriko in Karibi – ki bo letos praznovalo 10. obletnico – je sklenjeno z naslednjimi cilji: intenzivni politični dialog, okrepitev demokratičnega upravljanja in spoštovanje človekovih pravic, podpora procesa integracij z ustanovitvijo mreže pridružitvenih sporazumov in obsežno sodelovanje za zmanjšanje revščine, družbenih neenakosti in izboljšanje ravni izobrazbe.

Ti cilji se neprestano prilagajajo novim razvojem dogodkov in svetovnim izzivom, kot je vpliv trenutne finančne in gospodarske krize, nujna potreba po reševanju sprememb ozračja in obravnavanje energetske varnosti.

Komisija bo za obravnavanje teh vprašanj izkoristila bližajoča se srečanja, kot je ministrsko srečanje med Evropsko unijo in Skupino Rio maja 2009 v Pragi, in priprave za naslednji vrh Latinske Amerike, Karibov in EU (leta 2010 v Španiji).

Glede Venezuele je naš namen okrepiti odnose in vzpostaviti bolj reden, odprt, konstruktiven in strukturiran dialog na področjih skupnega interesa preko razvoja gospodarskega dialoga in dvostranskega sodelovanja (40 milijonov EUR za leto 2007-20013 je namenjenih dveh prednostnim nalogam: modernizaciji venezuelske države in povečanje raznolikosti njenega gospodarstva.)

Kar zadeva Kubo, po sklepih Sveta iz leta 2008 se je razvoj sodelovanja med ES in Kubo zopet začel. Sodelovanje ES bo kratkoročno na ad hoc podlagi in vodeno preko agencij ZN in evropskih in lokalnih nevladnih organizacij. Eden glavnih ciljev tega sodelovanja bo podpora prizadevanj za obnovo po orkanih v letu 2008.

Kuba je edina država v Latinski Ameriki in na Karibih, s katero EU nima pogodbenega okvira. Komisija upa, da bo srednjeročno mogoče normalizirati odnose s Kubo.

2. Komisija kolumbijski vladi ponuja vso možno pomoč in solidarnost v svojih prizadevanjih za zagotovitev osvoboditve talcev, ki jih zadržuje FARC. Vendar pa se je kolumbijska vlada glede na pretekle izkušnje odločila, da bo ob tej priložnosti omejila vpletenost drugih držav ali vatikanskih institucij, in Komisija mora to odločitev spoštovati.

Glede procesa vzpostavljanja miru Komisija 70 % svoje pomoči (več kot 160 milijonov EUR) namenja posebej za vzpostavljanje miru, za alternativni in trajnostni razvoj in za boj proti drogam. Nadalje, 20 % te pomoči bo osredotočene na izvajanje pravne države v Kolumbiji preko pravosodnih ustanov in med drugim s spodbujanjem človekovih pravic. Nedvomno ostaja vzpostavljanje miru in stabilnosti naš prednostni cilj v Kolumbiji.

3. Komisija glede latinsko-ameriških vprašanj ohranja dobre in tekoče stike z administracijo ZDA. Imamo redni politični dialog (dvakrat letno) na ravni visokih uradnikov trojke z ZDA, pri tem pa se ukvarjamo izrecno z Latinsko Ameriko in s Karibi. Prepričani smo, da bomo nadaljevali ta konstruktivni dialog in sodelovanje z novo administracijo Obame.

Predsednik Obama še ni podal vsebinskih izjav o nadaljnjem odnosu z Latinsko Ameriko. A prvi znaki so pozitivni, kakor je bilo razvidno iz srečanja, ki ga je imel pred nekaj tedni kot novoizvoljeni predsednik, s predsednikom Calderonom iz Mehike. Počakati moramo, da bomo izvedeli več o strategiji predsednika Obame in o njegovem delu v regiji. Možno področje, kjer bi lahko poskušali doseči povečano sodelovanje med ZDA, EU in Latinsko Ameriko, bi lahko bil boj proti drogam in organiziranemu kriminalu.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložila Mairead McGuinness (H-1047/08)**Zadeva: Socialni napredek in zaščita pravic delavcev**

V sklepih s srečanja Evropskega sveta decembra 2008 je bila vključena izjava v zvezi s skrbmi Ircev glede Lizbonske pogodbe, kakor jo je navedel predsednik irske vlade, Brian Cowen. Ali lahko Komisija pojasni, kako si razlaga Unija namerava s pripisovanjem „velike važnosti socialnemu napredku in zaščiti pravic delavcev“? Ali lahko Komisija podrobno razloži delo, ki ga je do danes opravila v zvezi s tem vprašanjem, in svoje prihodnje načrte glede teh zadev? Ali Komisija verjame, da bo trenutni gospodarski položaj otežil zaščito in okrepitev socialnega napredka in zaščito pravic delavcev, zaradi njega pa bo to tudi nujnejše?

Odgovor

(FR) Socialni napredek in zaščita pravic delavcev sta cilja, ki sta bila pri razvoju Evropske unije vedno v središču. Zato so se v Lizbonskih pogodbi politike, ki jih vsebujejo obstoječe pogodbe o socialnih zadevah in zaščiti pravic delavcev, okrepile in v besedilu je zelo enostavno prepoznati odločilno vlogo socialnih partnerjev.

Očitno kontekst, v katerem se razvijamo, določa ukrepe, ki so potrebni za zagotavljanje teh ciljev. Zato so temeljni razvoji dogodkov v naši družbi, kot je globalizacija, razvoj novih tehnologij, demografske spremembe in podnebne spremembe spremenile naravo socialnih vprašanj. Te spremembe so Evropsko unijo spodbudile k pripravi Lizbonske strategije, prilagoditvi zakonodaje, vzpostavitvi Evropskega socialnega sklada (ESS) ali Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (EGF), razvoju odprte metode usklajevanja (OMC) za nadaljnje zagotavljanje ustreznega vzdrževanja socialnih vrednot Evropske unije in hkrati za prilagoditev naših instrumentov na dinamičen način.

Nadalje je julija 2008 Komisija predstavila svojo prenovljeno socialno agendo, da bi prilagodila in okrepila naš evropski socialni model glede na vse te spremembe.

Vsi morajo dobiti enake možnosti za uspeh v življenju preko dostopa do izobrazbe, zdravstvenih in socialnih storitev, sprejeti ukrepe za podporo ljudem, ki so najbolj prikrajšani, na podlagi solidarnosti spodbujati socialni dialog preko revidirane direktive o evropskih svetih delavcev in izboljšati zaščito pravic začasnih delavcev.

Danes na celo Evropo vpliva gospodarska kriza, ki je Unijo privedla do sprejemanja izrednih ukrepov z načrtom za oživitev gospodarstva, ki jasno kaže pomembnost, ki jo pripisuje zaščiti ene najosnovnejših pravic delavcev, ki je dostop do zaposlitve. Nadalje, Komisija je predlagala razširitev področja in povečanje prožnosti meril za upravičenost do sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji za omogočanje učinkovitejše pomoči delavcem, ki jih je prizadela kriza. Na tej stopnji in zunaj teh finančnih ukrepov, je jasno postalo nujno dokončati tekoče reforme v zvezi s prožno varnostjo, dejavnim vključevanjem in pokojninskim zavarovanjem.

Ta okvir krize zato le krepi Komisijo pri njenem uresničevanju socialnega napredka kot tudi zaščite pravic delavcev.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložila Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)**Zadeva: Diskriminacija v korist posebnim skupinam**

Ali Komisija verjame, da evropska zakonodaja dovoljuje pozitivno diskriminacijo za izravnavo neugodnih pogojev za ženske, mlade, starejše, invalide, kronične bolnike in člane enostarševskih in velikih družin? Ali lahko pozitivna diskriminacija, ki je v korist zgornjim kategorijam v sistemih socialnega varstva poravna neizmerljive ponudbe del?

Odgovor

(FR) Komisija želi najprej poudariti, da evropska zakonodaja glede spodbujevalnih ukrepov za ženske ⁽⁸⁾, ostarele in invalide ⁽⁹⁾ določa, da morajo države članice sprejeti ukrepe, ki zagotavljajo posebne prednosti, namenjene zagotavljanju enakosti med to skupino ljudi in drugimi delavci.

Po drugi stani pa zakonodaja Skupnosti nima posebnih določb v zvezi z spodbujevalnimi ukrepi za mlade, kronično bolne, člane enostarševskih družin in velikih družin, ker za to ni pravne podlage.

Končno pa želi Komisija poudariti, da morajo države članice, kjer zakonodaja določa spodbujevalne ukrepe, določiti ustrezne postopke. Kljub temu pa je Sodišče Evropskih skupnost določilo posebne pogoje za sprejetje spodbujevalnih ukrepov za ženske:

- zadevna skupina mora biti podpovprečno zastopana v določenem sektorju zaposlovanja;
- sprejeti ukrep mora izboljšati obstoječi položaj;
- sprejeti ukrep mora biti sorazmeren z nameravanim ciljem.

V vsakem primeru je Sodišče Evropskih skupnosti ugotovilo, da posledica takšnih spodbujevalnih ukrepov ne more biti takšna, da ženske dobijo prednost samodejno in brezpogojno.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Claude Moraes (H-1065/08)

Zadeva: Raznovrstna diskriminacija

Ob upoštevanju priporočil iz poročila Evropske komisije iz leta 2007 „Spopadanje z raznovrstno diskriminacijo - prakse, politike in zakoni“, da bi bilo treba raznovrstno diskriminacijo izrecno prepovedati, zakaj ni izrecne prepovedi raznovrstne diskriminacije v osnutku Direktive o enakosti (COM(2008)0426) in zakaj je raznovrstna diskriminacija omenjena samo enkrat (v zvezi z ženskami) v preambuli (t.j. št. 13)?

Odgovor

(EN) Osutek poročila, ki ga omenja poslanec, je na zahtevo Komisije pripravil danski Center za človekove pravice.

Komisija meni, da je raznovrstna diskriminacija družbena realnost, ki bi jo bilo treba obravnavati na primeren način. Vendar pa telo predloga za Direktivo, ki izvaja načelo enakega obravnavanja med osebami ne glede na njihovo vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost ⁽¹⁰⁾, ki ga je Komisija sprejela 2. julija 2008, ne vsebuje posebne določbe, ki bi prepovedovala raznovrstno diskriminacijo.

Za to sta dva razloga. Najprej, predlog se nanaša na diskriminacijo na podlagi religije ali prepričanja, invalidnosti, starosti in spolne usmerjenosti. Uvedbo klavzule o raznovrstni diskriminaciji iz drugih razlogov (kot je spol ali rasni ali etnični izvor) bi bilo mogoče rayumeti kot prekoračenje obsega Direktive. Alternativno se potem, če bi raznovrstna diskriminacija zadevala le štiri vzroke za diskriminacijo, ki jo pokriva osutek Direktive, ne bi obravnavale takšne pomembne oblike raznovrstne diskriminacije, kot so tiste, ki vključujejo spol ali rasni ali etnični izvor. Drugič, Komisija je, ko je pripravljala zgornji predlog, menila, da je treba to temo podrobneje predelati.

Komisija je zato predlagala, da bi morala vladna skupina strokovnjakov za nediskriminacijo, ki je bila sestavljena nedavno, obravnavati vprašanje raznovrstne diskriminacije. Naloge skupine, ki je bila ustanovljena z Odločbo Komisije z dne 2. julija 2008 ⁽¹¹⁾, so:

⁽⁸⁾ Direktiva 2002/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 76/207/EGS o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev.

⁽⁹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu.

⁽¹⁰⁾ COM(2008) 426 konč.

⁽¹¹⁾ C(2008) 3261 konč.

tiste iz Direktive 89/391/EGS in njenih posebnih direktiv – pravno zavezujoče. Te direktive morajo države članice prenesti in izvajati v svojih nacionalnih pravnih sistemih.

Posledično kakršna koli znižanja standardov na področju zdravja in varnosti za delavce na delovnih mestih ne bi pod nobenimi pogoji smele teh standardov znižati pod najmanjšo raven, ki jo zahtevajo direktive Skupnosti.

Nadalje, Komisija in Evropska agencija za varnost in zdravje pri delu (Bilbao) si neprestano prizadevata, tudi v tem času gospodarske krize, da bi delodajalce seznanili z dejstvom, da v gospodarskem smislu podjetja, ki vlagajo v zdravje in varnosti svojih delavcev, dosegajo izmreljive rezultate: znižanje stroškov zaradi odsotnosti, povečanje motivacije delavcev in izboljšana produktivnost in poslovna konkurenčnost.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Olle Schmidt (H-0005/09)

Zadeva: Dostop evropskih državljanov do sistemov socialne varnosti.

Delavci iz regije Öresund na Švedskem se pogosto redno vozijo na delo čez mejo med Dansko in Švedsko. V Švedskih medijih se pojavljajo poročila (npr. Sydsvenskan z dne 22. novembra 2008 in 2. januarja 2009) o švedskih delavcih, ki so doživeli nesreče in niso prejeli nadomestila plače za odsotnost z dela od svojih danskih delodajalcev ali od danskih oblasti kljub dejstvu, da bi moral po pravilih EU veljati sistem socialne varnosti države, v kateri delajo.

Kaj namerava Komisija narediti, da bi evropskim državljanom, ki delajo v državi, ki ni njihova matična država, zagotovila dostop do sistema socialne varnosti?

Odgovor

(EN) Komisija poslanca opozarja na določbe Skupnosti glede uskladitve sistemov socialne varnosti, kakršne vsebuje Uredbi (EGS) št. 1408/71 in 574/72. V skladu s temi določbami bi bila oseba, ki je le zaposlena na Danskem, a živi na Švedskem, navadno upravičena do socialnovarstvenih dajatev na Danskem pod enakimi pogoji kot osebe, ki so zaposlene in živijo v tej državi. Delavec, ki potuje na delo čez mejo, bi bil upravičen do prejema dajatev za bolezen v naravi tako na Danskem kot na Švedskem, kakor sam/sama izbere. Vendar pa bi bila obveznost plačila gotovinskih dajatev za bolezen, ki prav tako pokriva nadomestilo plače za odsotnost z dela (ma primer v primeru nesreče, ki se zgodi, ko delavec potuje), na strani danskega sistema socialne varnosti. Posledično bi bil delodajalec odgovoren za plačilo nadomestila plače za odsotnost delavcu, čeprav ta živi na Švedskem.

Po informacijah Komisije se način kako Danska uporablja predpise o usklajevanju očitno ne sklada z zakonodajo Skupnosti. Ta zadeva je vzbudila pozornost Švedskih oblasti, ki so svojim danskim kolegom pisale z namenom, da bi rešile zadevo.

Z vidika tega razvoja dogodkov je Komisija prepričana, da bo zadeva rešena na način, ki je v skladu z zakonodajo Skupnosti.

Službe Komisije bodo stopile v stik z danskimi in švedskimi oblastmi, da bi dobile informacije o izidu njunega sodelovanja in bodo o rezultatu neposredno obvestila poslanca.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložila Kathy Sinnott (H-0016/09)

Zadeva: En milijon za invalidnost (1million4disability)

Kampanja En milijon za invalidnost je v obdobju osmih mesecev do konca septembra 2007 zbrala več kot 1,3 milijonov podpisov po EU. Na zaključni slovesnosti 4. oktobra 2007, katere se je udeležilo stotine invalidnih ljudi in njihovih podpornikov, so bili podpisi osebno dostavljeni predsedniku Parlamenta in Komisiji preko podpredsednice Margot Wallström.

Na obravnavi Odbora za ustavne zadeve na pobudo državljanov sem septembra 2008 zgrožena ugotovila, da je bila peticija En milijon za invalidnosti v kleti Evropske komisije in še, da je Komisija stopila v stik z EDF in jim ponudila, da jim peticijo vrne, saj se je na njej le nabiral prah.

Kdaj lahko pričakujemo, da bo Komisija obravnavala peticijo En milijon za invalidnost in se odzvala na njen poziv za priznavanje pravic invalidov in zakonodaje, ki bo prilagojena invalidnosti?

Odgovor

(EN) Komisija je predana krepitvi udeleževanja državljanov pri procesu odločanja in veliko vrednost pripisuje mnenju civilne družbe.

Podpredsednica Margot Wallström je bila 4. oktobra 2007 prisotna na zaključni slovesnosti kampanje „En milijon za invalidnost“ in 23. januarja je predsednik Barroso osebno potrdil prejem 1.294.497 podpisov, ki so bili Komisiji dostavljeni 22. novembra 2007. Slednji so shranjeni v prostorih Komisije.

Lizbonska pogodba, ki določa, da „najmanj milijon državljanov Unije iz večjega števila držav članic lahko s svojo pobudo Evropsko komisijo pozove, da v okviru svojih pristojnosti predloži ustrezen predlog v zadevah, za katere državljani menijo, da je za izvajanje Pogodb treba sprejeti pravni akt Unije“, še ni veljavna. Kljub temu je bila kampanja „En milijon za invalidnost“ pomembna in zelo cenjena pobuda državljanov, ki jo je Komisija upoštevala, ko je julija 2008 pripravljala osnutek predloga za Direktivo⁽¹²⁾, o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb zunaj zaposlitve za razširitev obsega zaščite proti diskriminaciji.

Predlagana direktiva in predvsem njen člen 4 vsebujeta posebne določbe glede enakega obravnavanja oseb ne glede na invalidnost, ki zagotavlja stopnjo zaščite, enake tisti, ki bi jo nudila direktiva z eno osnovo v zvezi z invalidnostjo. Sedaj sta za prenos tega predloga Komisije v zakonodajo odgovorni dve veji zakonodajne oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložil Proinsias De Rossa (H-0032/09)

Zadeva: Prenos Direktive o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca s strani Irske

Glede na moja pisna vprašanja E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 in E-4898/06 v zvezi s prenosom in izvajanjem Direktive o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca in glede na Poročilo o izvajanju Direktive 80/987/EGS⁽¹³⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES⁽¹⁴⁾ o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca, in sodbe Sodišča Evropskih skupnosti z dne 25. januarja 2007 v zadevi C-278/05 (Carol Marilyn Robins in drugi proti državnemu sekretarju za delo in pokojnine [Secretary of State for Work and Pensions]), ali bi lahko Komisija opisala korespondenco, ki jo je imela z irskimi oblastmi glede morebitnih kršitev direktive s strani Irske, predvsem v zvezi s členom 8, in irski odziv?

Kakšne ukrepe je sprejela Komisija, če je prišla do zaključka, da Irska krši to zakonodajo, predvsem v zvezi s členom 8 v luči zgornje sodbe Sodišča Evropskih skupnosti?

Odgovor

(EN) Leta 2008 je Komisija objavila delovni dokument služb Komisije o izvajanju člena 8 in sorodnih določb Direktive Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca, ki zadeva dodatna podjetniška ali medpodjetniška pokojninska zavarovanja izven obveznega socialnega zavarovanja⁽¹⁵⁾.

Sklepi kažejo, da je v določenih primerih mogoče sprožiti vprašanja glede obsega, do koder nekateri ukrepi, ki so jih sprejele države članice, zadoščajo zaščiti interesov zaposlenih in upokojencev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca. Zato je potrebno nadaljnje raziskovanje za obravnavanje naslednjih vprašanj:

(12) COM(2008) 426 konč., <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

(13) UL L 283, 28.10.1980, str. 23.

(14) UL L 270, 08.10.2002, str. 10.

(15) SEC(2008) 475.

kako zaščititi zaposlene in upokojene osebe pred tveganji nezadostnega financiranja pokojninskih zavarovanj in do kakšne mere;

kako zagotoviti neplačane prispevke za pokojninska zavarovanja;

kako ravnati v primerih, ko sam delodajalec upravlja dodatno pokojninsko zavarovanje.

Komisija se pripravlja, da bo sprožila študijo, kjer bodo zajete te točke.

Kar zadeva samo Irsko, po težavah družbe Waterford Wedgwood, o katerih je poročal tisk sredi januarja 2009, in tveganosti za pokojnine njenih delavcev, je Komisija od Irske zahtevala nadaljnje informacije o ukrepih, ki jih je sprejela za njihovo zaščito, predvsem glede pokojninskih načrtov z določenimi pravicami. Če bi analiza odgovora pokazala, da ti ukrepi ne zadostujejo zahtevam člena 8 Direktive 2008/94/EC⁽¹⁶⁾ kot jih razlaga Sodišče Evropskih skupnosti, Komisija ne bo oklevala s sprožitvijo postopkov za ugotavljanje kršitev po členu 226 Pogodbe ES.

*
* *

Vprašanje št. 61 predložil Athanasios Pafilis (H-0034/09)

Zadeva: Odprto zastraševanje sindikalistov s strani delodajalcev

Morilski napad s kisline na Konstantino Kounevo, sindikalistko in generalno sekretarko Panatenskega združenja čistilk in hišnega osebja z dne 22. decembra 2008 pomeni vrhunec vrste incidentov, odprtega zastraševanja delodajalcev proti delavcem, ki so člani sindikatov, zahtevajo svoje pravice ali sodelujejo pri stavkah njihovih sindikatov. Zadnji tak incident je doživel Nikos Niklopoulou, zaposleni pri podjetju Jumbo, trgovini z igračami v Variju, ki je bil odpuščen, ker je 10. decembra 2008 sodeloval v splošni stavki, ki se je odvijala na nacionalni ravni.

Ali bo Komisija obsodila te primere zastraševanja delavcev s strani delodajalcev, ki so sedaj vsakdanost na delovnih mestih delavcev in so takšna mesta spremenili v gete, kjer ne veljajo zaščitne določbe zakonodaje o zaposlovanju, a se na vse mogoče načine uveljavlja tiranska volja delodajalcev?

Odgovor

(EN) Komisija meni, da so napadi na sindikaliste v celoti kaznivi in popolnoma nesprejemljivi, ne glede na to, ali so delavci zakoniti ali nezakoniti priseljenci in ali prihajajo iz držav članic ali tretjih držav.

Vsakdo ima pravico do spoštovanja njegove ali njene telesne in mentalne integritete. Nadalje ima vsakdo pravico do svobode združevanja, tudi v sindikalnih zadevah. Obe pravici sta opredeljeni v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (člena 3 in 12).

Svobodo združevanja štiti temeljna konvencija o socialnih pravicah Mednarodne organizacija dela (MOD), ki so jo ratificirale vse države članice in jo morajo spoštovati in uveljavljati.

Načeloma morajo tako nacionalne oblasti sprejeti potrebne ukrepe v svojih državah za boj proti takšnim dejanjem in tiste, ki jih zagrešijo, kaznovati na podlagi veljavnega nacionalnega in mednarodnega prava.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)

Zadeva: Ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb

Evropska unija si je zastavila cilj, da bo izboljšala energetske učinkovitost in dosegla 20 % znižanje emisij toplogrednih plinov do leta 2020, pri čemer bo 20 % uporabljene energije izhajalo iz obnovljivih virov. 40 % vseh emisij toplogrednih plinov izhaja iz stavb. Posledično nudi izboljšanje energetske učinkovitosti stavb veliko možnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Pod določenimi pogoji lahko države članice porabijo del strukturnih skladov za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb. Vmesni pregled določb o strukturnih skladih je načrtovan za leto 2010.

⁽¹⁶⁾ UL L 283, 28.10.2008, str. 36.

Ali lahko Komisija pove kakšne načrte ima za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb v Evropski uniji kot del pregleda določb, ki urejajo strukturne sklade?

Odgovor

(EN) Povečanje energetske učinkovitosti stavb pomeni pomembno pot proti zmanjšanju podnebnih sprememb in povečanje energetske varnosti in konkurenčnosti evropskega gospodarstva. Komisija je sprejela širok razpon ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti v gradbeništvu, kot so pravni ukrepi, finančni instrumenti in ukrepi za širjenje informacij. Eden najpomembnejših pravnih instrumentov na tem področju je Direktiva 2002/91/ES o energetske učinkovitosti stavb, katere izvajanje spremlja Komisija. Za razširitev obsega in okrepitev nekaterih njenih določb je Komisija nedavno predstavila Predlog za prenovitev.

Glede Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in Kohezijskega sklada bi se bilo treba spomniti, da veljavna zakonodaja v vseh državah članicah omogoča širok razpon energetske učinkovitosti in posegov v stavbe v zvezi z obnovljivo energijo, za stavbe, ki ne služijo stanovanjskim namenom. Za slednje veljavna zakonodaja predvideva omejeno potrošnjo za stanovanja v EU-12, ki je odvisna od pogojev, ki se nanašajo na finančno dodeljevanje, okvir posega, vrsto stanovanja, zono in vrsto posega.

V skladu s Sporočilom o Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva⁽¹⁷⁾, z dne 3. decembra 2008 je Komisija predstavila predlog za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta, ki spreminja Uredbo (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj v zvezi s primernostjo investicij v energetske učinkovitost in obnovljivo energijo v stanovanja. S spremembo bi vse države članice postale upravičene do zneska do 4 % celotne dodelitve ESRR za potrošnjo za izboljšanje energetske učinkovitosti in za rabo obnovljive energije v obstoječih stanovanjih. Kategorije upravičenih stanovanj bodo z namenom podpiranja socialne kohezije opredeljene na nacionalni ravni.

Če bo sprememba sprejeta, se bodo morale države članice odločiti, če želijo preoblikovati svoje operativne programe strukturnih skladov za namenjanje večjega deleža investicijam za večjo energijsko učinkovitost.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložil Colm Burke (H-1041/08)

Zadeva: Zakonodaja držav članic EU za odpravo pohabljanja ženskih spolnih organov

Določiti je treba ukrepe v EU za obravnavanje potreb žensk in deklet, ki tvegajo pohabljenje ženskih spolnih organov. Irska se je nedavno zavezala – kot ena od 15 držav članic – da bo začela z nacionalnim akcijskim načrtom za odpravo pohabljenja ženskih spolnih organov. Teh 15 držav članic se je zavezalo, da bodo predpisale zakon za popolno prepoved pohabljanja ženskih spolnih organov v svojih državah.

Ali lahko Komisija priporoča državam članicam, ki ne sodelujejo, da razmislijo o takšnih akcijskih načrtih in o zakonodaji, ki z zakonom prepovedujejo to škodljivo prakso? Takšen zakon bi poslal jasen znak za morebitne zdravnike, ki imajo takšno tradicijo, da je pohabljanje ženskih spolnih organov v EU popolnoma nesprejemljivo. Glede na to, da Svetovna zdravstvena organizacija ocenjuje, da med 100 in 140 milijoni deklic in žensk živi s posledicami pohabljanja ženskih spolnih organov (in vsako leto je ogroženih tri milijone deklic), kaj dela Komisija za omejitev škodljivih učinkov te tradicije na najmanjšo možno mero kot del svoje zunanje politike?

Odgovor

(EN) Komisija meni, da pohabljanje ženskih spolnih organov predstavlja resno kršenje temeljnih pravic žensk in deklic in da bi morale evropske države sprejeti stroge ukrepe za preprečevanje izvajanja takšnih praks, tako v kot tudi zunaj EU.

Vse oblike pohabljanja ženskih spolnih organov so povezane s povečanim tveganjem psihološke in telesne škode, med katerimi so krvavitve, okužbe, neplodnost, inkontinenca in problemi z duševnim zdravjem. Pohabljenje ženskih spolnih organov je tudi vzrok za porodniške komplikacije za mater in otroka, vključno z mrtvorjenci, smrtjo dojenčka in dolgoročno invalidnostjo. Te prakse so resno kršenje njihove temeljne pravice do telesne in duševne integritete, ki je priznana v vseh državah članicah EU. Čeprav Komisija ni pristojna, da predlagala zakonodajo na tem področju, dosledno daje na razpolago financiranje Skupnosti

⁽¹⁷⁾ COM(2008) 800 konč.

po programu Daphne III, da bi pomagala evropskim nevladnim organizacijam in lokalnim regionalnim javnim organom in ustanovam v boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov.

Program Daphne je prispeval predvsem k ustvarjenju in podpori evropske mreže nevladnih organizacij, ki se borijo proti pohabljanju ženskih spolnih organov (Euronet-FGM), ki je koordinator projekta, ki ga financira Daphne in ga navaja poslanec. Ta projekt razvija nacionalne načrte ukrepov za odpravo pohabljanja ženskih spolnih organov v 15 državah članicah EU in EGP (Avstrija, Belgija, Danska, Francija, Finska, Nemčija, Grčija, Irska, Italija, Nizozemska, Norveška, Portugalska, Španija, Švedska in Združeno kraljestvo) in prav tako raziskuje stanje pohabljanja ženskih spolnih organov v 10 novih državah članicah. Projekt se konča junija 2009 in proti koncu projekta bo organizirana konferenca za predstavitve, razpravo in širjenje nacionalnega načrta za ukrepe, ozaveščanje mednarodne skupnosti o problemu pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi in o nasilju nad ženskami in deklicami priseljenkami na splošno. Komisija bo prisotna na tem dogodku in bo države članice, ki še niso razvile akcijskih načrtov, pozvala, naj se učijo iz rezultatov projekta in čim prej sprejmejo potrebne ukrepe.

V svoji zunanji pomoči tretjim državam Komisija uporablja tri politike proti pohabljanju ženskih spolnih organov. Najprej Komisija izpostavi vprašanja opolnomočenja žensk, človekovih pravic in zdravja žensk v diplomatskih in političnih dialogih s partnerskimi vladaми. Drugič, Komisija podpira pobude zagovarjanja in lobiranja za izboljšanje nacionalne zakonodaje in razvoja ustreznih nacionalnih politik za spodbujanje in zaščito pravic žensk in prepoved škodljivih praks. Tretjič, Komisija podpira pobude za krepitev pristojnosti vladnih uradnikov kot tudi zagovarjanje in dviganje ozaveščenosti v vseh sektorjih družbe.

Komisija trenutno financira naslednje projekte:

Po programu „Vlaganje v ljudi“ se v sodelovanju z Mednarodnim skladom Združenih narodov za pomoč otrokom (UNICEF) financira projekt, ki je usmerjen v opustitev družbenih norm v izbranih državah, ki so škodljive za dekleta in ženske.

V Burkini Faso Komisija podpira Center za dobrobit žensk in preprečevanje pohabljanja ženskih spolnih organov. Center se osredotoča na preprečevanje in zdravljenje posledic pohabljanja ženskih spolnih organov kot tudi na dvigovanje ozaveščenosti glede pravic žensk.

Komisija bo zagotovila podporo pravnemu sektorju v Nigeriji, širšemu razponu nevladnih akterjev, parlamentarcem in množičnim medijem. Ukrepi bodo prispevali k povečanju javne ozaveščenosti, vzdrževanju notranje razprave in spodbujanju zagovarjanja politike o ključnih vprašanjih, ki se nanašajo na dobro upravljanje in človekove pravice, med drugim na pohabljanje ženskih spolnih organov.

V Senegalu podpiramo projekt senegalskega združenja AFELP „Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté“ v partnerstvu z „Secours Populaire Français“. Projekt pomaga ženskam v boju proti vsem oblikam nasilja, katerega žrtve so, kot tudi v boju proti škodljivim kulturnim praksam in za spodbujanje načel demokracije.

Komisija po evropskem instrumentu za demokracijo in človekove pravice financira projekt v Somaliji, „Načrt somalskih žensk za odpravo pohabljanja ženskih spolnih organov“. Upravičena organizacija je Sodelovanje za razvoj novih držav (COSPE) mednarodne organizacije civilne družbe. Komisija je nedavno prav tako končala projekt v Nigeriji, ki so ga izvajale lokalne organizacije, ki so obravnavale nasilje nad ženskami in so vključevale tudi pohabljanje ženskih spolnih organov. Namen projekta je povečanje odstotkov poročanja o nasilju, ki temelji na spolnih razlikah.

*

* *

Vprašanje št. 64 predložil Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Zadeva: Zaplenba ponarejenih izdelkov na mejah EU

Glede na povečano število ponarejenih izdelkov, ki so bili zaseženi na mejah EU, ali lahko Komisija zagotovi informacije o ukrepih za boj proti prevaram na podlagi rezultatov skupnih operacij, ki so jih izvedli carinski organi držav članic? Ali bo to zagotovilo tudi informacije glede vrste in količine zaplenjenih izdelkov?

Odgovor

(FR) Boj proti ponarejanju in piratstvu je za Komisijo prednostna naloga. Vsako leto objavi statistično poročilo o blagu, ki so ga zaplenili carinski organi držav članic. Ta del je sestavljen iz informacij, ki jih predložijo

države članice in glede na določbe veljavne zakonodaje⁽¹⁸⁾. Poročila so na voljo na spletni strani Evrope na naslednjem naslovu:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

.

Rezultati skupnih operacij, ki so jih izvedli carinski organi držav članic so združeni z rezultati, ki so jih predložile Komisiji. Trenutno podlaga za zbiranje statističnih podatkov Komisiji ne omogoča, da bi zagotovila več podrobnosti, predvsem v zvezi z izvednimi operacijami. Kljub temu so zaradi nekaterih operacij, ki so jih izvedle službe Komisije, nastala posebna poročila. Ta vrsta operacij se vedno osredotoča na določene izdelke, določena prevozna sredstva ali posamezne matične države. Posledično so rezultati tesno povezani z uporabljenimi merili.

Operacija „FAKE“

Maja 2005 je skupna operacija carin „FAKE“, ki jo je organizirala Komisija s carinskimi organi držav članic Evropske unije, vodila do zasega 60 zabojnikov, poslanih po morju in 140 pošiljk po zraku. To predstavlja skupaj več kot 2.000.000 ponarejenih izdelkov (vključno z 1.258.110 paketi cigaret), ki prihajajo iz Kitajske. Med zaseženim ponarejenim blagom so bili v glavnem tekstil, čevlji, torbe, elektronsko blago, zdravila, cigarete in drugi izdelki (očala, pasovi, barvne kartuze, ure, igrače, britvice, med, zobne ščetke).

Operacija „DAN“

Leta 2006 se je operacija „DAN“, ki jo je začelo 13 pristanišč Skupnosti in jo je usklajevala Evropska komisija, osredotočila na blago, ki prihaja iz Kitajske. Operacija je vodila do zasega 92 zabojnikov s širokim razponom blaga. Med zaseženimi ponarejenimi izdelki je bilo, na primer, na desetine tisoče igračk, na stotine škafelov z očali, milijone parov čevljev in številni ponarejeni rezervni deli za avtomobile, DVD-ji, noži, oblačila in na milijone vžigalnikov in cigaret.

Operacija 'DIABOLO'

Leta 2007 je skupna operacija carin 'DIABOLO', ki jo je Komisija organizirala s 27 državami članicami Evropske unije 13 azijskih držav⁽¹⁹⁾, kot tudi Interpol, Europol in Svetovna carinska organizacija, pripeljala do zasega približno 135 milijonov cigaret s ponarejenimi blagovnimi znamkami in 1.089.585 drugih ponarejenih izdelkov, namreč tekstilnih izdelkov, čevljev, igračk, pohištva, kovčkov in ur. Nadalje je bilo po tej operaciji izprašanih osem ljudi.

Poročilo je na voljo na spletni strani Evrope: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diablo/i_en.html

Operacija „INFRASTRUCTURE“

Konec leta 2007 je skupna operacija „INFRASTRUCTURE“, ki jo je s podporo carinskih organov v Združenem kraljestvu, Nemčiji, Franciji in Belgiji in Urada Združenih držav za carino in varovanje meja (CPB) za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine izvedla Komisija, pripeljala do zasega več kot 360.000 ponarejenih integriranih vezij z več kot 40 različnimi blagovnimi znamkami in nekatere uspešne izmenjave informacij. To je bila prva skupna dejavnost, usmerjena v pravice intelektualne lastnine.

Operacija „MUDAN“

Leta 2008 se je skupna carinska operacija „MUDAN“, ki jo je aprila 2008 organizirala Komisija s podporo carinskih organov držav članic Evropske unije, osredotočila na poštno pošiljke iz Kitajske in tako pripeljala do zasega 1.300.000 cigaret.

Nadalje, za koordinacijo in podporo skupnih carinskih operacij vseh vrst, vključno s ponarejanjem, je postala razpoložljiva Stalna operacijska enota za koordinacijo za vse države članice v okviru Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) v Bruslju. Ta infrastruktura, ki se je uporabljala predvsem za operaciji „FAKE“

⁽¹⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003: UL L 196 z dne 2.8.2003 in Uredba Komisije (ES) št. 1891/2004 z dne 21. oktobra 2004: UL L 328 z dne 30.10.2004.

⁽¹⁹⁾ (Brunej, Burma/Mjanmar, Kitajska, Kambodža, Indonezija, Japonska, Južna Koreja, Malezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajski in Vietnam).

in „DIABOLO“, omogoča zagotavljanje resnične koordinacije toka operativne informacije med obsežnimi dejavnostmi Skupnosti ali mednarodnih dejavnosti.

*
* *

Vprašanje št. 65 predložil Nils Lundgren (H-1050/08)

Zadeva: Za obrambno politiko EU

Komisija je predlagala, da sedanjih 27 nacionalnih režimov zamenja nova ureditev za izdajo dovoljenj za prenos obrambnih proizvodov (COM(2007)0765). Po navedbah Komisije sedanja razhajanja med sistemi držav članic pomenijo „pomembno oviro za pojav evropskega trga obrambne opreme.“

Med pripravljanim delom za predlog Direktive je Komisija nameravala ustvariti območje brez dovoljenj in EU prepustiti skrb za izdajo dovoljenj za prenos obrambnih proizvodov. Zamisel pa je bila opuščena „zaradi trenutnega pomanjkanja skupne zunanje politike“ in „nezadostne politične integracije med državami članicami“.

Ali Komisija meni, da bi bilo mogoče ustvariti območje brez dovoljenj v EU za prenos obrambnih proizvodov, če začne veljati Lizbonska pogodba? Ali Komisija meni, da bi bilo takšno območje zaželeno?

Odgovor

(EN) Obrambni proizvodi pokrivajo širok spekter vojaškega blaga in storitev, ki segajo od komponent nizke občutljivosti in lahkega orožja do kompleksnih sistemov orožja, kot so bojna letala ali vojne ladje, kot tudi visoko občutljiva sredstva, kot so jedrska, biološka in kemična sredstva.

Države članice lahko trenutno na podlagi člena 30 Pogodbe ES uveljavljajo omejitve kroženja obrambnih proizvodov na notranjem trgu. Ta člen dovoljuje določene prepovedi ali omejitve glede prostega pretoka blaga med državami članicami na podlagi, inter alia, javne varnosti ali javnega reda in varovanja zdravja in življenja ljudi, če takšne prepovedi in omejitve prestanejo preskus sorazmernosti. Lizbonska pogodba tega člena ne spreminja. V tem okviru igrata pomembno vlogo dva razloga:

1. Države članice želijo zagotoviti, da takšno sredstvo sčasoma ne konča v sovražnih rokah. Zmanjšanje grožnje terorizma in tveganj za širjenje orožja za množično uničevanje je glavna skrb vseh držav članic.
2. Države članice želijo prav tako zagotoviti, da obrambne opreme ne uporabljajo kriminalci v EU. Za preprečevanje nasilnih zločinov in terorizma v EU je potreben strog nadzor kroženja mnogih vrst obrambnih proizvodov.

Nadalje, člen 296 pogodbe ES lahko državam članicam pod določenimi pogoji dovoljuje tudi, da v zvezi s proizvodnjo ali trgovino z orožjem, strelivom in vojaškimi sredstvi sprejmejo takšne ukrepe, za katere menijo, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov v zvezi z njihovo varnostjo. Tega člena Lizbonska pogodba prav tako ne spreminja.

Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe kot tak ne vpliva na možnost držav članic za uvedbo omejitev zaradi skrbi v zvezi z javno varnostjo. Predlog za direktivo o poenostavitvi pogojev za prenos obrambnih proizvodov v Skupnosti, za katerega je Parlament glasoval 16. decembra 2008, kljub temu pomeni pomemben korak proti bolj integriranemu notranjemu trgu za obrambne proizvode brez tveganj za vprašanja nacionalne varnosti.

Medtem ko Komisija ni predvidela možnosti, da bi EU sama izdajala dovoljenja za prenos obrambnih proizvodov, ima sprejeta direktiva tri pomembne določbe, ki bi morale postopoma odpraviti ali bistveno zmanjšati zahteve za izdajo dovoljenj:

- Direktiva državam članicam omogoča, da za prenose obrambnih proizvodov dovolijo izjeme v zvezi z obveznostjo predhodne odobritve v več primerih, na primer, ko je dobavitelj ali prejemnik vladno telo ali del oboroženih sil;
- Direktiva vsebuje evolutivno klavzulo, s katero je mogoče iz obvezne predhodne odobritve izvzeti prenos drugih obrambnih proizvodov, na primer, ko se prenos izvaja pod takšnimi pogoji, da ne vpliva na javni red ali javno varnost;

– Sistem splošnih dovoljenj za prenos, urejen z direktivo, ni posamezno dovoljenje ampak splošna odobritev za dobavitelje, ki izpolnjujejo pogoje, pripisane dovoljenju, za opravljanje prenosa obrambnih proizvodov, ki so v dovoljenju določijo za kategorijo ali kategorije prejemnikov, ki se nahajajo v drugi državi članici.

Direktiva bo odpravila mnoge nepotrebne upravne formalnosti in državam članicam hkrati omogočila izvajanje potrebnih kontrol za preprečevanje obsežnega razširjanja obrambne opreme in tveganja za preusmeritev.

Komisija bo pregledala delovanje direktive in Parlamentu in Svetu predložila poročilo, kjer bo ocenila, če in do kakšne mere so bili v zvezi z delovanjem notranjega trga doseženi cilji direktive.

*
* *

Vprašanje št. 66 predložil James Nicholson (H-1063/08)

Zadeva: Poreklo proizvodov/označevanje hrane

Ali bo Komisija v luči nedavnih dogodkov, ki so vplivali na svinjerejo, in za izboljšanje trenutnega položaja, ki je popolnoma neprimeren, pripravila predloge za jasno označevanje „države porekla“ za hrano za nedvomne in obveščene izbire potrošnikov?

Odgovor

(EN) Temeljno načelo živilske zakonodaje Evropske unije (EU) je, da mora biti vsa hrana in krma, dana na trg v EU, varna, ne glede na to od kod prihaja. Po zakonodaji Skupnosti je bil uveden širok razpon ukrepov za zagotavljanje varnosti hrane in za pomoč pri odstranjevanju ne varne hrane/krme s trga.

V skladu z Uredbo o splošni živilski zakonodaji⁽²⁰⁾ je sledljivost na območju EU obvezna za nosilce živilske dejavnosti na vseh ravneh živilske verige, od uvoznika do ravni prodaje na drobno. To pomeni, da morajo imeti nosilci živilske dejavnosti sisteme in postopke za ugotavljanje identitete nosilcev živilske dejavnosti od katerih so prejeli in katerim so priskrbeli proizvode.

Predvsem za izdelke živalskega izvora, vključno z izdelki, ki prihajajo izven Skupnosti, zakonodaja o higieni živil pravila sledljivosti izdelkov živalskega izvora, ki jih pokriva Uredba 853/2004⁽²¹⁾ še bolj okrepi z zahtevo po uporabi oznake zdravstvene ustreznosti ali identifikacijske oznake na takšnih izdelkih.

Komisija se ne strinja, da je sistem neprimeren. Nedavni incident v zvezi s kontaminacijo irske svinjine in govedine z dioksini je pokazala, da se je sledljivost hrane živalskega izvora pomenbeno izboljšala v primerjavi s podobnimi dogodki s kontaminacijo v preteklosti. Ko se je razvedelo za kontaminacijo, je bila zahvaljujoč obstoječim sistemom sledljivosti morebiti okužena irska svinjina in govedina umaknjena s trga v 25 državah članic in 12 tretjih držav v zelo kratkem času. Hiter umik morebiti okuženega mesa s trga je ključen za zaščito javnega zdravja in za ohranjanje zaupanja potrošnikov.

Ker zadeva obvezno označevanje porekla vseh živil na splošno, je treba poudariti, da označevanje porekla ni orodje, ki bi prispevalo k varnosti hrane. Komisija označevanje porekla vidi predvsem kot instrument za informiranje potrošnikov, predvsem o značilnostih oziroma o kakovosti hrane.

Označevanje porekla je obvezno v primerih, kjer bi lahko bili potrošniki zavedeni glede pravega porekla ali vira živil in pri uporabi posebnih pravil kot so pravila za sadje in zelenjavo, govedino, vino, med in ribe. Poleg tega je treba poreklo prikazati za uvoženo perutninsko meso in z začetkom veljavnosti 1. julija 2010 mora biti na izdelkih EU označeno tudi poreklo predpakiranih živil, ki so označena kot ekološka živila (in na uvoženih izdelkih, če se uporablja logotip Skupnosti).

⁽²⁰⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002).

⁽²¹⁾ Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L 39, 30.4.2004. Popravljen različica v UL L 226, 25.6.2004).

Nedavni predlog Komisije za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom ⁽²²⁾ ne razširja predmetov, za katere velja obvezno označevanje porekla, ampak zagotavlja pravila za zagotavljanje, da prostovoljne navedbe porekla temeljijo na enakih merilih.

Osnutek Uredbe redvsem v zvezi z mesom, ki ni govedina ali teletina, predvideva, da bi morale prostovoljne navedbe porekla zagotavljati informacije o različnih krajih rojstva, reje in zakola živali v kolikor se žival ni rodila, ni bila rejena in zaklana v isti državi ali kraju.

Komisija se vsekakor zaveda, da je to vprašanje sprožilo nadaljnje razprave. V svoji Zeleni knjigi o kakovosti kmetijskih proizvodov ⁽²³⁾ je Komisija izrecno vprašala, ali bi lahko bilo obvezno navajanje kraja proizvodnje primarnih izdelkov, kot je na primer „EU“ ali „ne-EU“, uporabno za zagotavljanje boljše povezave med kmetijskim vnosom in končnim izdelkom. Zelena knjiga je bila odprta za odzive zainteresiranih strani in za javnost. Posvetovanje se je zaključilo 31.12.2008.

*
* *

Vprašanje št. 67 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Zadeva: Konvencija ZN proti korupciji in črni fondí Siemensa

Rezultat pravne preiskave podjetja Siemens dopušča obstoj črnih fondov, ki so se uporabljali za podkupovanje političnih strank in oseb na odgovornih položajih. Vendar pa so kazniva dejanja zaradi kratkega zastaralnega roka zastarala in vpletene politične osebnosti niso bile kaznovane. Konvencija Združenih narodov proti korupciji, ki jo je Evropska komisija podpisala (15. septembra 2005) in ratificirala (25. septembra 2008), je še en instrument, ki bi ga bilo mogoče uporabiti za popolno preiskavo zadeve Siemens in za prepoznavanje krivcev, predvsem člen 29 konvencije, ki se nanaša na „Zakon o zastaranju“ in člen 30, ki se nanaša na „Kazenski pregon, razsodbe in sankcije“.

Ali lahko Komisija glede na dejstvo, da je to podjetje v sodelovanju z drugimi podjetji prevzelo projekte, ki so bili sofinancirani s strani skladov Skupnosti, navede katere države članice so stranke zgoraj navedena Konvencije? Ali Komisija priporoča državam članicam, da svojo nacionalno zakonodajo prilagodijo Konvenciji in predvsem njenemu členu 29, ki predpisuje dolgi rok zastaranja? Kakšne ukrepe bo sprejela za zagotovitev izvedbe polne preiskave in prepoznavanja krivcev v tej zadevi?

Odgovor

(EN) Glede na zadevno spletno stran Združenih narodov (ZN) so ločeno od Evropskih skupnosti Konvencijo Združenih narodov proti korupciji (UNCAC) podpisale in ratificirale Avstrija, Belgija, Bolgarija, Danska, Finska, Francija, Grčija, Madžarska, Litva, Luksemburg, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovaška, Španija, Švedska in Združeno kraljestvo. Italija, Irska, Nemčija, Češka republika in Ciper so podpisale, a še niso ratificirale Konvencije UNCAC.

Korupcija je glavna grožnja družbi in nihče ne more reči, da se nam to ne bo zgodilo. Komisija je države članice vedno vabila k podpisovanju, ratifikaciji in izvajanju Konvencij ZN in drugih mednarodnih instrumentov, ki prispevajo k boju proti korupciji.

Kar zadeva vodenje preiskave v zadevi, ki jo navaja poslanec, bi Komisija poslanca napotila na odgovor Komisije na njegovo vprašanje za ustni odgovor H-0746/08, ki podrobno opredeljuje vloge, ki jih imajo v tej zadevi službe Komisije, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF). V tem pogledu bi Komisija ponovno ponovila, da so za izvajanje ustreznih ukrepov glede domnev morebitne korupcije v državah članicah, odgovorni pristojni organi zadevnih držav članic. Službe Komisije, vključno z uradom OLAF, so pripravljene pomagati nacionalnim organom, če menijo, da je takšna pomoč potrebna in mogoča po pravu EU, predvsem kar zadeva sklade EU.

*
* *

(22) COM(2008) 40 konč.

(23) (COM(2008) 641)

Vprašanje št. 68 predložil Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Zadeva: Umrljivost dojenčkov v državah članicah EU

Po ugotovitvah projekta EURO-PERISTAT, ki so bile objavljene leta 2008, je delež umrljivosti dojenčkov (smrt, do katere pride v prvih 27 dneh po rojstvu) v državah članicah okrog 0,2 % v Cipru in na Švedskem, v Latviji pa se dvigne na 0,57 %. Nadalje kaže, da se odstotek prelahkih dojenčkov razlikuje glede na geografsko lokacijo zadevne države, število novorojenih otrok, ki tehtajo manj kot 2,5 kilograma, pa je večje v državah južne in vzhodne Evrope.

Kako se bo Komisija odzvala na te številke? Kakšne ukrepe bo sprejela za odpravo problema umrljivosti dojenčkov v zahodnem svetu 21. stoletja, predvsem v Evropi, ki se sooča z resnimi demografskimi problemi?

Odgovor

(EN) Komisija je vesela, da je podprla izdelavo tega poročila, ki dopolnjuje podatke o umrljivosti dojenčkov (vključno z perinatalno, pozno fetalno in neonatalno), ki jih letno zbira Eurostat. Zagotavlja referenčno točko, ki lahko vodi ukrepe držav članic. In kakor je navedeno v vprašanju, poročilo kaže pomembne razlike po Evropski uniji.

Glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti po členu 152 Pogodbe, so na področju zdravstva odgovorne predvsem države članice. Zato morajo predvsem posamezne države članice razmisliti kakšna vprašanja zanje sproža to poročilo in sprejeti ustrezne ukrepe.

Vseeno pa je obravnavanje neenakosti na področju zdravstva eden od ciljev zdravstvene strategije EU. Komisija namerava kasneje v letu 2009 objaviti Sporočilo o reševanju zdravstvenih neenakosti.

Komisija je na tem področju že ukrepala. Na primer, Komisija podpira države članice pri njihovih ukrepih, ki so usmerjeni v zmanjšanje tveganih vedenj, ki so povezana s perinatalno umrljivostjo in umrljivostjo dojenčkov v njihovih prebivalstvih. Sem je vključeno obveščanje žensk o tveganjih, povezanih s kajenjem in pitjem alkoholnih pijač med nosečnostjo.

Komisija prav tako podpira izboljšave zdravstvenih sistemov, na primer z vlaganji preko strukturnih skladov in z raziskavami za boljšo zdravstveno tehnologijo in tehnike v okviru okvirnih raziskovalnih programov.

Komisija bo prav tako še naprej izdelovala tovrstne primeljive informacije o zdravju in vedenju prebivalstva, ki je povezano z zdravjem, o boleznih in o sistemih zdravstvene oskrbe. Kakor kaže to poročilo projekta PERISTAT, takšne informacije omogočajo primerljive analize po Evropi in pomagajo spodbujati dejanske ukrepe v državah članicah za pomoč pri razširjanju najboljših praks po EU.

*
* *

Vprašanje št. 69 predložil Saïd El Khadraoui (H-0006/09)

Zadeva: Uporaba Uredbe (ES) št. 261/2004 o pravicah letalskih potnikov

Od leta 2004 obstaja zakonodaja v obliki Uredbe (ES) št. 261/2004⁽²⁴⁾ o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitev vkrcanja, odpovedi ali velikih zamud letov.

Leta 2007 je Komisija potrdila, da so potrebne nadaljnje pobude za izboljšanje uporabe te uredbe v praksi, in je zato pozvala k posvetovanjem z nacionalnimi organi za zračni promet in z zainteresiranimi stranmi. Takrat je bilo odločeno, da bodo glede na potrebo najprej izdana opozorila in nato sproženi postopki za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki so napačno ali neustrezno uporabljale predpise o pravicah potnikov.

Koliko pritožb letalskih potnikov so prejele države članice in Komisija od začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 261/2004? Kakšen značaj so imele te pritožbe? Kako se je ukrepalo v odgovor na te pritožbe? Ali se je število pritožb povečalo ali zmanjšalo in ali je mogoče zaznati kakšne trende glede značaja in števila pritožb?

Kakšne pobude je Komisija sprejela od takrat, da bi izboljšala uporabo Uredbe (ES) št. 261/2004 v praksi? Koliko postopkov za ugotavljanje kršitev je bilo od takrat sproženih proti državam članicam oziroma letalskim prevoznikom?

⁽²⁴⁾ UL L 46, 17.02.2004, str. 1.

Ali Komisija namerava nadalje ukrepati za izboljšanje uporabe te uredbe? Ali obstajajo načrti za nove zakonodajne pobude za izboljšanje obstoječe uredbe?

Odgovor

(EN) 1. Komisija ali države članice niso pravno obvezane voditi evidenc ali poročati o uporabi Uredbe 261/2004. Zato Komisija nima podatkov o številu pritožb, ki so jih prejeli nacionalni izvršilni organi za obdobje, ki ga omenja poslanec Evropskega parlamenta.

Vendar pa se je Komisija v svoji vlogi spremljanja pravnega izvajanja zakonodaje Skupnosti v svojem Sporočilu z dne 4. aprila 2007⁽²⁵⁾, (stran 5 SEC(2007)0426) sklicevala na številne pripombe, ki jih je prejela v obdobju 2005-2006. Razen tega pa so evropski potrošniški centri (ECC), ki jih sofinancirajo države članice, in Komisija, prav tako izdali dve poročili, ki temeljita na pritožbah, ki so jih prejeli v letih 2005 in 2006. Te pritožbe so se nanašale le na čezmejne primere (zato ni bilo nacionalnih poletov) in tudi na problem s prtljago, ki je tudi ne zajema Uredba o pravicah letalskih potnikov. Ta poročila najdete na spletni strani Komisije in tudi na vseh spletnih straneh EEC.

Poleg tega je Komisija novembra 2008 poslala vprašalnik vsem pristojnim nacionalnim organom z rokom 15. januarja, kjer je zahtevala ustrezne informacije, med njimi informacije o obravnavanju pritožb glede delovanja Uredbe 261/2004 v obdobju 2007-2008. Odgovore na vprašalnike trenutno prevajajo in analizirajo službe Komisije. Komisija namerava kmalu poslati podobno pismo združenjem letalskih prevoznikov. Službe Komisije bodo sestavile in analizirale vse razpoložljive podatke in obvestile Parlament o izidu te naloge v drugi polovici leta 2009, kakor je bilo leta 2007. EEC je načrtoval izdajo svojega tretjega poročila v letu 2009 o pritožbah, ki so jih prejeli v obdobju 2007-2008.

2. Po členu 16 Uredbe so države članice zadolžene za uveljavljanje in zato morajo države članice ukrepati proti letalskim prevoznikom, ki Uredbe ne uporabljajo v celoti. Samo Komisija lahko sproži postopke za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki ne spoštujejo svojih obveznosti glede uveljavljanja.

Komisija je v svojem Sporočilu iz leta 2007 menila, da je potrebno obdobje stabilnosti, da lahko nacionalni izvršilni organi, letalski prevozniki, države članice in Komisija sama začnejo praktično, dosledno in razumljivo uporabljati Uredbo. Glede na Sporočilo je Komisija leta 2007 zbrala vse zainteresirane strani (predvsem združenja letalskih prevoznikov in nacionalne izvršilne organe), da bi pripravili sklop dokumentov, ki bi izboljšali uporabo Uredbe in njeno upoštevanje. Vsi ti dokumenti so na voljo na spletni strani Komisije⁽²⁶⁾. Leto 2008 nam je zagotovilo nujno obdobje stabilnosti, ki je vsem zainteresiranim stranem omogočila, da so uveljavile vse postopke in mehanizme, ki so bili dogovorjeni leta 2007.

Ker so bili vsi nacionalni izvršilni organi v celoti predani prostovoljnemu pristopu in so začeli izboljševati svoje uveljavljanje, v obdobju med 2007-2008 ni bilo odprtih postopkov za ugotavljanje kršitev.

Na srečanju, ki je potekalo 2. decembra v Bruslju in kjer so se ponovno zbrale vse zainteresirane strani, so zaključili obdobje stabilnosti in začeli novo fazo ocenjevanja, kjer bo Komisija analizirala, ali in zakaj se morda Uredba 261/2004 še vedno ne spoštuje ustrezno, in bo sprejela potrebne rešitve.

Januarja 2009 Komisija glede treh dokumentov stopi v stik z dvema državama članicama v sistemu „EU Pilot“ za reševanje problemov, dva se nanašata na pomankljivo ukrepanje italijanskih nacionalnih izvršilnih organov in eden na pomanjkljivo ukrepanje španskih nacionalnih organov izvrševanja. Glede na odgovore pristojnih nacionalnih organov v teh zadevah lahko Komisija proti njim sproži postopke za ugotavljanje kršitev. Drugič, službe Komisije bodo v prihodnjih tednih več državam članicam poslale pisma, kjer bo zahtevale nadaljnje informacije v zvezi z načinom, kako uveljavljajo Uredbo nasproti nenacionalnim letalskim prevoznikom. Če informacije, ki jih morajo te države članice zagotoviti, ne bodo zadovoljive, bo Komisija v letu 2009 proti njim sprožila postopke za ugotavljanje kršitev.

3. Ker Komisiji piše le del potnikov, ki so nezadovoljni z letalskimi prevozniki ali odgovori nacionalnih izvršilnih organov, Komisija meni, da te pritožbe morda ne predstavlja celotne slike v Evropi. Vendar pa so te pritožbe zelo uporabne, da lahko Komisija spremlja način, kako države članice in letalski prevozniki dejansko uporabljajo Uredbo, in da lahko ustrezno ukrepa, če se to zdi potrebno.

(25) SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU v skladu s členom 17 Uredbe [ES] 261/2004 o izvajanju in rezultatih te uredbe o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov (COM(2007)0168 in SEC(2007)0426)

(26) <http://apr.europa.eu>

Komisija pošlje pristojnemu nacionalnemu organu vsa pisma potnikov z informacijami, ki namigujejo, da letalski prevoznik ne spoštuje svojih obveznosti po Uredbi. Komisija spremlja delo nacionalnih izvršilnih organov v zvezi s temi primeri in obvešča potnike, ki to zahtevajo.

Komisija spodbuja nacionalne izvršilne organe k sodelovanju in medsebojno izmenjavo informacij med za zagotavljanje bolj homogenega izvajanja Uredbe. Za ta namen Komisija redno organizira srečanja z nacionalnimi izvršilnimi organi. Zadnje je bilo izvedeno 2. decembra 2009, naslednje pa bo najbrž maja na skupnem srečanju mrež NEB-ECC-CPC. Na teh srečanjih se sistematično obravnavajo točke iz pritožb potnikov.

4. Število pritožb, ki jih je Komisija prejela, je od leta 2005 upadlo in se je ustalilo na številu okoli 2200 pisem in pošt na leto od leta 2007. Dve vrsti incidentov, ki jih pogosteje omenjajo potniki, sta problem z njihovo prtljago (Uredba 889/2002, ki izvaja Montrealsko konvencijo) in velike zamude ali odpovedi poletov (Uredba 261/2004). Po sprejetju Uredbe 261/2004 se je število primerov prevelikega števila rezervacij in slabših namestitev očitno zmanjšalo.

5. Komisija namerava jeseni 2009 Svetu in Parlamentu zagotoviti še eno poročilo o delovanju in rezultatih Uredbe 261/2004. Sporočilo, ki ga bo Komisija sprejela letos v drugem polletju, bo analiziralo 4 leta delovanja uredbe z namenom ocene njenega uspeha pri zmanjšanju števila incidentov in izboljšanja zaščite pravic letalskih potnikov. Prav tako bodo v njem navedeni nameni Komisije glede prihodnjih zakonodajnih ukrepov.

*
* *

Vprašanje št. 70 predložil Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Zadeva: Razširjanje televizijskih programov zakonsko prepovedane TV postaje al-Manar

Nedavno je Nemčija prepovedala poslovanje TV al-Manar v Nemčiji. Zaradi odredbe o prepovedi je vsako sodelovanje s TV al-Manar prepovedano. To sledi prepovedim razširjanja televizijskih programov TV al-Manar v Franciji, Španiji in na Nizozemskem zaradi kršenja evropske avdiovizualne zakonodaje s strani TV al-Manar.

Po odredbi o prepovedi, ki jo je 11. novembra izdal nemški zvezni minister za notranje zadeve, je „namen in dejavnost TV al-Manar podpora, zagovarjanje in pozivanje k nasilju kot sredstvu za doseganje političnih in verskih ciljev.“ Odredba o prepovedi prav tako opisuje TV al-Manar kot takšno, ki širi „pozive k mučeništvu s samomorilskimi bombnimi napadi“ in navaja uporabo verzov iz Korana za upravičevanje in spodbujanje nasilja s strani TV al-Manar.

Ali je Komisija 16. decembra 2008 na srečanju Pridružitvenega odbora EU-Egipt izpostavila razširjanje televizijskih programov TV al-Manar v Evropo preko Nilesata? Če ne, ali lahko Komisija pojasni zakaj ne?

Odgovor

(EN) Komisija se strinja z zaskrbljenostjo poslanca, da nekatero gradivo, ki ga razširja TV al-Manar, pomeni spodbujanje sovraštva.

Na prvem srečanju Pridružitvenega odbora EU-Egipt, ki je bilo 16. decembra 2008, je bil ocenjen napredek pri izvajanju Pridružitvenega sporazuma in skupnega akcijskega načrta po evropski soseski politiki. Med drugimi točkami na agendi je Pridružitveni odbor razpravljal o sklepih srečanj različnih pododborov, ki so potekali v letu 2008; a podrobno ni bila izpostavljena nobena tema, saj to počnejo zadevni pododbori.

Pododbor o političnih zadevah v Egiptu je primeren mehanizem za izpostavljanje zadev, povezanih z bojem proti rasizmu, ksenofobiji in nestrpnosti. To v skupnem akcijskem načrtu EU-Egipt vključuje obvezo za „okrepitev vloge medijev v boju proti ksenofobiji in diskriminaciji na podlagi verskega prepričanja ali kulture“ in spodbujanje medijev, „da sprejmejo svoje odgovornosti glede tega“.

Na prvem srečanju pododborov za politične zadeve z Egiptom, ki je potekalo od 2. do 3. junija 2008, vprašanje spodbujanja sovraštva preko medijev ni bilo izpostavljeno. V luči mnogih drugih nujnih razvojev dogodkov, ki jih je bilo treba obravnavati, kot tudi prednostnih nalog EU za ta dialog, je bilo z državami članicami dogovorjeno, da se o tej zadevi ne bo razpravljalo na tem prvem srečanju pododborov (glej odgovor Komisije na vprašanje za ustni odgovor H-0480/08 in H-0491/08).

Komisija je sporno vprašanje razširjanja televizijskih programov TV al-Manar izpostavila ob več priložnostih: na primer, po posredovanju Komisije 17. novembra 2008 na drugem srečanju pododborov EU-Libanon o človekovih pravicah, upravljanju in demokraciji je libanonska vlada podala izjavo, da niso nikoli prejeli

uradne pritožbe glede TV al-Manar. Poleg tega se je o tem spornem vprašanju razpravljalo 4. julija 2008 na srečanju delovne skupine Regulatornih organov za avdiovizualne medijske storitve⁽²⁷⁾. Na srečanju Kontaktnega odbora⁽²⁸⁾, dne 16. decembra 2008 je Komisija države članice vprašala, ali obstajajo nedavni dokazi, da TV al-Manar še vedno spodbuja k sovraštvu, in če je tako, ali bi bile pripravljene sprožiti diplomatsko pritožbo pri libanonski vladi (in o tem obvestiti Komisijo).

Komisija še naprej pozorno spremlja to sporno vprašanje in ga lahko izpostavi ob kaki drugi priložnosti med rednimi političnimi dialogi z Egiptom in Libanonom ali na katerem drugem forumu.

*
* *

Vprašanje št. 71 predložil Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Zadeva: Poštena konkurenca in pravice potrošnikov v sektorju letalskih prevozov v Skupnosti

Namen Direktive 2005/29/ES⁽²⁹⁾ je standardizacija zakonov o nepoštenih poslovnih praksah v Skupnosti. Cilj directive je uskladitev ukrepov za boj proti neprošteni konkurenci v praksah podjetij v razmerju do potrošnikov. Sporočilo Komisije COM(2007)0099 o strategiji potrošniške politike EU 2007-2013 potrjuje cilje directive.

Ali lahko Komisija kljub temu, da je dinamična rast nizkocenovnega trga letalskih prevoznikov pozitiven razvoj dogodkov, pove kakšne ukrepe sprejema za zagotovitev, da ta letališča zagotavljajo natančne informacije o cenah?

Ali Komisije ne misli, da je praksa irskega nizkocenovnega letalskega prevoznika, ki za vozovnice, kupljene preko spleta, sistematično zaračunava mnogo višje cene kot za tiste, ki so prvotno oglaševane, v nasprotju s cilji zgoraj omenjene directive?

Odgovor

(EN) Komisija se zaveda problema jasnega in popolnega določanja cen v sektorju letalskih prevoznikov in je sprejela ukrepe za zagotavljanje izboljšanja praks letalskih prevoznikov. Septembra 2007 je Komisija z nacionalnimi oblastmi uskladila sistem "EU sweep", ki je usmerjen v spletne strani, kjer se prodajajo vozovnice, vključno s spletnimi stranmi letalskih prevoznikov.

Preverjenih je bilo več kot 400 spletnih strani in rezultati so pokazali, da so bile pri približno pri tretjini nepravilnosti, med katerimi so bile zavajajoče informacije o cenah ena najpogostejših nepravilnosti. Letalski prevozniki, ki se občasno oglašujejo kot brezplačni, ne vključujejo davkov in postrežnine in zato je končna zaračunana cena bistveno višja kot oglaševana cena. 60 % teh nepravilnosti je bilo popravljenih⁽³⁰⁾ v naslednjih 13 mesecih. Preostalih 40 % se še preiskuje.

Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah⁽³¹⁾ trgovce obvezuje, da potrošnikom pravočasno zagotavljajo informacije, ki jih potrebujejo, da se ti lahko odločajo na podlagi dejstev. Trgovci morajo pri oglaševanju cen prav tako zagotoviti jasne, popolne in končne cene, ki vključujejo davke in druge stroške.

Direktiva prav tako navaja, da se bodo tudi pri tehnično pravilno navedenih informacijah te smatrale za zavajajoče, če zavajajo ali bi lahko zavajale povprečnega potrošnika. Poleg tega črni seznam Direktive prepoveduje zavajajoče opisovanje proizvoda kot brezplačnega, če to ni.

⁽²⁷⁾ Ustanovljena z Direktivo 89/552/EGS kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/65/ES o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov - UL L 332 z dne 18. decembra 2007.

⁽²⁸⁾ Ustanovljen z Direktivo 89/552/EGS kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/65/ES o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov - UL L 332 z dne 18. decembra 2007.

⁽²⁹⁾ UL L 149, 11.06.2005, str. 22.

⁽³⁰⁾ IP/08/1857

⁽³¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah).

Vendar pa bolj natančno Uredba o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti⁽³²⁾, ki je začela veljati 1. novembra 2008, letalske prevoznike obvezuje k prikazovanju celotnih letalskih prevoznin. Tu bi morali biti vključeni davki in letališke postrežnine in vse druge predvidljive pristojbine.

Novembra sva se s komisarjem za transport srečala s predstavniki letalske industrije z namenom dvigniti raven skladnosti njihove spletne strani z zakonodajo EU o pravicah potrošnikov. Kontrolni seznam skladnosti za njihove spletne strani je bil predložen panogi in Komisija jih je obvestila, da bo neodvisna študija letos spomladi preverila katere spletne strani so v skladu s kontrolnim seznamom⁽³³⁾.

*
* *

Vprašanje št. 72 predložil Georgios Toussas (H-0021/09)

Zadeva: Slabšanje razmer v obalni plovbi (pomorska kabotaža)

Glede na podkrepljene podatke, ki jih je zagotovil grški Generalni direktorat za konkurenco, je 14 podjetij oblane plovbe skupaj z Združenjem podjetij obalne plovbe (UCSC), med drugim obtoženih, usklajevanja svojih cenovnih politik, določanja razporedov, neposrednega določanja tovarnin in usklajevanja politik v UCSC za skrajšanje poti do Egejskih otokov in Dodekaneza za povečanje dobičkov linijske plovbe. Zakonodajni okvir, ki sta ga začrtali vladi Nea Demokratia in PASOK v Grčiji in v drugih državah članicah na podlagi Uredbe EGS št. 3577/92⁽³⁴⁾, je pripeljal do splošnega poslabšanja razmer v povezavah obalne plovbe in povzročil resne probleme delavcem in prebivalcem otokov. Glede na hitro približevanje konca tega parlamentarnega obdobja je nesprejemljivo, da mora Komisija kljub temu, da je sedaj preteklo že sedem let odkar je bilo objavljano zadnje poročilo o pomorski kabotaži ((COM(2002)0203), šele objaviti novo poročilo.

Zakaj Komisija ni uspela objaviti takega poročila in kdaj namerava to storiti? Ali namerava preklicati Uredbo št. 3577/92, ki je v nasprotju z interesi delavcev, in je institucionalizirala polno imunost ladjarjev in kartelov v obalni plovbi?

Odgovor

(EN) Komisija upošteva skrb, ki jih je izrazil poslanec glede domnevnih praks grških prevoznikov, a bi želela poudariti dejstvo, da si od 1. maja 2004⁽³⁵⁾ Komisija in nacionalni organi, pristojni za konkurenco („NCA“), kot tudi nacionalna sodišča držav članic delijo odgovornost za uveljavljanje pravil konkurence EU. Komisija zaupa grškemu organu, pristojnemu za konkurenco, da bo po potrebi glede na zadevni primer uporabljal konkurenčno pravo. V tem primeru je grški organ, pristojen za konkurenco, dolžan tesno sodelovati s Komisijo (člen 11 Uredbe 1/2003).

Namen Uredbe o kabotaži⁽³⁶⁾ je liberalizirati pomorske storitve kabotaže z uporabo svobode zagotavljanja teh storitev v kateri koli državi članici za ladjarje Skupnosti, ki upravljajo plovila, registrirana v državi članici in z zastavo države članice. Upoštevati je treba, da je Uredba o kabotaži liberalizirala te storitve ter obenem upoštevala posebne potrebe po javnem prevozu na otoke/z otokov in prepustila državam članicam izbiro glede zagotavljanja in obsega javne storitve.

Komisija zelo podrobno spremlja uporabo Uredbe o kabotaži. Nadalje, Komisija mora skladno s členom 10 Uredbe Svetu vsaki dve leti predložiti poročilo o njeni uporabi. Kakor je opomnil poslanec, je bilo zadnje (četrt) poročilo, ki zajema obdobje 1999-2000, sprejeto leta 2002. V dogovoru s Svetom se je Komisija odločila, da bo s petim poročilom zajela daljše obdobje zaradi popolne analize razvoja trga kabotaže v Skupnosti, vključno z Grčijo, ki je bila zadnja država, ki je imela koristi od odstopanja. Komisija trenutno

⁽³²⁾ Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (prenovitev)

⁽³³⁾ IP/08/1857

⁽³⁴⁾ UL L 364, 12.12.1992, str. 7.

⁽³⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL L 1, 4.1.2003, str. 1.

⁽³⁶⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža), UL L 364, 12.12.1992, str. 7.

pripravlja peto poročilo. V okviru te naloge se namerava Komisija posvetovati z zainteresiranimi stranmi pred sprejetjem poročila in, če bo potrebno, predložiti dodatne predloge.

*
* *

Vprašanje št. 73 predložil Konstantinos Droutsas (H-0023/09)

Zadeva: Katastrofalni vpliv gospodarske krize na kmetije

Izvajanje predpisov, sprejetih v začetku vmesnega pregleda posameznih izdelkov, je vodilo do zloma cen, da niso mogle več pokrivati stroškov pridelave. Na primer cena pšenice durum je padla iz 0,50 EUR na kilogram leta 2007 na 0,30 EUR na kilogram v letu 2008; cena bombaža je padla iz 0,40 na 0,20 EUR na kilogram in cena olivnega olja je v istem obdobju padla iz 3,5 EUR na kilogram na 2,4 EUR na kilogram.

Ker ta znižanja pomenijo, da se večina grških kmetij sooča s stečajem, ali Komisija razmišlja o sprejemu ukrepov za reševanje katastrofalnega vpliva gospodarske krize? Če da, kakšne ukrepe predvideva?

Odgovor

(EN) Po ostrem in hitrem dvigu konec leta 2007 in v začetku leta 2008, so cene mnogih kmetijskih proizvodov drastično padle v glavnem zaradi močnega proizvodnega razvoja v letu 2008 na ravni EU in na svetovni ravni. Sedaj so nazaj na ravneh, ki so podobne ali celo pod tistimi pred nenadnimi porasti cen. Nadalje, padec cen sta še poslabšali povečani živčnost in negotovost glede gospodarskih napovedi in splošne razburkanosti svetovnega finančnega sistema.

Padec cen je v mnogih državah članicah EU vodil do upada prihodkov v letu 2008, kljub temu, da so bile dejansko glavni dejavnik za padec kmetijskih prihodkov višje cene vložkov (predvsem za energijo in gnojila). V Grčiji se je kmetijski prihodek na delavca realno znižal za 7 % kljub 3 % dvigu vrednosti kmetijskih proizvodov (ki je nastala zaradi 4 % povečanja v obsegu proizvodnje in rahlega padca 1 % v prodajnih cenah).

Kljub tem neugodnim cenovnim trendom je prihodek kmetov v Grčiji v letu 2008 pomembno podpiralo dodeljevanje razdruženih EU neposrednih plačil, ki se plačajo ne glede na prevladujoče okolje trežnih cen in ki nadomeščajo približno 40 % grških kmetijskih prihodkov. Nadalje in v poskusu izravnave trenutnega trenda znižanja kmetijskih tržnih cen, je Komisija nedavno svoje upravljanje trga prilagodila mlečnemu sektorju.

*
* *

Vprašanje št. 74 predložil Sajjad Karim (H-0026/09)

Zadeva: Čezmejne video konference

18. decembra 2008 je Evropski parlament sprejel resolucijo s priporočili Komisiji o e-pravosodju. Glede sedanjega sistema zbiranja dokazov kaznivih dejanj v drugih državah članicah, je v resoluciji navedeno, da še vedno temelji na počasnih in neučinkovitih instrumentih, ki jih ponuja medsebojna pomoč pri kazenskih zadevah, in da bi bila uporaba orodij kot je video konferenca, kjer ustreza in kjer ne bi bilo za pravni položaj priče odločilno, velik korak naprej pri zbiranju dokazov na daljavo.

Vendar pa statistika o praktični uporabi video konferenc še ni na voljo in kaže, da se video konference še ne koristijo v celoti.

Ali Komisija načrtuje posebne ukrepe glede polnega izkoriščanja video konferenc, vključno z zagotavljanjem seznama držav in dejanskih krajev, kjer bi se lahko izvajale video konference?

Ali se Komisija strinja, da obstaja posebna potreba po pripravi ustreznih varoval za zagotavljanje, da se zaščitijo pravice državljanov in integriteta pravnih sistemov?

Ali bo Komisija pretehtala ali celo priznala slabosti video konferenc?

Odgovor

(EN) 1. Komisija se strinja s stališčem, da bi lahko bila možnost uporabe video konferenc za pridobivanje dokazov v čezmejnih zadevah način za pospešitev postopkov za državljane, ki jih takšni primeri zadevajo.

Evropska zakonodaja že zagotavlja možnosti in predpise za uporabo video konferenc v čezmejnih zadevah:

Akt Sveta z dne 29. maja 2000 o vzpostavitvi Konvencij o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije v skladu s členom 34 o Evropski uniji.

Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah

Direktiva Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj

Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti

Uredba iz leta 2001 omogoča sodišču iz ene države članice, da od sodišča druge države članice zahteva zbiranje dokazov v drugi državi članici. Ta uredba zagotavlja uporabo najbolj naprednih tehnoloških sredstev in daje prednost videokonferenci. Za podporo izvajanja te uredbe je bilo v začetku leta 2007 razdeljenih 50.000 izvodov praktičnega vodnika za to uredbo, ki so služili za dvig ozaveščenosti glede teh določb med sodstvom.

Konvencija iz leta 2000 v kazenskih zadevah navaja, da morajo države članice pristati na poziv druge države članice glede zaslišanja priče ali strokovnjaka preko video konference, če to ni v nasprotju s temeljnimi načeli njihovega nacionalnega prava in če imajo tehnična sredstva za izvedbo zaslišanja.

Pravosodni organ pozvane države članice pozove osebo naj se pojavi v skladu z nacionalnim pravom. Med zaslišanjem mora biti prisoten sodnik pozvane države članice. Oseba lahko zahteva pravico, da v skladu z zakonom pozvane države članice ne priča.

Ti predpisi veljajo samo za zaslišanje prič ali strokovnjakov. Vendar pa se države članice v skladu z nacionalnim pravom in zadevnimi mednarodnimi instrumenti lahko dogovorijo za uporabo teh predpisov za zaslišanje obtoženih oseb.

Sporazum o medsebojni pravni pomoči med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike iz leta 2003 pa prav tako vključuje določbe za uporabo video konferenc.

Resolucija Parlamenta in akcijski načrt Sveta o e-pravosodju spodbujajo upoštevanje vseh mogočih vrst uporabe video konferenčnih orodij v sodnih primerih.

2. 5. decembra 2007 je Komisija sprejela poročilo o uporabi Uredbe Sveta 1206/2001⁽³⁷⁾. Za pripravo tega poročila je bila marca 2007 izvedena in objavljena raziskava⁽³⁸⁾. Pokazala je, da je glede uporabe napredne komunikacijske tehnologije pri zbiranju dokazov:

62,2 % pravnikov navedlo, da se le redko uporablja,

17,7 % jih je videlo občasno uporabo in

4,2 % pogosto.

O uporabi naprednih komunikacijskih tehnologij je razmišljalo 24,3 % teh pravnikov zaradi interesa za izboljšanje učinkovitosti zbiranja dokazov, zmanjšanje stroškov in bistveno skrajšanje rokov.

Medtem ko se video konferenca ne uporablja pogosto, so sedanje razprave v delovni skupini Sveta za e-pravosodje pokazale, da so prizadevanja držav članic pripeljala do mnogo bolj razširjene opreme sodišč in povečanega interesa za uporabo video konferenčnih pripomočkov za čezmejne primere.

Raziskava, ki jo je organiziral Svet, je pokazala, da oprema, ki je nameščena v različnih državah članicah, spoštuje iste mednarodne tehnične standarde. Vendar pa lahko organizacijska (kot so kontaktne točke, faze za testiranje, itd.) in pravna vprašanja (zadostno razumevanje drugega pravnega sistema in strukture) predstavljajo ovire ali zapreke za bolj razširjeno uporabo video konference v čezmejnih primerih.

⁽³⁷⁾ COM(2007) 769 konč.

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

3. Atlas Evropske pravosodne mreže (EJN) v civilnih in poslovnih zadevah⁽³⁹⁾ vsebuje tudi imenik sodišč vseh držav članic. Če nacionalna kontaktna točka EJN zagotovi informacije, je mogoče določiti katera sodišča so opremljena z orodjem za video konference in priti v stik z njimi.

Bodoči portal evropskega e-pravosodja, ki bo po pričakovanjih predstavljen ob koncu decembra 2009, bo vključeval podrobnejše informacije o uporabi video konference in mesta opreme za video konference na sodiščih.

4. Evropsko e-pravosodje je za Komisijo prednostna naloga. V razpravah glede uporabe orodij informacijske tehnologije za izboljšanje učinkovitosti v čezmejnih primerih je ključni element zaščita pravic žrtev in obtožencev. Za organizacijo in pravno ozadje uporabe video konference v nacionalnih primerih so odgovorne države članice.

Vendar pa Komisija pozdravlja vse pripombe in predloge, usmerjene v izboljšanje integritete pravosodnih sistemov in zaščite pravic državljanov. Komisija je v neposrednem stiku z evropskimi in tudi nacionalnimi organizacijami oseb, ki se ukvarjajo s pravom. Leta 2009 se bo o uporabi video konference v čezmejnih zadevah razpravljalo na enem od srečanj Pravosodnega foruma⁽⁴⁰⁾. Namen je spodbuda za izmenjavanje izkušenj in za razprave o najboljši uporabi tega orodja.

5. Nujno je ustrezno oceniti prednosti in morebitne negativne posledice uporabe video konferenc v čezmejnih zadevah. Nujno je zagotoviti popolno spoštovanje pravic državljanov in zagotoviti, da ni negativnega vpliva na kakovost dela oseb, ki se ukvarjajo s pravom, in da se ustrezno upoštevajo potrebe državljanov in oseb, ki se ukvarjajo s pravom, pri prilagajanju na orodja.

Na primer postopek se lahko pri čezmejnih zadevah izvaja v večjezičnem okviru. Kakovost tolmačenja je tako bistvenega pomena, kar je treba podrobno obravnavati, tako za tolmačenje na kraju samem kot tudi za tolmačenje na daljavo.

Komisija podpira raziskave specifičnih potreb za tolmačenje v okviru videokonferenčnih izmenjav.

Za doseg vseh možnosti, ki jih ponuja video konferenca, in za zagotavljanje najboljši uporabe je nujen dostop in spodbujanje najboljših praks za razumevanje težav in zagotavljanje praktičnih odgovorov. Na kasnejši ravni bo potrebna dodatna zakonodaja, a trenutno ne predstavlja glavne ovire.

*
* *

Vprašanje št. 75 predložil Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Zadeva: Pravilno navajanje „Euskal Herria“ na zemljevidih

V svojem vprašanju P-6678/08 je poslanec EP José Javier Pomés Ruiz nepravilno razlagal pravilnost pojma „Euskal Herria“. Člen 1 Statuta o neodvisnosti Baskovske države (Sistemski zakon 3/1979) navaja: „Baskovsko ljudstvo ali Euskal Herria se za izražanje svoje nacionalnosti in za doseg samouprave predstavlja kot neodvisna skupnost v španski državi pod imenom Euskadi ali Baskovska država v skladu z ustavo in s statutom, ki je temeljno pravo“. Poleg tega člen 2 istega statuta navaja, da imajo „[province] Álava, Guipúzcoa in Vizcaya, kot tudi Navarre, pravico biti del neodvisne skupnosti Baskovske države“.

Zato bi moralo biti jasno, da pojem „Euskal Herria“ priznava Sistemski zakon, z drugimi besedami višja pravna oblast, in da pojem vključuje tudi Navarre.

Ali lahko Komisija v luči zgoraj navedenega jasno pove, da ni nikakršnega vprašanja o kakršni koli zagrešeni „tehnični napaki“, kljub izjavi, ki jo je komisarka Wallström podala v odgovoru na vprašanje?

Odgovor

(EN) Zemljevidi Evrope, ki jih je objavila Komisija za namene obveščanja, navajajo samo uradna imena avtonomij in upoštevajo ozemeljske razdelitve, ki jih določa država članica.

*
* *

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm

⁽⁴⁰⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

Vprašanje št. 76 predložil Ryszard Czarnecki (H-0036/09)**Zadeva: Napredek v boju proti korupciji v balkanskih državah**

Kakšen napredek je bil po mnenju Komisije dosežen na področju boja proti korupciji v balkanskih državah kandidatkah?

Odgovor

(EN) Boj proti korupciji je eno ključnih vprašanj, ki jih Komisija pozorno spremlja in spodbuja v zvezi z državami kandidatkami in morebitnimi kandidatkami na Zahodnem Balkanu. To se dogaja v tesnem sodelovanju z drugimi pomembnimi zainteresiranimi stranmi, kot so Svet Evrope, mednarodne finančne institucije kot tudi nevladne organizacije. V naših letnih poročilih o napredku se podrobno sklicujemo na razvoj dogodkov na tem področju. Boj proti korupciji je tudi ključni mejnik za dialog o vizumski liberalizaciji.

V celoti, kljub pomembnim prizadevanjem nekaterih držav, korupcija ostaja resna težava v večini Zahodnega Balkana. Predvsem so deleži obsodb za korupcijo navadno nizki, kar sproža domneve o korupciji v pravosodnem sistemu. Financiranje političnih strank, privatizacija in javna naročila so področja, ki so na področju korupcije najbolj ranljiva, a prizadeti so tudi drugi sektorji, kot sta izobraževanje in zdravstvo.

V zvezi z državami kandidatkami je opaziti nekaj novega napredka:

Na Hrvaškem je pravni okvir za boj proti korupciji sedaj v glavnem pripravljen in Urad za boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu (USKOK) še naprej postaja vse bolj dejaven. Vendar pa korupcija še naprej ostaja zelo razširjena. Nadaljnja prizadevanja so potrebna pri reševanju in preganjanju visoke ravni korupcije kot tudi na področju javnega naročanja. Primanjkuje kultura politične odgovornosti.

Nekdanja jugoslovanska Republika Makedonija je nekoliko napredovala pri izvajanju protikorupcijske politike in je izboljšala nekatere protikorupcijske zakone. Vendar pa razdrobljen pravni sistem, ki je nastal iz velikega števila zakonodajnih aktov, še naprej otežuje izvajanje in spremljanje. Na splošno, korupcija še naprej ostaja zelo resen problem. Potrebni so nadaljnji koraki za izvajanje določb o financiranju političnih strank in volilnih kampanj.

Glede možnih kandidat je položaj sledeč:

V Albaniji je napredek v boju proti korupciji še naprej počasen. Nova protikorupcijska strategija za obdobje 2007-2013 z akcijskim načrtom je bila sprejeta oktobra 2008. Začeti je treba z izvajanjem in oceniti je treba še mehanizme za nadzor. Korupcija v Albaniji ostaja zelo resen problem.

Tudi v Bosni in Hercegovini ostaja napredek počasen. Komisija je na srečanjih z BiH političnim vodjem poudarila potrebo po izkazovanju politične volje in izvajanju odločnih ukrepov v boju proti korupciji. Država mora izboljšati svojo protikorupcijsko zakonodajo in imeti učinkovitejše preiskovanje in sodne postopke.

V Črni gori so bila pospešena prizadevanja pri nadzoru, ozaveščanju in sprejemanju potrebnega pravnega okvira za boj proti korupciji. Vendar pa korupcija še naprej ostaja resen in zelo razširjen problem z omejenimi rezultati pri zagotavljanju ustreznih sodnih postopkov in obsodb.

Srbija je nekoliko napredovala v boju proti korupciji in razvoju obsežne protikorupcijske politike. Zakonodajni okvir se je izboljšal in ustanovljeni so bili specializirani oddelki v sodiščih in tožilstvih. Vendar pa so bili praktični rezultati v boju proti korupciji do sedaj omejeni in korupcija je v Srbiji še vedno zelo razširjena in predstavlja resen problem.

V primeru Kosova je korupcija po resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov (UNSCR) 1244/99 še vedno zelo razširjena. Tako je zaradi pomanjkljive zakonodaje in izvedbenih ukrepov kot tudi zaradi pomanjkanja jasne politične odločnosti in slabosti pravosodnega sistema.

*

* *